

رازی دهر وون

عمالی تمنقاوی
وهرگیرانی، تمیاد قهرهمنی

A L I T A N T A W I

کتیبخانه Kteb Xana

12,369 abone

Açıklama

کتیبخانه یه ک تاییه ت به زیاتر فیروبونو کارا کردنی عه قل و دور
که وتنه وه له نه زانین و ره شبینی. 📖

هۆشیاری رۆشنبیری تاک له کۆمه لگه.
په ره پێدانی رۆشنبیری تاک.
گه شه پێدانی هزری تاک.

@haval_pashaie10

ئه کا ون ته کا نم ✓

<https://linktr.ee/havalpashaie>

t.me/kteb_khana

Davet Bağlantısı

ناوہندی رہا
بو چاپ و بلاوکردنهوه

ههولیر، بازار پی رۆنشنبیری، تهنیشت پاریزگا

+964 750 406 6674

ناوہندی رہا Nawandi Raha

ناوہندی رہا
بو چاپ و بلاوکردنهوه

رازی دەر وون

نووسینی
عهلی تهنتاوی

وهرگیرانی
نه یاد فههمی

چاپی یه کهم
۲۰۲۲

ژمارهی بئلاوکراوه:

ناوی کتیب: رازی ددروون
نووسینی: عهلی تهنتاوی
وهرگیرانی: ئه‌یاد فه‌همی
دیزاینی به‌رگ: ئیبراهیم سالح
دیزاینی ناوه‌وه: ئه‌یاد نادر
سالی چاپ: ۲۰۲۲
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له‌ب مهرتوه‌به‌رایه‌تی کتیب‌خانه گشتیییه‌کان ژماره
سپاردنی ۳.۶۶ ی سالی ۲۰۲۱ ی پیدراوه.

پیشەکی

داوا له خوینەری ئەم کتیبە دەکەم هیچ بابەتیک له بابەتەکانی ئەم کتیبە نەخوینیتەوه هەتا تەماشای میژووی نووسینەکی دەکات؛ هەموو ئەوەی لەم کتیبەدا هەیە هێی ئەو (عەلی تەنتاوی) نییە کە ئەم پیشەکییە دەنووسیت، بەلکوو هەموو بابەتیک هێی ئەو (عەلی تەنتاوی) یەیه کە لەو میژووەدا بوونی هەبوو.

کەواتە یەک نووسەر نییە، بەلکوو کۆمەڵیک نووسەرە لە یەک کەسدا، هەموو مەوقیەکی بەم شیوەیە.

هەموو ئەو ((نووسەرە...)) بۆچوون و هەست و سۆزی خۆی هەیە، هەست دەکەم - گەر بابەتەکانی ئەم کتیبە بخریتە بەردەستم پیش چاپکردنی - نکۆلی دەکەم لە زۆربەی بۆچوون و سۆزەکانی ناوی و، ڕەتیان دەکەمەوه^۱.

هیچ جیگای سەرسۆرمان نییە مەرووف لە یەک سالدا ئەم بۆچوونە بگۆریت بە بۆچوونیک تر، ئەم هەست و سۆزە بگۆریت بە هەست و سۆزیک تر، چۆن بۆچوون و هەست و سۆز ناگۆریت لە کاتی کدا سی و دووسالە لە ڕۆژنامە و گۆڤارەکاندا بەبێ دابراوان بابەت دەنووسم؟

^۱ بەلام هەموو شتیکم وەک خۆی هێلایەوه، هیچم لێ نەگۆری و هیچم چاک نەکرد.

له گه‌ل ئه‌وه‌شدا شتی‌کم هه‌یه که هه‌رگیز نه‌مگۆرپیووه و ان شاءالله هه‌رگیزیش نایگۆرپم؛ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه به به‌رده‌وامی دژایه‌تی داگیرکاری و که‌س و هاوکار و کۆیله‌کانییم کردووه، عه‌ره‌بی و سروشتی و شکۆدارییه‌کانی و په‌وانیژییه‌که‌یم باسکردووه، هه‌میشه به شکۆم کردووه، به‌رده‌وام ده‌گه‌ل ئیسلام و یاسا و په‌وشت و ئاکاره‌کانیدا بوومه.

ده‌هه‌زار لاپه‌ره له قسه‌کانم چاپکراوه، ئه‌گه‌ر پێیدا بچمه‌وه -سوپاس بۆ خودا- یه‌ک دی‌ری تێدا نییه نزیکی بی‌ت له سته‌مکاران، یه‌ک دی‌ری تێدا نییه به‌که‌م دانانی عه‌ره‌ب بی‌ت، یه‌ک دی‌ری تێدا نییه ده‌رچوون بی‌ت له ئیسلام. شتی‌کی تریش؛ هه‌رگیز له حیزب و کۆمه‌ل و ده‌سته‌کاندا نه‌بوومه، پێنوو سه‌که‌شم بۆ ده‌سته و کۆمه‌له و حیزبه‌کان نه‌بووه.

ئهو رۆژانه‌ی فه‌ره‌نسا حوکمی ده‌کردین له رۆژنامه‌کاندا بابه‌تم ده‌نووسی، شتانێ‌کم ده‌وت که زۆربه‌ی نیشتمانییه‌کان بو‌یری وتیان نه‌بوو. ئه‌مه‌ش بانگه‌شه کردنی‌کی بێ به‌لگه‌ نییه، به‌لکوو هه‌قیقه‌ته و به‌لگه‌کانی له لاپه‌ره‌کانی ئهو رۆژانه‌دایه، له ((فتی العرب)) و ((النصر)) و ((المقتبس)) و ((القبس)) و ((ألف با)) و ((الایام)) و ((اليوم)) و ((النصر)) و ((الناقد)) و ((الجزيرة)). ئهو ده‌مه داوام ده‌کرد هه‌موو ولاته عه‌ره‌بییه‌کان یه‌ک‌گرتووبن، له رۆژیکدا له دیمه‌شق ده‌وله‌تی‌ک هه‌بوو، له حه‌له‌ب ده‌وله‌تی‌ک هه‌بوو،

له سههیدا دهوله تیک هه بوو، له لازقییه دهوله تیک هه بوو، هه بوو
دهوله تیک سنوو و حوکومهت و سهرو کی خوی هه بوو!

له دواي هه بوو نه مانه وه، ویستم نه پیشه کییه بکه مه ناساندیک
بو خۆم، له سهه نه ریتی نووسه ره کۆن و تازه کان له ناساندنی
خویاندا، به تایبهت له کاتی کدا بابهتی نه کتیبه ((من))، پاشان
حه زمکرد نه بابهته بکه مه کتیپیک و بهم نزیکانه دهست بکه مه به
نووسینی به ناوی ((یاداشته کانی چاره که سه دهیه ک))، بو نه وهی
بواربی قسه کردن تیایدا فراوانتر بیت، به چیژتر و به سوودتر دهییت.
داوا له خودا ده کهم سهرکه وتووم بکات بویی و به توانام بکات
به سهه ریدا، بیبه شم نه کات له پاداشتی و پاداشتی نهو شتانهی که
دهینووسم و، بیکاته زانستیکی به سوود.

نه وه ته نهها پاداشته ده مییتته وه، له کاتی کدا سه رسامی و پاره دەرۆن،
نه وهی له خۆ له وه هاتوو ده گه ریته وه بو خۆل.

یه ک دوعا له دواي مردنم، له لایهن خوی نه ریکه وه که له دل وه
بیکات، باشتره بۆم له سهه و تار له ستایشمدا و له سهه شاههنگ له
یاد کردنه وه مدا، له بهر نه وهی ته نهها نهو دوعایه بو منه، و تار و
شاههنگه کان بو نووسه ره و ناماده کاره کانیه تی و، هیچ شتیکی بو
مردوو که تیدا نییه.

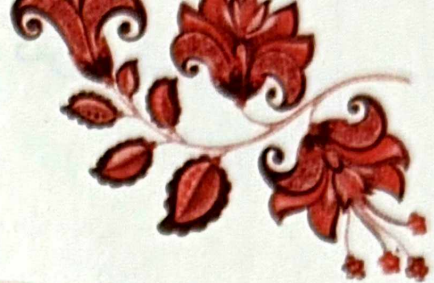
داواى ليخوشبون له خودا ده كه م و ههر بولاي ئه و ده گه پيمه وه.

عهلى تهنتاوى

دیمه شق: ۲۱ ی جه مادی ئاخەر، ۱۳۷۹ کۆچی

۲۲ ی کانونی یه كه م، ۱۹۵۹ زایینی

2022

له سالی ۱۹۳۷ دا بلاوگراوه ته وه

(۱)

..... خیزانم پی و تم: به پروتی و به بی ددان هاتویته ته نم
 دونه یاه وه، نه تده زانی هیچ بلیت و هیچت نه ده زانی. پیکه نیم و
 به راستم نه زانی، بویان دوباره کردم وه، وه ک نه وهی شتیکی
 به دیهی و پرون بیت و هیچ گومانیک هه لنه گریت، پی سیربوو
 که من ره تیده که مه وه و به راستی نازانم. به لام له سهر بوچوونی خوم
 مامه وه، به ره های نه متوانی نه وهی نه وان دهیلین به راستی بزانه،
 له بهر نه وهی له وان باشت خوم ده ناسم، چونکه هه موو رابردوی
 خوم له یاده: بیرم دیت رۆژیک له ناکاودا چاوم کرده وه و
 ته ماشام کرد.... خوم بینی، بینیم ددانم هه یه و پو شاکم له
 بهردایه و، توانای رۆشتن و قسه کردنم هه یه، که سیکی سهر به خوم
 له دایک و باو کم و سهر جهم خیزانه که م، هه زم له شتانی که که سیان
 هه زیان پی نیه رقم له شتانی که که سیان رقیان لی نیه.

ده چیته عه قله وه پیش نه وه بوونم هه بوو بیت و، خوم نه ناسی بیت؟

مه حاله!

لهو پوژوهه له بیرمدا چه سپا من له دایکبووم و ته مه نم چوار سالان
بووه!

(۲)

به رده وام تهو منداله م دهبینی؛ وینه کهیم له ئاوینه دا دهبینی و
گویستی ناوه کهی دهبووم، به دلخووشی و تامه زرۆیه وه گویم له
قسه کانی دایکم ده گرت له باره ی ته وه وه، چه زیکی نامۆم به ره و لای
هه بوو، ئیستا دانه وه دا ده نیم ته نانه ت له دایکم زیاتر خو شمه ده ویست،
تهو دایکه ی کهس هاوشانی نه بوو له لام وهیچ گه نجینه یه کی زه ویم
قبول نه ده کرد له بری مژینی مه مه که کانی و خه وتن له ئامیزیدا.

تهو منداله پرووبه خه نده یه، چاو رهش و قژ.. ئای داخی گرانم!
ناتوانم رهنگی قژیم بیربکه ویتته وه. وینه کهی له بیرمدا سراوه ته وه،
چاره که سه ده یه که له دونیادا دیار نه ماوه، چووه بو شوینیک که
نازانم کوپیه. ئه ری من تهو منداله بووم؟ تهو دهسته نه رمه
بچکولانه ی، ته م دهسته زبره ی لیدهر چووه که ته م وتاره ی پیدهنووسم؟
که واته چووه بو کوئی؟ من له کوپوه هاتووم؟... من تهو منداله نیم و
جگه له ته ویش نیم.... ته مه چۆن ده چیتته ئاوه زه وه؟

ئەمە بەردەوام دوودلەم دەكات و چارەى نازانم، بەلكو تەنھا
بىر كەندەۋە لىي بەرەو شىت بوونم دەبات.

(۳)

رۆژىك لە رۆژان تەماشام كرد، لە جىي ئەو مندا لەى كە يارىي
دەكرد، گالتەى بە ھەموو شتىك دەكرد، دەگەشت بە ھەرشتىك
دەيشكاند و، خەلوزى دەگرتە دەستى ۋەك چۆن پرتەقالىكى
دەگرتە دەستى ۋە، يارى بە ريشى قازى دەكرد ۋەك چۆن يارى بە
تووكى پشیلە دەكرد... لە جىگا كەى خویندكارىك ھەبوو بە زۆر
دەخویند، بە ناچارىي دەینووسى و، خەمى قوتابخانەى لە كۆل
نابوو، ھەموو رۆژىك دەچوو بۆى ۋەك ئەۋەى بەرەو مردنى ببەن،
ۋاتايەك نازانىت بۆ بوونى و، نازانىت بۆچى سۆزى دايكى و
دلخۆشى براكانى جىدەھىلىت، بۆچى لە ھاویندا سىبەرى مال و لە
زستاندا گەرمىيە كەى جىدەھىلىت، بۆ ئەۋەى بچىت بۆ مالىك كە
مندا لە بىتاۋانە كانى تىدا كۆدە كرىتەۋە بۆ ئەۋەى ئاۋەزىان پربكرىت
لە بابەتانىك كە. ۋاتاكەى نازان و شروڤە كەردنىك كە
كروكە كەى نازان، مامۆستايە كى عەبووسىش بە دار بدات لە
دەست و پشتیان، بتوقن بە دەر كەوتنى، نە مامۆستاكان بۆيان
پىدە كەنن و خوشيان دەوین، نە خىزانە كانىان گوى لە سكاللا كانىيان

ده گرن و به ويژدان دهن له گه لياندا.... لهو قوتابخانه دا وهك نهو
كهسه وابوو كه به ستهم كراوه تهوه زينداييه وه!

ئاي لهم خوښندكاره به دبه خته هيشتا چاوي به پرووي دونيا نه كردبووه
نارېحه تي و نازاري بيني. له داخ و خهفته دا مرد و به خيڙايي به رهو
رېځگاي له ناوچوون پړويي..... داماوه!

(كهس نه بوو من نه يټ، من سه دجار مردم و له دايكبوومه وه،
هه تا ئيستا بووم به.... ((من)).)

(٤)

پړژيكي تربوو، فيلمه كه ديمه نيكي تازه ي نيشاندا: خوښندكاره
قوزه كه ديارنه ما، خاوه ن شهروالي كورت و كراسي سوور و جانتا
شينه بچووكه كه، به جهسته و دهرهون و حهز و ئاواته كانيه وه
پړويشت، گه نجيكې ريش تاشراو دهركهوت، خاوه ني بوښباخيكي
درېژ و جانتايه كي ره شي گه وره بوو.... له دواناوه ندي وهك
خوښندكاريك به دياركهوت وهك ئه وه ي تينتي كرايټه
دهماره كانيه وه و سيلاحي شهستير كرايټه سهر دهمي، ههر له
قوتابخانه دا پرووداويك پروويديا يان له شاردا كوڅوونه وهيهك
بكرايه تينتيه كه دهته قيه وه و شهستيره كه دهره چوو، له نيوان

خویندکاره کانداهه لدهستا و وتاری کاریگه ری ده دا، دەرگایان
دهشکاند و دهچوونه دهره وه

به و هه لچوون و شوړشه ی تۆله ی خویندکاره هیمن و به شهرمه
سته ملیکراوه کانی ده کرده وه، لی تاقیکردنه وه که لبه کانی بو
تیز کرده وه و هات تۆله ی لیبکاته وه!

ئه مه به کالوریایه^۲، خۆتی بو ئاماده بکه؛ داهاتووت په یوه سته به
ئه مه وه.

پیشتر بیرى له داهاتوو نه کردبووه و حسابی بو نه کردبوو، که گوی
بیستی بوو وهستا و دوودل بوو، دواتر زالبوو به سهر ئاره زووه کانی
دهروونیدا. پیویسته گهرهنتی به دهسته یانی داهاتوو بکات، بو
ئه وه ی بگات به ئاواته کانی، ئه و ئاواته گه ورا نه ی که دهروونی
پر کرده وه و گومانی نییه له گه شتن پیان، ئه وه دهستی کرده وه به
بلاوکردنه وه ی بابه ته کانی له رۆژنامه ی شاره که ییدا، پیویسته بیته
نوسه ریکی گه وری پر به رهه م، به پینوسه که ی خزمه تی نیشتمان
بکات و، به رگری له هه ق و باشیه کان بکات، و دژی نه یاره کانی
بجه نگیت و، پشکی هه بیته له ئازادکردنی نیشتمان که ییدا، له
چاکسازی گه له که ییدا جی دهستیکی هه بیته که شایه نی باس

^۲ پروانامه ی دواناوهندییه. وه رگیر

کردن بیټ، دهی کهواته با ههول بدات بر وانا مه به دهست بهیټ،
له بهر نه وهی بر وانا مه دهیگه یه نیټ به هه موو ئاواته کانی و دوورترین
مه بهسته کانی.

هه موو دنیا چاوه ریټی سهر کهوتنی نه ون له ((به کالوریا)) دا، نه گهر
سهر کهوتو بوو له به دهسته یانیدا زهوی گه نجینه کانی خو ی بو
ده کاته وه و خه لکی دهیخه نه سهر ملیان و به رهو ته ختی شکو مه ندی
دهیبه ن و، له بهرده مییدا وه ک خزمه تکاری پاشا کان ده بن.

هه موو نه وانه خه ونی لاویټی بوو.... ره حمه تی خودا له سهر ده می
لاویټی!

(5)

ئه م گه نجه هه موو خو شیه کانی دنیای له خو ی یاساخ کرد؛ نه
گه شتی ده کرد نه دهحه وایه وه، نه خه ویکی قولی هه بوو، نه
خواردنیکی به چیژ، هیچ سهر قالیه کی نه بوو سهر قالی قوتابخانه
نه یټ، له ورینه ی نه دیبه کانه وه ده چوو بو ته لیسمی بیرکاری
زانه کان، له حسابی گیر فانه وه ده چوو بو چاوبه ستی سروشتیه کان و
یاوه رانی کیمیا، له خویندنی سویری و ترشی و پرووناکی و
کاره باوه بو خورافیاتی گهردوونناسه کان و جوگرافیای

ئاسمان... ھەموو ئەم شتە پوچانە دە کاتە مێشکییەو ھەو ئەو ئەو
بەختە سەر کاغەزی تاقیکردنەو، پاشان فری دەداتە شوینی
خۆیی و بەسەر بەتالی لە قوتابخانە دیتە دەرەو ھەو ھەو ک چۆن سەرەتا
ھاتە ناوی!

دەترسا ئەو مامۆستایانە کە تالەدرەخت و گوژالکی کردووە بە
قورگیاندا بە رەخنەگرتن و موناقلەکانی، لە تاقیکردنەو دەدا
بەختە، تەواو تەواو ھەولیدا، ھێچ پەرەوێزێک و وتەیک نەما لە
کتێبە کەدا ئیلا ئەزبەریکرد، پاشان چوو تاقیکردنەو بە مێشکیکی
پەر لە دێر و نوسین، لە ھیل و ژمارە، لە ئەفسانە و ھەمیات،
دەرچوو بە گەرەترین دەرچوون!

ئەو لە تاقیکردنەو ھەر ئەوانە دەرناچن کە ئەزبەریان کردووە و
تێنە گەشتوون؟

ئەو ئەم تاقیکردنەوانە تەنھا بەلگە نین بۆ ھیزی یادگە و، بەھیزی
ئەزبەرکردن و، فێربوونی پڕۆگرامی خویندن؟؟

دەرچوو، لە خوشیان فری، خۆی ئامادەکرد بۆ جەنگ دەگەڵ
ژیاندا، پێیان وت: لەسەرخۆبە! وتی: بۆچی؟ وتیان: پێویستە
پروانامە بەلا بەدەست بەیئیت؛ داھاتوو بەدەست نایەت بە
پروانامە بەلا نەبێت.

وتی: مالتان وێران بێت! ئەو داھاتوو لەسەر ((کاغەز)) بونیاد
دەنێت؟

دەرچوو له لایان و نه فرهتی له داهاتووه ده کرد که بیهشی کرد له یاری مندالی و چیژی لویتی و ژیانی لی تال کرد و، لی نه گه را له نیستایدا یه ک رۆژ پشوو بدات. بهردهوام به رهو پیشه وه پالی دهنه، وه ک ته سپیکی رهسهن غاریده دا، له غارغارین ماندوو دهیت و ناگات به مه نزلش!

(٦)

گه نجه که چوو یاسا بخوینیت بو ته وهی پروانامه به دهسته بهینیت و داهاتووی هه بیت، سه رقāl بیت به ته ده به وه بو ته وهی وه لامی حهزه که ی بداته وه و چیژی لیوهر بگریت، کار له رۆژنامه دا بکات بو ته وهی بژیوی دابین بکات و خیزان به خیوبکات.... له سه ره ته مه بهردهوام بوو هه تا ((لیسانس)) ی به دهسته هینا.

به نزیکي له تهو، دووری له خه لک و پشت کردن له ژیانی به دهسته هینا، به ئاره زوو ته ده بهیه که ی و سرووشته ته نها که ی و پشت کردنه دونیایی، دژایه تی کردنی سته مکاران و گه وره کان و پاره ی به دهسته هینا!

(٧)

گه نجه که به میشکیکی پر له زانست و بنه ما به رزه کانه وه، به دهستیکی قورس و پر له پروانامه ی سه ره تایي و دواناوهندی و

زانكووه، به گىرفانىكى خالى و چۆلهوه دابهزىيه نيو گۆرهپانى
ژيان.

تهنهيكه گهر بهرگه گرت و به شكست خواردوى پشتى
هه لكر!

له بهر ئه وهى چه كه كهى له ((جوړى كوڼ)) بوو، بو جهنگى
ئه مړوى ژيان نه يده خوارد!

قوتابخانه فيلى لىيكرد و دروى بو كرد؛ ژيانى له سهر هه قيقه تى
خويى بو وى نانه كرد بوو.

قوتابخانه پى وت: ((زاست باشته له پاره؛ زانست دهتپارىزىت به لام
تو پاره دهتپارىزىت)). به لام بينى له ژياندا پاره باشته له زانست،
زانست به دهستنايهت به پاره نه بىت، ئه گهر گهنجىك زيره كترين و
ورىاترين كهس بىت، لى مايه پوچ بىت و كرى خويندن و پاره
كتىب و پوشاكي پىنه بىت، له زانكو وهرناگىريت و زانستى
دهستناكه وىت. زاست به پاره نه بىت دهست ناكه وىت، ئه گهر زانانترين
كهسى سهر ئه م زه مينه مايه پوچ بىت، بير له وه ده كاته وه نانى له
كوئ دهست بكه وىت و چوڻ كرى خانووه كهى بدات، ئاوه زىكى
نامىنىت بير بكاته وه و زيره كيه كى نامىنىت به رهه مى هه بىت. بينى

خاوەن پارەکان ھەموو خۆشی و چێژ و پلەوپایەکیان بۆ ھەڵالە، زانا
ھەژارەکانیش لە ھەموو شتێک بێبەشن.

بەڵێ؛ قوتابخانەی درۆی لە گەڵدا کرد!

قوتابخانە پێی وت: (پەروشت بنچینەی سەرکەوتنە)، مامۆستا کەش
نمۆنەی خوێندکارێکی بۆ ھێناوە کە بێ پەروشت و بەدەرەفتارە و،
نمۆنەیەکی بەرزێ بۆ ھێناوە خوێندکارێک کە نمۆنەی پاکێ و
راوەستاویتی و بێگەردییە. لێ بینی ئەوانە یە کەم گەیشتن بە
بەرزترین پلە و پۆست و ئەوانە تریش لە خواری خوارەو مانەو...

زانی قوتابخانەی درۆی دە گەڵدا دەکات!

قوتابخانە پێی وت: ((ھەق لەسەر ووی ھێزەوێ. ھێز بۆ ھەقە و
ھەق بۆ ھێز نییە)). برۆی بەمە ھێنا و بەراستی زانی و خۆی
پرچەک کرد بە چەکی ھەق، لەناکاودا دزیەک دەمانچە کە
خستە سەرسەری و داوای پارە و پۆشاکە کە لێکرد، ئەمیش
سیمیناریکی بۆدا سەبارەت بە ھەق و ھەموو ئەوانە باسکرد کە
لە مامۆستا کانییەو فیڕی بوو و چی تریش ھات بە بیردا پێی وت،
دزە کەش بە پێکەنینێکی سامناکەو وەلامی دایەو و، پارە و
پۆشاکە کە لێبرد و ئەمیش بەرووتی گەرایەو؛ تەنھا

بیرکردنەوێهه کی هیچی بۆ مایهوه، نه قهلهوی دهکات نه تیژی
دهکات، نه له سهرماش رزگاری دهکات!

سکالای برده لای دادوهر، له لای ئهوه ههقیکی نهبینی زāl بیت
به سهر هیزدا، وهلی هیزکی لایهوه ههقی دروست دهکرد؛ هیزی
سهربازهکانی بینی. ههق له کوی دهمیئت ئه گهر دزه کان زالبوون
به سهر سهربازهکاندا یان له ناویان بردن؟

ئه مه سونهتی ژیانه. ژیان هیچ تاوانیکی نییه، پرووته و خوی
دانه پۆشیوه و کهسی نه خهله تاندووه به خویهوه، به لکوو تاوانی
نووسهران و ماموستاکانه، ئهوانه ی چاویان خستوته
سهرکاغهزاکانیان و خویان زیندانی کردووه له کتیبخانهکانیاندا،
ویستویانه له ژیان بکوڵنهوه، وهلی هیچی لێی تینه گه یشتون.

(٨)

گه نهجه که دانیشت ((خاوهنی لیسانس له یاسادا)) بۆچوونهکانی له
دووتوی کتیبیکدا نووسییهوه، که تهواو بوو لێی، بردی بۆلای
بلاوکار و هه مووی پۆز و سه رسامیی بوو به خوی، بلاوکاری
نهزان په ره په ره هه لیده دایه وه، که ناوی هاوړیکه مانێ بینی لچی
لار کردووه و برۆی گرژ کرد، و پێی وت: خه لکی ئیستا ئه م شتانه ی

تۆ ناخوئنهوه، ههركات له ((داهاتوودا)) بووی به نووسهريکي به
ناوبانگ نووسينه کانت بلاوده کهينهوه.

به دلشکاري و بي ئوميديهوه هاته دهرده و، نه فرهتي له داهاتوو
ده کرد.

ئهم داهاتوو چيه؟ ئايا بستيک ليوي نريک بوومهتهوه له
کاتيکدا بيست و ههوت ساله به دوايدا راده کهم؟ کهي پي ده کهم؟
له کوييه؟ له سالي داديدايه؟ له دواي پينج سالي تره؟ ئايا هه به
داهاتوو ده مينيهوه که پي بگه يان ده بيته ئيستاو ده بيته دواي
داهاتويه کي تر بکهوم؟.... ئايا داهاتووم گوڤر ده بيته؟ سوورم خوارد
به ئاسوکاندا و رۆژهه لات و رۆژئاوام کرد ماندووبووم و عاره قم
کرد.... نه گه رامي وه ئيلا به شهرمه زاري و ماندوويي و
مايه پووچيه وه نه بيته. له کوي ئارامي و هيمني بدۆزمه وه له خه مي
ژيان و بريوي، هه تا ته نيا بيمه وه بو ئه و شته ي بوي ئافريئراوم، له
وانه وتنه وه و خوئنده وه و نووسين؟

گه‌نجه که رۆیشت ((خاوه‌نی لیسانس له یاسادا)) به دوا‌ی ناند
 ده‌گه‌را، له لای بلا‌وکاری کتیب و به‌رپۆه‌به‌ری رۆژنامه و
 نووسینگه‌ی پارێزهر نه‌یدۆزیه‌وه، ته‌نها له قوتابخانه‌ی گونده‌کاندا
 دۆزیه‌وه، بوو به مامۆستای منداڵه‌کان و فیری ئه‌لیف با‌ی
 ده‌کردن، پاشان که‌می‌ک پله‌ی به‌رزکرایه‌وه و ژياننامه‌ی ئه‌دیه‌کان
 و شیعری شاعیرانی ده‌وته‌وه.... به‌شهو و به‌رۆژ ماندوو ده‌بوو،
 به‌رگه‌ی ئازاری دووری و ماندووی کاری ده‌گرت، ده‌گه‌ل هه‌موو
 ئه‌مانه‌شدا به‌رهمه‌میکی ئه‌ده‌بی نه‌بوو، سودیکی نه‌ ده‌گه‌یاندا و،
 یه‌ک دیره‌میشی بۆ نه‌ده‌مایه‌وه.
 سه‌رقاله و کارده‌کات له پیناو داها‌توودا!

(٩)

ئهو منداڵه له‌کوی که‌هزی به قوتابخانه نه‌بوو، رقی له
 مامۆستای توندبوو، ئهم مامۆستا توورپه‌یه‌ی ئیستاش له‌ کوی، که
 منداڵه‌کان ماندوو ده‌کات و به‌دار له‌ سه‌ر و لا‌کانیان ده‌دات؟ کێ
 ده‌توانیت به‌راستی بزانی، ئه‌وه ئه‌مه‌یه؟ چ شتیکیان له‌ یه‌ک
 ده‌چیت؟ له‌ جه‌سته و شیوه و سروشت و ئاره‌زووه‌کانیاندا جیاوازن،
 هه‌رگیز یه‌ک که‌س نین!

ئەو مىندالە بە پەرۋشە لە كۆي، كە پېشپەوى خويندكارەكانى
دەكرد بۆ خۇپيشاندان، لە مزگەوت و زانكۆ و بازارەكاندا وتارى
دەدا، ئەم مامۇستا خا و تەمەلە لە كۆي كە وانەى ئەدەب بەم
خويندكارانە دەليتەو، وەك پىرەمىردىكى ھەشتا سالە لە ناوياندا
بەدەردەكەوتت؟ ئەرى يەك كەسن؟

ئەو خويندكارە ئەگەر ئەم مامۇستايەى بىينىايە رقى لىدەبوو،
دوودل نەدەبوو لەوہى بە زەبروزەنگ يىت دەگەلدا!

ئەو گەنجە پر ھىوا و ئاواتە گەورانە لە كۆي، ئەم بىئومىدە لە
كۆي كە ھىواى بە ھىچ شتىك نىيە، چونكە تاقىكرەوہ و
نەگەشت بە ھىچ؟

(۱۰)

لە دواى ھەموو ئەمانەوہ، بۆچى بىر لەمە دەكەمەوہ؟

نازانم من كىم و چۆن پەيدا بووم، نازانم چ پەيوەندىيە كم بە ئەو
مىندالەوہ ھەيە كە تەنانەت ويئەى دەموچاويشم لە يادكردوہ، ئەو
خويندكارەى بە بىر كەردنەوہ نەيىت نايناسمەوہ، ئەو خويندكارەى
خۆشمەدەوتت و بىرىدە كم، ئەم مامۇستايەش كە شيوہنى بۆدە كم و
بەزەيىم پىدادىتەوہ؟

من هه موو نه وانهم؟ نهی دواتر چی؟
ئای خودایه! هه سته کهم به راستی شییت بووم!

من و ئەستێرەکان

له سالی ۱۹۳۷دا بلاوکراو دتهوه

هیچ وشهیه ک نییه قورستر و قیزهوتر ییت له گوینی بیسهردا له
وشه‌ی ((من)) زیاتر، هیچ قسه‌یه ک نییه خه‌لکی رقیان لێ ییت
هینده‌ی قسه‌کردن له باره‌ی خۆته‌وه. ئەمشه‌و من باسی خۆم ده‌که‌م
و ده‌لیم ((من))، کردوومه به ناوێشانی وتاره‌که‌شم، له‌به‌رئه‌وه‌ی به
ته‌نها خۆم و که‌س نییه قسه‌ی له‌باره‌وه بکه‌م ته‌نها ((من)) نه‌ییت.

کاتی‌ک باسی ده‌روونم ده‌که‌م باسی هه‌موو ده‌روونی‌ک ده‌که‌م،
کاتی‌ک په‌سنی هه‌ست و خواستی خۆم ده‌که‌م، په‌سنی هه‌ست و
خواستی هه‌موو خه‌لکیم کردوه؛ وه‌ک ئه‌وه‌که‌سه‌ی شیکاری جه‌سته
ده‌کات، سنگی هه‌موو که‌سی‌ک له‌ت ناکات هه‌تا بزانی‌ت شوینی
دل له‌ کویدا‌یه و وه‌سفی چۆنه، به‌لکوو سنگی‌ک بو‌ دووسنگ له‌ت
ده‌کات، پاشان یاسا و بنه‌مای له‌سه‌ر داده‌نی‌ت و هیچ مرو‌ڤی‌ک له‌م
بنه‌مایانه‌ ریزه‌رنا‌ییت... سونه‌تی خودایه له‌ به‌دی‌هه‌نراوه‌کانیدا و
یاسا ته‌واوه‌که‌یه‌تی، سیسته‌مه سه‌رسو‌ر هه‌ینه‌ره‌که‌ی که‌ مرو‌ڤه‌کانی
جیاواز کردووه و لیکیش ده‌چن، لیک ده‌چن و جیاوازی‌شن، له

هەقىقەتدا لەسەر يەك شىۋاز بەدىھىيان و جوراوجۆرى كىردوون لە جوانىدا، ھەموو چاۋەكانى ۋەك يەك بەدىھىياناۋە، ھەموو چاۋەكان لە پىكھاتە و جۆر و درووستىبوندا ۋەك يەك، لى لە جوانى و شىۋە و ناوەرۋىدا ھىچ چاۋىك لە چاۋىكى تر ناچىت.

ئەمە كارىبەجىي ئەو پەرۋەردىگارىيە كە شارەزايە بە ھەموو شتىك، ئەمە ئافرىنراۋى پەرۋەردىگارى بە توانايە.

ئىستا لەسەر يەككىك لە خانەكانى زوبىرم^۳ لەم شەۋە ھىمىن و پىر ئەستىرەدا، لەبەر دەمىشما بىيانىكە كە درىژ دەبىتتەۋە بۆ عومان و يەمەن و نەجد و حىجاز، لە پشتىشمەۋە دەگات بە زەۋى فارس، كە نىزىكە لىمەۋە، لە شوئىنى خۆم دانىشتووم و گىرى نەۋتەكەى عىبادان دەبىنم... لەم بىابانە سەربىلند و پىرۋزەدا رامام، كە لەسەر لەمەكەى

^۳ زوبىر: شارۋچكەيەكى بچووكە، دەكەۋىتە رۆژئاۋاي بەسرەۋە، ھەوت مىل لىۋەى دورە، گۆرى پالەۋانى ئىسلام زوبىرى كۆرى عەۋامى لىيە يەككىك لەو دەكەسەى مژدەى بەھەشتىان پىدراۋە، لە نىزىكەۋە چەندىن شوئىنەۋارى نەخشىنراۋى لىيە، ۋەك باۋە شوئىنەۋارى مژگەۋتى بەسرەيە. دانىشتوانەكەى دوانزە ھەزار كەسە، ھەمىيان مۇسلمانى سونىن مەلىيان بەلای سەلەفىيەتدايە و زانستىان خۆشەۋىت، كۆمەلى مژگەۋتى تىدايە كە نوئىزى ھەينى تىدا دەكرىت، قوتابخانەى ئەمىرىيەى تىدايە، قوتابخانەى ئەھلىيەى ئىسلامى تىدايە شىخ شەنقىتى بونىادى ناۋە. بۆچوونى پەسەند نەۋىيە بەسرەى كۆنە، خۇدا خۇى زانارە.

ناو زهترین دیره کانی شکۆمهندی و جوانترین په ره کانی میژوو
 نووسراونه ته وه، له سه ره لمه که ی گه وره یی شارستانی گه شه ی کردووه،
 که مرو قایه تی پالی پیوه داوه و چۆته ژیر سایه یه وه له رۆژیکدا هیچ
 سیبه ریگ نه بوو سیبه ری نه و نه بیټ. بیرده که مه وه و بیرکردنه وه که م
 دریزه ده کیشتی و، رامده کیشتی به ره و بیرکردنه وه له ئاسۆ فراوانه کان
 و نه م دنیا مه زنه، له دهر ووندا چه ندین چرا شوق ده داته وه،
 له سه رمدا سه ده ها بیرو که ی گه وره ی نوی هیه، دهر وونم سه ده ها
 وینه ی ناوازه ی تیدایه، لی هه ره نه ی به مویټ یه کیکیان بگرم و
 کوټی بکه م به وشه و زنجیری بکه م به وته، له دهستم ده چیت و
 ده روات به ریگای خویدا، ده چیت بو قولایی میشکی ناوه کیم، نه
 من چیژم لی وهرگرت وه ک چیژ وهرگرتنی خه لکی له
 بیرکردنه وه کانیان، نه تو مارم کرد و دهسته ریقانه یه کی نه ده بیم
 لیډرووستکرد. نه گهر من بمتوانیایه ده یه کی نه و شتانه بنووسم که
 ته سووری ده که م نه و شتیکی زور گه وره ده بووم، لی من
 ناتوانم..... له نووسینه کاندا ته نها هه رچی و په رچی
 بیرکردنه وه کانم ده نووسم!

بیرکردنه وه کان له دهر ووندا ده پرویت و گه شه ده کات و بهر ده گریټ،
 پاشان لاواز ده بیټ و وشک ده بیټ، پوش و په لاشه که ی هه لده گرم و
 ده یکه مه وتاره کانمه وه! کاریز له دهر ووندا ده ته قیټ و قولپ ده دات و
 ده روات، پاشان وشک ده بیټ و ده بریټ، قوره که ی هه لده گرم و

دەیکەمە وتارە کانمەو! بەیانی لە دەروونمدا هەلدی و بەهێز دەبیت و زیاد دەکات، دەبیتە چێشتەنگاو و نیوهرۆ، پاشان دەبیت بە شەو، بەشیک لە تاریکی شەو دینم بۆ ئەوێ وتاریکی لەسەر بنووسم بە ناویشانی: ((پرووناکی بەیانی))

هەر لەبەر ئەمەشە حەزناکەم سەیری ئەو شتانه بکەم که نووسیوو من و شەرم دەکەم بگەرێمەو سەری، هەموو ئەو نووسینە تازانەم خۆش دەوێت که بلاونە کراونەتەو، وای دەبینم ئەو کەسە ستایشم دەکات بەهۆی نووسینە کانمەو سوکایەتیم پێدەکات لەبەر ئەوێ ئەو نازانی ئەو دیرەمیەکە لە گەنجییەکی دەروونم که پرە لە ئالتون، پیم دەلیت: ئەم دیرەمی زۆرە بۆ تۆ چونکە هەزاریت. بەلام ئەوێ پرەخە لە نووسینە کانم دەگریت و بە کەمی دەزانیت، پیم دەلیت: تۆ دەولەمەندیت و یەک دیرەم کەمە بۆتۆ، ئەم نووسینە کەم و سووکە، چونکە تۆ گەورەیت.

بەم نزیکانە ئەم شتەم زانی وام لیھات حەز لە پرەخە گرتن بکەم، لی پیشتر نەمدەزانی و حەزم لە ستایش کردن بوو.

مامهوه و ئەم بیرو کانهم له میشکندا تاوتوی ده کرد ههتا ماندوو بووم
و پێزاربووم، هه موویم فریادیه بیابانهوه و دانیشتم تهنها بیرم له بیابان
ده کردهوه.

تهماشایم کرد پاخراوه له سهه دوور گهیه کی فراوان، خهوتوه، وهک
رێژ و به گهوردیی دانان پری کردۆتهوه. پاشان بیرم لهوه کردهوه
ئه گهر بیابان چاوه کانی بکاتهوه، دهمبینیت و ههست به بوونم
دهکات؟ ئه ی من ههست به و ورده خو له ده کهم که با هیناویتی، و
دهدات به دهموچاومدا و پاشان به رپی خویدا دهروات؟ من له
بیاباندا تهنها توژیکم و، ژیانم تهنها ساتیکه له ژیا نی، ئه گهر
باویشک بدات یان لوتی بخورینیت سه دهیه ک تیده په ریت هیشتا له
باویشک و لوت خورانه که ی نه بو تهوه..... ئای بیابان چه ندی
مهزنه و چه ندی به ته مه نه!

- به لکوو بیابان چه ندی بچووک و چه ندی ته مه نی کورته! ئه ی
بیابان چیه؟ به لکوو هه موو زهویی چیه؟ و ئەم ملیار سه دهیه
چیه ژیاوه؟ هه مووی رۆژیکه له ژیا نی من، دلۆپیکه له پروو بارم.
رۆژیک خه وتم، که هه ستام خالیکی بچووکم به دی کرد، وتم:
ئه مه چیه؟ وتیان: به دی هینراویکی بچووکه پیی
ده لێن ((خۆر))... سه هرم سو رما له بچووکیکهیدا، پاشان گرنگیم
پێنه دا، زهویییه که ت چیه ئه ی... ئه ی... ئه ی... نه بوو! ((عه ده م))

ئەمە ئەستیرەیه کی نزیکم پیتی وتم، که به پیکنینهوه تەماشای
دەکردم، ئەو شتانەم بیرکەوتەوه که گەردوونناسەکان لە بارە
ئەستیرە و گەورەییانەوه باسیان کردبوو، بێدەنگ بووم و هیچم نەوت.
ئەستیرەیه کی ترم بینی لەو دوورەوه تەماشای دەکرد و دابووی لە
قاقای پیکەنین و هاواری دەکرد بەسەر ئەستیرە یە کەمدا:
بێدەنگ بە، بێدەنگ بە میروولە بچکۆلە کە، تۆ کییت؟ هەزارەهای
وێک تۆ شیونک لە شیوەکانم پڕ ناکەن، هەزارەهای وێک تۆ
دەکەمە نێوان دووپەنجە لە پەنجە کانمەوه!

لە پشتییەوه ئەستیرەیه کی تر هەبوو هیچی نەدەوت، چونکە هەر
نەیزانی بوو ئەمانە بوونیان هەیە.... بەهۆی دووری و بچووکیانەوه
نەیان دەبینی. لە پشت ئەمیشەوه شەش سەد ملیۆن ئەستیرە تر
بوونیان هەبوو هەر دانەیەک لە دانەکە ی پیش خۆی گەورەتر بوو،
وێک میشولە وابوو لە چاوی فیلدا.

بە پەشۆکاوی و سەرسۆرماویەوه تەماشای ئەم ئەستیرانەم دەکرد،
بیرکردنەوه کانم وەستاند و هەستم بە ونبوونی خۆم دەکرد، هەتا
هەستم بە عەدەم کرد.

پاشان ئەم ئەستیرانە لەبەرچاوم بچووک بوونەوه، کە شتیکی
گەورەترم بینی لە ئەو، بچووکبوویەوه کە ئاسمانم بینی ((سەقفیکی
بەرزبوو)) هەتا هەموو بووبە ((چراخان و ئاسمانی دنیای
رازانبوو))، ئاسمان هەموویانی لە خۆگرتبوو، لە پشت ئەمەوه

بههشتيكم بينی پانتاييه کهى به ئەندازەى ئاسمان و زەمین بوو،
عەرش و کورسى و بوونەوهره گه‌وره‌کانم بينی، هه‌ستم کرد ئاوهرم
دەر و وخت و تیکه‌شکیت له‌و کاته‌ى ده‌یه‌وێت بیری لی‌بکاته‌وه و له
کاتی‌کدا ئەمانه به‌ده‌یه‌یتراویشن، چۆن ده‌توانی‌ت بیر له به‌ده‌یه‌ینه‌ره کهى
بکاته‌وه؟

چووم به‌راوردی نیوان ئەم گه‌وره‌یه‌یه مه‌ترسیدارم کرد، که ئاوهر له
وینا کردنی نزیک نابێته‌وه، له‌گه‌ڵ ئەو وردیه‌یه مه‌ترسیداره: وردی
ئەو به‌کتريایانه‌ى هه‌زاره‌هایان له‌ کونی دهرزیه‌که‌وه تیده‌په‌ریت،
وردی ئەلکترۆنى که له‌یه‌ک گه‌ردیله‌دا سه‌ده‌ها ئەستیره‌ى
بچووک بوونیان هه‌یه، هه‌ندیکیان به‌ ده‌ووری هه‌ندیکیاندا
ده‌سورپینه‌وه وه‌ک چۆن ئەستیره‌کانی کۆمه‌له‌ى خۆر
سوورده‌خۆن.... ئەمهم به‌راورد به‌وه‌کرد ده‌سته‌وسان بووم و نکوڵی
نه‌فسى خۆم کرد و، پر‌بووم له‌ باوه‌ر‌بووم به‌ ئافرتنه‌رى هه‌ره
مه‌زن، له‌ ناخى دلمه‌وه هاوارم کرد: لا‌إله‌ إلا الله.

* * *

نه‌فسى خۆم ون کرد، نه‌مده‌بینی. ده‌ست و قاچم له‌ بیر کرد، هه‌تا
به‌ به‌شیک له‌ کورسیه‌که هه‌ژمارم کرد یان ئەو جیگایه‌ى لی
دانیشته‌ بووم، هه‌موو هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانیم فری‌دا، هه‌تا هیچ
بۆ ((من)) نه‌مایه‌وه و من بووم به‌ هه‌موو گه‌ردوون، ئەو گه‌ردوونه‌ى
له‌ ته‌کدا وته‌که‌مه‌ى ده‌وته‌وه: ((لا‌إله‌ إلا الله))، له‌م کاته‌دا
نه‌فسم ون کرد هه‌شتيكم هه‌بوو که وه‌سف ناکریت:

لايعرف العشق إلا من يكابده ولا الصبابة إلا من يعانيتها

ورده ورده لهو شتانه تیده گه شتم که له وتهی نه هلی ته سه وون
خویندبوومه وه، فیربووم مروفت هست به گه ورهیی خودا ناکات ههتا
نه فس و گه ورهیییه کی له بیرنه کات. ئا لیژهدا ئهم به کتیا بچوو که
که لمیکه له بیاباندا و عهده مه له بوونی ئهستیژه کاندا، ته مه نی ئهم
تهنها ساتیکه له ته مه نی ئاسماندا..... ده بیته گه وره تر له
ئهستیژه کان و نه مرتر له ئاسمانه کان، له بهر ئه وهی خودای ناسیوه و
هستی به شیرینی ئیمان کردووه.

له دواي هه موو ئه مانه وه هه ستام نوێژ بکه م، که وتم: ((الله
اکبر))، هه موو گه ردوون له وجودمدا توایه وه، تنها منی بر واداری
لاواز و، په روه رد گاری گه وره و خاوه ن ده سه لات ماینه وه.

له م دونیا یه دا هیچ شتیک نییه گه وره تر و جوانتر بیت له نوێژ!

وهلامی په یامیک

له سالی ۱۹۵۹ دا بهلا وکړاوه نه وه

همه موو هه فته یه ک له رپی پوښته وه نریکه ی سی په یامم پیده گات،
نه و که سانه دهینرن که له رادیو گوښیستم دهن یان له
رورژنامه کاند خوینه ری بابه ته کانمن، لی هیچیان وه ک نه و په یامه
نه بوو که دوینی پیم گه یشته، په یامیک بوو له یه کیک له
دایکه کانه وه، له رورژ دایکدا نارد بووی، زمان پاراوی تیډا نییه
به لام له رووی رهوانیژییه وه نایه تیکه له نایه ته کان، نایا رهوانیژییش
هر نه وه نییه بتگه یه نیته به نامانج و مه به سته که ت؟

نم دایکه دهلیت گوښی لیبوو جهژنی دایک هیه، لی نه یینیووه
و، به دبه ختی دایکی بینیووه به هو ی منداله وه، لی باشی مندالی بو
دایک نه یینیووه، سکالای نه وه ناکات که منداله کانی بو ی
خراپن، مندالن و هیشتا نه گه شتونه ناستی نه وه ی نازاری بدن،
وهلی سکالای دهست کورتی و له دهستدانی یارمه تیده ره که ی
دهکات، تاویک نارام ده گریته و تاویک نارامییه که ی نامینیت، لیم
دهپرست. نایا منداله کانم له قوتابخانه دهریکم و بچن کاسپییه ک

بىكەن ھەتتا چەن دىنارىنك پەيدا بىكەن و بژىئوييان دابىن بىكات؟
دەپرسىت چىيان لىدەردەچىت ئەگەر بخوئىنن لە كاتىكدا پارەى خوئىندى
و پۆشاكى قوتابخانەم نىيە؟ چۆن دەتوانن بە پۆشاكى كۆن و
گىرفانى خالىيەو قوتابخانە تەواوبىكەن و دەربىچن؟

ھەرگىز ئاواتە خوازەبووم دەولەندىبىم ئەمىرۆ نەبىت، بۆ ئەوئەى
بىتوانىيە دىلنەواىى بىكەم بە دەست و پارە، نەك بە پىنووس و
زوبان، بەلام من نووسەرم، نووسەرىش تەنھا خاوەنى دل و زوبانىيەتى.
ئەمە دوو وتەيە لە دلەوئەى: يەكيان بۆ تۆ، ئەوئەى تىرىش بۆ
خوئىنەران.

ئەو وتەيەى بۆ تۆيە، وادەزانم بۆ خەلكى نامۆ بىت چونكە
نووسەرەكان رانەھاتوون لە ھاوشىوئەى ئەمانە بلىن، چونكە بوئرى
ئەوئەيان نىيە وئىنەى راستى خۆيان پىشانى خەلكى بدەن و چۆن ئاوا
بىيان بىنن، بەلكو وئىنەىكى رازاوئەى دەرھىتراوئىيان نىشان دەدەن، بە
كامىرا و ھونەرەكەيان گۆرپوويانە. لەوئەى قەشەنگىرىن و جوانترىن
بىت بەلام ئەو وئىنەى ئەوان نىيە، ئەوان دلىان پىشان خوئىنەرەكانىيان
نادەن بەلكو ئاوەزىيان پىشان دەدەن، ھەرچەندە ئەوئەى ئەمىرۆ دەيلىم
يەكىنكە لە رىبازە پەيرەوكراوەكان لەلاى نووسەرە ئەوروپىيەكان،
نەك داھىتراوئىكى وازلىھىتراو.

چیرۆکیکه به لام خه یالی نووسهرێک داینه هیناوه و پینووسی
ئه دیبیک نهینووسیوه تهوه، به لکوو به شه کانی ژیان نوسوویه تیهوه،
منیش هاتووم وه ک خۆی بو تان بگێرمهوه. دهیگێرمهوه بو ئه وهی
بزانیته و هه موو دایکیکی بیئومید و هه موو مندالیک که به
هه ژاری گه شهی کردووه بزانیته، سه به رزی و سه رکه وتن وابه ستهیه
به دوو شته وه: یه کهم به سازاندی خوداوه، خودا هه موو که سیکی
دلسۆز ده سازینیته و سه رکه وتووی ده کات، دوو هه میش به زانسته و
هه ولدان.

ئیستاش گوئیستی چیرۆکه که به:

پیش چل سال له دیمه شق زانایه کهی پایه به رز و به ریز هه بوو،
به خشنده و زهنگین بوو، ده رگای ماله کهی کراوه بوو به پرووی خزم و
میوان و فیرخوازاندا، سفرهی راخراو بوو، ئه وه ده مه ی له جهنگی
جیهانی یه کهمدا خه لکی توشی نار هه تهی و برسییه تهی بوونه وه
خودای گه وره فراوانی پیبه خشی و نار هه تهی نه بینی، له نیو
خه لکیدا خاوهنی پله و پایه یه کی به رز بوو.

منداله کانی له م ماله دا گه شه یان کرد و، واتای نار هه تهی پیویتی
و سه ختی برسیتیان نه ده زانی. لی رپۆژیک (له رپۆژه کانی سالی
۱۹۲۵)، که ئه وه ده مه کورده گه وره که یان ته مه نی شانزه سالان بوو،

براکانی تەمەنیان لە نیوان دەسڵ بۆ یە ک مانگ دەبوو، باوکیان
کوچی دوایی کرد.

پەردە کە هەلگیرا، ئەوەی لێی بە جێماوو قەرزی خەلکی بوو،
هەموو شتەکانی ناو مالیان فروشت بۆ ئەوەی قەرزەکانی بدەنەرە،
پاشان ئەو ماله فراوانەیان لە سالحیە جێهێشت و لە ژێرفیشتەکی
باراندا (کاتی شۆرش بوو) بە دوای خانووێهەکی کرێدا دەگەران،
خانووێهەکیان دەست کەوت... مەبەستم کوخیەکە، گەورە ئازەلان و
گەنجینە ی کا بوو! لە گەرەکی دیمەجییە. ناوێت بیستوو؟ لە
کوژی عوقیبەدایە، نزیک ئەو شوینە ی لەبەر خواری و
تەسکیە کە پێی دەلێن (ئەو گەرە کە ی مەیمون بە چکە کە ی لێ
وێبوو). بە راستم بزانه ئەمە ناوێهەتی!

لە دوو ژووردا لە خشت و خۆل، لەبەردەم مالیکی بەرزی یەکیک
لە دەوڵە مەندەکانی گەرە کە کە خۆر و پرووناکی لەم دوو ژوورە
بریبوو، ئاوی تێدانه بوو، تەنها ئاویکی رۆشتووی پیس نەبیّت، کە
پانیە کە ی دووبست و قولییە کە ی دوو پەنجە دەبوو، لە توراو بە
سالحیەدا دەهات بۆ ئەم گەرە کە بەبی ئەوەی سەری دا پۆشرايیت،
لەم رینگا دووردرێژەدا هەموو شتیکی باشیان فرێدەدایە ناوی!
پرووناکی تێدانه بوو، پرووناکی لۆکس نەبیّت، جاریک پرووناک
دەبوو، چەندین جار دوو کە لێ دەکرد... بنمیچە کە ی لە داربوو،

پاشان له سهرييه وه خو لېوو، نه گهر پشيله يه ك به سهريدا برېشتايه
دهله رييه وه و تېك دهچوو، نه گهر تكې باران بباريايه دلويه ده كرد
و ئاو دههاته خواراوه.

چوار فهرش راخرابوو، هيچ شتيكي له ژيردا نه بوو، بهرې و پيسته
راخرابوو به سهريدا، نه مندا لانه له سهرې دهخه وتن كه له نيعمه تدا
گه وره بوو بوون و به به نازي گوشكرا بوون، دايكيان-وه ك تو- بيدار
دهبوو به دياريا نه وه و بهرگه شتانيكي ده گرت كه دايكه كان
بهرگه ناگرن، دهپارستن له ميرووه كان و نهو ميشولانه ي كه
ژووره كيان پر كړد بوو، له گهل نهو ئاوه ي له بنميچه كه وه دههاته
خواره وه. به دريژايي شه وه كه بيدارده بوو، به نه سريني چاوه كاني
گري دلي خاموش ده كرد، بيري نه وه ي ده كرده وه له كوئد ابو هاته
كوئ و، نهو خزمه دهوله مه ندانه ي كه له مالي باوكيان
ددرنه دهچوون، چوون پشتيان كرده مندا له كان و فهراموشيان كردن،
هه تا روژييك هاتن جه ژنه پيروزيان له ماله دهوله مه نده كه كرد،
سوئند به خودا نه ياندا له دهرگاي نه مان؟ كه س چاوديري نه كردن،
كه س به هانايانه وه نه هات، براييه كي نه بيت له ميصر^٤ هاوكاري
كردن به چهند جونييه كي ميصري، ههر هيئندهش له تواناييدا
هه بوو.

^٤ نهوئش ئوستاز موحىبودين خه تيبه، نووسه رنكي گه وړه و ناسراوه.

نا لہم کەشەدا دایکە بەرپێژە کەم..... وادەزانیت نەم کەشە چۆن بوو؟
 مندالە کە و براکانی ڕوویان کردە قوتابخانە. چواردەووری شار بە
 دەستی شۆرشگیرەکان بوو، فەرەنسییەکان تەنھا سەنتەری شارەکیان
 بە دەستەوه مابوو. هەموو ڕۆژێک بە ڕینگای مەرگدا دەچوون بەرە
 قوتابخانە، بە لای بەرەدی جەنگدا دەڕۆیشتن کە لە بەردەم مەزگەوتی
 تەوبەدا دانرابوو، خۆراگریوون و متمانەیان بە خودابوو، خودا
 یارمەتیدان و سازاندنی، هەتا بوون بە..... دەلییت ئیستا بوونە بە
 چی؟

مندالی دوو دەم بوو بە دادوەر، ئەدیب و شاعیر و نووسەر، سییەم بوو
 بە مامۆستایەکی گەورەدی زانکۆ و یە کەم کەسبوو لە سووریادا
 دکتۆرا بەئینیت لە بیرکاریدا، چواردەمیش بوو بە مامۆستایەکی
 سەرکەوتوو و بانگخواز و ئەدیب. سەبارەت بە کۆرە گەورە کە
 هیچ شتێک نالیم لەسەری چونکە گەواهی دانم لەسەری
 ڕەتکراوێه؛ ئەو هاوڕێیەمە کە هەرگیز لێی جیانابمەوه، شەو و ڕۆژ
 لە گەلێدام و هەركات تەماشای ئاوێنە دەکەم دەیبینم و، لەسەرووی
 هەموو ئەمانەوه هەلگری ناوێکە وەک ناوە کەمی خۆم!

نەم چیرۆکەم تەنھا بۆ ئەوه گیرایەوه، بۆ ئەوهی بێتە دڵنەواییە ک
 بۆت و خەمە کانت کەم بکاتەوه، بۆ ئەوهی دڵنیابیت لەوهی کە دوو

^۵ ناجی تەنتاوی و عبدولغەنی تەنتاوی و محەممەد سەعید تەنتاوی.

مندالە کەت کە خۆراک و پۆشاکیان دەسناکەوێت، لەوێه
داھاتووێه ک چاوەروانیان بێت مندالی دەولەمەندەکان ئیرەیی پێبەن.

بە مندالە کانت بلی شەرمەزار نەبن ئەگەر پۆشاکێ جوان و کتیبی
نوی و پارە زۆرییان نەبوو؛ زۆربەیی بلیمەتەکان مندالی
ھەژارەکان بوون. نووسەری ئەم دیوانە (ئەگەر لەو بلیمەتانەش نەبێت
کە نمونەیان پێدەھێنرێتەو) بە پۆشاکێکەو دەچوو بۆ قوتابخانەی
دواناوەندی کە دایکی لە جەبەکی باوکی بۆی درووست کردبوو،
توانای نەبوو بڕوانامەی زانکۆ وەرگریتەو ھەندێ لە چاکەکاران
یارمەتیاندا....

سویند بە خودا من دەزانم لە کەسە دیارەکانی ئەمڕۆی ئەم شارە،
تیاندا بە خراپترین جۆری ھەژاریدا گەشەیان کردوو، پاشان بە
زانستەکیان گەورەترین دەولەمەندی و بەرزترین پلەیان بەدەستھێناو،
گەر بمزانن پازین ناویان بەیستم ئیستا ناوی چواری ھەموویانم
دەوت، ناوەکانیان لەسەر زارمە. دادگایەکی پێ دەزانم کۆری
کارگوزارەکی بۆتە دادویری و، کۆری بەرپۆبەرەکی وەک
کارگوزار وایە!

* * *

ئەو وتەیی بۆ خوینەرانی، ئەوانەیی دوینی شەو- ئەو دەمەیی
ھەورەگرمە و ھەورە برووسکەبوو، باران باری- لە جیگای ئارام و

ژووری گهرمدابوون، نه یانزانی دۆخی هه ژاره کان چۆنبوو له شه وه دا،

پیتان ده لیم:

له م شارهدا، له گهره که که تاندا، له نیوان هاوسی کانتاندا، نموونه ی زۆر ههیه له و دایکه ی که باسماں کرد. له م شارهدا و به و شه و ساردی زستان که سانیک هه ن له ماله کانی خویاندا له سه رمادا هه لده له رزن، و ناگر له مالیاندا نا کرته وه، خویند کارانیک هه ن که به چاوانیک ده خویننه وه شوڕبوته وه له تاو برسیستی و نه بوونی، به ده ستانیک ده نووسن سووربوته وه له سه رمادا. ئا له ماندا که سانیک هه ن گهر خوراک و پۆشاکیان بدریتی و هاوکاری بکرن له خویندندا، ده بنه به هره داریک که نیشتیمان به هاوشیوه ی ئه مانه سه ره رزده بیت و گهلانی پی به رزده بیت وه، له بیرتان بیت له شه لاهی نانه وا و به رده ستی پارێزهره کاند که سانیک هه ن بو ئه وه ئافرێراون له گهره زانا و بلیمه ته کان بن، لی هه ژاری توانا کانی په کخستوون و رینگای بلیمه ت بوونی لیگرتوون، زیره کی و به تواناییه که ی ته نها تاوانکاری لی درووست بووه.

زۆربه ی تاوانباره کانی ناو زیندانه کان، سه ره تا مندالیکی زیره کبونه، به لام کوومه لگا پی وتوون: قه ده غه یه له سه رت بخوینیت و خویندن ته واو بکهیت، بو ئه وه ی بیت له یه کیک له رۆشنبیره کان، که واته بین به تاوانباره زیره که کان!

ئەۋەي دەۋلەتمەندەكان لە خوشى و زىادەپرەويدا بەكارى دەبەن، بەسە
بۆ فېرکردنى ھەموو مىندالەكانى شارەكەمان و، تىرکردنى ھەموو
برىسيەكان و، بە ھانەۋە چوونى ھەموو ھەژارېك. يەك شايى لە
شايى دەۋلەتمەندەكان خەرجىيەكەي بەشى خواردنى دە مالى ھەژار
دەكات بۆ ماۋەي يەك مانگى تەۋاۋ، ئەۋەي لە مەراسىمى بە
خاكسپاردن و لە چەپكە گۆلى خوشىيەكاندا خەرج دەكرىت، ھەموو
سالىك چارەخانەيەكى خۆرايى بۆ ھەژارەكان پىدەكرىتەۋە، خەرجى
كىسى شەكراۋ لە ئاھەنگەكاندا بەشى ئەۋە دەكات ھەموو سالىك
قوتابخانەيەكى پى بىكرىتەۋە كە پىنج سەد خويندكار بىكرىتە خۆي،
ئەۋەي لە كرپىنى ئەم سوورەييا گەۋرانە و ئەم پەيكەرانەدا خەرج
دەكرىت، ئەۋەي لە ئاھەنگ و شايى و بار و شتە لەناۋبەراكەندا
خەرج دەكرىت بەشى ئەۋە دەكات پىداۋىستى ھەموو كەسەكانى پى
پىر بىكرىتەۋە.

نالېم: ۋاز لە ھەموو ئەۋان بەيىن؛ چونكە بە قسەم ناكەن، بەلكو
بەشىك لە مالىكانتان دابىن بۆ ئەۋ دامائانە.... مالىكانتان
پاكبەكەنەۋە و زەكاتەكەي بەدن چونكە ئىۋە نازانن بۆتان دەمىيىت
يان لە دەستان دەچىت.

كى گەرەنتى ئەۋەي ۋەرگرتوۋە لە زەمانە، كە ھالى ناگۆرېت و،
پارە لە دەستى نارۋات؟ كى مافى ئەۋەي داۋە بە مىندالى دەۋلەتمەند

كە ھەمىشە ھەر گەورەيىت، چ داۋابكات بىدرىتتى و چى ويست
 ۋەربىگرت، لەسەر مندالى ھەزارىش نووسراۋە ھەمىشە ھەزار و
 بەدبەخت يىت؟ كى متمانەى ھەيە كە بەيانى مندالە كەى پىۋىستى
 بە مندالە ھەزارە كە نابىت، داۋاى لىناكات و تكاى كۆمەكى
 لىناكات؟

ئەگەر متمانەت بە مانەۋەى پارە و مال ھەيە، ئەى متمانەتان بە
 مانەۋەى لەشساغى ھەيە؟ ناترسن لە نەخۆشى و بەلا و مەينەتى؟

بە بەخشىن رەحمەتى خودا بەدەستبەينن و، بە چاكە كەردن بەلا لە
 خۆتان دووربخەنەۋە.

تەنھا پرووى دەمم لە مىليۇنەرەكان نىيە، بەلكوو لەگەل ھەموو
 خوينەرەكانمە. خەلكى چەند ئاستىكن؟ تۆ دلخۆش نابىت ئەگەر
 كەسىكى مىليۇنەر ھەزار لىرەت پى بىەخشىت؟ كەۋاتە دە لىرە
 بىەخشە بەۋەى كە نەبوۋە. ئەو دە لىرەيە ۋەك ھەزار لىرە ۋايە بوى،
 ھەزارىش لاي مىليۇنەرەكە ۋەك دە لىرەكەى لاي تۆ ۋايە.

ئەو پۆشاكە كۆنەى فرپى دەدەيت ۋەك پۆشاكى جەژن ۋايە لاي
 كەسانى تر، بوچى پۆشتەيان ناكەيت بە شتىك كە نە زىانت
 پىدەگەيەنيت نە ھەست بە لە دەستدانى دەكەيت؟

ئەگەر ھەر کەسە و بىبە خشیایە بەوھى لە خوێ ھەزارترە، لە دۇنيادا
کەسى ھەزار نەدەما. ئەى خوینەرەکان، داواتان لێدەکەم بە خودا:
مەھیلن قسە کانم بە ھەوايا بچیت، سویند بە خودا تەنھا چاکەى
ئۆھەم دەوێت. ئەى ئەو دایکەى بۆ منت نوسیبوو، متمانەت بە خودا
ھەبیت، بێگومان خودا کەس لە دەست نادات.

له ئه سرینى دل

له سالى ۱۹۲۸ دا پلازكاره:

ئهو رۆژهت بىرت دىت هاوړى گيان^۶ كه به لای گورستانى
ده حد احدا

تېپه رين من و تو دوو مندالى سيوى بوين دەرؤيشتینه وه
بو ماله وه له سه مانه، ماوهى دوو کاتر ميړ له سه ر گلکوى
باوکمان دانيشتين... پاشان به خيراى رؤيشتين
بو ئه وهى ئازاره کانمان له سه ر سنگى دايکمان فرى بدهين؟

بىرت دىت چيت پى وتم سه بارهت به خوشويستنى دايکت و
وابه سته بوونت پيوهى؟

بىرت دىت له وهدا هاوړ ابووين كه مه حاله ژيان بکهين له دواى
دايکمان،

و هه مېشه له گه لياندا دهين و پيکه وه دهين؟

^۶ مېهېستى ئه نوډر عه تاره، دواتر له چهند بابته تىکدا باسى ده کات. وەر گير.

ئەوێ گومانمان وابوو مەحالە، ڕوویدا، دایکی هەردوو کمان مرد و
ئەو گۆرە جەمیکردن کە پێشتر باو کمانی جەمکردبوو.
لە دواى ئەوانییش ژیاين

....هیچمان لە ئەوان بۆ نەمایەووە ئیلا ئەسرینیک نەیت
لە چاوماندا و داخیکى سوتینەر لە دلماندا....بۆ هەمیشە
مالئاوایان کرد!

(عەلى)

نازانم چ شتیک دەمگەرپێنیتەو بۆ باسکردنی ڕابردوو، هەڵدانهوێ
ئێسکە پرووکاوێ کە؟ چ شتیک دەمخەلەتینیت شوینی خەوێ کەم
بکەمەو لە واقعدا و، دەشزانم ڕابردوو بە خوشی و ناخۆشیە کانییەو
گوزەشتوو و تەنها ئەم یاداشتەم بۆ ماوەتەو، ئەو یاداشتە
چەندێ هەڵدەدەم هەڵبەدەمەو سوچیکی تاریکی دەروونم و بۆ
هەمیشە بخەوێت، هەركات بمویستایە لە یادى بکەم هەڵدەستا و
ژیانی لەبەرچاو ڕەش دەکردم بەجۆریک هیچ جوانی و ڕازاوییه کەم
نەدەبینی.....من دەزانم ئەو خەوانەى کە بونیادمان بە پارچەى
دل و ڕۆژەکانم، باخچە کەیم ئاودا بە ئەسرینی چاوەکانم، لە
گەشەکردن وەستاو و گۆلەکەى وشک بوو و، بە یە کجار
لەبەرچاومدا ڕووخوا وەک چۆن مالێک لە کاغەز دەروخیت کە
یەکیک دەستی لێدات.....لێی بێئومێد بووم و بە دلێکی شکاو و
جەرگێکی سووتاووەو ژیانم بەرپێکرد، پێدەکەم و سووعبەت دەکەم

ههتا خه لکی وایزان بهخته وهرترین که سم، له کاتیکدا من
به دبه خترین و هیوا برواترین و خه مبارترینیانم!
بوچی نه مشه ده گه پیمه وه بو رابردوو، رابردووید ک که رۆژ و
خه ون و که سه کانی مردوو؟

له به له کونی هۆتیه که وه ته ماشای شارع رهشیدم ده کرد له به غداد،
که وینه ی ژیان پیشان ده دات و شروقه ی ده کات و وینای
هه قیقه ته که ی ده کات زۆرتر له وینا کردنی نه دیبه کان و شروقه ی
پیریاره کان، به لکوو کاترمیژیک ته ماشای شارع رهشید بکهیت
باشتر و به سوودتره بۆت- بو تیگه شتن له ژیان- له خویندنه وه ی ده
سال له م کتیبانه.

چی له کتیبدا ههیه جگه له دوودلی و سه رلیشوای؟ چ که سییک
هینده گه مژده ههتا بانگه شه ی نه وه بکات له ری کتیبه وه له ژیان
تیگه یشتوو؟ من یه کیکم له قوربانیا نی نه و کتیبانه، پرسیارم
لیبکه ن سه بارهت به بی هیوا بوونم و زیانه کانم؟
کتیب وتی: ریگای راست کورترین ریگایه بیگره بهر، راسته
ده گهیت به ئامانجه کهت.

له سه ر ریگای راست رویشتم و خۆمدا به یه که مین دیوار که پی
گه یشتم و سه رم شکا و له شوینی خۆمدا دانیشتم، غهیری من

بايدايهوه و پيچي ليدا وهك چۆن ريڭگاكاني ژيان بادهداتهوه و
پيچاو پيچه، گهيشته به ئامانجه كهي.

كتيب وتي: (كهسيكي باشبه و سووربه لهسهر رڊوشته بهرزي نهوه
ريڭگايه). بينيم كهسه خراپه كان دهگهن، بينيم بهد رڊوشترين كهس
بوته ماموستاي رڊوشته له گهورهترين قوتابخانهدا، سهرم سورما له
گالتهجاري دونيا!

كتيب وتي: ههق و، ژيان وتي: هيژ.... كتيب وتي: باشه كان و،
ژيان وتي: ئارهزووه كان. كتيب وتي: بهلام هيچ نهبوو ئيللا
نهوهي ژيان نهبيت!

تهماشاي شارع رڊشيدم كرد ئوتۆمبيله كان له ههموو جوړ و
رهنگيگ بوون و، عاردهبه كان له ههموو شيواز و جوړيگ بوون،
دووچهرخه و گاليسكه كان، ههموويان ههولدهدن بو نهوهي يه كهه
كهس بگهن، ههموويان هاوارددهگهن و دهقيژينن، بهلام گهر گهيشته
به ئامانجه كهي دهبينيت نهگهيشتووه به هيچ، دووباره ديتهوه
قههبالخي دروست دهكات و رادهكات و هاوار دهكات!

وتم: نهمهيه ژيان؛ پيشبركي كردن و پالپهستوكردن، لي
ئامانجه كه چيه؟ هيچ شتيك!

چوۋمە ژوورەكەى خۆم و دەرگاگەم داخست، ويستم بە تەنيا بېمەۋە
بە تەنيابونەۋەيەك ئارامى دەرۋون و هيمنى تېدا بدۆزمەۋە، بەلام
دايان لە دەرگا و سەيد جەيدەر جەۋادى ھات، ئەو پياۋەى گۆرانى
بۇ دكتور زەكى موبارەك وت و ئەۋىش زۆر پىي خوشبۈۋ،
تەنات ھەركات دەيىنى خۆى بۇ نەدەگىرا گۆرى لە دەنگى
نەيىت، ناچارى كردبوو لە نووسىنگەى گشتيدا گۆرانى بلىت، پىي
وتبوو: ئا لىزەدا گۆرانى بلى، ۋەللاھى خەلكى باسى دەكەن و،
دەلین زەكى موبارەك گۆرانى وتنى لە نووسىنگەكاندا
دەيىناۋە.... ھاتبوو بۆلام و ئەبوزىيەك^۷ لە ئەبوزىيەكانى عىراقى
بۇ وتم، كە گومانم واىە ھىچ مەۋقەىك يان پەريىەك گۆرانىەكى
بىنىيىت بەھىزترىيىت و خىراتر بگات بە دل و جوانتر ويىنەى ئازارەكان
بكات لەمە. دلۆپەى نەسرىنەكانە كراۋە بە گۆرانى، ترپەى
دلەكانە كراۋە بە سروود، ئەو... ئەو پوختەى ھونەرى عەبقەريىە
كە خەمەكان بە شىۋەپەكى بلىمەتەنە ويىنا دەكات.

دەرۋونى ھەژاندم بە ھەژاندىكى توند، ھەموو پەردەكانى كەردەۋە و،
رابدوۋى گەياند بە ئىستاي و، رادەستى سەرسورمانىكى قولى
كرد، چىژىكى زۆرخوشبۈۋ، بەلام بە ئىش و بە ئازار. ((عيتابا))^۸م
ھاتەۋە ياد، ئەو گۆرانىەى بەردەوام شىۋەكانى لوبنان دەيلىتەۋە و
زاىەلەكەى بە قەدپال و لىژىيەكانىيدا بلاۋدەيىتەۋە، كەس نازانىت

^۷ ۋەك ھۆرە و ھەيران و لاركى لاي خۇمانە. ۋەرگىز
^۸

كى ھەلىبەستوۋە و ئاۋازەكەى داناوۋە، عىتاباى نەمر سەردەمى نوئى
و سەردەمى كۆن بەشدارى كردوۋە لە نوسىنەویدا، ھەموو جىلىك
خولى خۆيانى بۆ زیاد دەكەن، وینەيەكى راستگۆيانە دەبىت لە
ھەست و بىر و ئاۋات و ياداشتى مىللەتەكە، ئەو عىتابايەى لە
وتنەویدا چەمەكان دەژىيەنەوۋە و بەسەر بەرزايى و بەردەلانەكاندا
دەرۆن بۆ ئەوۋەى بگەن بە ناخى شىوۋەكە، لە ئاۋازى (با) وە لە
دۆلە دوورەكان، لە چرپەى گەلاكاندا لە جەنگەلى سەنەوبەرى بەرز
و بلند، لە بۆنى ھەموو گولچىك و بىدەنگى ھەموو بەردىك، و
تېشىكى خۆرەوۋە، عىتابا لە ھەموو لوتكەيەكى لوبناندا دەژى.

* * *

ئەم ((ئەبوزىيە)) گەراندەمىيەوۋە بۆ رۆژە كۆنەكانم، ھەموو
وینەكانى ژيانم ھاتە پېش چاۋ بەيەكەوۋە و بەدۋاى يەكدا وەك
فېلمىكى سىنەمايى، ئاۋرى دابوۋىيەوۋە لە تەمومىرى رابردوۋ،
ئازارەكانىم دەبىنى كە بە ئەسرەن و جەخارە خوينەوۋىيەكانى
شۆرابوۋەوۋە، وەلى خوشى و شادىم نەبىنى. ئايا دۋاى ئەوۋەى لە سى
سالى تىپەرم كردوۋە خوش و شادى دەبىنم؟

بەردەوام بىرم لە داھاتوۋ دەكردەوۋە و چاۋەرىيى بووم، ئەوۋەتا داھاتوۋ
بوو بە ئىستا، جگە لە بېھىۋايى و ئازار چى ترم تىدا دۆزىۋەتەوۋە؟

پېشه و ھونەرەكانم تاقي كړدو تهو و شاران گه راووم، هېچ
سوړدېكم لهوانه نه پېښووه جگه لهو نه بېت له ھر شارېك گورېكم
له گورې ئاواته كانم جېھېشتووه. خوښه ويستی و پارەم له دەستدا،
سەر به رزی ئەدەبیم له دەستدا، تەنانت ئەم ئاوازی له دەرووندا
سوړدەخوات له دەستدا، نەمتوانی خەلكی گویان له گورانې و
دەنگی بېت، خەلكی تەنها گویان له كورترین گورانیم و
ناشرینترینی بووه، ئەمە وتارەكانمە كه بلاوی دەكه مەوه، كه
گویتان له جوانترین ئاوازم و درېژترینان دەبیت؟

له داھاتوودا!

بەلا بدات له دەروونم! داھاتوو چی بۆ هېشتمەووه مردن نەبیت، كه
ئېستا خوشم دەوېت و بانگی دەكه م ئەگەر گوی بیستی بانگ
كردن بېت؟!

* * *

بېنیم داھاتوو هېچ نییه و عەدەمە، ئایا سەرکۆنە دەكړم ئەگەر
بگهړیمەوه بۆ رابردوو و تییدا بژیم؟

له رابردوودا دایكم و باوكم و خەونەكانم بە خاكسپارد. زۆرم
خوشویست و زیاتر لهو ئازارم چەشت، بەلام تاكه خوشه ويستی
هەقیقی كه دلمی داگیركرد و تاكه ئازاری راستی كه ناسی بېتم،

خۆشەويستى دايىم و ئازارى كۆچكردنە كەيەتتى، جگە لەمە
خۆشەويستىيە كى درۆ و ئازارىكى لايەلايە.

هەموو شارەكان لە بىردەكەم تەنانت مالى خۆشەويستە كەشم و
شونى خۆشگوزەرانىشم، بەلام ھەرگىز ئەو تەنگەبەرە لەبىرناكەم
كە لە عوقەيبەو درىژدەيىتەو بۆ كۆلانەكانى دەحداح، لەبەرئەو
يە كەمىن بەختەو دەريىم لەو كۆلانەدا لەدايىكبوو، لە كۆتايىيەكانىدا
مرد لەو دەمەى دايىك و باوكم مردن.

پەرودەگارا رەحمم پىيىكە بە لەبىرچوونەو. لە بىرچوونەو كەم لە
كۆيىيە؟

ئىستا تەماشاي دەكەم و نەخۆشە و لەسەر جىگايە، وەك ئەو
كاتر مىرئىكە روويداوە، دلم دەگرى و ناتوانم يەك وشەى لەبارەو
بنووسم. ھەزناكەم خەمەكانم بىلاوبكەمەو ھەتا زمانى خەلكى
نەيكولىنئىتەو، با لەدلما يىت و ھەرخۆم ھەلىبگرم.

ناتوانم برىوابكەم ھەوت سالى بەسەر ئەو رووداوەدا تىپەرپىووە. ھەوت
سالە دەژىم بەبى ئەو دەيى دايىم بىيىنم، خەمبار دەبووم گەر رۆژئىك
نەمىينىايە؟ دەژىم و ئەويش رۆشتوو دەيى سالىك و دە سالىش
ناگەرئىتەو، ھەتا پىش قىامەت ناگەرئىتەو؟

پەروردگار ئارامىم پى بېخىشە، سۆيىند بە خودا ناتوانم ئارام بىم.
دەللىن بە لاكان بېچوۋىكن پاشان گەورە دەبن، بەلام لە دەستدانى داىكم
ھەموو رۆژىك لە دەروونىدا گەشە دەكات.

ھىچ شتىك نىيە لەم ژيانەدا سەرنجىم رابكىشىت و ھەزم بۆى زياد
بكات. چى لە ژياندا ھەيە؟ ھەموو خوشىيەكى لە پشتىيەو
ئازارىك ھەيە؛ بەھارىكى جوانى تىدايە، بەلام تىيدا تۆوى ھاوونى
سوتىنەر و زستانىكى سارد ھەيە، تىيدا لەشساغى و گەنجىتى
ھەيە، بەلام نەخوشى و پىرى لەخوگرتوۋە. دەولەمەندى تىدايە، لى
من نەمدىوۋە گومانم وايە ھەرگىزىش نايىبىنم.

رقم لە ژيان بوو، ئەو خەلكەش رۈقەكەيان زيادكردم؛ كەس تىي
نەگەياندەم و كەسم تىنەگەياندە. ئەگەر خەمبارىم و پشتىيان تىي بكم
و سەرقالى خەمەكانم بىم، دەللىن: خۆى بە گەورە دەزانىت. ئەگەر
بۆ ھەق توورەبىم و ناكۆك بىم تىيدا، دەللىن: قسەى ناقولا دەكات.
ئەگەر پەسنى ئەو خوشەويستىيە بكم كە ھەستى پىدەكەم وەك
چۈن ئەوان ھەستى پىدەكەن، دەللىن: خراپەكارە. ئەگەر باسى ئىسلام
بكم دەللىن: وشكە. ئەگەر بە لوژىكى ئاۋەز قسەبكم دەللىن:
زەندىقە. چ بكم؟ پەروردگار سكالام بۆلاى تۆيە، ئىتر داىكىكى
راستگۆم نىيە لەم دونىايەدا!

ئەو كەسەي بە نەنگىيە كانمەۋە قېۋلى دەكردم، خەلكىش تەنھا باشىيە كانم ۋەردە گرن. ئەو منى خۇشەۋىست و خەلكىش خۇيان خۇشەۋىت لە مندا. ئەو تاكە خۇشەۋىستىم بوو كە كۈچ ناكات و خىانەت ناكات. ئەو دونيام بوو، داخى گرانم؛ دونيا كەم خۇل جەمىي كرددوۋە!

هيچ شۈنەۋارىكى ئەو جىھانە پېر دلسۆزىي و خۇشەۋىستىيە نەماۋە جگە لە گلکۆيەك و جۆگەيە بچووك و شۆرەبىيەك، ئەمەش ھەموو شتىكە.

باسى ئەو درەختەم پىخۇشە و بىرى دەكەم، جۈلەي چلەكانى لە دەرۋونمدا جىھانىكى تەۋاو دەجۈلنىت بەلام گۈي ناداتە ياداشتەكانى. ئەو راۋەستاۋە و بەسۆزە بۇ دزىكى لەناوبەر ۋەك چۈن بەسۆزە بۇ خۇشەۋىستىكى جەرگ سووتاۋ، تاۋانبارىكى ھەلھاتو دالە دەدات ۋەك چۈن شاعىرىك دالەدات. چەندى يادگارى خۇشەۋىستان لە دەستچوۋە لەلاي سىروشت و چەندى لە دەستچوۋە لەلاي خەلكى!

• • •

ھەيدەر جەۋادى بەجىنى ھىشتم و ھاورپىكانم خەۋتن و جىيان ھىشتم بە تەنيا نازار بچىژم. كى بەسۆز دەيىت بۆم و بەشدار دەيىت

له گه لندا له هه لگرتنی نازاره کانمدا؟ له سرووشت و هاوړنیکام یی هیوا بووم، ئه ی چا که کاری نادیار که هه رگیز ناتناسم تو له گه لندا چاک ده بیت؟ تو ئه ی نه و که سه ی له گه ل خوره لاتندا ده چیه گورستانی ده داح و سهردانی خوشه ویستی که ده که یت که خول جه می کردوه، ئایا منعت ده که یت به سهر ئه م غه ربه دا که نازار ده چیژیت، ئه م شوینه ی ده ژینیته وه و به سوژ ده بیت به و یاداشته ی تییدایه، که به شکو تره له لای له ژیان چونکه ئه وانه جوانی ژیان ی بوون؟ ئایا له روشتندا نهرم و نیان ده بیت و ده زانیت ئه م خو له ی که پی پی پیاده نیی که لاوه ی دلکه پیشتراوه دان و سه لامهت بووه؟ نهرم و نیان به چونکه ئه گهر ههستی که هه بوایه و یاداشته کانیت پی بزانیایه له م شوینه دا- له نیوان خول و لمه که یدا- پاشماوه ی دلکی شکاوت ده بین ی، پاشماوه یه کی خویناوی خه مباراوی، گویت له قولپه ی گریان ی ده بوو.

نهم دلّه تيّك نه شكاهه بههوی كوچی خوشه‌ويستیک و
رووداوه‌كاني خوشه‌ويستی نه‌پرووخاندووه، به‌لكوو گهرده‌لوليک ليی
داوه به مردنی دايکی و پايه‌كاني پرووخاندووه، دلّوپيک نه‌سرين
بكه به‌سهر پاشماوه‌كه‌يدا، كاثرميړيک پيوهی ده‌ژي، يان وشه‌يه‌ك
بلي پرووچه خه‌مباره‌كه‌ي پي به‌خته‌وهر بيّت. پاشان پرووبكه‌گوپري
خوشه‌ويستان، بو‌لای گلکوي دايک و باوكم نه‌ي هاورپي ناديار،
دوعاي ره‌حمه‌ت و لي‌خوشبوونيان بو‌بكه، له‌ دواي نه‌وانه‌وه
خوشه‌ويست و دونيام نه‌ماوه.

نەى چاكەكارى نادىيار لە ژىر قاچىدا دىل و خوشەويستە كەم
جىيىلاو، نەرمونىيان بە بۆيان. ئەم سىيويە لاوازە دىلخوش بىكە،
گەرچى خەلكى بە شىخ بانگى دەكەن.

پەرورد گارا، رەحمەتىك بۆ ئەم سىيويە لاوازە، سى سالانە!

(پەرورد گارا لىم خوشبە و لە داىك وياوكم خوشبە، پەرورد گارا
مىهرەبان بە بۆيان وەك چۆن بە مىندالى مىهرەبان بوون بۆم و
گەورەيان كردم).

له شویننی نووسیندا

له سالی ۱۹۵۹ دا په خشکراوه

وېستم ئم وتانه تهرخان بکهم بؤ رېوژى مندالان، وېسته که راستبوو، به لام مېهېسته که نه هاته دى. وېستم تېیدا باسى کيشه مى مندالان بکهم لم رېوژدها، باسى يادگارېيه کانى دوښنى مندالى خوډم بوو، وېستم بېټه پېند و ناموژگارى، چيروک و ياداشته کان هاتن، هېندى جار پېنووس له دهستى نووسه ر ياخى دهېټ وهک چوډن نه پ له دهستى نه پ سوار ياخى دهېټ، بهو ناراسته يه دا دېروات خوډى دهېه وېټ نه ک خاوه نه کمى.

منېش دانېشم ئم قسانه بېنووس ناماده کارېم بؤى نه کردبوو، له بهر نه وهى کاتم کم مابوو بؤ کاته کهى خوډم، نه بېنچېنه مى بېرو که کانم دانابوو نه شېوازى قسه کردنه که، پېنووسم گرته دهستم و چاوېرى بووم بزانم چى به روومدا ده کرتته وه، دەرگای قسه کردن به روومدا نه کرايه وه، به لکوو دەرگای ژووره کم کرايه وه، موښمېنى چکوله^۹ هاته ژووره وه، کچه زامه، چاوى سووربوو بووه، نه سرېن به

^۹ نېستا دکتوره له بېمارستانى مېلىک فهد له جده ده.

ڀروم ته ڪانيدا دهاته خواره وه، هه نسڪي ددها هه نسڪ دانئڪي
خه فه تاوي. وامزاني شتيڪي ليها توه ليڻم پرسي:

چي ته؟ ڪه وتوييت؟ سهري له قاند.

وتم: نه ي ليان داويت؟ سهري له قاند.

وتم: نه ي چي ته؟

به دهنگيڪي پر گريانه وه وتي: باپيله (واته: باپيره)!

وتم: به لي؟

وتي: نه شم.....

وتم: نه شي؟

وتي: نا، نه ڪ ته ب، نه مان

ليي تي نه گهيشتم، پورهه بچو ڪه ڪهي (يه مان) هات به زمانه
ناته واوه ڪهي وهر گيراني بو ڪرد، وتي: باپيله نه ڪ ته ب، نه مان.

وتم: له گهل نه ماندا بچيت بو قوتابخانه؟

ڀرووي گه شايه وه و بيدهنگ بو، وتي: نه شين نه ڪته ب نه مان.

وتم: بو قوتابخانه ده گريت؟! لي ره دابنيشيت باشتره، له وه ي بچيت بو
قوتابخانه.

ڪه گوئي له مه بوو هاواري ڪرد، وه ڪ هاواري نه و ڪه سه ي
ههنگ پيوه ي ددهات، دووباره دهستي ڪرده وه گريان. نارامم ڪرده وه و

دھڙچووي زانڪوي مه ليڪ عه بدولعه زيزه و داڪي چوار منداله. نه م دوو پهراوڙه
شيخ له سالي ۱۹۸۷ دا زيادي ڪرده وه.

به لێنم پێیدا، سه رسام بووم پێی که له تامه زرۆبوونی بو قوتابخانه ده گری، نه وهم که وته یاد ئیمهش چون ده گریان له ترس و رق لیبوونه وه لێی.

یاد گارییه کانم که پراند میه وه بو سالی ۱۹۱۴، بو یه کهمین به لای زه مانه که هاته ریم. مه به ستم جهنگی جیهانی نییه، نه وه ده مه واتای جهنگم نه ده زانی و گوتم پێی نه ده دا، به لکوو مه به ستم له وه توندتر و قیزه و نتره، توندتر له سه ر من؛ یه کهمین جار که چوومه قوتابخانه. رۆژیکی رهش بوو هه رگیز له یادم ناچیت، وای لیکردم رقم له قوتابخانه بیت و له ده رووندا هینده ی جیهیشت که هه رگیز ته واو نا بیت، هه تا ئیستاش- هه رکات بیرم ده که ویتته وه- ترسناکی و توندیه که ی دیته پیش چاوم، له دوای نه وه بووم به مامۆستای سه رهتایی و ناوهندی و زانکو، که وره و بچوو کم فیرکرد، کچ و کوپ، نارده حه تی قوتابخانه و دلخۆش بووم به ته واو بوونی، دلخۆش بووم به رۆژی پینج شه ممه و نارده حه ت بووم به رۆژی شه ممه هیشتا له ده رووندا ماوه، هه رکات چوویتیم بو قوتابخانه ئیلا ناواتم خواستوو داخراییت یان مانیا گرتییت و وانه نه خوینرت!

ئەو رۆژە باپىرەم بىردىمى بۇ مزگەوتى تەۋبە^{۱۱} نىڭ ئىزى بىلەن بىرگە
 كەمىك مەيەۋە، پاشان لە دەرگايە كەۋە چۈشۈپ تۇرۇپ بەرانبەر
 مزگەوتە كەلدى. مەن بىلەن بىرگە رەۋناكى بەرەبەن بىلەن خۇردابوۋ، لە
 شۇنىڭدا چەند خولە كىك مەمەۋە ھېچ شىنكى ئاۋىم نەدەبىنى،
 ۋەلى لوۋىم ھەستى بە بۇنىكى ناخۇش ۋە ھەۋايە كى پىسى كىرد.
 پاشان شۇنىڭدا كەم بىنى، ژورۇنكى گەۋرەۋە دە مەندال لەسەر زەۋى
 دانىشتىۋى، سەريان بەدەدا ۋە ئەملاۋىلار دە كىرد، لە دەستىاندا
 كىتەبىلەر پىۋە تەمەشەلەر دە كىرد، دەنگىلەر لەۋەدەلەر ۋەك
 ئەۋەى شانە ھەنگ بىن ۋە لە بىلەنگۈۋە دەنگە كەلەر بىلەن بىرگە، لە
 ژۇرۇنلار سەكۈيەك ھەۋە لە دار دروۋست كىرە، لە نىزىك
 دەرگا كە كۈتەلى پىدەلەر، لە بەردەمەندلار زەۋىيە كى رەۋتەلەر
 قورال ھەۋە، بۇقەكان تەيلىدە رەزىلەر بەستىۋە، لەلەر چەپشەۋە
 پىرەمىردىكى ترسناك لەسەر كورسەلەر كى بەرز دانىشتىۋە، دارىكى
 دىۋى پىۋە لە مەندالەكانى دەدا، دارەكە دەگەشت بەۋەى كە لە
 كۈتە شۇنىڭدا دانىشتىۋە.

^{۱۱} ئەم مزگەوتە چىرۋىكى ھەيە؛ نەۋىش نەۋىيە ئەو شۇنىڭدا خان بوۋ پىلەر دەۋت
 خانى زىنجاى جۇرەلەر جۇرى تاۋان ۋە خراپەلى تىلدا نەنجام دەدا، ھەۋالى ئەمە
 گەشت بە مەلىك نەشەف شۇنىڭدا كەلەر كىر ۋە رەۋخاندە ۋە ئەم مزگەوتى تىلدا
 دروست كىرد كە پىلى دەلەن مزگەوتى تەۋبە، يەكەن لە مزگەوتە گەۋرەكانى
 دىمەشەق.

ئا لیره دا باوه لیم جینی هیشتیم؛ که ده رگا که ی داخست و رپوشت
ههستم کرد دلشیم له گه لیدا رپویی، وه ک نه وه وابوو خرابیتمه
گورپه وه، ته نیایی و ترسینک هات به سه رمدا نیستاش بیرمه ده که ورته وه
له ترسان هه لده له رزم! نه مه قوتا بخانه بوو له رپوژانی نیمه دا.

پیویست بوو خویندکاره کان له گه ل خوره له اتندا له وی بن، هه تا
خورئا وابوو بمیننه وه، نه جولین و قسه نه کهن، واز له خویندنه وه
نه هینن و لئی بیزار نه بن، خویان خواردنی خویان بهینن و له وی
بیخون، که تونیان ده بوو ده چوون بو چمه که و ده میان دهنه به ناوه
پیه که یه وه و وه ک خوشتر ئویان ده خواره وه، گهر پیدایستییه کان
هه بویه ده چوون بو پیشاوی مزگه وت و، شوینه کهش به رده وام
داخرابوو، ده رگا و په نجه ره که ی نه ده کرایه وه و هه وا گورکینی
نه ده کرد، رپوژینک به سه ر نه م مندا لدا تینه ده په ری له لایه ن
ماموستاوه سزا نه دریت: یان به دار دهیدا به سه ریاندا، یان به دار
فه لاقه ی ده کردن، یان هه موو به یانییه ک نه م دیمه نه دووباره
ده بوویه وه دیمه نی نه و مندا له ی له شوینی خوی و شک ده بیست و
ره تی ده کاته وه به قسه یان بکات، خیزانه کهشی رایان ده کیشا و
کهسانی پیاده و مندا له کان له مه دا یارمه تیان ده دا، دهستی
بگه یشتایه به هه رشتینک خویی پیوه ده گرت و خوی به زه وییه وه
ده نوساند و له قورپا وودا نه م دیوو دیووی ده کرد، گریانه کانی چاوی
نازاردده دا و هاوهره کانی قورگی بریندار ده کرد، لیدانه کان بهر سه ری
ده که وت، راده کیشرا وه ک نه وه ی تاوانبارینکی سه رکهش بیت، خوی

به ستم لیکراو دهبینی و هه موو خه لکی ته نانهت باو کیشی به دژی
خوی ده زانی... وینا بکه ن ئه مه چ کاریگه ریه ک ده کاته سه ر
ده وون و ژیا نی داها تووی!

جیی سه رسامی نییه -رۆله کانم- له هه زکردنتان بو قوتابخانه
بگرین، چونکه ئیستا بوته به هه شت بو تان، جیی سه رسامیش نییه
ئیمه ده گریان چونکه وه ک دۆزه خ وابوو بۆمان. بو ئیوه سفریه کی
راخراوه، به چیژترین خواردنی ئاسانی له سه ردا نراوه له جوانترین
ده ووریدا، له چوارده ووریدا گۆل و گۆلزار و له پشتیه وه موسیقا هه یه،
خواردنی ئیمه ش خواردنیکی چه وری قوورس بوو، له پیستری
ده ووری و له قیزه و نترین دیمه ندا.

به لام کی له ئیمه دهیتوانی زۆرتر بخوات و ئه وه هه رس بکات که
خواردیه تی و، سوودی لیوه ربگریت؟ ئیوه له سه ر هه موو ئه م شته
خۆشانه، یان ئیمه له سه ر هه موو ئه م شته راونه رانه؟!

ئیه بو قوتابخانه جوانترین پۆشاک ده پۆشن، ئیمه ش سویند به خودا
به پۆشاک خه وه وه ده چووین، نه ده گه شته نیوه ی قاچمان،
له سه ریه وه چاکه ته که ی باوکم هه بوو که جوانیه که ی له
ده ستدا بوو دایکیشم به چووکی کردبووه وه بو من، قابقاق یان قۆنده ره ی
مینخالییه مان ده کرده پیمان. گه شتمه ناوه ندیی و دووکانی

بەرگدوورم نەبىنى، ئەوانەم دەپۇشى كە دايكەم (خو لىنى خوشىنىت)
 بۇى دەدوورىم، بۆينباخمان نەدەكرد ھەتا گەيشتن بە بەكالورىيا،
 ئەم چاودىرىيەى نىۋە دەكرىن لە كوى و ئەۋەى ئىمەش لە كوى؟
 خويندكار پىداچوونەۋە بە وانەكانىدا دەكات و لە مالىەكەيدا كارىما
 ھەيە، لەۋەشە مندالە دەۋلەمەندەكان شوئىنى تايىبەتى خۇيان ھەيت و
 تىيدا بخوئىن، ئىمەش لەبەر رۇشنابى فانۇس دەمانخوئىند، ھەندى
 جار بايەك لىنى دەدا و وئەى پەرىيەكانى لەسەر دىۋارەكە
 دەكىشا، يان دوۋكەلى دەكرد يان قىلپ دەبوۋىيەۋە زەيتەكەى دەرزا و
 كاغەز و كىتەبەكەى خراب دەكرد..... ئەم كارەبايەى ئىستا نەبوو
 ئىللا لە رىنگاكان و كەمىك لە مالىەكاندا نەبىت، خىزانەكەى ئىمە
 يەكىك بوو لەۋ خىزانانەى لە سەرەتاۋە رايان كىشا، لە سالى
 ۱۹۱۶ لىكىمان لە مالى دراۋسىكەمانەۋە راكىشا و، رووناكى
 كارەبام بىنى و چىژمان لىنى ۋەرگرت، لى بوۋە ھۋى ئەۋەى
 فەلاقەيەكى باشىش بىكرىم، ئەۋىش بەھۋى ئەۋەۋەبوو چووم بۇ
 قوتابخانە و وتم لە مالىەۋە رووناكىەكمان ھەيە بەبى نەۋت
 كاردەكات و بەبى فوۋ دەكوژىتەۋە، تارىفم كرد بۇيان، يەكىان دژم
 ۋەستايەۋە و وتى درۋ دەكەيت، جوئىم پىدا و جوئىنى پىدام، لىندا،
 مامۇستا فەلاقەيەكى كردم ئىستاش تامەكەم لە يادە!

ئەمىرۋ مندال نەخۇش دەكەۋىت دىكتور و دەرمان نامادىيە،
 دەرمانەكە پارچەيەك شوکولاتەيە يان كوپىنك لىمۇيە و ھەپنىكى
 بچوۋكە يان شروپىنكى بە چىژە، ئىمەش كە نەخۇش دەكەۋىن

دەرمانە کە مان دەرزی و سینامە ککی و ڕۆنی گەرچە ک بوو،
دکتۆریش نەدەهات مەگەر زۆر لە مەترسیدا بووینایە، دکتۆر
کاریگەری گەورە نەبوو، چونکە نیوەی زانستی دکتۆری نەمەرف
و سنی لەسەر چواری دەرمانی نەمەرف کە بۆ چارەسەر
بەکار دەهێنرێت لە دواي مندالی ئنیمە دە زانراوە و دۆزراوەتەو،
مندالییمان بێ بەش بوو لەخۆ پاراستن و چارەسەر.

ئێوە لە دیمەشقیکی نوێدا دەرژین شەقامی فراوان و باخی گەورەیی
هەیه، لە قوتابخانەدا سینەما و ھۆکاری دلخۆشیتان ھەیه، لە
ھاویناندا دەچن بۆ ھەوارگە و شاخەکان، ئنیمەش لە کۆلانیکی
تەنگدا دەرژایین، و زستانمان لە قورپادا بەسەر دەبرد، لە دیمەشقادا
تەنھا یەک شەقام ھەبوو، یەكەمین شەقام کە تێیدا کرایەو
شەقامی جەمال پاشابوو، ھەوارگە کانمان نەدەزانی تیللا ئەو ڕۆژانە
نەیت کە لە مالی جووتیارەکاندا بەسەرمان دەبرد لە جودەیدە و
بەسیمە، کەم کەس دەچیت بۆ ئەوێ، سەبارەت بە سینەماش سوێند
دەخۆم بە کالۆریام تەواو کرد و لە سالی ۱۹۲۸ چووم بۆ میصر بۆ
خوێندنی بالا ھینشتا نەمزانیبوو سینەما چییە.

• • •

نەگەر ئەم مندالە و ھاوڕێکانی بگرین بۆ قوتابخانە و، باوکەکان
قەرەبالخی بکەن بۆی، ھیچ جینی سەرسامی نییە، جینی سەرسامیش
نییە ئنیمە لە ترسی قوتابخانە دەگریاین، نەگەر من- مامۆستای

لادی بوومایه - یاسای خوئندنی ناچاریم جی به جی ده کرد بو
ئووهی باوکه کان ناچارین منداله کانیاان بنیرن بو قوتابخانه.

به لام منداله کان قسهیه کم بو تان ههیه، تکام وایه گوئی لینگرن و
تیی بگهن، نه گهر لئی تینه گه یشتن دایک و باوکی بهرپر ئیوه
به رموون تییاان بگهیهنن: ئیوه له نیوان کو مه لئی خیر و خوشیدان
ئیمه لئی بیبهش بووین، چیژ له هه ندی شت و درده گرن ئیمه
ناویشیمان نه بیستبوو، ئووهی بۆم باسکردن که می که مه له وهی
تییدا بووین، به لام - له گه ل نه مانه شدا - له ئیوه باشتربووین.

باوکمان لئی ده داین، باوکه کانی نه مرۆ له گه ل کورده کانیان نهرم و
نیانن و نازیان ده کیشتن. گو ترایه لئی دایاب و پرزگرتنی
ماموستا کانمان به فهرز ده زانی له سه رمان، هیچ که سینک له ئیمه
بویری ئووهی تییدا نه بوو پیچه وانه ی فهرمانی باوکی بجولیته وه،
هیچ باوکیک له خوی رازی نه ده بوو گهر منداله که ی پیچه وانه ی
فهرمانه کانی بجولایه ته وه، باوک توانا و ده سه لاتی هه بوو، هیچ
بریارنک نه بوو له مالدا بریاری نه و نه ییت، هیچ قسهیه ک نه بوو
له خیزاندا قسه ی نه و نه ییت، ده ستیمان ماچ ده کرد له رۆشتن و
هاتن له هه ستان و دانیشتندا، له دانیشتنه کانییدا به ملکه چی و
بیده نگیه وه داده نیشتین قسه مان نه ده کرد هه تا مۆله تی ده داین و،
یه کینک له ئیمه ده بوو به پیاو و هاتنه وهی بو ماله وه نه ده گه شته

بانگی مه‌غریب، وه‌لامی باوکی نه‌ده‌دایه‌وه نه‌گهرچی به‌ناشکرا
قسه‌ی پی بوتایه یان له‌ناو کو‌مه‌لیکدا لیی بدایه، بو دایکمان
باشبووین و ده‌مانزانی مافی ئەمان له‌ مافی خودایه و باشبوونمان
له‌گه‌لیان باشبوونه له‌گه‌ل خودادا.

سه‌باره‌ت به‌ مامۆستاش یه‌کیکمان تیدا نه‌بوو بیر له‌ بیزارکردنی
بکاته‌وه یان سست بی‌ت له‌ جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کانیدا.
ئایا مندا‌له‌کانی ئەمرۆ مافی دایک و باوکیان ده‌زانن، ئایا
خویندکاره‌کانی ئەمرۆ مافی مامۆستا‌کانیان ده‌زانن به‌سه‌ریان‌وه‌؟

وانه‌کانمان گران‌تر‌بوو، پرۆگرامی خویندنه‌که‌شمان زۆرت‌ربوو، له‌گه‌ل
ئه‌مه‌شدا زیاتر پیشوا‌زیمان لیی ده‌کرد و پێوه‌ی سه‌رقا‌ل ده‌بووین، و
ده‌رده‌چووین تیدا، له‌سه‌رووی ئەمانه‌شه‌وه زۆریک له‌ کتیبه
زانسته‌کانمان ده‌خویند‌وه‌وه. ده‌یان کتیبی ئەده‌بی و زمانه‌وانی و
تایینیم خویند‌بووه‌وه هه‌شتا له‌ ناوه‌ندی بووم. ده‌چووینه‌ کو‌ری زانایان
له‌ مزگه‌وت و ماله‌کاندا، کو‌ده‌بووینه‌وه بو زانستی قوتابخانه و
تایین و لو‌غه، وته به‌هه‌یزه‌کانمان ته‌زبه‌رده‌کرد و به‌شیک‌کی زۆرمان له
باسه به‌چه‌یزه‌کانمان ده‌گیرایه‌وه؛ گهر ویستی دلدانه‌وه‌مان هه‌بوایه
چیرۆکی عه‌نته‌ر و مه‌لیک سه‌یف و حه‌مزه پاله‌وانمان ده‌خویند‌وه‌وه،
کتیبی ئەده‌ب و پاله‌وانیه‌تیه، ئەم گو‌قار و چیرۆک و فیلمانه‌مان
نه‌ده‌زانی، سوپاس بو خودا له‌ رۆژانی ئیمه‌دا هه‌چ شتیک له‌مانه
بوونی نه‌بوو، ته‌نها گو‌قاری پر سود بونیان هه‌بوو

وھك ((المقتطف)) و ((الھلال)) ى كۆن، لە دىمەشقدا تەنھا لە دوو شۆن سىنەما ھەبوو فىلمى بىدەنگى ھىچى تىدا پەخشدەكرا و، لە دۇنيادا سىنەماى دەنگ بوونى نەبوو، خاوەنى جوامىرى و پياوھتى روى نەدەكرده ئەو شوئانە.

لە دىمەشق تەنھا يەك ناوھندى بوونى ھەبوو، ئەويش قوتابخانەى عەنبەربوو، بەلام ئەم تاكە ناوھنديە زۆربەى پياوانى ئوممەتى پىگەياندا، سالى تىنەدەپەرى ئىللا نووسەرىك يان شاعىرىك يان بلىمەتتىكى لە بايۇلۇجى يان بىركارى يان مۇسقىا يان وەرزشوانىكى پىشكەشى كۆمەلگا دەكرده.....ئىستاش دەيان ناوھنديمان ھەيە لە دىمەشق، لە كوئن ئەو ئەدىب و زانا و ھونەرمەندانەى لىوھى دەرچوون؟

لە دواى ھەموو ئەمانەودە، پىتان واىە شتىكم نوسىوودە بۇ رۆژى مندا لان بشىت؟ نازانم، بەلام ئەودە دەزانم ئەودى وتم راستىيە، ئەگەر دووشەممەى داھاتوو رۆژى جىھانى مندا لان بىت و، ھوكوومەت خوى بۇ نامادە كرىبىت و كارى بۇ كرىبىت، ئەوا ھەموو رۆژىكى باوك رۆژى ((مندا لانە))، پىويستە لەسەرى بە دەروون و مالى يارمەتى بدات، لەو مندا لەى ئەمرۆ پياوى سبەينى دروست بكات و خوى و خەلكى سوودى لىوھەربىگرن، بە زانست و رەوشتەكەى

سود بگه یه نیت، له سهری پیوښته به باشی پوره دهی بکات و
 ریځای به خته وهری هردوو دنیا و پرزگار بوونی له هردوو
 ژيانه کهیدا بو فراهه م بکات. وهسه لام.

له پهيمانگای ماف

له سالگی ۱۹۲۲ دا پلاو کړاو شوه

دوینې پښ نه وې وانه که دهست پښکات.

پولی سې نارام بوو^{۱۲}. نه و خوښد کاراندي له م کاته زووه دا هاتوون
 بو پهيمانگا له مانگي رډمه زاندا (که من نه وانه) به سيسته مينکي
 سهر ددووري زوپه کهيان داوه؛ په کينک له سهر کورسي ماموستا
 دانيشتووه و سهری کردوته دوو توني گوډاره کهوه و، په کينکي تر
 دانيشتووه له سهر دوانگي پوله که، به قاچي دهيدا له لاکي،
 دراوسينکي هاوار دهکات به سهریدا، که کورسي موغيده کهي
 هيناووه و له لای زوپا کهوه دانيشتووه و قاچي درنژ کردووه بهر ووه
 پروي که سينکي تر، نه ویش پني دهليت: به سه کا که!

خوله کينک روښت و جوړني هاوړنيه تيان بهيه ک ده دا، دواتر
 هينميه کهي پښوو گهرايموه و له هوله گه ورده دا گونبيستي هيچ

^{۱۲} نه و کات خوښدنې ماف سې سالبوو.

شېك نابىت تەنھا دەنگى جەرەسە ئاسنە كەي زۇپا كە نەبىت، يان
دەنگى رۇژنامەى ((الأحرار)) لە دەستى خويندكارىكدا، يان
پژمەي كەسېك بە دەنگىكى بىزار كەر، كۆتايىيە كەي وشەي
كەسېكە دەلىت: كۆتايىيە كەي؟!

دۆخە كە بەم شىۋەيە بوو ھەتا چارە كېك، ھەندى خويندكارى تر
ھاتن و لە دەۋورى ئاگرە كە بە بىدەنگى دانىشتن، دواي ئەۋەي سلاو
و بەيانى باشيان كەرد.

پاشان ورتە ورتىك ھات لە سوچى پۆلە كەۋە، ئەۋنەي پېنە چوۋ
بوۋبە ژاۋەژاۋىكى گەۋرە دەنگە كان تىيدا تىكەل بوون و شىۋە
زاراۋە كان بە دەر كەۋتن، ئامادە بوۋان بە خىرايى
لېرە و لەۋى پرسىارىيان دە كەرد:

خويندكارى شام: شو، شو الحكاية؟

خويندكارى ھەلەبى: أشو خبر خيو؟

خويندكارى عىراقى: شنو هي الكصة؟

خويندكارى مىسرى: طب... ما تقولوا إيه الحكاية؟

لەدواي ھەموو ئەمانە، توانيمان زوبانى ئاگرىن خامۆش بکەين، و
بەرپىكى و ھىمىنيەۋە دەستمان كەرد بە قسە كەردن، بەرپىزا ((خ)) وتى:
تەكەتەن لىدە كەم برا كانم... بابە ھىمىنى قسە بکەين. دەتەنەۋىت گوى
بىستى بن؟

- چى؟

- له م قهيرانه دا چل ليره^{۱۳} بدهين به پروانامه كانمان، شتيكه بهرگه ناگيريت، پنيوسته ريڼگايه كي دروست بگرينه بهر.

- بو رهتكردنه وهی وینهی پروانامه؟

- نه خير؛ تكا ده كم په لاهمه كه. رهتكردنه وهی ناييت، به لام داواي كه مكردنه وهی نرخه كهی ده كهين.

- قسه يه كي پوچه!

كه سينكي تر: په يوه ندي به تو وه چييه؟ ليی گهړی قسه كاني بكات.

كه سينكي تر: بيدهنگ به، بهريز (خ) راست ده كات.

خ: ريڼگاي دروست نه وه يه كه.....

- عهريزه يه ك به رزبكه ينه وه... پيشنيزي نه مه ده كم.

كه سينكي تر: نه خير. پيشنيزه كه ت له شويی خویدا نييه. پنيوسته شانديك بنيرين.

- عهريزه باشته له شاندي.

كه سينكي تر: نهی نه گهر عهريزه كه سوودی نه بوو.

- نه گهر سهر كه وتوو نه بوو؟... پنيوسته سهر بكه ویت.

- لوژيك!!

- گهر سهر كه وتوو نه بوو كه سمان ناچينه تاقيكردنه وه كانه وه.

- هاوړام.

^{۱۳} سړوچه كم - ماموستای سهره تايی بووم - ۳۶ ليره بوو، كيلويه ك نان به نيو

فرانك بوو.

كەسكى تىز: بە پىچەوانەۋە؛ ھاورانىم. بىرۈكەيە كى ھىچە.
- نەدەبى خۇت راگرە....تكا دەكەم.

- نەدەبى خۇم راگرتوۋە، بەلكو تو قسە كەت بېكشىنەۋە.

خ: مەن دەيگىر مەۋە، بۇ نەۋەي بىگەرپىنەۋە بۇ نەسلى بابەتە كە.
- نىمە لەسەر نامانجىك ھاوراين، لەسەر نەۋەي رىنگايە رىدەكەۋىن كە
دەمانگە پەنەت پىي، بۇچوونم وايە دوابخىرەت بۇ كاتى كۆبۈنەۋەي
خۇندكارەكان، ئىستا گوى لە چىرۈكە كە بىگرن.

- نەخىر؛ گوى ناگرىن، نامانەۋىت گوى لە چىرۈك بىگرىن.
- نەفسانەش (پىكەنى).

خ: چىرۈكىكى واقىيە و نەفسانە نىيە، پەيوەندى بەباتە كەۋە
ھەيە.

- ھەركەسىك نايەۋىت گويىستى بىت با دەستىكەتە
گويچكەيەۋە. فەرموۋ چىرۈكە كە بلى. بەلايەنى كەمەۋە تۈزى
دەنەۋايمان دەكات، مانگى رەمەزان پىۋىستى بە دىنەۋايمە كى
يىگەردە.

خ: چىرۈكى خۇندكارىكى پەيمانگايە، پىش دوۋسال.
گومانم وايە ھەندىكتان دەيناسن، بەرپىز سولەيمان فالج.
- مەن باش دەيناسم....خوالىنى خۇشەيت.

- مردوۋە؟!

خ: گوى بىگرن، چىرۈكە كەيتان بۇباس دەكەم، لە زىرەكتىن
خۇندكارەكانى كۆلىزبوۋ، يەككىك بوۋ لە ھەرە رۇشن فەكرەكان.

له تاقیکردنه وهی به کم سال و دووهم سال سه رکه و تنیکی گه وره
به دهست هینا، جینگای سه رنجی ماموستا و خوند کاره کان بوو،
ته نانهت نهو سیمینارهی که له هولی کولیتز پینشکه شی کرد سی
روژنامهی شار بلاوی کردهوه، گو فاری ((المقتطف)) پوخته کهی
بلاو کردهوه له دوی نهوهی ستایشی نووسه ره کهی کرد بوو له گمل
مژده پیدانی به داهاتوویه کی پرشنگدار.

- که واته چون مرد؟

- له وانه بوو که بیریاره کان له بارهیه وه دهلین: "بندنگ بوو،
بیریکردهوه".

- لینگه ری... چی لیها، دواتر چیبوو؟

- به گیرفان هه ژار، به دهروون دهوله مه ند. به لئ، هه ژار بوو، له دنیا
و سامانه کهی هیچی نه بوو نیلا نهو سامانه مه عنه ویه نهیت که
خودا پنی به خشیبوو، که قوناخی سنی ته واو کرد و نهی
بروانامه کهی پشکه شکر، هیچ رینگایه کی نه بوو بو به
دهستهینانی... رینگریان لئی کرد له چوونه تاقیکردنه وه کان.

- به پوخته بیلئ... ماموستا هات.

- پوختهی قسان، ههستی کرد داهاتووی له دهستداه و کوشکی
هیواکانی رووخواوه، له کاتی کاردانه ودا فیشه کینکی نا به خویه وه.
- داماره.

- داماره؟ شیه.

- به لکوو تو شیتیت.

که ((خ)) گه یشت بهم قسانه ماموستا هاته پۆلهوه، هه موومان
 به خیرایی چووینهوه جیگا کانمان و داوایان لی کردم وتاریک بنووسم
 بۆ نهوهی ببیته ههنگاوی یه کهم بۆ داواکردنی که مکردنهوهی ((
 نه وینه.....گرانه)) نهجامیشم دا.

بروانامه‌ی لیسانس^{۱۴} بۆ فروشتن

لە سالی ۱۹۲۲دا یلازکراوە.

خوێنەرە بەرێژەکان چوار رۆژە لیسانس لە مافدا بە دەستەیناوە و، ئەم
بروانامە جوانە گەورەبە رازنراوەتەو بە دە مۆر و واژووی پیاوی
گەورە و دەولەت و پایەبەرز و ئەوەشی نازانم چییە: سەرۆکی
کۆمار و حوکومەت و جیگری عەمید و سەرۆکی زانکۆ و
کۆلیژ.... و بانگخواز، ئاتاج بۆی بەرێژ هەلگری بروانامە!
چوارچێوەکی جوانی بە نرخم بۆی کردووە بە شینواژنک لە
شیناژەکان دەستم کەوتوووە حەزناکەم نەینێه کە ی بۆ خوێنەرەکان ئاشکرا
بکەم، دەتوانن بروام پێ بکەن یە ک قرووشم تێیدا خەرج نە کردووە،
لە مالهۆ هەلمواسیووە و لەو ژوورە ی کە پێستبوو ژووری میوان
ییت و رێنکخراوینت نە ک وە ک ئەوە ی ئیستا ییت: هەر کە سێک
ییت دەکەوتە ناو کۆمەڵنیک کتێبەو، کە بەردەوام سوور دەخوات
وە ک چۆن قەلاکانی بیابان سوور دەخوات، سەرەوێ دەچیت بۆ

^{۱۴} بروانامە ی بە کالۆریۆس.

خوارهوه ههركات بهدوای كۆتینیكدا بگهڕین، لهوئندا ههلمواسیوه
لهلای براكانی بهكالۆریا و سههرتایی و پیتزانیهكان. ههفتاو ههوت
خولهك بهملكهچییهوه بهرانبهری وهستام، بیرم لهو ده ساله دهكردهوه
كه خهرجم كرد له بهدهستهینانیدا، باشتربوو بۆم نهو ماوه بهكری
لای سهرتاشینك كارم بکردایه و چیژم له جوانی و پاره وهربگرتایه،
یان له کۆمهلهیه کدا هونهرمههه بوومایه و ژیانیکی پر نیعمهت و
گهوره دانان بژیامایه، یان له چاپخانهیهك کارم بکردایه زه مانه
بگۆرایهوه و ببومایه به بهرپۆهبهری رۆژنامه که.....یان له
خوێندنهوهی رۆمان و چیرو که کاندایه بهسهرم بهردایه چیژ و خوشیم
لێی دهبرد ((نه گهر سوودیشم لیوهرنه گرتایه)). لێی رامام و به
گهوره دانایه، بوژیم کرد و به پیکه نیتهوه دهستم لێیدا، وهك چۆن
مروفت دهست دههات له دهستهریقانهیهکی به نرخ بۆ نهوهی زیاتر
ههستی پێ بکات، یان شوێنهوارنکی پیروز بۆ نهوهی تهبهرووکی
پۆهبکات^{١٥}.

دوای نهوهی دانیشتم بیرم کردهوه: چی پێ بکهه له دوای نهوهی
ههزی سهركهوتن و ئارهزووی بهدهستهینانی له دهرووندا نههیشته؟
دهرگا کانه داخست و پرووناکیه کانه کورانهوه، بخوردم

^{١٥} لهلای موسلمان هیچ شتیک پیروز نییه تهبهرووکی پۆهبکات بۆ سوود یان بۆ
زیان، تهناوت بهرده رهشه که نه سوودت پنده گهیهنیت نه زیانت لیدوورده خاتهوه، بهلکوو
وهك شوین كهوتن و عیبادت ماچ دهكرت.

داگیرساند... و ناوی په‌ریه‌کانم خویند و هاوارم کرده مه‌لیکی سوور
و سه‌وز، پاشان پروانامه‌کم سووتاند و له بلېسه‌که‌ی دیوکی درېژ
هاته دهره‌وه و به ملکه‌چییه‌وه له به‌رده‌مدا وه‌ستا.

پیم وت: ناوت چییه؟

- گه‌ورهم لیسانس

- چیت پیده‌کریت؟

- هه‌موو شتیک گه‌ورهم، خاوه‌ن کورسییه نه‌زانه‌کان لاده‌دهم له‌سه‌ر
کورسیه‌کانیان، بو ئه‌وه‌ی تو له‌سه‌ری دابنیشیت، ئه‌ی خاوه‌ن
لیسانس.

- دلنیایت له‌وه‌ی ده‌توانیت؟

- به‌لێ گه‌ورهم، به مه‌رجیک دووژمنه سه‌رسه‌خته‌کم
لیدووربخه‌یته‌وه.

- کێ دووژمنی سه‌رسه‌ختی تویه؟

- شه‌یتانیکی به‌هیزی ترسناکه که‌س به‌سه‌ریدا زال ناییت، پی
ده‌لین ((تکا‌کردن))

- ناتوانم بتپاریزم لێ، چی ترت پیده‌کریت؟

- نه‌و پارانه‌ت بو دینم که داگیرکه‌ر و دروژنه‌کان خه‌زنیان کردووه
له گه‌نجینه‌کانیاندا و، راده‌ستی تو و ئه‌وانه‌ی ده‌که‌م، ئه‌ی خاوه‌نی
لیسانس.

- باریکه‌للا... هه‌سته برۆ، به‌هینه.

- به‌لام ده‌ترسم.

- له چی ده ترسیت؟

- شهیتانیکی به هیزی خراپه کاره، نابینایه و دهسته کانی له ناگره،
بدات له ههر شوینیک کونیک به رهو دۆزهخ ده کاته وه، له
هه رکه سیکیش رازی بیت چی ده ویت و ههزی به چیه پی
د به خشیت.

- ئه مه ناوی چیه له نیوان شهیتانه کاند؟

- ناوی به خته گه وره م.

- چیت ده توانی؟

- گه وره م سه رو کیت پیده به خشم و له و نه زانانه ی ده سه نمه وه.

- چه ن چاکه، خیراکه.

- به لام له هاوړیی سه رو که کان ده ترسم، شهیتانیکه چل و چوار
قاچی ههیه له یه ک کاتدا بو چه ند شوینیک ده چیت و له
هه موویاندا هاوارده کات: ده ژری ده ژری!

- په ناده گرم به خودا، ئه مه خراپترین شهیتانه... ناوی چیه؟

- گه و جانن گه وره م.

- که واته چیت پیده کریت ئه ی لیسانسی لاواز؟ لاچو له به رچاوم
ونبه.

* * *

له داوی هه موو ته مانه وه، نه ی خه لکینه چ بکهین به
بروانامه کانمان؟

له لای یه ک له پارێزهره کان پێشنیاری تهوهم کرد- بویریم ههیه
له گه لیدا چونکه مامۆستام بوو له پهیمانگا- له لای خوی
وهرمبگریته ههتا فیربیم، ره..... رهتیکرده وه

وتیان: ههیه راهینه ره وهرده گریته، لی هیچی ناداتی؛ واته کار بکهین
له سه ره رۆحی دایکیان و ئاوی ژیانیان خه رج بکهین و قاچ و دهستیان
بشکینن له کارکردندا له نووسینگه یه که کاری تیدا ده کهین، بو
تهوهی مامۆستا کان به روو بوومی ره نهجه کهیان بخۆن. توخوا بوچی؟
له به ره تهوهی مامۆستان؟ پی ریزدار بووین!

گه ره بچین داوی کارێکی دادوهی بکهین دهبینین هه موو کاره کان
گیراون، هه موو فه رمان به ره کانیش ده ترسن، به ریوه به ره که ی ته می به
خه یالدا بیت و فری بدات وه ک چۆن تووێک فری ده دریت که
شیرینه که ی لیده ره کراوه.

ته گه ره ته م شاره ش به جی بهیلین و بچینه شارێکی تر دان به
بروانامه و پهیمانگا که ماندا نانین، ته م واژوو و مۆرانه به که لکمان
نایه ن.

ته گه ره له نووسینگانه ش به خۆرایی و له به ره خودا کارمان کرد،
له گه ل ته وه شدا کارێکی تر بکهین بو تهوهی نانه که مانی پی پهیدا

بەكەين، دەلەين: دروست نىيە... واتە پەھمان پىناكەن و لىشمان
ناگەرەين بۇ رەھمى خۇدا؛ وادەزانن پارىزەرى راھىنەر تىر دەبىت و
سكى پردەكات و پۇشتە دەبىت و ھىمنى و نارامى دەدۇزىتەو
نەگەر جەنابى پارىزەر دە جۇر خواردن بخوات و دە جۇر پۇشاك
بپۇشەت!

خوتنەرە بەرپىزەكان، من برۋانامە و نازناوەكەم دەفرۇشم بە (نەقد و
قىست)، سەبارەت بە ماندويى مىشكەم و رۈژەكانى ژيانم ھىچ
شتىكەم لەسەر ئەمە ناوېت، و پاداشتم لەلاى خودايە.

كى دەيكەرىت؟.....

برۋانامەيە كى سى گەورەى بىگەردە، نووسىنەكەى جوانە، خاوەنى
چوارچىۋەيە كى قەشەنگە.... تازەيە! كى دەيكەرىت؟

پروژەى وتار

لە سالى ١٩٣٥دا بلار كراوەندەو

نەريتم وايە لە رۆژى جەژندا دەرگا لە خۆم دادەخەم، بۆ كەسى ناكەمەو هەتا جەژن كۆتايى دىت، مەگەر بچم بۆ نوێژيان پيوست بىت ھاورپيەكم ببينم، ئەم رۆژانە بەكار دەھيتم بۆ گەرانەو بۆ دەروونم و دلخۆش بوون لە گەل خيژانەكەم و، تەماشاكردنى كتيب و تيانووسەكانم، مامۆستا وەحيد نەبيەش داواى لىكردم بابەتيك بنووسم بۆ (شوعلە) وەلامم دايدەو و بەلێنم پييدا لە رۆژانى جەژندا بۆى بنووسم.

بەلام شەيتان لە بىرى بردمەو و زمانى گرتە بليتم: ((ان شاءالله))، ھەرشتيكيش خودا ريستى لى نەبيت نابيت؛ ھەر كە دانيشتم بۆ نەوێ بنووسم دەرگاكان بە پروودا داخران و، بابەتەكانم لى ونبوو، قسە لە دەستم راىكرد، مامەو وەك نەوێ يەكەمجارم بىت بنووسم و پيشتەر ھيچم نەنوسى بىت، پيشتەر گەر بمويستايە بنووسم پينووسەكەم دەگرتە دەستم و دەمخستە سەر لاپەرەكە، خۆى دەستى دەكرد بە نووسين و خۆم بەرزم دەكردەو بۆ نەوێ بابەتەكە بخوێنمەو و واژووى بكەم!

زۆر بىرم كردهۋە ھىچم زىياد نە كەرد، دورر كەۋتتەۋە و دەستەۋسانبۇون
 نەبىت، پىنۋوسە كەم دانا و زانىم قوڧل بوۋمە، دەرۋونىش ۋەك
 ناسمان ۋايە، دەرگاكانى دەكەتتەۋە و باران دەبارت ھەتا خودا
 شارئكى مردوۋى پى زىندوۋ دەكەتەۋە، زەۋى تىراۋ دەكات و گەشە
 دەكات و ھەموو جۆرە گۈلئىكى لى دەرۋت، ھەندى جارىش خودا
 دايدەخات، رەزىلى و بەخىلى دەكات بە يەك دلوپە ناۋىش!
 پەنام بۇ شتىك برد ئىلھامى لىۋەرىگرم، پرسىيارم لە ناجى برام كەرد
 سەبارەت بەۋ ۋانەى دىخوئىتتەۋە ۋتم: بەلكوۋ بابەتئىكى تىدا
 بدۆزمەۋە و لەسەرى بنووسم، دەستى كەرد بە قسە كەردن،
 قسە كەردنئىكى قورس بۇ گۈچگە و بىزراۋ لەسەر دەرۋون، دلم پىنى
 تەنگ بوۋ، دەرۋونم مەبى، ھىچى لى تىنەگەشىتم، بەلام بە بىرم
 ھاتەۋە پىشتەر گۈنم لىبۋوۋە، بىر كەردنەۋە كەم رۋونتر بوۋىۋە زانىم ئەم
 بابەتە لە پۇلى دوۋەمى بە كالۇريادا بوۋە، پاشان بىرم چۆتەۋە ۋەك
 چۈن شتەكانى ترم بىرچۆتەۋە لەۋ شتەنەى ۋرپنەمان پىۋەى دەكەرد
 لە ۋانەكانى كىمىا و فىزىيا و بىركارى و جوگرافىا.... ۋازم لە
 براكەم ھىنا بۇ خۋى ئەم ۋرپنەمانە بلىتەۋە و دەستم كەرد بە
 بىر كەردنەۋە: رۋژگار چى بۇ ھىشتومەتەۋە لەۋ پىرۋگرامە دورر و
 درىژەى كە ھەوت سالى تەمەنم تىدا خەرج كەرد، كە بەھارى
 تەمەن و سالانى ھىز و چالاكىيە، سالانى لاۋىتى و دەرۋون
 بەرزىيە؟ چ سوودىكمان بىنى لە ۋانەكان و خوئندى بالآ؟ تەماشام
 كەرد ھەموو شتەكانى بىركارىم لەبىرچۆتەۋە، ئىللا ئەۋە نەبىت

زانستی چه‌ندی‌تیه، چه‌ندی‌تییی یان نه‌وته پیکه‌وه‌ن نه‌مه له زانستی
 نه‌ندازیاری باسده‌کری یان چه‌ندی‌تیه‌کی لیک جوودان له زانستی
 ژمیریاریدا باسده‌کری، جا له زانستی ژمیریاریشدا جاری وایه
 ژماره‌کان پیتن ده‌لالت له‌سه‌ر زیاتر له یه‌ک به‌های دیاریکراو
 ده‌دن به‌مه‌ش ده‌لین جه‌بر. زانستی نه‌ندازیاریش، نه‌ندازیاری
 پرو‌کشی و نه‌ندازیاری شیوه‌یی سی ر‌ه‌ه‌ندی‌یه‌کانه یان نه‌ندازیاری
 ری‌ژ‌ه‌یی‌یه. شتیکی تری تیدابوو که هه‌رگیز مرو‌ف لی تی‌نا‌گا
 نه‌ویش سینگ‌وشه‌کانه!! سه‌بار‌ه‌ت به‌بیرد‌وز و بانگ‌ه‌شه‌کانی تر نه‌وانه
 شتانیکی به‌رز و گه‌ور‌ه‌ن و، له ده‌رووندا نامیننه‌وه، له پایه‌ی نه‌و
 نیه‌ تییدا بمینیت‌ه‌وه، به‌ل‌کوو ری‌نگا‌که‌ی نه‌وه‌یه بفری‌ت! هه‌موو شتی‌کم
 له کیمیادا له‌بیر‌کرد‌وو، یاسا‌کانی فیزی‌یا و باب‌ه‌ته‌کانی جو‌گراف‌یام
 له‌بیر‌کرد‌وو، هه‌موو نه‌وانه‌ی خو‌ند‌وو‌مانه و نه‌زه‌رمان کرد‌وو و
 گه‌واهی دراوه که نیمه به‌جوانی و ری‌نکی نه‌زه‌رمان کرد‌وو!

هه‌موو نه‌وانه‌ی نیستا ده‌یزانم شتی‌که له زوبان و نه‌ده‌ب و می‌ژوو خو‌م
 خو‌ند‌وو‌مه‌ته‌وه و له‌دوای ته‌واو‌کردنی قوتا‌بخانه به‌ده‌ستم هی‌نا‌وه،
 قوتا‌بخانه ته‌نها ناوی زانسته‌کان و په‌سنیکی گشتیانی فی‌ر‌کردم،
 لی‌ی ده‌رنه‌چووم نیلا به‌و پرو‌حه نه‌ی‌ت که زانا‌کان و مام‌وستا‌کانمان
 پی‌یان به‌خشی بو‌وین^{۱۶}. قوتا‌بخانه هیچ شتی‌ک فی‌ری خو‌ند‌کار

^{۱۶} ر‌ه‌حه‌تی خودایان ل‌ب‌یت موس‌لمانی ر‌و‌ژ‌ه‌لاتی بو‌ون، هی‌شتا نه‌وروپا نه‌گه‌یشته‌بو‌وه
 دین و نه‌ری‌تان!

ناكات بەلكوۋ رېنگايەكى نیشان دەدات و پلاتە كەمى بۇ دەكىشىت،
 ئايا پىنوست نىيە لەسەر مامۇستاكان رېنۇنى خۇشەكارەكان بىكەن
 بۇ رېنگا و پلاتى راست و رەوان؟ ئايا پىنوست نىيە لەسەريان - پىش
 ئەۋدى فېرى ياساكانى فېزىيا و ھاۋكىشەكانى كىمىا و
 بىردۈزەكانى بىركارىيان بىكەن كە بىرىيان دەچىتەۋە - فېرىيان بىكەن
 باۋىرانيان كىيىيە و شارستانىيە كەيان كامەيە، لە دەرۋونياندا
 رەۋشى ئەمرى و ئادابى ئىسلامى بىچەسىنن، زانستىيان لەلا
 خۇشەۋىست بىكرىت ھەتا بە خۇشەۋىستى و چىژەۋە رەۋى تىبىكەن،
 نەك بۇ بەدەستەننى بىروانامە و رىزگارپوون لە تاقىكرەنەۋە،
 بەلكوۋ بۇ ئەۋدى سوۋدى لىۋىرگىرنت بۇ بەرزكرەنەۋى ژيانى و
 ژيانى مىللەتە كەيان و خزمەتى ولات و گەلە كەيانى پى
 بىكەن.... (راستىيەكانى ژيان) ئىبگەيەنن و بە رەۋتى پىشانى
 بىدەن و بە ھىچ شتىك پۇشتەى نەكەن؟

• • •

نەمە ئەۋ بابەتەۋىر بەدۋايدا دەگەرەم دۈزىمەۋە، ۋەلى لە كاتىكدا كە
 پىنوستە كۈتايى بە بابەتە كە بېنىم، كەۋاتە با بەبى بابەت و
 ئاۋنىشان بىننىتەۋە.

• • •

چیرۆکی مامۆستا

له سالی ١٩٣٥ دا بـلا و کراوه ته وه

به هاوړی ئەدیبه کهمم وت: ماوهی ده ساله نووسینه کانی تۆ دهخوێنمه وه، هیچ کات نه مبینیوه به هاوشیوهی ئەم رۆژانه به داخ بیت، گومانم وایه: ئەوه تۆی ئەوشتانه دهنووسیت یان له و کاتهی خهوتویت پینوسه کهت دهنووسیت، ههڵدهسیت و ناوی خویتی له سههر دهنووسیت؟ چیته هاوړی گیان زمانپاراویت نه ماوه و بلیمه تیه کهت سراوه ته وه؟

وتی: فلانه کەس وازم لێبھێنە، وازم لێبھێنە؛ چرای ژیانم وا ده کوژیته وه و مۆمه کهم دهتوێته وه، له م ماوه دا ده بینیت مردووم یان به شیتی به بازاردا سوور دهخۆم و لیبوومه ته وه، دل و سههرمم فروشت بۆ نانیك.

وتم: لیت دهترسم پیم بلی چیته، سویند به خودا ترساندمت.

وتی: هیچم نییه ئەوه نه بیته من مامۆستام. مامۆستام له قوتابخانهیه کی سه رهتایی، رۆژم رۆژی شیته کانه و شهویشم شهوی

کوژراوه کانه، کهی بیربکه مه وه و کهی بنووسم؟ ئیواره دەرځو مه وه بۆ
ماله وه جهسته مه شه که ته، سهرم دیشیت، قورگم وشکه، ناتوانم
بخه وم هه تا سه د گه مژیه تی نه خوینمه وه، سه د تیانووس سه ح نه که م،
چاوم کویر دهییت به خویندنه وهی و ئاماره کردن بۆ هه له کانی و،
روونکردنه وهی راسته کهی و دانانی نمره بویان، نه گهر له هه موو
نه مانه ته واوبووم (خویندکاریش هیچ یه کینک له مانه ناخوینیتته وه و
ته ماشای ناکات) ده چمه سهر کتیبی ئاماده کردنی وانه کان)
مردنی سووره و به لای شینه که نه م سال درا به سهرماندا) ته و
شتانه م تییدا نوسی که سبهینی له پۆلدا نه نجامی دده م، خوله ک
به خوله کی سات به ساتی.... و چ وشه یه ک ده لیم و چ یاسایه ک
باس ده که م، و چ نمونه یه ک ده هیئمه وه. هه تا ده گم به کوئا
وشه ی که تییدا یه کوئا دلۆپه ناوی ژیانم دیتته خواره وه، له شوینی
خۆمدا به کوژراوی ده که وم و هه لم ده گرن بۆ سهر
جیگا که م..... ده خه وم به خه وتنیکی نارپک، پر له خه ونی بیزارکار
و دیمه نی ترسناک، هه ستم کرد کو مه لیک تیانووس به رانه رمه و
پیویسته له سهرم به یانی سه حیان بکه م، رزگار نه بووم لی هه تا بینیم
پشکنه ر له سهر مناره وه قسه ده کات، یاسایه ک نامینیت له
یاسا کانی په روه رده بیردۆزیک له بیردۆزه کانی فیرکردن که
ده رکه وتوو له فهره نسا و ئینگلته را ئیلا دهییت جی به جی بکه م،
له پۆلیکدا که هه فتا خویندکاری تی ترنجینراوه، هیچ
پروگرامیکی په روه رده و هیچ یاسایه کی ته ندرووستی به مه پازی

نابن. ئەم دیمەنە لاچوو بینیم کە قسە بۆ خوێندکارێک دەکەم و
گۆنم لێدەگریت و تیناگات، دووبارە دەکەمەو و تیناگات،
هەلەدەستم بزانم چی دەکات، دەبینم میشتیکی گرتوو و قاچی بە
پەت بەستوووەتەو، ئەگەر قسە یی بلیم یان بیکەمە دەرەو دەچیت
رێی یاسام لێدەگریت، ئەو یاسایە هەموو سزاکانی قەدەغە کردوو،
و دەستی مامۆستای گرتوو و زمانی توند کردوو.... بەردەوامم لە
بینینی ئەم خەونە، ئەم دیوو و دیوومە، لەتاو سەر ئێشەدا هەستە کەم
سەرم هێندە ئو خود قورسە، هەتا خودا رۆژ دەکاتەو، بە شلەژاوی
لە خەو رادێم و دەترسم کات پێشم بکەوێت، نازانم چەندی ر کوع و
سوجدەم بردوو، چیم خواردوو و چیم پۆشیوو، رادە کەم بەرەو
قوتابخانە، نابێ لێی دوا بکەوم گەرچی ئازار بمهاریت و
(تا) (بمسوتینیت، چونکە یاسا رینگەم پینادات لە رۆژانی خوێندندا
نەخۆش بکەوم، بۆ خۆم چوار مانگم هەیە (پشووێ هاوین)) دەتوانم
تییدا نەخۆش بکەوم، ئەگەر پێچەوانە ی ئەمە بکەم و نەخۆش
بکەوم لە مووچە کەم دەبرد ریت ۱۷!

دەگەمە قوتابخانە و دەچمە سەر خوێندکارانی پۆلی سییەمی
سەردتایی، ئەمانە خوێندنکاری منن بە شایستەیان نەزانیووم وانە بە
لەوان گەورەتر بلیم.... لە میشتکم دەکەمەو بۆ ئەوەی میشتکی ئەوان
تەواو بکەم، دەروونی خۆم دەدرێنم بۆ ئەوەی دەروونی ئەوان پینە

^{۱۷} ئەو دەمە یاسا بوو.

که، پاشان سهر که وتوونابم له فیر کردن و تیگه یاندیان و نازانم به چي
ریگایه ک تیده گهن، یه ک کاترمیر تهواو تهرخان ده کهم جوانترین
وته و دهسته واژه به کارده هیتم، بو شهوی تییان بگه یه نم (۱) ناو:
و شه یه که به لگه یه له سهر ناوکی سهر به خو و کات به شیک نیه له
تهوا)، هیچ له مه تینا گهن، ناشتوانم نم پیناسه هیچه لاهدم یان
بیگورم، یه ک کاترمیر ورینه ده کهم دواتر ده لیم: کی تیگه یشتووه؟
یه کیک دهستی به رزده کاته وه، سوپاسی خودا ده کهم که
خویند کارنک تیگه یشتووه و ده لیم: ههسته کوره کهم باریکه لالا،
واتای پیناسه کهم پی بلی.

ده لیت: ماموستا! نه مه قاچی نا به قاچما.

هاوارده کهم: مال ویران بیت شته پیس! من پرسپاری پیناسه ی ناوت
لیده کهم، بوچی قاچ ده نیی به قاچیدا؟

نه موت نم سکالایانه له کاتی وانه وتنه ودها قه ده غه یه؟

ده لیت: بوچی قاچی ده نیی به قاچمدا؟

هاوارده کهم به سهر شهوی تردا: بو قاچت ناوه به قاچیدا شه
شهیستان؟

ده لیت: سویند به خودا درو ده کات، قاچم نه ناوه به قاچیدا خو
قه پی له گویم گرت.

تووره دهم و هاوارده کهم به سهریدا: چون قه پت لیده گرت و منیش
لیردم؟

ده لیت: ئیستا نا، دوینی قه پی لیگرتم.

عفریتە بچوو که کانیش گەواهی دەدەن لەسەر سکالاکار و
سکالا لیکراو، پۆلە که دەهەژیت، بە گوچانە کەم دەدەم بە تەختە کەدا
و بێدەنگیان دەکەم و هەر پەشەیان لێدەکەم ئەوێ قسە بکات توندترین
سزای دەدەم (خۆشم نازانم توندترین سزا چییە)، بێدەنگ دەبن و
دەگەر پێمەوێ بۆ وانە که دەبینم لە میشکیان فریوو، لە کاتی کدا هەر
تیییدا جینگیر نەبوو!

فوودە کریت بە کەرەنادا، قیامەت هەلەسیت و مندالە کان دەر دەچن بۆ
پشوو، پاشان دەگەر پێمەوێ بۆ وانە قورئان.
دەلیم: کێ سورەتی فاتیحە لەبەر کردوو؟
هاواردە کەن: من من من.

- بێدەنگ بن! تەنھا یە ک کەستان تۆ بیخوینەو.

- الحمد لله رب العالمين. إياک نعبد

دەلیم: إياک نعبد

دەلیم: نعبد.

- نَعْبُد.

دەلیم: نَعْبُد.

- سەیر کە کۆرە کەم: نَعْبُد.

دەلیم.

- باشە، بلی: نعبد.

دەلیم: نعبد.

هەر لهم ((نعبد)) و ((نعبد)) دا ده مینینه وه، و هەر به که سرهش
دهیلین چونکه یه که مین سال به ههله ته زه رییان کردووه.

* * *

هه موو پرۆژه که لهم به لایه دا ده بم، ئیواره دیت و نه ئاوهز نه هیزم تیدا
ماوه، پاشان نه من وهزاره تم رازی کردووه، نه سوودم به مندا لانی
موسلمانان گه یاندووه، نه خۆم چوومه به لای خویندنه وه و
نوسینه کانمه وه.

ئه مه کتیبخانه که مه له یه که مین سالی مامۆستایمه وه نه چوومه ته
ناوی، ئه مهش پرۆژهی نووسین و توێژینه وه کانمه که ده یانووسم، و
ئه مهش ئه و کتیبه یه که ده یانووسم له سوچی ژووره که دایه، ونبووه و
فه رامۆشکراوه. سه رکۆنهم ده کهن-له دوا ی هه موو ته مانه وه- که لهم
پرۆژانه دا به باشی نانووسم؟

وتم: سویند به خودا ئه مه حالی منیشه، سه رکۆنه ت ناکهم
خودا هه ردوو کمان رزگار بکات!^{۱۸}

^{۱۸} به م گفتوویه خه یالییه عه لی ته نتاوی باسی ژیا نی خۆی کردووه له و کاته دا،
پرسیار که ر و وه لام دهر دوه خۆیه تی. وهر گیر

بەنەمە خەلىپەۋون

۱۹۴۶-يىلى ۱۰-ئاي ۱۹-كۈنى

داۋات لىنكرەبووم باسى گەشتەكەى خەلىپەۋونىت بۇ بىكەم، سۆيىند بە
خودا سەرسام نەبووم بە پىرسىيارەكەت بەلكو سەرسام بووم بە ناۋنانى
نەم سەردانىيە چىكۈلە بە گەشت. ھاۋرى گيان خەلكى گەشت
دەكەت بۇ پارس و لەندەن نەك بۇ خەلىپەۋون! خەلكى چىرۈك
دەۋسەنەۋە كە چىژىنك يان سوۋدىنكى تىدايىت، چىرۈكەكەى من
ھىچيانى تىدا نىيە و شاينى نوسىنەۋە نىيە، بەلام تۇ پىداگرىت
كرد ھەر بۇيە بۇم نوسىت، نازانم دەتەۋىت چى پىبىكەيت؟ دەترسم بۇ
خەلكى بخوننىتەۋە يان بلاۋىكەيتەۋە لە نىۋانىاندا ئابرووم بىيەى پىنى،
نەمنوسىۋە بۇ ئەۋدى بلاۋىكرىتەۋە يان بخۋىنرىتەۋە بەلكو لەبەر
ئەۋە نوسىۋومە تۇ بىخوننىتەۋە و تەۋاۋ.

خوكرۈمەت لە خەلىپەۋون قوتابخانەيەكى سەرتايى دروستكرىدۈۋە لە
چاۋى خەلىپەۋوننىكاندا گەۋرەتربوۋ لە زانكۋى سۈربوون لە بۇچوۋنى
پارسىيەكاندا، يەكىنك لە مامۇستا گەنجەكانى ھاۋرىمانى بۇ

دەست نیشان كرابوو، ئەویش بانگهێشتی كردین بۆ ئەوەی لە گەلیدا
بیبینن، بە سوپاسەوه وەلامی داواکارییه كەیمان دایەوه.
ئیمە - هاوڕێكەم - سێ كەس بووین: مامۆستا، مەبەستم مامۆستای
زانكۆی خەڵبونییه^{۱۹} گەنجیك بوو لە تەمەنی هەژدە سالیدا،
مەجلیس خۆش و گەشت شیرین بوو، بە چەندین كاتر مێر لە گەلیدا
دابەشیت هەست بە بێزاری ناكەیت و تەنها گویت لە وتەى باش
دەیت.

من و..... سییەم شاعیریك بوو، ئەویش جیگای مەبەستە لە
چیرۆكە كەدا، گومانم وایە بە وشەى ((شاعیر)) لە زۆریك سیفات
و كردهوه كانی تێدەگەیت؛ هەموو دنیا بە بیروكەیه كى بەدیھێنەرانی
دەزانیت، یان خەیاڵیكى ناوازه، یان وێنەیه كى دەرڤین، باسی
خۆشەوێستى و جوانى، یادهوهرى و خەمباریت بۆ دەكات.... وێنەى
هۆگۆ و لامارتینی فەرەنسى و، بۆچوونى دانتى و لۆمبروۆزۆى
ئیتالى و، حىكمەتە كانی تۆلستۆى رۆوسى و فەلسەفە كانی
تاغورى هیندیت بۆ دینیت.... ئەمانەش خۆیان هیچ زانستییان
پێى نییه، تەنها بەرھەمى ئەو ساتیە و شاعیرە گەنجە كە لە
ئاوێزى خۆى دەریھێناوه!

^{۱۹} خردا ئەوەى بەدیھێنا، ئەمرو دكتور حىكمە هاشم بەرپۆبەرى زانكۆ كەیه.

شۈئنى ديدەنيمان مالى شاعيره كه بوو كاتر مېر ههشت، له كاتى
خۇيدا چووين، بينيمان خەرىكى شيعر نوسينه.

په له مان لىي كرد و زورمان لىي كرد، وه لامى دايينه وه و په لىي
كرد، به لام به نيو كاتر مېر پو شاكه كه ي پو شى، هونراو ديه كى بو
خوندينه وه به يه ك كاتر مېر، به دوو كاتر مېر باسى رومانىكى بو
كردين، نيورفو له مالىان دەرچووين، وتى: دهچن بو كوى؟
وتمان: بو لاي ئوتومبيله كان.

وتى: هوو چەندى دوورده؛ هيشتا پيداويستيه كانم نه كړيووه. من نان
و گوشت و پياز و توورم دهووت.
وتم: منيش سهرين و دوشه ك و به تانيم دهووت.
وتى: بۇچى؟

وتم: دهخوم، ههركات تهواو بوويت ههلمسيته!
لىك جيابوونه وه له سهر نه وهى كاتر مېرنكى تر بگهينه وه به يه ك،
دواى كاتر مېرنك هاتينه وه له سوچينكى ماله كهيدا دانيشتبوو،
بيندنگ و خه مباروو، له نه فسى خومدا وتم: چيه تى؟ پاره كهى
له دهستداوه؟ شيعره كانى ون كړدووه؟ خه ونه كانى رووخاون؟

لیم پرسى: پيداويستيه كانت كرى؟
وتى: نه خير... كارنكى ناخوش روويدا.
- چيه؟

- ئەو مەشھۇر دامارە لەسەربانەووە کەوتە خواریوە قاچی شکا،
دانیشتووم بە شیعەریک شیوەنی بۆ دەکەم و دەیلاوینمەووە.
وتم: ئای لە گومرایی ئەو کەسە شۆینی شاعیریک دەکەوێت!
یەک کاتر مێرە سەرقالی ئەمەیت؟ ھەستە، ھەستە، پێداویستیە کانت
بکەرە.

* * *

بەخیرایی بەرەو لای ئۆتۆمبیلەکان چوین ئۆتۆمبیلی گواستنەووە،
ئەو ئۆتۆمبیلە دەچوو بۆ سەلحییە رۆشتبوو، دەبوو ھەر
سەربکەوتینایە، کەسمان توانای کرێی ئۆتۆمبیلی تایبەتمان نەبوو.
من مایەپووچترین دروستکراوی خودام و شانازیش ناکەم،
مامۆستاش لە زەنگینەکان نەبوو، شاعیرە کەش دووربوو لە بژاردنی
دیرھەمەکانی و سەرقال بوو بە بیرکردنەووە بۆ لە دەستچوووە بە
نرخە کەیی: قاچی مەشھۇر کە!

ئۆتۆمبیلە کە بۆ نو کەس بوو، بەلام ئەوان پانزە کەس و مەپریکی
قەلەو و چل دار میویان کردبوو ناوی! لە ترسی سەرما جامەکانیان
داخستبوو، زیندە بە چال کراين تییدا. سەبارەت بە شاعیری
گەرەمان سووربوو لەسەر ئەوێ پێش خۆمانی بخەین و لە باشترین
شۆیندا ((لای شۆفێرە کە)) دای بنیین ھەتا قەرەباڵخی شۆینە کە
سەرقالی نە کات لەوێ چامە ھەلواسراوە کەیی تەواو بکات. ئەوێش

بىرچو پىت بلىم ھەر سواريەك سەبەتەيەك بۇ دووسەبەتەي پىبوو
كردبووانە كۆشيانەوە يان لە نيوان قاجياندا دايان بوو!

ئۆتۆمبىل كەوتە رى و ھەلیدەساندىن و دايدەنیشاندىن، كە ھەلى
دەساندىن گەدەمان دەھاتە قورگمانەوە و سەرمان دەيدا بە
سەقفەكەدا، كە دايدەنیشاندىن سەتمان..... كە پىچى دەكردەوە
بەلای راست و چەپەو دەبىردىن؛ كەس بە پىو و بە دانىشتنەوە
نابىن و، بۆنى مەر و سىر و پىاز ئەم كۆرە پىرۆزەي
پر كەربوو... لەسەرۆوى ھەموو ئەمانەوە شۆفیرەكە دەستى كەربوو
قەسە كەردن و دەنگىكى بەرز و ناخۆشى ھەبوو.

لە كۆتاييدا بەسەلامەتى گەشتىن (يان ويستت لىبوو بە مردنى
سوورا) بە تل. پاشان كەوتە رى - ھەندى كەسى دابەزاندا - بەرەو
مىن. مالى شاعىرى بەرئز^{۲۰}، چووينە مالى و خۆمدا بە ەرز،
ئەوئەى ئەو بەشەى لە رووخم رۆيشتوو بەگەرپىنمەوە و ھەندى
ھەوای پاك ھەلمژم، دواى ئەوئەى يەك كاتژمىر ھەوای
زەمھەرىرى دۆزەخم ھەلدەمژى. ئەگەر ئەمە نەبوایە و، گلاسېك
ئاوى لىمۆ نەبوایە، بىگومان دەمردم.

^{۲۰} مالى ئەنودەر ەتار. وەرگىز

بوژامهوه و دلخوش بووم نموونه بهو شيعره هينايهوه:

فَالْقَت عَصَاهَا وَاسْتَقَرَّ بِهَا النَّوَى
كَمَا قَرَّ عَيْنَا بِالْإِيَابِ الْمَسَافِرِ

ئينجا شاعيره كه دهیوت: نه مه چ كانیه كه؟ كانیه كهت گهرم بوو!
رینگا ناسانه كهت بریووه و رینگا قورسه كهت ماوه! هاوارم كرد و
وتم: ناخر به ئوتۆمبیل نایبرم.... به ئوتۆمبیل نایبرم. تیگه یشتی؟
ههر گیز، ههر گیز..... سه ر ترۆمبیل ناکهوم.

وتی: لیت دهترسم تۆزی هیمن به رهوه، به سواری گویدریژ و ماین
دهیبریت.

وتم: الحمدلله؛ سویند به خودا گویدریژ باشته لهم ترۆمبیلانه!

مامۆستا كه به خیرای چوو بۆلای تهله فونه كه و داوای له خهلكی
خهلبوون كرد سی تهسپمان بۆ بنێرن؛ بۆ مامۆستا و میوانه كانی.
شاعیره كه له تهله فونه كه نزیک بوویهوه و، وتی: با تهسپی عهرهبی
رهسه نی ناماده کراوی زین کراو بیت، خیرا کهن خیرا کهن.... دهی
دهی.....زوو زوو.

بهلام تهله فونه کهیان به سهریدا داخستهوه وایان زانیبوو نهوهی دهیلێت
ناری پهریه کانه، توورپه بو هاواری کرد: نهلوو، نهلوو، نهلوو
سه گبابانه، نهلوو.....

و ەلامىيان نەدايەۋە، سووربۇو لەسەر ئەۋەى ئەگەر بىگاتە ھەلبۇون
تۆلەيان لىبىكاتەۋە. بەلام من سووربۇوم لەسەر ئەۋەى تارىفيان بىكەم و
ماستاۋىيان بۇ بىكەم، بۇ ئەۋەى جەستەكەم ھەلبىگرنەۋە ئەگەر
ھېستىرەكە ھەلىدامە خوارەۋە يان سەرم شىكا يان مىلم شىكا.

پاشان گەراينەۋە بۇ مالى شاعىرەكە لە منىن.

چىت بۇ باس دەكەم؟ تۆ وتبوت بە كورتى بۆم باس بىكە؟ و
ھاۋشىۋەى ئەم قسانەش دەيىت بەدرىژى باس بىكرىت... بەلام چى
بىكەم لە مەرجەكەت؟

كاتىرمىزىك لە منىن مائىنەۋە، ھەۋاى پاكمان ھەلمىژى خراپى
ئۆتۈمبىلەكە و نامۆى شاعىرەكانى لەبىر بردىنەۋە، لە سەكۆى
مالەكەدا دانىشتىن، كە دەپروانىيە شىۋىكى دىلرەين، گەلاى
دارەكان ۋەرىبۇو، كارىزەكانى منىن دەپرژانە شىۋەكە، سورپى دەخوارد
و دەپرۇيشت، شەپۇلى دەدا و كەفى دەكرد، پاشان تىشكى خۇر لىي
دەدا و دىمەنىكى قەشەنگە دەبىنى، ۋەك پەرە پرژەى ئالتون
لەسەر راخەرى ئاورىشم، شاخە بەرزەكانىش لە ئامىژى گرتوۋە
ۋەك چۆن دايكىنىكى بەسۆز مىندالەكەى لە ئامىژ دەگرىت.

وہک ئەوہی ئەم زنجیرە چیایانە تەماشام دەکەن و باسی رابردوو
 دەگیرنەو، تارێفی شوێنەواری رۆم و کۆشکەکانی غەساسەنە
 بەلخ دەکەن، کە بلایوتەو بەسەر قەد پالەکانیدا، پاشان هەوایی
 مەئوممان پێدەدات کە ئەم ناوہی لێرەو رادەکیشت بەرەو قاسیۆن و
 دەیگە یەنیت بە لوتکە کە، ئەم هەوالانەمان بۆ دەگیرێتەو، و
 هەست دەکەین رۆحمان لە کوتی زەمانە دەرەچیت، پاشان ناخی
 چەرخیەکان تێدەپەرینیت و لە شیوەکانی رابردووی پەراگەندەدا
 سوور دەخوات، لەم خەونەدا رۆدەچیت و نزیکە لێی بە ناگا نەیتەو،
 گەر گوێبیستی قاقای ئەم چیایانە نەبایە کە گالتە ی لە
 لوتبەرزی مروڤەکان دیت، خۆی بەشتیکی باسکراو دەزانیت و
 هەول دەدات بە میشتکی خۆی لە بارە ی هەموو شتیکەو بدوێت لە
 کاتی کە بە توانا نییە لە خۆی تیبگات، تەمەنی ئەم لەم زەمانەدا
 کە پێشەوہی رۆیشتووہ وەک ئەوہی سەرەتای نەیت، لە دوای
 ئەوہشەوہ دەروات وەک ئەوہی کوتایی نەیت (تەنھا وەک دەنکە
 خۆلێکە لە بیابانیکی سوێرەلادا یان بچوو کتر لەوہ!)

ئەوہ چیمە بەم بیرکردنەوا ماندووت دەکەم؟ دەگەریم سەر
 قسەکانم:

شاعیرە کە خواردنیکی بەتامی بۆ هیناین، کە لە هەموو شتیک
 زیاتر پێویستمان پێی هەبوو، بە یە کجار هەلمەتیکمان بو ی برد و

ددانم بۆتیز کرد و قۆلمان بۆی هه‌لمالی و هه‌رشمان کرد، هه‌یچی له
به‌رده‌ماندا نه‌مايه‌وه.

پاشان هه‌ستیان به‌ناو منین گه‌راین، به‌و رینگا تاکه‌دا رۆیشتین که
درێژ بۆته‌وه به‌قه‌د پالی شاخه‌که‌دا هه‌تا ده‌گاته کارنزه‌که،
له‌سه‌رووی ئه‌وه‌وه پردیکی پته‌و هه‌یه، لیوه‌ی ده‌روانیت، ناویکی
شیرین و زولال ده‌بینیت وه‌ک ناویته‌یه‌کی ئه‌زه‌لی وایه که خودا
دایناوه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ست و تیپرامانه‌که‌ت وینه‌بداته‌وه و خه‌یالی
خۆشه‌ویستی و یادگارییه‌ خۆشه‌کانی تیدا ده‌ریکه‌ویت.... پاشان
هاتین به‌ره‌و خۆرئاوا له‌ دوورپانه‌که‌دا وه‌ستاین و ته‌ماشای رینگای
حه‌لبوویمان ده‌کرد، چاوه‌ڕپیی ئه‌و ئه‌سپه‌ ئاماده‌کراوانه و زینه
ئالتونییه‌مان ده‌کرد که جه‌نابی شاعیر داوای کردبوو.

ئینجا شاعیره‌که‌مان ده‌ستی کرد به‌ باس کردنی ئه‌و به‌ هاوارچوونه
که له‌ گه‌ل گه‌شتنیدا رووده‌دات، په‌سنی یه‌که‌م و دووه‌میانی ده‌کرد،
به‌ ئه‌سپه‌که‌ی رۆشتنیک ده‌روات که‌س شان له‌ شانی نادات و
بوا‌ری ئه‌وه‌ ناھیلێته‌وه که‌س پێی بگات، وا و وا.... هه‌رگیزیش سه‌ر
ئه‌سپ نه‌که‌وتبوو! سه‌باره‌ت به‌ خۆشم ده‌سته‌وسان بوونی خۆم
زانی، ئه‌و دیمه‌نم ده‌هینایه‌ پێش چاوی خۆم که له‌ ژێر قاچی
ئه‌سپی شاعیره‌که‌دام و به‌ مردنی من ئوممه‌ت تاکینکی له‌ ده‌ست
ده‌دات و ئه‌ده‌بیش شیعریکی لاوانده‌وه‌ی ده‌ست ده‌که‌ویت، گومانم

وايه هاوړئ شاعيره كه شمان ره زيلي ناكات به رانه رم له مه دا له
ده مي كدا مريشكيكي ده لاوانده وه.

له دووړپانه كدا وه ستا بووين و چاوهر پيمان ده كرد، هر ته پ و
توژن كمان ببينيايه ده مانوت نه وه ته پ و توژي نه وانه يه كه هاتوون
بو پيشوازي مان، به لام چاوهر وانيه كه مان دريژهي كيښا و هيچمان
نه بيني جگه له سواريه ك نه بيت له دووره وه، چاوهر پيمان كرد هه تا
هاته نزيكمانه وه ليمان پرسی: كو مه لي نه سپي ره سيني زين كراوت
نه ديووه؟

وتی: وه لاهي له قسه كانتان تي ناگم و، هيچم ناوړت نه وه نه بيت
ماموستا تازه كه مانم نشان بدن.

وتمان: تو كيي خدا بتا پريژيت و پريژدارت بكات؟
وتی: من پاسه واني حه لبوونم.

وتمان: خو شحال بووين، نه مه ماموستا و نيمه ش.....

پشتي تي كرده ين، خدا پشتي بشكي نيت! نه ديوست بزانيت نيمه كيي،
به لام شاعيره كه خوي پيگه ياند و پي و ت: من... من... به لي، من
شاعيرم.

مامۆستا که تهریق بوویهوه، وتمان به پئی دەرۆین، منیش سویندم له
شاعیره که خوارد بیّت له گه لماندا هاوړییه تیمان بکات، بو ئه و دی به
زیندووتی دلنه واییمان بکات و به مردووی شیوه نمان بو بکات.

سه بارهت به ریگا که پرسیارم له پاسه وانی چه لیبون کرد
وتی: ریگا ئاسانه دووره که ئه مهیه و ریگا قورسه نزیکه کهش
ئه مهیه.

وتم: ئیمه له وکه سانهین که چه زمان به سه رکه وتنه.
وتی: ترسناکه.

وتم: ئیمه نازاین.

وتی: بیزار دهبن.

وتم: جه نابی شاعیرمان له گه لدايه.

سوارسه ری خوّم بووم و رهتم کردهوه ئیلا ریگای شاخ نه بیّت،
ئه وانیش به قسه یان کردم، پاسه وانه کهش رازیبوو، نازانم به هوّی
قه ناعهت کردن به به لگه کانمه وه رازیبوون یان له بیزاریدا له قسه کانم
بوو.

شاعیری به پزیمان سوار کرد و ئیمهش به دوایدا رۆشتین، ده مه و
ئیواره بوو خه ریکبوو دنیا تاریکده بوو، به سه ر شاخه که دا

سەرکەۋتین، ھەر لوتکەيە کمان دېرى لوتکەيەكى تىرى بەدۋادا
دەھات، ھەتا شەۋ بەسەرماندا ھات، تەماشاي دۋاي خۆمانەۋەمان
کرد، مەن بە ئەندازەي دېرھەمىك دېۋو، ۋەك ئەۋە ۋابوۋ لە
قولايى بېرىكدا بېت، لە پېشمانەۋە ۋ لەلای راست ۋ چەپمانەۋە
ھېندە شاخ ۋ تەپۈلكە ھەبۋو لە ھەژمار نەدەھاتن، گەشتبۋىن بە
شۈننىك لەيەك كاتدا غوتەي دېمەشق ۋ گۈندى مەن ۋ شىۋى
بەرەدامان دەبىنى، قاسىۋنمان دەبىنى ۋەك ئەۋەي تەپۈلكەيەك
بېت لە ژىرماندا بېت، پاشان تارىكى گەردۋونى داپۋشى بە
شىۋەيەك شۈن پىيەكانى خۆمانمان نەدەبىنى، پاشان رېمان كەۋتە
شىۋىك ۋ رېگاگەمان سەخت بوۋ لە پەنايدا شاخىكى بەرز ھەبۋو
ۋەك دېۋار، لەلای چەپىشى دۈلىك ھەبۋو چاۋ بېرى نەدەكرە
ئەۋسەرى، ۋەك ئەۋەي ئەمە دۈلى لەبېرچۈنەۋە بېت كە ھەمۋو
شتىك قوت دەدات.

شاعىرەكە دابەزى ۋ بە پىادەبى رېى دەكرە ۋ، ھەمۋو كەسىك لە
چاۋى خۇيدا بېچۈۋك دەبۋەۋە، تەنەت لە كەلەشېر لاۋازتېۋىن
لەبەردەم شىردا.

تۆ ئەمانە دەخۈننىتەۋە — لە مالى خۇتدايىت-ئارام ۋ دلىيى،
ناتۋانىت ۋىناي بىكەيت، گەر لە تەمەنتدا يەكجار رۋودايكى بەم
شىۋەيەت بەسەردا بھاتايە دەترانى چ كارىگەريەك دەكاتە سەر

دەرۋونت؛ كەسمان تواناي گۆ كوردنمان نەمابوو، ھەر بەردىنكى گەورە يان درەختىكمان بىنيايە واماندەزانی ئەو درندانیە كە گونمان لە دەنگیانە، ورچی ھەلبوو، تۆ چوزانیت ورچی ھەلبوو چۆنە؟ ھەندى جارىش ئاورمان دەدايەو تەماشامان دەکرد: ئايا شەيتان يان درندەيەك شونمان نەكەوتوو؟ قاچمان ئاوسابوو لەبەفرى ئەم شاخانە. ئا لێردا مولحیدەكان باوەر بەخودا دین، دەزانن ھىچ شتىك نىيە رووى تىبكرت و داواى سەلامەتى لىبكرت خودا نەيیت.

ئەم شاخە سەختانەمان بە سى كاترەمىر برى، ھىچ شتىك لە ژياندا ھىندى ئەمە نارەحەتى نەكردووم، مردنمان بە چاوى خۆمان بىنى و عىزرائىل چەند جارنك خەرىكبوو رۆحمان بكىشیت، رووناكى ھەلبوو نمان نەبىنى ھەتا دلمان شەقى برد لە ترسدا و، قاچمان ئاوسا لەرئ كردندا.

لێردا دىمەنىكمان بىنى بەدبەختى و ئازاردەكەى لە بىربردىنەو. بەراستى پىشوازی كردنىكى مەزن بوو پىشتەر بۆ كەس نەكرابوو، بۆ دیدەنىمان ھاتبوو نە گۆرستانى گوندەكە، دەنگى ھوتافەكانیان دەگەشتە ناو جەرگەى ئەو بىبانەى رزگارمانبوو لى، لە خوشياندا بازبان دەدا.

بەلام دەزانیت ئەمانە کێ بوون؟

سەگەکانی گۆرستانە کە بوون، ئیمەیان بینی بوو گەشتوین،
هاتبوون بۆمان بۆ ئەوەی پۆشا کە کانمان بدەن و قەپمان لیبگرن.
زانیم گەشتووین بە هەلبوون.

ئەو جەژنەى لە دەستىمداو و بىرى دەكەم

لە سالى ١٩٤٦ دا پەخشىراو

ئەى ئەوانەى دلتان بە جەژن خوڤه: گوى لە قسەى پياوړى
دەگرن كە جەژنەكەى ونكردوو و، پيشتەر چەندىن جەژنى هەبوو،
يان خەيالىكى خەمناك ئازارتان دەدات لەوكاتەى بە خەونى
خوڤه كاتاندا تپەر دەبيت؟ گەر گوى رادەديرن بو و تەكانم
سوپاستان دەكەم، گەر پشتم تيدەكەن ئەوا زيانم پى ناگەيەنيت،
يەككە لە نىعمەتەكانى راديو ئەودى كە قسەكەر نازانيت كى
گوڤيستی دەبيت و كى لايدەدا و، گوڤى لە ستايش كردن و
زەمكردن ناييت، تەنھا ئەم دەفرە دەبينيت كە قسەى بو دەكات،
دەفرەكەش وەلامى كەس ناداتەو.

ئەگەر گوڤيستی قسەكانم بوون مەلن: ئەم پياوړە هەر باسى خوڤى
دەكات. هەموو ئەديبەكان بەم شيوەيەن؛ تەنھا باسى خوڤيان دەكەن،
كە باسى خەون و ئاواتەكانيان كرد باسى خەون و ئاواتى هەموو

خەلکی دەکەن، وەرگێری هەست و خواست و زوبانی دڵ و،
زایەلە ی رازەکانیان، هەتا بۆ ئەوەی لەو دەمە ی خۆنەر
بەرەمەکانیان دەخۆننەو بڵێن: ئەمە چییە؟ ئەمە گوزارشت لەو
دەکات کە هەستی پێدەکەم، ئەمە بە تایبەت باسی من
دەکات... تەنھا بۆ ئەویش نییە، بەلکوو پەسنە بۆ هەموو
دەررونیک.

ئای ئەدیبەکان چەندی چاکەیان بەسەر خەلکیەو هەیه! بەلام
خەلکی سوپاسگوزار نین.

بەرێزان: لە ژيانمدا یە ک جەژنم هەبوو، بەلام تیپەرینی رۆژگار
وینەکە ی لە دەررونمدا سرایەو و تەنھا چەند دیمەنیک ی دەبینم.
جەژنی خۆم بینەو لە پێلاوێکی سووردا رۆژیک هەستام و لە
لای فەرشەکەو بینیم. جاران فەرشان رادەخست و لەسەر زەوی
دەخەوتین، بەم شیوەی ئیستا جیگای نوێن بڵاونەبوو، تەنھا بۆ کەسە
گەرەکانبوو، لە گەلیدا جزداشە یە کی سووریان پێدام، هەندی خەتی
سووری تێدابوو لەسەر ووی رەنگە سەوزەکیەو، لە کێلگە ی گەنم
دەچوو کە ریزە گولالە سوورە ی تێدا رەواو، شەوقی دەدایەو وە ک
تاجی پاشایە کی تازه، عابایە کی نەرمیش هەندیکی سوور و
هەندیکی سپی بوو لیواری کەشی ئالتونییە کی درەوشاوەبوو.

باۋدېرم نە کرد ھەموو ئەمانە بۆمەن بېت، بۆ دۇنيایى پىرسىم ئەو ھى
منە. وتیان: ھى تۆيە، ئەو پۆشاکی جەژنە. وتم: جەژن چىيە؟
وتیان جەژن؟! نازانى جەژن چىيە؟ نەمناسى، ۋەلى بەھۆى
نەعمەتە كانىيەۋە قەناعەتم پىيکرد، خەيالىم کرد مىۋانىكى جوانە و
ھاتوۋە بۆ شارە كەمان.

رۆيشتىن بۆ ئەۋەى جەژن بىيىن، لە رېڭاكاندا رېمان کرد،
رۋوۋەكان دەم بەخەندە و رۋوۋخۆشبوون، ۋەك ئەۋەى دەگەل پۆشاکی
جوان و درەوشاۋەدا پۆشاکی بەسۆزى و رازاۋەىيان پۆشىۋە، ئەو
رۆژە -مىندال بووم- كەسمان نەيىنى بەھۆى گەمژەيە كانمانەۋە يان
ھەلە كانمانەۋە سەر كۆنەمان بکەن، بەلكو ھەر كەسىك لە
خزمە كانمان يان كەسە نرىكەكانى باۋكم سلاوم لىيان بکردايە
پارەى مىسى پاكىيان دەدامى ۋەك دىنار دەبرىسكايەۋە، رېژەيەكى
زۆر پارەم دەستكەوت كە بەنىسبەت مىندالىكى ۋەك منەۋە
سەرۋەتتىكە ۋەك سەرۋەتى ھەندى لەو كەسە قۇرخكارانەى كە
دەيانناسىن، بەلام من بە ھەلالى دەستمكەوت و ئەۋانىش بە
ھەرامى، لە دەمى بى ھاۋزىن و سۆيىيەكانەۋە دەريانكردوۋە، ساردى
و سەلامەتى بوو بۆيان لە بلىسەى جەنگى جىھانىدا، لى لەدوايدا
دەبىتە ئاگرىك لە جگەريياندا، ژەھرىك لە گەدەياندا و تىكەيەكى
خىكىنەر لە گەروياندا، نەفرەتتىكى بەردەوام لە نەۋەكانياندا،

دۆزه خیکی هه لگیراسا ویش له قیامه تدا. چاوه پری بکهن-
دهوله مهنده کانی جهنگ- له گهل ئیوه دا له چاوه پروانکارانین!

* * *

ماله که مان له عوقه یبه بوو، یه که مین شت که له جه ژندا پیی
گهیشتم مزگه وتی ته و به بوو، نهو مزگه وته شادوو مانکاری بهردهوام
که شه که ی ملکه چی و شادوو مانیت پیده به خشیت، نهو رۆژه
نه مده زانی ملکه چی چیه و شادوو مان ی رۆح چیه، به لام ههستم
به خوشیه ک کرد و دهروونی پر کرد. چووین بو مزگه وتی
نه مه ویی، دهنگی ته کیری به به هیزی و تیژییه وه لیده هاته دهروه
وهک نه وهی گرمه ی بهردها بیت له لای قه لوهزی ته کییه وه، ههستم
به حالیک کرد پیشت ههستم پیی نه کرد بوو، نه شمزانی چیه،
ههستم بهو حه ماسه ته کرد که خوینی موسلمانان ده کولینیت لهو
کاته ی گو بیستی نه م نه شیده ئیسلامیه ده بن، که دوو
گوچکه ی زهوی بیسه ری نه شیدیک نه بووه له م ناوازه تر و توندتر
یان به هیتر بیت، نه م نه شیده ی زانیم- له دواتردا- باپیرانمان گرمه یان
پیده کرد له قورگیاندا، قه لاکان له بهرده میاندا ده رمان، شورا کان
ده که وتن، ده رگای شکۆمهندیان بو ده کرایه وه ههتا دونیا یان
پیکرده وه، نهو نه شیده ی که مژده پیده ری هیوا بوو که سه ربازه کانی
ئیسلام کردیانه درووشمی خویان بو نه وهی، نه وهی بچراوه له
ملوانکه ی شکۆمهندیان بیلکینه وه، که تهوقی گه ردنی زه مانه مان

پیدا بوو، بۆ ئهوهی بۆ جاری دووهم به ئاسوکانی زهویدا
بلاو بیکه نهوه، شاخ و شیوو و شار و لادیکان له گه لیاندا وتیانهوه.

چوومه مزگهوت و چیژنیکم وهرگرت که ههرگیز نه مبینیبوو لهو
که یفانهی ئه نجامم ددها یان ئه و چیژانهی دلخوشده بووم پی، بینیم-
نه مده زانی- چیژی دین و دنیا کو بوته وه: زوری و ئولفهت،
پوشاکی جوان و پاکی و سیسته م، ته قوا و دلسوزی، دهوله مهندي
به خشندهی سوپاسگوزار و هه ژاری جوانی خوراگر، یارمه تیدان
له خیردا و، یه کسان و پیشخستن... مزگه وته که ئافره تی لیوو له
مه شهه د^{۲۱} کو بوو بوونه وه به پوشاکی سپی پوشته ی داپوشه ره وه،
و ده ست و قاچیان به دهره وه نه بوو، هاتبوون بۆ نوێژ.

شاره که مان به م شیویه بوو پیش ئه وهی ئه م شارستانییه نوییه ی پی
بگات، ئه و دهمه خه لکه که ی هه مووی وشک و دواکه وتوو بوون،
بریا بگه رانییه ته وه بۆ ئه و دهمه، بریا ههر دواکه وتوو بوینییه له
شونکه وتنی خراپه و پیشی نه که وتینییه، وشک بوینییه و ئه م
شلییه مان نه زانییه. وشک ده یگریت و جیگیره، به لام شل ده روات
هه تا له به لوعه وه دیته دهره وه... ئیستا چاره نووسی خۆتان زانی
ئه ی شله کان؟!

^{۲۱} مه شهه د له نه مه ویدا ناوه بۆ هه رهمینکی به چووک لاوه کی، چوار مه شهه دی
تییدییه له یه کیکیاندا سه ری حوسه نی تییدییه، لیڤیه نه ک له میسر، خوداش زاناره.

باشان رۈۈمانكرده گۆرستانى دەحداح، ژيانى رۈۈبەخەندە ھاتبوۋ
تەنگى بە مردنى گۆر و مۆن ھەلچىنبوۋ لەسەر زەۋىيەكەى و
لانكەى لىدەسەند، گۆرستان، كە مالى سامناكى و عىبرەتە، جەژن
كردبوۋى بە شوئىنى خوشى و كەيفكردن، جۆلانى و
چەرخوفەلەكى تىدا دانرابوۋ، عارەبانە بچوۋكەكان رازىنرابوۋنەۋە بە
نالاي رەنگاورەنگ و جەرەس و زەنگۆلە بەلاكانىمەۋە توندكرابوۋ،
مندالەكان بە پۆشاكەكانىان بەھارىيان دەگىرايەۋە، سوور و زەرد و
سەوز و زىۋى و ئالتونى تىدابوۋ، خاۋەنى لىۋار و زىۋاربوۋ، سەر
جۆلانى كەۋتبوۋن و سورىدەدان، يان لەسەر كورسى چەرخوفەلەك
دانىشتبوۋن و بەرز و نزمى دەكردنەۋە، ئافرمەكانىش لەلاى
رۈۈبارەكە دانىشتبوۋن، پىاۋەكانىش لاي تەپۆلكەكە كۆۋبوۋبوۋنەۋە،
لەسەر گۆرەكانىش مۆردى سەوز ھەبوۋن ئەۋەدى دەيىنى وايدەزانى
لە بەھەشتىكى دلرەيندايە، لەلاى ئەۋىشەۋە كەژاۋەدى رازاۋە و
چادرگە ھەبوۋن، فرۇشيارى نۆكى برژاۋ و ناۋكە كولەكە و
غىرقسوسىش بەناۋ خەلكىدا دەرۋىشتن بە نامۆترىن شىۋە ھاۋارىيان
دەكرد، پاقلە فرۇشيش ئاگرەكەى داگىرساندبوۋ مەنجەلەكەى
خستبوۋە سەر و سفرەى راخستبوۋ، مندال و كچۆلان دەۋورىيان
دابور، خاۋەنى سندوۋقى دنيا سندوۋقەكەى دانابوۋ، مندالەكانىش
لەدەۋورىدا خربوۋبوۋن و تەماشايان دەكرد، گەشتيان بە شارەكاندا
دەكرد و عەبەلە و عەتتەرى كۆرى شەداديان دەيىنى، نرىكدەبوۋ

لەم خەوندا رۆبچن و تىيدا نقووم بىن، پەردە كە دادەدرايەو و دادەبەزىنەو نەرزى واقع، ئەوئى تىيدا بوون رۆيشت وەك چۆن خەونەكان دەروات، هېچى بە جىنەهېشت يادەو درىيەك نەبىت كە بە نازارى لە دەستدان دەچوو.

گۆرستان بەم شىوئەبوو لە يەكەمىن جەژندا؛ ئەمە وئەئى گۆرستان بوو لەو رۆژەئى شەيتان فوويكرد بە شەپورى جەنگى جىهانى يەكەمدا لە سالى ۱۹۱۴دا.

گونگرە بەرئەكان نارامبگرن و مۆلەتم بەدن زىاتر لەسەر ئەم گۆرستانە بوەستم. ئىو نازان چ پلەيەكى هەيە لە دڵدا، ناشتوانم پىتانی بلىم، چۆن؟ ئەرى بەراستم دەزانن گەر پىتان بلىم وئەئى ئەو گۆرستانە لە وئەئى باخچەكان بەلامەو قەشەنگترە، يادەو درىيەكانى لە يادەو درى خۆشەوئى جواترە؟ ئەو رۆوبارە بچوو كە پىسەئى خۆشەوئى لەلام لەبەردا و دىجلە و نىل، ئەو دارانەئى شۆر بوونەتەو بەسەردا گەورەترە لەلام لە سنەوبەرى فالوفا و دارخورماكانى ئەغزەمىيە، كورسەكانى مەزنتەرە لەلام لە سىستەمى ((ئۆريان پالاس)) و ((شېرد))؟

لەو گۆرستانەدا پاشاوەئى دلىمى لىيە، لە دەرووندا مېژوويەكى هەيە ئەنودى برام زۆرئەئى دەزانىت. لە ئەنودى بېرسن چ كاتىك

هەلدەسێت بە وەفابوون بەرانبەر ئەم یادەوهرییانە و بە شیعەرە
 عەبقەرێیەکانی نەمری پێدەبەخشییت؟ من ناتوانم بە جوانی نەمری
 پێبەخشم، ناتوانم بەو شیۆدیە بەو فابم بۆی. لێی پێرسن ئەری ئەو
 شەوانە ی بیربچوو کە دەچووین بۆ سەردانی گۆری نازیزانمان لە
 تاریکی شەودا: باوک و دایکم و دایکی و باوکی، دەگریان
 لەسەری و گۆرستانەکش چۆل و هیمنبوو، تەنھا چاوی
 ئەستێرەکان دەیانبینین و هیچ کەس گۆنێستمان نەدەبوو، لە
 تاریکی زەمانەدا شەژابووین و چاوەڕپێ ئەوەمان بوو ڕووناکی
 نازیزانمان ببینین کە زۆر بیریان دەکەین و دووریان درێژە ی
 کێشاون، هیچ نابینین جگە لە تاریکیەکی چڕ نەیت، دووبارە
 دەگەرێنەو و هەولی سوتانی ئەو حجابە دەدەین بۆ ئەو دی شیرینی
 هیواکان ببینین، هیچ نابینین جگە لە تاریکی نەیت؟..... ئەو
 شەوانە ی کە دەهاتینەو ئازار شە کەتی کردبووین و خەفەت و ئێرانی
 کردبووین، گۆنێستی نۆبەرە ی شیعەرەکانی ئەنۆدەر دەبووم و ئەویش
 بێسەری نامە سەرەتاییەکانم دەبوو، ئەو نۆبەرەیانە ی کە خەلکی
 خۆندیانەو بێیان شێدارە بە ئەسڕین و فریە لە خەفەت، وتیان: ئەم
 گەنجە چیداو لە خەفەت، بۆچی هەر شیعری خەفەتاوی
 دەنوسیت؟ نەیانزانی ئەو شیعرانە دەنکەکانی لەسەر گۆری دایبابی
 هۆنیوەتەو لە شەو گەرژەکاندا.

ئەدىبەكان چەندى داماون؛ بەشىكى دليان دەهيئن بە ئەسرىنى
چاۋەكانيان بۇ ئەۋەى پەيكەرى ئەدەبى لى دروستبەكن، خەلكيش
بە گالتە ۋەرىدەگرن و، بە سوكىەۋە لى دەروانن، بە ستمەۋە
رەخەى لىدەگرن، پاشان لى بىزاردەبن ۋەك چۆن مندال لە
يارىيەكەى بىزاردەبىت، فرىدەدەن، دەيشكىنن و بەدۋاى يارىيەكى
نویدا دەگەرەن!

ئەدىبەكان چەندى داماون!

* * *

بەرپزان:

لە دۋاى ئەۋەۋە زەمانە تىپەرى و بە شارەكاندا گەشتمەرد،
گەۋرەبوم و رۆژرەمىر ۋتى رۆژى جەژنە، لە شارەكەى خۆم بىنيم
دىمەشق، لە ئەغزەمىيە بىنيم لە بەغداد، لە بەسرە بىنيم خاۋەنى
كەنار و دارخورماكان، لە دارستانەكانى بەيروت و لە قاھىرەى
دايكى دونيا.... ۋەلى ئەو خۆشى و چىژەم نەبىنى كە لە پىلاۋە
سور و عەگالە ئالتونىيەكەدا ھەبەو، لە عەرەبانە چارۋكە سور و
زەنگۈلەكانىدا ھەبەو، لە پۇشاكە رەنگالەكاندا ھەبەو كە چىرۋكى
بەھارى دەگىرايەۋە.

دونيا گۆراۋە يان جەژنە كەم لە دەستداۋە؟

نهي خه لكينه دونيا گوږاوه، يان خه لكی خوشی ژيانيان له
دهستداوه، له وکاته ی وازيان له و ژيانه پاک و به قه ناعه ته هينا و
روويانکرده پیسی شارستانی پوژئاوا؟

به ريزه کان سهیری چواردهوری خوټان بکهن، پرسیار له وکه سانه
بکهن نیستا پیربوونه و پوځله ی نه و سهرده مهن.... له چاوه کانیاندا
فرمیسک و له دلیاندا هسرهت دهینن، یه ک وه لامیش له سهر
زاریانه: په حمه تی خودا له و پوژانه بیټ، پوژانی کرانه وه بوو....

فیلې سیاست و هه ولدان بو سهر و کایه تی، گومان له زانستدا،
سوکیټیه کانی شارستانیان نه ده زانی، ناکوک نه ده بوون له گه ل
بوچوونی کو مه لگادا، شهریان نه ده کرد بو بهر ژه وهندی حیزبی
سیاسی، له دهر گای وه زیفه یان نه ده دا، گهر فیږی زانست بونایه له بهر
خودا بو نه ک پروانامه، گهر پاره یان بو یستایه له ری بازار گانییه وه
به ده ستیان ده هینا نه ک له ری قور خکاری و به رتيله وه، گهر چیژ و
خویشیان بو یستایه روویانده کرده ره بوه یان میزان یان شازیوان،
سه ماووری چا و نانه به نه ی خواردن و به رمالی نوژیان راده خست،
سینه ما و مه لها و مه یخانه و یانه ی دیمه شقیان نه ده زانی!
مرگه وته کانیان پر کرد بوو، قوتابخانه کانی زانست پر بوون له
کورده کانیان، زانا کان پیشه و ابوون؛ شوینی زانست که وتن بو قیامت
نه ک دنیا، خودا دنیا و قیامه تی پیبه خشین، ماله کان به هه شتی
سهر زهوی بوون، ثافره ته کانیش خوړی نه و به هه شته بوون،

خۇدەرخستىن و خۇرۇوتكردنەودىيان نەدەزانى، كەس لە دەروو
نەيدەپىن مەگەر بۇ كاريكى زۇر پىويست نەيىت لەم كاتەشدا
لەگەل ھاوسەر يان باوكيان دەبوون، پىشەدەكەوتن و ئەويش بەدوايدا
دەرۇيشت، مالى خراپە و شوينى تاوان و شوينى غەزەبيان نەدەزانى،
بە خەيالىاندا نەدەهات كە دونيا بە جورىك خراپ دەيىت دەستەي
گومراكەرى تىدا درووست دەيىت....!

نەوان ناوابوون و ھەموو رۇژىكىان جەرنبوو، ئەي جەژنى ئىمە لە
كۈيە؟

لەم شار و زانستەدا قازانچمان كىردووە.....يان دۇراندوومانە؟
لەو جەنگە پىرسن زانستەكەيان چى بە بەختەوهرى مروۋقەكان
كىردووە؟

لە ميژوو پىرسن بە زانست و شەرىعەتەكەمان چىمان كىردووە.

بەريزەكان:

نەمروۋ لەبرى جىزداشە قات لەبەردەكەين، لەسەر سىستەم دەخەوين،
بە چەتال و كەوچك دەخوين، ھەوالى نەمەريكا و ئەوروپا
دەخوينەو و لە جوگرافيا و كيميا و سياسەتدا قسە دەكەين، سەر
نۇتۇمبىل و فروكە دەكەوين، بيسەرى رادىو و بىنەرى سىنەما
دەبين. نەمەمان قازانچ كىردووە، وەلى تەقوا و پاكى و ناراميمان

لە دەستداوێ. با پیرانمان دوورتر بوون لە شارستانی ئەوروپا، بەلام لە
ئێمە زیاتر لە خودا پازیبوون و لیوێ نزیکتەر بوون، بە ڕەوشتەر و
دڵپاکتر بوون، نەهێنی پاکتر و راستگۆتر بوون لە مامەلەدا، لە ئێمە
ئاسوودەتر بوون لە ژياندا....

نەخێر بە ڕێژەکان؛ لە جەژنەکاندا خوشی نابینیم، ڕابردووم بۆ
بگەرێننەوێ، جەژنی گۆرستان و مزگەوتەم بۆ بگەرێننەوێ چونکە
بەختەو دریم تەنها لەوێدا دەستکەوت، لەم زانست و شارستانییه
ڕزگارم بکەن، من وشکم، من دواکەوتووم، دواکەوتووم،
دواکەوتووم!!

بە ڕێژان بمبوورن، بەم قسە شیواو و ناخۆشە جەژنەکەم لێ تێکدان.
یاساکانی ئادابی کۆمەڵایەتییم لەبیرکرد و ڕۆژە سافیه کانم لێل
کردن، لەلای ئێوە خاوەنی حەزێکی خراپ و بژاردەی هەلەبووم، لێم
مەگرن... ڕووبکەنە جەژن و خوشی خۆتان، لێم گەرێن بگرم- لە
ڕۆژی جەژندا- بۆ ڕۆژانی ڕابردووم.

هەموو سالیکتان بەخێر و خوشی بێت.

له بهردهم سی سالییدا

سه‌ره‌تای سالی ۱۹۳۹ بلاء و کراوه‌ته‌وه

ئه‌م‌پرۆ ته‌ماشای توۆماری له دایکبوونه‌که‌مم کرد بینیم له‌به‌ر
ده‌رگای سی سالییدام، وازم له کاره‌که‌م هینا و دانیشتم بیرم‌کرده‌وه:
داخی گرانم له‌م سی ساله‌دا چیم بۆ ماوه‌ته‌وه؟ هیچم بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه
ته‌نها که‌می‌ک یاداشت نه‌بی پاشماوه‌ی دلم جه‌می کردوه و
سوڵاقه‌کانی بلاءبوونه‌ته‌وه به‌قه‌دپالی قاسیۆن له‌دیمه‌شق و،
جوگه‌کانی ئه‌عزه‌مییه له‌به‌غداد و، دارستانه سنۆبه‌ره‌کانی
لوبنان..... و، له‌رینگای ئه‌هرامه‌کانی میسر و، که‌ناره‌کانی
به‌سره و، باخه‌خورماکانی مه‌دینه..... سوڵاقیک له‌دلمه‌وه و
سوڵاقیک... چ سودیکم بینی له‌ته‌مه‌نی له‌ده‌ست چووم و لاویتی
رۆیشتووم؟ هیچ! نه‌پله‌وپایه نه‌پاره نه‌مندال. هیچ سوودیکم
نه‌بینی ئیللا ناویک نه‌بیته له‌ولاته‌کاندا بلاءبوویه‌وه و به‌شی خوی
وه‌رگرت له‌ستایش کردن و زه‌م‌کردن، له‌به‌ش‌کوۆدانان و جوین دان،
به‌لام من له‌دووری هه‌موو ئه‌مانه‌وه بووم هیچ شتی‌یکم
به‌رنه‌که‌وت. ناوه‌که‌م له‌من نییه؛ درووست‌کراوه له‌پیته‌کان، به‌لام
من مروۆقی‌کم له‌گوشت و خوین. ئایا به‌ناوبانگی تیرم ده‌کات، یان

ستایش کردن پوشتەم دەکات؟ خاوەنی هیچ شتێک نەبووم تەنھا
 دلیک نەبیت کە زۆر خوشیویست و زۆر دلسۆزبوو، بەلام بەهۆی
 نەرەحەتیەکانی خۆشەویستی و دلسۆزی بە ماندووی کەوت،
 سەرئەکش پرم کرد لە زانست و زانیاری، زانستەکە ی پەکی خست
 لەوێ پێش بکەویت، سەر سووکە بەتالەکان شوێنەکیان داگیرکرد!

✧ (بریا پێشتر بمزانیایە ژیان وەک دەریا وایە، شەپۆل دەدات و
 پووجەکان بەرز دەکاتەوێ و، پرکانش دەباتە خوارووە!)

ئێستا بیر لەو دەدەمەوێ بە مندالی چۆن دەمروانییە ئەو کەسانە ی
 سی سالان، ئەوان گەنجیکی کاملن و گەشتوونەتە لوتکە ی ژیان
 و دنیایی و جیگیربونیان ناسیووە، ئێستا دەبینم لە نیوان من و
 ئەواندا جیاوازییەکی زۆر هەیە و وایدەبینم هەرگیز نەگەشتوومەتە
 سی سالی..... ئەودش بەهۆی ئەو دەدیە هەموو ئەوێ دەیزانم من لە
 دایکبووم و چوار سالان بووم، دواتر چوومە قوتابخانە، هەموو
 سالی ئێدا دەژیا بۆ ئەوێ لە تاقیکردنەوێ کاندای دەربچم و پۆل بە
 پۆل ببرم و چێژ لە پشووکان وەربرم. ئەو دەمێ خۆندنی بالام
 تەواو کرد و قوتابخانە و تاقیکردنەوێ نەما وەستام و پێشنەکەوتم،
 ئامانجەکەم لە دەستدا و هەستم نەدەکرد کە دەژیم. پاشان
 ئاوەردمەوێ بۆ رابردووی بە یاداشتەکانیەوێ دەژیم، وام لێهاتووە
 هەرسالیکی تەواو دەکەم سالیکی دەگەریمەوێ بۆ دواوە، هەتا

گەورەبەم بېچووک دەبەمەو و ھەتا لە منداڵى دووربەگەومەو و زىاتر
لېنى نزيك دەبەمەو.
كەى دەگەمە سى سالان، كەى بارگەى گەشتەكەم دادەنيم
لەدواى ئەم گەرانە؟

دلم جەخار داىبۆشى، دەنكى شقارتەم داگىرساند بۆ ئەوئى زۇپاكە.
داگىرسينم - لە شوكدە بووم - ئاگرەكەى كوژايەو، پاشان دووبارە
دام گىرساندەو پاشان دەمروانيە ئاگرەكەى زەقەى چاوم دەھات و
نقوم بوو بووم لە جىھانىكى دوورى ونبوودا، ھەتا ھەستم بە گەرمى
ئاگرەكە كرد، بە ئاگا ھاتمەو و شقارتەكەم فرېدا، بووبە
خەلوزنكى رەشى لاواز كە لەگەل شەنبايەكدا بە ھەوادا
دەچيت....وتم. ئەمە ژيانە؟ ئەو جەخارەى ئەمشەو ھەستم پىي
كرد دەروونم دەسوتىنيت وەك چۆن ئەم ئاگرە دەستى سوتاندم، لە
كوتاييدا ھەمان ئەنجامى ئەوم دەبیت. دەروم وەك چۆن ئەو
شقارتەى رۆيشت، بەلام من لەدواى خۆم ھىچ جىناھىلم، نە پارە، نە
پلەوپايە، نە كار، چونكە من سەرقالبووم -داخى گرانم- بە ئەدەبەو!

بريا تەنھا خۆم بۆ ئەدەب تەرخان بکردايە و ھەموو ژيانم لە ھەولدان
بۆ بژيوى نەرۆشتايە. ھىچم نە کردوو، لە سەر و دلمدا شت

گەلیکی زۆر بوونیان هەیه، بەلام پینووسە کەم شکاوه و، ئامرازە کانم
وشک بوون، و زوبانم بە گوریس بەستراوه، من ناتوانم بلیم.....

ئاوازی زۆرم لەلایە و هەزدە کەم گۆرانی بیچرم، بەلام گۆرانیە کانێ
دەبنە - لە تەنگیدا - هەناسەدان و لە وتارە کانمەووە دەرەچن، خەلکی
وادەزانن ئەو هەموو ئاوازه کانمە، بەلام ئاوازه کانم هیشتا لە
سینەمدایە و هیچ مەرقیەک گۆبیستی نەبوو. چ سودیکم
پێدەگەیهێت ئەگەر خەلکی گۆی بیستی بین و بیته سەما و
چەپلە ی بۆ لێدن و منیش بە تەنیا هیوا براوی و خەفەتم بۆ
بمینیتهو؟ خەلکی خوو ناگرن بە گۆرانیە کەووە مەگەر هیچ و پووج
بیت، دە ی با گۆرانیە شیرینە کان لە سینەمدا بمینیتهو، بە تەنها
خۆم گۆی بۆ رادەدێرم بەبێ ئەو ی زوبانم بجولێتم، چونکە زوبانم
سەرقالە بە وانە وتەو.

هەموو ئەوانە ی دەینووسم هەناسەیه کی خەفەتاوی و ئاماژە ی
ناگۆیه، رۆژیک دیت ئەم هەناسەیه بیته بە گۆرانی و ئاماژە کان
بیته بە وشە و واتا؟

لە کاتیکیدا ئەم هەناسە و ئاماژانە دلدانەو ی دەرۆنمە،
ئەم ((الرسالة)) چەندی چاکە ی زۆرە لەسەرم، ئەو ئەدیبانە چەندی

چاکه‌یان زۆره به‌سه‌رمه‌وه هه‌ر شه‌وان ده‌توان له‌م دونیا ته‌نگه‌مدا
 یم‌گوازنه‌وه بۆ دونیایه‌کی فراوان و پرووحم به‌ ئازادی تیدا بفریت،
 هاوشیوه‌ی رافعی و مه‌عروف و زه‌یات! ئایا زه‌یات ده‌زانیت، یان ئایا
 مه‌عروف نه‌رناوت ده‌زانیت، که من چه‌ندین شه‌وم به‌سه‌ر برده‌وه به
 دیار فرتەر و رفائیل^{۲۲} و سه‌یدی قوره‌یش و عومه‌ری کوری
 خه‌تاب، په‌نام بۆیان ده‌برد و له‌ ده‌رگا‌کانیانم ده‌دا و له‌ به‌هه‌شته
 نه‌فسوناویه‌کانیاندا له‌ پشت شورا‌کانه‌وه خۆم ده‌شارده‌وه، ناتوانم
 تاریفیان بکه‌م ته‌نها به‌وه نه‌ییت که بلیم ده‌سته‌وسانم له‌ تاریف
 کردنیادا؟ چ دونیایه‌ک له‌سه‌ری مه‌عروفدایه، چ دونیایه‌ک له
 سینه‌یدایه؟ چ به‌رزیه‌ک له‌م زمانه‌دا هه‌یه، زمانی مه‌عروف و
 زه‌یات و رافعی، نه‌مه‌یه ده‌رده‌وشیته‌وه به‌ گه‌وه‌هر و مروارییه‌که‌ی،
 له‌ کاتی‌کدا زمانی کتێبه‌کانی شه‌م سه‌رده‌مه‌ زوبانیکی رزاوه و پره
 له‌ ناراستی...زوبانیکی مه‌زن وات لێ‌دکات هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی و
 شکو‌داری بکه‌یت، نه‌ک وه‌ک شه‌م زمانه‌ لاواز و پرووته‌لانه.

هیکل چه‌ندی چاکه‌ی به‌سه‌رمه‌وه هه‌یه، ته‌واوبووم له‌ خویندنه‌وه‌ی
 کتێبی ((منزل الوحي)) چه‌ندین رۆژ له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا
 ده‌ژيام، به‌و شو‌نانه‌دا تیپه‌پریم که باسی ده‌کرد و ده‌روونی پر کرد له

^{۲۲} پاشان بۆم ده‌رکه‌وت هه‌موو شه‌مانه‌ هیچن، به‌سوود نه‌و شه‌یه سوودی بۆ
 دوا‌رۆژت هه‌ییت.

جیهانیگ له یاداشت و هیوا و رازه کان، بینیم خۆم هه مووی ده زانم
زۆرتر له وهی له کتێبه کهی ((هیكل)) دا بوونی ههیه.

* * *

پهحهتی خودا لهو رۆژانه بیت! نه ورۆژانهی دەرگا کهم داده خست،
پاشان روومده کرده کتێبه کانم له گهڵ زانا کان و نه دیبه کاند
داده نیشتم و له قسه بێدنگه کانیان چێژ و خوشیم ده بینى.
دهمخوێندهوه چونکه نه زانبووم به ژیان، که ژیانم ناسی توانای
خوێندهوه و توێژینه و دم نه ما. بوچی بخوێنمه وه؟ بوچی فێربم؟
بوچی کهسیکی باش بم؟ له کاتی کهدا ژیان جهنگیکه له دژی
فێرخوازان و چاکه کاران، مروقه کانیش وه ک ژیان وان چونکه روڵه
و خوێندکاری نهون!

ئه ری کهسی دوورو و درۆزن ژیانیکى خوش و بهرپژانه ناڤى،
کهسی راستگوى بهرپزیش به ههژاری و سوکیته وه نامریت؟ ئه ری
خه لکی کهسی فالچی به راست نازان، چونکه ده چیته دهروونیانه وه
له دەرگای نایینه وه، زانایه کی باشیش به درۆ ناخه نه وه؟ نایا
رینگای فالچیتى و بانگه شه کردنى کهرامهت و ناراستگۆبوون
له گهڵ خه لکید، به زانینى نهینى پیته کانیان و ناماده کردنى
په ریه کان و دەرکردنى په ری له لاشه ی مروقه کان، له لای زۆربه ی
خه لکی پیش نه خراوه به سه ر زانستی راست و نه ده بی ته واودا؟ نایا

ئەم دزدە چىژ لە متمانەيەك وەرناگرىت كە زانايەكەي پىسپۆر يان
توتىزەرنكى وردىين خەونى پىو دەبينىت، پارەيەكەي زۆرى چنگ
دەكەويت و خەلكانىكى زۆر دىنە سەردانى بۆ چاكبوونەو؟ ئايا
كەسيكى دووروى دەغەل ناگاتە بەرزترين پلەوپايە و كەسي
راستگۆي بەريژ لە خواري خواردە نامىنيتەو؟ ئايا كەسي نەزان
سواري ئوتۆمبىلى گرانەها نايىت و نىشتەجىي كۆشكىكى گەورە
نايىت و پلەيەكەي بەرزى زانستى داگيرناكات؟ كەسي زاناش
دەگەريتەو بۆ مالهەيچەكەي كە هيچ كەسيك نايانيت؟ ئايا
بازارى خراپە ئاودان نىيە و خەلكى دەورىان نەداو؟، بازارى
چاكەش چۆل و خاپوور نىيە؟

ئايا كەسي درۆزن كەسي بيتاوان ناگرىت؟ ئايا كەسي بەهيز زال
نايىت بەسەر لاوازدا؟ ئايا پارە سەرناكەويت بەسەر زانستدا؟ بۆچى
بخوینمەو؟ بۆچى فيربم؟ بۆچى چاك بم؟

هەستام و حساباتى خۆم لە گەل ژياندا تەواو كردبوو، سى سال لە
تەمەنم دۆراندبوو كە گۆلى تەمەن و بەهاري ژيانم بوو، هيچ
شتىكىشم دەست نەكەوت!

وینیه کی نووسەر به پینووسه کی

له سالی ۱۹۳۶ دا بڵاو کراوتهوه، به کتیک له شاعیره کار
به وینیه خوی زانیوو کردبووه سهرهتای دیوانه که ده دا

..... به نامویی و دژه باویی ناسرابوو، گوینی پینه ده دا - نه گهر
بوچوونیککی بوتایه - خه لکی چ ده لێن له بارهیه وه، قه دهغه کردنی
قه دهغه کار و ناموژگاری ناموژگاریکار کاری تینه ده کرد، نه مهی
له دهروونی خویدا دهزانی و تووره نه ده بوو گهر تاریفیان بکردایه به
نه مه، به لکوو زور جار گوتمان لینی ده بوو باسی ده کرد و شاناندنی
ده کرد تییدا، له درخستنی شتهکانی ناخی بو خه لکی چیژ و
خووشی ده بینی، وهک نه وهی خودی خوی بارنکی قوورس بخاته
سه ر شانی.

له دهروونیدا چه ندین دژیه کی کو کردبووه: له وکاتهی نقووم بوو بوو
له ده ریایی ژیانیککی نارینکا له ته نیایی ده ترسا و رقی له هینمی
بوو، سه ر پشتی جهر به زه ییه کان ده کهوت له بوارهکانی نه ده ب و
سیاسه تدا، له مزگه ته کاند و تازی ده دا و له رپوژنامه کاند
گفتوگوی ده کرد، له وکاتهشی دلنیا ده بوو له ژیان و پرووی تینه کرد،

بىرۈكەي تەسەۋف زال دەبوو بەسەرىدا، خەمۈكى دەروونى
داڭىردەكرد، دلى پردەبوو لە بىئومىدى، و ھەستى بەۋە دەكرد
پىۋىستە لە خەلكى رابكات و ھەزى بە تەنىيى دەكرد، واى
لەدھەت تەننەت ھەزى بە دیدارى خۆشەۋىستىن ھاۋرپى نەدەكرد،
ھەزى بە ژيانىكى ئارام و ھىمەن دەكرد، شادوۋمانى خۆى لە دوۋان
لە گەل دەروونىدا و موناجاتى پەرۋەردگاریدا دەبىنىيەۋە.

خىراتىن كەس بوو بۇ سۆعبەت و گەمەكردن، لە ھەمۋان زىاتر
دلتەنگ دەبوو بە كۆرى جدیات، لە ھەمۋان زىاتر دوۋرتربوو لە
بىدەنگى و شىنكەۋتنى ئەتەكىت؛ لە ھەر كۆرپىكا بىت ئىللا
دەيجولنىت بە قسە و ئامازە و نوكتەكانى، پرى دەكات لە پروۋى
خۆشى و خۆشەۋىستىيەكى تەۋاۋ، بەلام شەپۋلىكى خەفەت لە
ناكاۋدا دەدات بەسەر دلىدا لەۋكاتەى زۇر بەختەۋەرە و لە ھەمۋان
زىاتر كۆرەكانى خۆشتە، بىتاقەت و خەمبار دەبىت، بە خەلكى
نارەھەت دەبىت و بىزار دەبىت بە سۆعبەت و گەمەيان، واى لىدەت
ھەزى لە جدیات و سەرخۋىيە، ھەز بەتۈندىتى و خۇراگرى
دەكات، پشت دەكات لەۋەى پىش چەند ساتىك تىيدا بوو؛ خەلكى
نازانن (خۆشى نازانىت) چى توۋش بوو، وا لەو ھالەۋە گۆرى بۇ
نەم ھالە.

تاوڭ دىت بەسەرىدا ھەست و سۆز زال دەبىت بەسەرىدا لە ھەمووان
زىاتر ھەست ناسىكتەر دەبىت، دىمەنىكى جوانى لە دىمەنەكانى
گەردوون دەبىنەت، يان گوڭى لە گۆرانىيەكى خوش دەبىت، يان
شەرىكى ناسىكتەر دەخوڭنىتەوھە يان چىرۆكىكى خەمناك
دەخوڭنىتەوھە، دلى بوى لىدەدات و پەلەپەل دەكات، ھەستى پىدەكات
و بە سووتان دەسوتىنەت، ھەستىكى ملھورى نادىار بەسەر دەرۋونىدا
زال دەبىت ھىچ رىڭگىيەك شىك نابات لىوھى دەرچىت، وجودى
دىتە لەرزىن وەك چۆن بوركان زەوى دىنەتە لەرزىن ئەگەر
دەرچەيەك نەدۆزىتەوھە لىوھى دەرچىت، پى دىلەن كەسىكى
جىاوازە...

تاوڭكىش ئاۋەز بەسەرىدا زال دەبىت گالتەي لە ھەست و سۆز دىت،
و بانگەواز بۆ ئەدەبىيەكى بەھىز دەكات، گالتەي لە خوشەويستى
دىت و بە عاشقەكان رادەبۆرىت، ئەو چىرۆك و شىعرانە بە كەم
دەزانىت كە كەمىك پىش ئىستا دلى دەھاتە سەما بوى و
ئەسرىنى بۆ دەرشت، رۈو دەكاتە كارى سەرسۈرھىنەر و ھەزىكى
بەھىز، دەخوڭنىتەوھە و دەنوسىت، بەردەوام كار دەكات وەك
ئامرازىك كە ھەرگىز لاواز و بىھىز نايىت، پاشان لەناكاودا ھەست
بە رىق لىبۇنى كاركردن و راكردن لە خوڭندەوھە و نوسىن دەكات،
تەمەلىيەك بەسەر ئاۋەزىدا زال دەبىت كە ناتوانىت ھىچ كارىك
ئەنجام بدات!

له قوتابخانهى سهرهتايى كاریده کرد، دایانه زاندهووه نهوى، له کار کردن نییدا هیچ کوشش و نارهحهتیه کی نه دهبینی و به هیچ جوریک بیر کردنهوى سهرقال نه ده کرد، چیژی له کات و دهررونی دهبینی وه ک خوی دهیویست، سهرقالی نه ده ب دهبوو وه ک چیژ و خوشیه کی هونه ری، چی پیخوشبویه نهوى دهخویندهوه، ههزی به چی بویه نهوى دهنوسی، مهیلی بهلای چی بویه نهوى دهنوسی. رقی لهم ژیانه بوویهوه، رقی لهم ژیانه ریخراوه بوویهوه که ناچارى دهکات وانیه کی دیاریکراو به جوریکی دیاریکراو بلیتهوه.

له شوینیکیدا دهژیا فهرشی خوشهویستی بو راخراوو، سهرینه کانی دلسوزیبوو، پوشاکی بهخته وهرییان کردبووه بهری، له نیوان کومه لیک برادابوو که هاوشیویهیان نهبووه له زیره کی و راهه ستاویتیاندا، له گویرایه لی کردن بوی و خوشهویستی و ههولدان بو رازی کردنی، کومه لیک هاوریی ههبوو دهررون پاک و ژیان پاکبوون، له شاره کهیدا پلهیه کی ههبوو نهوانه لی له خوی گه وه تربوون به سال و ته مهن و زانست و پاره هه سوودییان پیی دهبرد، بیزاربوو لهم ژیانه و پروویکرده کوچکردن و ناسویه کی نوی، پروویکرده به غداد، وازی له کاره کهی خوی هیئا له وهزاره تی

مه عاریف، به قسه ی ئاموژ گاریکاران و ریگرانی نه کرد له خیزان و هاوړیکانی.

هات بو به غداد، بارگه ی گه شته که ی دانه نا هه تا تووشی خه مو کی و بیزاریه ک بوویه وه که هو کاره که ی نه ده زانی، ههستی ده کرد تاسه کردن و تامه زر و بوون دلی بیتاقت کردوه و خوینی لیده چوړیت، یه کیک له سوژه کانی دای له میشکی ته نها یه ک بیر کردنه وهی له میشکیدا هیلایه وه، ئه ویش هه زکردن بوو له گه پانه وه، گوئی ناداته ئه وهی چی له باره یه وه ده لێن و چی له دهست چووه، لی وه لامی نه دایه وه هه تا هاوکاری بو هات له میشکیه وه، له لیدانه که چاک بوویه وه و له ههسته که ی رزگاریبوو، مانه وهی پیش خست و پرویکرده کارکردن، رۆژیک به سه ریدا تییه پهری هه تا گوئی له یه کیک بوو ده لیت:

فیم الإقامة بالزوراء؟ لاسگنی بها، ولاناقتی فیها ولا جملي

سوژه که ی دووباره چالاکیه وه، هاواری کرد به پروی میشکدا: بوچی له زه ورا ده مینیتیه وه؟ دووباره میشک زالبوویه وه و رۆیشت و خوئی بو جهنگیکی تازه ئاماده کرد.

له به غداد ریزنکیان لئی دهنه له سه رووی ئه وهی خوئی بیرى لیده کردوه، ناوه که ی پیش خوئی که وتبوو، خوینه ران و سه رسام بووه کانی به خیرایی ده ووریاندا و سلاویان لئی کرد و له ده ووری کوپوونه وه، رقی له هیچ شتیکیش نه بوو هینده ی ئه م کوپوونه وانه،

پشتى تېدە كرن و گەمژانە ترين كارى دە كرد لەم بارەدا، تەنانەت
كۆبۆنە وەيە كى جىدە هیللا كە كەسە بەرزەكانى تىدابوو، راپىدە كرد
لێ، تەنھا بۆلای ئەویش ھاتبوون، بەبێ مۆلەت وەرگرتن و پۆزش
ھىنانە وە جى دەھىشتن و دەرۆيشت بۆ ژوورەكەى و، خۆى پى
دەپاراست، بەلام خۆى دەزانىت ھىچ بى وەفایىەك لە كارەكەیدا
نەى، بەلكوو ناچارە وابكات، ھەست دەكات كەشى ئەم دانىشتنە
قورسە بۆى و خەرىكە دەىخنكىنىت، وەك ئەو كەسەى لىدىت لوت
و دەمى گىراو، سەركۆنەى دەكەن بەرگرى لە خۆى ناكات و
ھەولێ نكولى كردنى نادات، دان بە لاوازی و دەستەوسان بوونیدا
دەنىت.

ئەو ناتوانىت ناوەكەى خۆى ھەلبگرىت، ناتوانىت بە ڕوو و جەستە
ئەم سەرسامبوونە وەرېگرىت، ئەوان واگومان دەبن ئاراستەى
كەسىكى تری دەكەن كە لە ((الرسالة)) دا بابەتەكانى بۆلۆدەكاتەو،
وەك ئەوێ دوو كەسایەتى ھەيىت، ئەمەيان پى دەخوات و
دەخواتەو و پى دەروات و پىدەكەنىت و سۆعبەت دەكات جگە لەو
كەسەى بىرى پىدەكاتەو و دەنووسىت، ھىچ ھۆكارىك
نايانبەستىت بەیەكەو. ئەوێ جى سەرسامىیە ئەو نارەحەت دەيىت
بە قسە كردن لەو جوۆرە دانىشتانە و سلى لىدەكاتەو، ھەر كە سەرەتا
دەيىنى وادەزانىت كەسىكى نەزانە و رەوانبىژ و زمانپاراو نەى،
بەلام ئەگەر پەيوەندىت پىوەكرد و دەزوو كەت بەست بە دەزوو كەيەو

دەبینیت قسەزان و زمانپاراو، ئەگەر تێکەڵی بووی و نەینیه کانی
زانی دەبینیت سل لە هیچ هەلۆستیک ناکاتە جا پلەکە
هەرچیه ک بیّت.....

ئاواتە خوازبوو چیژ لە وتنەو وانهی ئەدەبدا بدۆزیتەو، ئەزموونی
کرد و لێی بێزاربوو، زانی سەرقالبوون بە ئەدەبەو بو چیژ وەرگرتن
لە گەڵ ئەم سیستەمە بەردەوامەدا ریناکەوێت. ئەو بەیانی دەکاتەو
و بیرکردنەوێه ک لە میشکیدا، دەیهوێت بابەتێکی لەسەر بنوسێت،
کاتی قوتابخانە دێت، دەروات بو قوتابخانە و بیرکردنەوێه کەش
بەرپێگای خۆیدا دەروات، یان بەیانی دەکاتەو رقی لە قسەکردنە و
هەزی لە بێدەنگی، هەزەدە کات بیربکاتەو و خەون ببینێت و تێدا
نقوم بیّت، دەبینیت پێویستە پێنج بو شەش کاتژمێر قسە بکات،
نووسەرێک یان شاعیرێکی خوشدەوێت و هەزی پێیهتی، پرۆگرامی
خوێندن ناچاری دەکات ژياننامە ی شاعیرێک بخوینێت کە خوشی
ناوێت و لە ئەدەبیاتی تی ناگات، خوێندکارەکانی ناچاری دەکەن
درێژ بە قسەکانی بدات لە کاتی کدا بابەتە کە پێویستی بە قسە ی
کەمە، یان داوای لێدەکەن کەم قسە بکات بابەتە کەش قسە ی زۆری
دەوێت، یان لێی تیناگەن و دەگەڵیدا نایەن، لە ئاسمانی چیژی
ئەدەبیهو دێتە خوارووە بو ئەوێ دەگەڵ تێگەشتن و ئاوەزیاندا
بروات!

ئەو پياۋىنكى تەبىئەت نامۇيە، ھەستەكانى دژ يەكن؛ تامەزرۋى
شارەكەيەتى، گەر بگەرپتەۋە پەشيمان دەيىت، گەر بىمىنىتەۋە
تامەزرۋوبوون دەيزوئىنىت، گەر پەنا بىات بو ئاۋەزى، ھەستى
دەجوليت، گەر شوئنى ھەست وسۆزى بىكەۋىت ئاۋەزى
رەتيدە كاتەۋە...

كەس لىي تىناگات، خۇشى لەخۇي تىناگات... ئەو ئەدىبە!

1:18 AM

هه ناسه يه کي به فيرو چوو

له سالی ۱۹۸۰ دا بلاو کراوتوو:

بو فلانه هاوړيم:

نیستا له بالکونه کهود له سهرووی پینج جاده کهود که به رزیه کهی
دووسه د مه تره د پروانمه دیمه شق، هه موو دیمه شق د دینم وک له پی
د دست، نیود شه و میوانه کان رښتوونه ته و، دواي نه و دی شه و تکی
نموونه بیان زیندوو کرده و له مالماندا، گهردوون بیدنگ بو و
شکو مه ندی پوشی و، منیش به تنیا دانیشتووم و بیرده که مه و، بیر
له و دیمه شقه ناکه مه و که بیرت ده کرد و یاد گاریه کانی
تامه زرویان کرد بویت، نه و دیمه شقه ی هه زوو به هار پی گه یی و
غوته ی گه شایه و و که شه که ی پر کرد له بو نی خوش، بیر
لینا که مه و چونکه نیستا دلم ناکرته و بو هه ست کردن به جوانی،
قورگم چالاک نابیت بو په سنی به هار و، شوینی شیعر له ددروونمدا
وشک و چوله، چون قورگم وشک نابیت و چلی شیعر له ددروونمدا
وشک نابیت، هاتوومه ته و بو دیمه شق به هو ی زور تامه زروبوونم و
بیر کرد نیه و، که سانیکي به ریزم له عیراق به جیهیشتوو، ولاتیکی
پاک و گه لیکي زیندوو، ئالایان هه لگرتوو و ده شه کیته و، پیش

دەكەن بۇ كۆكرەۋەي ئەۋەي پەرتەۋازەۋە، كۆكرەۋەي غەرەبى
 پەرتەۋازەۋە، يەكخستى گەلان و گەرەۋەي سەربەرزى و
 شكۆمەندى، برايدى بىكەن لەنىۋانى غەرەبدا لە شارى و
 دەشتەكەيان..... ھەموو ئەوانەم بە جىھىشتوۋە و گەرەۋەي بۇ
 شارى يەكەم (بىرا بەغداد شارى يەكەم بوايە) ھىچم نەبىنى لە
 دىمەشق نكولى كۆردن و نازاردان نەبىت، ھىچم نەبىنى ئەۋە نەبىت
 كە خراپە و نازارم دەدات.

بەلام تايا مروف سكاللا لە دەستى شارهكەي دەكات؟
 تايا بەدەستى خوى مالى خوى ويران دەكات؟

تەگەر قەسەبىكەم ھەسوۋدەكان دەلەن: سەركەشى كۆرد و ستەمى
 كۆرد، تەگەر بىندەنگ بىم جۆنەدەرەكان دەلەن: رازى بوو يان
 دەستەوسان بوو! دلەش بەبى دەنگى دەشكىت، سىنەش بەبى دەنگى
 دەتەقەت، قەسەش.... تايا دروستە بۆم قەسە بىكەم؟

خۆزگە ھەر دوور بوومايە لە شارهكەم قەناعەتم بەو وئە شىرىنە
 ھەبوايە كە لەرەنگاي خەيالەكانمەۋە دەمبىنى، تامەزرۇبوونىكى
 شىتەنە كە ئىلھامى لە تاسەكردىكى زۆردارەۋە ۋەردەگرت!
 خۆزگە..... ((خۆزگە)) سوود بەھىچ شتىك دەگەيەنەت؟

خاوهن دھسلا تھ کان نابينا بوون له بينيني ندهب و زانست و تھو
 شتانهی بلا و مکر دوتھوه له کتيب و گوڤار و رڤور نامه کاندا،
 بهلايه ني کهمده سى هزار لاپه رده دبیت، وای دابني قسانیکی
 ریکخراوی تیدایه هیچ مانایه کی تیدا نییه بهلام له نووسینهوه و
 ریکخستنیدا ماندووبوومه، چون و له کاتیکدا همدوویان بهرهمی
 تیرامانیکی دریرن، نهجامی ماندووبوونی رازدگانم و گوشینی
 ناوهزمه، هیچ شتیکی تیدا نییه دزی بیتم له نه دینیک له
 نه دینه کانی فدره نسا و ینگلته را! دسهلات له ناست همدو و نه مانه
 نابینا بوون و دادپهروهر نه بوون لهو کاغده دی که نهوان له مالی
 بیگانه کانهوه هیناویانه شایه تیان بو ددهات که هر که سینک لهوی
 نیشته جی بیت له عهره بی تیده گات و شایه نی نهوهن و ددهتوانن
 بیلینهوه.... منیان تهنها به شایسته ی نهوه زانی که ((ماموستا...
 بم))

نایا ستم و دهستدریژیم کردووه نه گدر نهوهی توشم بووه ناشکرای
 بکهم و بو خوینده رانی باس بکهم، نهوان هاورینی منن، هیچ
 هاورینه کم بو نهماوه جگه له نهوان؟ هیچ هاورینه کم نهماوه لهم
 ژيانهدا.... تو تهمه دهرانیت، بهلام سکا لای حالی خویم ناکهم!

نهوان دهلین من عینادم، گیره شینوینم، کیشه کان دهجولینم..... بو
 همدو و نه مانه تهنها یه ک واتا تیده گهم، نهویش نهودیه من

راستگویی دهجولیتیم و ناشکرای دهکهم، شتییک نالیم و نهنجامی
نادهم ههتا دلنیا نهیم نهوه ههقه.

ئایا تاوانه بهرگرم له باشیهکان کردووه که توّمهتبار دهکریت،
بهرگرم له رهوشتی بهرزکردووه که سوکایهتی پیدهکریت، خهباتم
بویکرد و بوی جهنگام، به خویندکارهکانم وتووه: خهباتی بۆبکهن و
له پیناویدا بجهنگین؟ ئایا تاوانبارم بۆ محهممه تورپهروم، لهوهی
کهسیکی نهزانی ههلهتیتراو نکولی پهيامبهریتی و پهيامهکهی
بکات، له ناههنگیکدا که سازدراوو بۆ ریزلینانی محهممه و
بهرزراگرتنی یادی؟

ئایا تاوانبارم نهگهر به تاریکی شهو نهلیم: تو رووناک و
پرشنگداریت، به نابینا نهلیم: ماشهلا چاوهکانت قهشهنگن؟

ئهمه تاوانی منه که بههوییهوه باشتترین هاوړیکانم لهدهستدا و،
دژایهتی سهرو که کانم بهدهستهینا و، دوژمنایهتی نهزانه کانم بردهوه و
له گهوره گیرهشیوینهکان ههژمارکرام.

نزیك بهرهبهیانه و رووناکی شار کوژاوهتهوه، دووکاترمیره بیر
دهکهمهوه، ههموو شتیکی چواردهرووم وهستاو و مردووه، وهک ژیانم!
چهندین ساله خالییه، هیچ شتیکی جولای تیدا نییه... له خهوندا

دەژێم، بەردەوام چاوەڕێی ئەو ڕووداوە دەکەم کە ژيانە وەستاوە کەم
دەجولێت و کارامەییە خامۆشەکانم ڕۆشن دەکاتەوە و پالەرم
دەبێت بۆ کارکردن، بەلام دەمێکە چاوەڕێم و هێندە نەماوە لە
چاوەڕوانی بێنومیدەم.

تۆ سەرئەحمەد ڕادەکێشیت بە ئەو ناوبانگە هەمە و بە ئەو
پلەوپایەیی بە دەستم هێناوە، لەوێ لەوێ دلدانەوێ کە هەبێت بۆم
ئەگەر هەستم پێی بکەدایە یان دەستم لێی بدایە، سوێند بە خودا
هەستی پێناکەم، من وەک گۆران بێژێکم کە نابێت و نابینایە،
خەلکی کەیف خۆشە کات و چەپلە ی بۆ لێدەدەن و هوتافی بۆ
دەکێشن، لێ نابێت و نابینیت، بە خەمباریەو دەروات و
وادەزانیت دۆراوە و خراپووە!

خەلکی شارە کەم نکۆلی هەموو شتێکم لێدەکەن تەنانەت ئەدەبیش!
دوێنی و تارێکم خۆندەو، نووسەرە کە ی لێدانێکی کوێرانە لێی داوە،
ئەدیبانەکانی دیمەشق باس دەکات یان ئەوانە ی خۆی بە ئەدیبیان
دەزانیت، هەموو فەرمانبەرێکی باس کردووە کە فەرمانبەرن لە
وەزارەتی ڕۆشنبیری یان خۆندەکارن لە ئەوروپا، هەموو
مامۆستایەکی میژوو و جوگرافیاش! بەلام باسی عەلی تەنتاوی و
سەعید ئەفغانی ناکات، لەمە ئەزانی تر و نکۆلی کردنت بیستوو؟

بردۇتەۋە، ھەيائە لە رېنگادا دادەنىشتىت و پىلاۋ بۇياخ دەكات،
 ھەيائە پىلاۋەكەي درئژدەكات بۇ ئەۋدى بۇي بۇياخ بىكەن، ھەيائە
 لەسەر جىگايەكى خوش دەخەۋىت، ھەيائە لە شەقامەكاندا بىدار
 دەيىت پاسەۋانى ئەۋ كەسانە دەكات كە خەۋتوون، ھەيائە نۆ
 بەدەست دىيىت بەبى كارکردن، ھەيائە ماندور دەيىت و تىدەكۆشىت
 ناگات بە يەك، زانا ملکہچە بۇ نەزان، نەزان سەرۋكى زانايە،
 بىنىم پارە و زانست و رەۋشت و پروانامە پشك و ديارىيە، ھەندى
 زەنگين زانستيان نىيە و ھەندى زانا سامانى نىيە، خاۋەنى پروانامە
 زانستى نىيە، خاۋەنى زانست پروانامەى نىيە، ھەندى رەۋشت بەرز
 ھىچيان نىيە، خاۋەنى ھەموو شتىك رەۋشتى نىيە، مامۇستام
 بىنى لە سەرۋكى زانكو زىرەكتربوو، فەرمانبەرم بىنى زۆر لە ۋەزىر
 باشتربوو، لى بەخت كوژدە، يان لە دانايى و كاربەجى پەرۋەردگارە
 و تەنھا خۆي نەينىيەكەي دەزانىت، تاقىکردووينەتەۋە بەشاردەۋەي
 بۇ ئەۋدى بىيىت: رازى يان نا؟

كەۋاتە پۇژدەكانى ژيانم لەدەست نەداۋە لە قوتابخانەي ژياندا كە
 ھەموو ئەم شتائە فېربووم بە سى سال!

وا بانگی به یانی ده دات و بیدارم، مناره کانی دیمه شق پرونا کبونه وه
که له هه ژمار ناپه، له سه رانسه ری وجوددا دهنگی بانگیژان
دهنگی دایه وه به دهنگی پاک و پاراو:
الله اکبر... الله اکبر

خودا له هه مور شتییک گه وره شه، په روه ردگارا سکالای خۆم
ده گه یه نه لای نو.

په روه ردگارا دهستم له دهستی خه لکی بوته وه، ته نها داوای یه ک
شت لیده کهم: له خۆتم دانه بریتیت، ریتوینیم بکهیت به ره و لای
خۆت، هه تا له ژیر چاودیری تو دا شادوومانی دنیا و به خته وه ری
دواروژ به دهست بهینم.

هه ناسه یه کی تر

نه سالی ۱۹۴۰ دا بلاقراوتیه

یاده وهریه کان به سه رمدا داده بارین. کتیه به کم دانا و پروم کرده
 رابردوو، له باخچه وشکه کهیدا به دوای گولینکدا ده گه پام بای
 به هیزی زستان و به فر و بارانه کهی و نیان کردوو، له لای به ردینکدا
 خوی شاردو ته وه یان له په نای دیوارنکدا، ده بیته و نه یه کی به هاری
 گوزه راوو. هیچم نه بینیه وه نییلا روفاتی نهو گه لایانه نه بیت
 که سهوز و گه شاره بوون، هه یکه لی درخت پروته کان نه بیت که له
 به هاردا پوشاکی ئاوریشمیان پوشیبوو، مردن دابه زیبووه سهریان و
 سهرمایه کی به هیز لئی دابوون. پروم وه چه رخان به رهو داهاتوو، ته نها
 تاریکم له دوای تاریکی به دیکرد، بینیم نیستام مهنگه مهنگ
 بوونی فهنا، بیده نگه بیده نگه بوونی عه دهه؛ دلم تهنگ بوو نقومی
 کردم له ده ریا پره کهیدا، به دوای هاوړنیه کدا ده گه پام دهستم
 بگریت، هاوړنیه ک سکا لای خه م و حال می له لا بکه م، هیچ
 هاوړنیه کم نه دوزیه وه ته نها خو نه رانم نه بیت؛ نهوان هاوړنی منن
 که نایانناسم و هیچ سودنکیان لیو نه ناگرم، باوهرم وایه نهوان
 به سوژ دهن بوم و به شداری ناکه ن له گه ل نهو حه سوودانه ی به

خەسودىيە كەيان نازارىيان دام، بۆم نووسىين و باسى سىكالاكەم
دەكەم و ياداڭستە كانمىيان بۆ دەگىر مەۋە. لەۋەيە ئەۋ خوينەرانە بە
قسە كانم دلىان تەنگ يىت و پىشتى تى بگەن و قورس يىت
لەسەريان، لەۋەيە باۋەرپوونم بەۋەي ھاورپى منن خەيالىك يىت لە
خەيالە كان، لى من خەزناكەم ئەم خەيالە بەكەم پزانم و باۋەرپ بە
پوۋچىتى ھەيىت، چونكە لە ژيانى ھەقىقەتدا پىۋەي دەرۋىم.

كى ۋەكو من نامۆيە لە شارەكەيدا كە نيۋەيان دەناسىت و دوو
لەسەر سىيان دەيناسن، لە شارىكى قەرەبالخ بە خەلكى بە تەنيا
رپدەكات ۋەك ئەۋەي لە سارادا يىت، دەگات بە چەند كەسىك
كە ژمارەيان لە پەنجەكانى ھەردوۋ دەست تىپەر ناكات،
سوۋر دەخوات لەم بازىنە بەتالەدا، ھىچ دەرچە و رزگار كەرىكى نىيە،
ژيانى خالى بوۋە لە خوشى و خەفەت، ۋەك ئاۋىكى بۆگەنى
لېھاتوۋە نە شەپۆل دەدات نە با دەيجولئىنىت.... كى خوازيارە ئەۋىشتە
بدوزىتەۋە كە سەرقالى دەكات و ۋەستاۋىيەكانى دەجولئىنىت،
ئەۋىشتەي پالئەرى دەيىت بۆ بىر كەردنەۋە و كار كەردن، ئەگەرچى
بەلایەك يان سوتانىك يىت، يان شاربەدەر كەردن يان زىندانى كەردن
يىت.... كى بەيانى دەكاتەۋە و نازانىت ئەمەرۋ چى بكات و چۆن
ئەمەرۋرە تەۋار بكات، شەۋ دەكاتەۋە و نازانىت ئەمەشەۋ چى بكات و
چۆن ئەمەشەۋ بخەۋىت.... كى ھەست بە دژۋارى بىر كەردنەۋەكانى
دەكات لەسەر شانى بەلام ھىچ رېگايەكى نىيە بۆ بلاۋ كەردنەۋەيان،

دەبەینیت کاتی زۆره و هیزی هەیه بەلام نازانیت کاتە کە ی بەهەشت
 بەچی و لە چیدا هیزە کە ی خەرج بکات... کێ وەک من
 دوورەپەرێزە، نە بێ پێویستە لە ژیان نە ڕادە کات لە جەنگە کانی،
 بەلام بێتومید بوو لە ڕۆژە کانی داها تووی و بێهێوا یە لە خیزە کانی،
 بە تەنیا بۆتەووە لە گەل یادەو دەریە کانی و خۆیی پێ چارە دەکات و
 ڕیزی لێ دەنیت، قسە ی لە گەل دەکات و چرپە ی بۆ دەکات، لە
 خەیاڵە کانی ڕابردوودا دەژی چونکە دەستەوسان بوو لە ژیانکردن لە
 هەقیقەتی ئێستای.... کێ وەک من سکالای هەژاری پاره و
 دەرۆنی ناکات، بەلکوو هەژاری لە کاردا، کێ هێندە سامانی
 هەیه بەشی ئەمرۆ و پێداویستیه کانی دەکات، لێ نازانیت بەیانی چ
 دەبیت، کێ سکالاکە ی ڕۆچوونە لە هەست کردن و نکۆڵی کردنی
 خەلکییە، سکالای ئەو دەکات دنیا نەرەسەن پیش دەخات و بەرێز
 و بەخشنده دوا دەخات، دۆنیایە ک هەموو شتیکی تیدا خراپبوو هەتا
 ژیره کانیشی چاوەرێی قیامەتن.....

هەریە کێک حالی ناوا بیت هەستی بە هەقیقەتی حالم کردوو و لە
 کرۆکی نووسینە کەم تیگەیش توو، لە گەل لۆمە کاراندا لۆمە ی
 نە کردووم و لە دژم نەبوو لە گەل دۆژمنە هەسوودە کانم.

چەندىن خەلكى پىم دەلتى: بۇ رابردوو لە يادناكەيت و پشور نادەيت
لە يادەدەريەكانى؟ نایا واز لە داھاتوو دىنەيت و تىرامان لىنى وەلا
دەنەيت؟ ئەى نازانەيت ئەوێ گوزەشت گوزەشت و ئەوێ دىت
پەنھانە، ئەو كاتەت ھەيە كە نىستا تىندا دەرت؟ دەلیم: بەلى؛
ھەموو ئەمانە دەزانم، بەلام چ رىنگايەك ھەيە بۇ بىرچوونەو؟

گەر ھەموو شتىك لەبىرىكەم چۆن ئەو رۆژانە لەبىردەكەم كە
بەلندەيەكى بەلكراو ئەبووم تىندا، ئەو چلە ئەبووم توندەبا بەمشكىنەيت،
بەلكوو پرووبەرووى توندەبا دەبووئەو و پشتم دابوو دارىكى پتەوئەو،
قەدى داربەرووبەكى چەسپاو، بە دوو بەلى بەھىزەو بە سەرىدا
دەفرىم زەمانە قەد و بەلى شكاندم، ئەوكاتەى داىكەم لە
دەستدا، وایلىكردم بىمە نامانجى توندەباكان، وای لىكردم وەك
پەرىك بەم لە دۆخىكدا جىگىر نەم بەھوى راپراى و ترس و بىم و
چەلەمەو!

چۆن لە بىرى دەكەم گەر باوكەم بژىايە، زانای رىنۆنى كار و
خاوەن پلەى بەرز، مردن بە گەنجى نەبەردايەتەو، دەپاراستىن لە
فیلەكانى ژيان و لە ژىر سايەيدا گەشەمان دەكرد وەك چۆن
چلێكى نەرم گەشە دەكات لە ناوئەراستى دارىكى گەورەى پتەوئا،
ناچارنەدەبووین پرووبەرووى ژيان بىنەو و ئەزموونى مەینەتەكانى
بەكەين، لە كاتىكدا ئىمە چەند لاوێكى دڵپاك بووین، بىتوان

بووين، نه دەماينەو هەتا پيس ببين بە چەپەلەكانى فىل و
 پلاندانان، فىرى بنەماكانى ژيان ببين وەك چۆن مندالىكى
 هەلەكار بنەماكانى هونەرى تاوانکردن فىر دەيت لە يەكەم زىندانى
 كردنيدا، لىنى دەرنەچىت هەتا بە كالورىيا نەهينىت لە تاوانكارىدا؟!
 چۆن ئەو پارچانە لە بىردەكەم لە دل و جەرگم لىكرانەو لە زەوى
 فراوانى خودادا، كە گوى ناداتە نەرمى سۆزەكان و پەيمانى
 دلەكان ناپارترىت، لە قەدپالى قاسيۆنى خوشەويست، لە غوتەى
 دەولەمەنددا....

لە جەنگەلەكانى بەيروت كە سۆنبەرەكانى دەدات لە ئاسمان، بە
 پروتى هاتونەتە دەرەو و تەماشای ناوى پرووبارەكە دەكەن بە
 چاوانىك كە وەك ئاودەكە شىنە، نەينىهەكانى هيندەى قولى
 پرووبارەكەيە.... ئەو جەنگەلە، لە ژىر هەموو دارىكىدا يادگارەيەكە
 هەيە كە تەنها خودا و دلەم دەيزانن، ئەو دلەى رۆيشت و كۆچى
 كرد.... خۆم نەرويشتم و كۆچم نەكرد، هەيچ نەينىهەكىم پەخش
 نەكرد و بلاومە كردەو!

لە رىنگاى صەيدا چەندى سۆزم دانا و مالىئاوایم لە يادگارەيەكان
 كرد؟ پرسىار لە خويندەكارەكانم بکەن خويندەكارانى كۆلىژى
 شەريە لە بەيروت: ئايا ئەو رىنگايە گەواهيان بۆ نادات ئىمە
 باشتريں هاوړى بووینە كە پيدا تپه‌ريوین، دلەكانیان

کردىم لى گەرەنەۋەم بۇ مىسر و ژيان كوردن تىيدا؛ مىسرىبو
 ھەنگاۋەكانى راستكردمەۋە لى رىنگاى ئەدەبدا، ئەۋ فىرى كىردىم،
 ولاتى خىزانەكەمە، ئەۋ واى لىكردىم - پىش دوانزە سالى - بىنوسم و لى
 بەرئىزىن گۇقارەكاندا بابەت بىلاۋىكەمەۋە، لىۋكاتەى ئەم بەرئىزانە
 لى خوتىندكارەكانى (شىخ مارسىيە) لىسەر كورسى قوتابخانەى
 سەرەتايى بوون!

تاي جى سەرسامى نىيە من - لى گەل خۇشەۋىستىم بۇ مىسر -
 لىلەى ھەندى مامۇستاي مىسرى لى عىراق دوزمنى ژمارە يەكى
 مىسرىيەكان بووم؟ خۇدا لىۋ ھاورپىيانەمان بىوورىت و لىيان خۇشەۋىت
 لىۋ فىل و پلانەنەى لىدژى مىندا گىپراۋىيانە، لى مىش خۇشەۋىت
 لىسەر ئەۋەى ئازارمداون بە زمانە ئاپروۋبەرەكەم.

چۇن لى بىرى دەكەم چەندى چاكەم بۇ دەرۋونى خۇم لىدەستداۋە،
 لىۋ دەرەفەتانەى ھاتۇتە بەردەستم و نەمقۇستەتەۋە؟

لى ھاورپىكانم لى كۆلىژى ماف ھەيانە ئىستا لى گەۋرە پارئىزەرەكانە
 و راۋىژى پى دەكرىت، لى يەك ۋەستانى لى دادگادا تەنھا سەد
 جونىيەى مىسرى داماو ۋەردەگرىت، بۇچى پشتم لى پارئىزەرى كىرد
 و پرومكىردە پىشەيەك كە پىنج جونىيە ۋەردەگرم لىسەر سەد ۋانە بۇ

چل خوئندکار، بئدهنگ کردن و جله و گرتنیان پئوستی به دوو
پولیسى پر چه که؟!

له هاوړنکاني ناوهندیم هه یانه نیستا بهر یوه بهری ناوهندیه کی
گه ورهیه، منیش ماموستام، بوچی مافم خوئند نه گهر و وزارت دان
نایت به نرخى پیاوه کانداهو پروانامانه نه بیت که به دهستیان هیناوه،
خاوهنى لیسانس له مافدا له لای نهو به نه دیب هه ژمار ناکریت
گهرچی شهوقی سه رده می خوشی بیت، خاوهنى لیسانس له نه دهیدا
نه دیبه نه گهر چی بی ناگاترین که سیش بیت و له نه فام نه فامتر
بیت؟!

چون بیرم دهجیت که من ماوهی ده سال پېشرهوی هه موو
خوئندکاره کانی دیمه شقم ده کرد و جهر به زهیم پئده کردن له گورپانی
سیاسه تدا، گهر وستم لئبوايه ده مېکبوو بوو بووم به په رله مانتار؟
خه لکی نه مه یان له بیر نه کردهو من چون له بیرى ده کهم؟ نه وان
ده زانن له پوښاکه که مدا وتاریتریک ههیه هیچ که سیک نییه
له بهری هه لنه سیت له رووی گه ورده دانان و کاریگهری و
زیندوو کردهو هیمه ته کانداهو له ههیه هه سوودی زمانى به ستوه
له وهی گه واهی هه ق بدات.

أستغفرالله، حەزم بە شانازی کردن نییه، بەلام ناچاربووم وەتم. ئایا
بێدەنگ بم، کاتێک خەلکی بێدەنگ بوون لە پروونکردنەوهی
ما فەکەم؟

ستەملێکراو قسەى بۆ هەیه و ئەمەش یە کێک بوو لە قسەکانم،
گەر شانازی کردنە لە کۆندا شانازی کردن لە هونەری ئەدەبی
عەرەبی بوو، گەر ئەوە نەبێت یاداشتە و، میژووی ڕەوشتی خەلکی
و کۆمەلگایە.

چۆن لە بیرى دەکەم لە ڕابردوودا هەلەکانیم لەدەستدا و
یادگاریەکانیم لەبیرکرد و چەندین سۆزى بە جۆش و هەستی
ناگرگرتووم لەدەستدا، ڕۆژەکانى ئێستاشم تێکدا بە گەرانهوه بۆ
ڕابردوو، بەیانى و ئیوارەیم خەرج کرد لە هەلدانەوهی یاداشتەکان و
گەرانی لەناو کەلاوەکەیدا بۆ گەوهەر و گەنجینه، هیچم
دەسنەکەوت ئەوە نەبێت گەنجینهى ژيانم و گەوهەرى تەمەنم لە
گۆرنا.... داها توویە کیش کە هیچ هیوايەکم پێى نییه چونکە
بێئومێدم لێى چاکەیه کى پێى بێت بۆم.

کى دەتوانى بەراستىم بزانیى من ئاواتە خوازم کەسێکى گێلى
نەزانی بى ناگابوومایە بۆ ئەوهى پشووبەدم و نارام بم، چونکە بینیم
زیرەکی بەرەو نازار و بەدبەختیت دەبات، بە قەستى واز لە خوێندنەوه

دەهینم بۆ ئەوەی ئەوشتانە زانیوومە لە بیرم بچیت، دەبمە نەزان و
 ئازار ناچیزم ئەگەر نەزانیککی وەک خۆم پیش بکەویت و
 سەرکۆنە زیان ناکەم لەوەی ستمی لیکردووم....نەمتوانی،
 دەمبینی پالنهەرم هەیه بۆ ئەوەی زانست زیاتر بکەم، وەک ئەوەی
 قەدەر بەدار عاساکەیهووە واملیدەکات زۆر بخوێنمەو، بە زانست زیاتر
 ئازاز دەچیزم ئەو کاتە زانیووم زانستەکم ئازازە بۆم و دەبینم
 نەزانەکان پیشم دەکەون و مالهەکم دەدزن! گەر ئەو شەوانە زانیووم
 دەکردهو بە خوێندەو و لیکۆلینەو و چۆکدانان لەبەردەم زاناکاندا
 بمرگۆریایەتەو بە یەک گەشت کردن بۆ ئەو (شوێنە) لە دوا
 دوومانگ بگرێتمەو بە پروانامەیهک لە زمانی عەرەبیدا کە بە
 زمانی عەرەبی نەنوسراو، ئەمە باشتر و چاکتر دەبوو بۆم لە هەموو
 زانستەکان سەرزەوی ئەگەر بەدەستم بهێنایە.

بەلام پێم خوشنەبوو لە ژیاندا پشت بە غەیری ئەدەبەکم ببەستم و،
 خۆم بە دوور گرت لەوەی پشت بەستم بە وەرەقیەک کە گیل و بی
 ئاگا و نەزان و دزەکان هەلگیرن، تەنانت ئەو دزانەشی کە
 توێژینەو و شوێنەواری زاناکان دەدزن!

پایەى من ئەم پێنوسەیه، چلێکە لە چلەکانی بەهەشت بۆ ئەو
 کەسانەى شایەنیانە، پشکۆیه کە لە پشکۆکانی دۆزەخ بۆ ئەو
 کەسانەى ئەهلى دۆزەخن!

بەلام سوودى ئەم قسانە چىيە؟

چ سودىكى ھەيە لە كاتىكدا بەھارى تەمەنم رۇيشت، رۆژەكانم
پشتيان ھەلگەرد، دلى رەسەنى ئالتونىم بوو بە شەويكى رەش رەش؟
بە تەواوى چۆلبووە، ھەك ئەو پىرە پياوھم لىھاتووە كە زەمانە تىكى
شكاندووە و ئازارى داوہ بە مردنى رۆلەكانى، لە شوینەكاندا
دەگەریت و بە گریانەوہ بانگیان دەكات. منداڵەكانم ئاواتەكانم،
گۆرى ئاواتەكانىش تەنھا دلە بىئومىدەكانە!

رەحمەتى خودا لەو ئاواتانە بىت!

رەحمەتى خودا لەو رۆژانە بىت كە بىئاگابووم و ھەموو فىلېبازىكى
دروژنم بەراست دەزانى، كە باوهرى وابوو لە دونيادا باشى و رەوشت
ھەيە و نرخى مەرۇف بەوھيە كە خاوەنيەتى! ئەديب و مامۇستاكان
ھەليان خەلەتاندم، بۆچى خويندكارەكانم ھەلبخەلەتەنم؟ بۆچى پىيان
نەلیم: فىل و درۆ و دووروى لە شەرعى ژياندا واتە باشەكان،
خۆتان ئامادە دەكەن بۆ چاككردنەوہى لاریيەكانى شەريەتەكەى
يان دادەبەزنە ئاستى حوكمەكەى و بەزمانى خوى لەگەلى دەدوين
و لە ھەرگايەوہ دەچنە ژوورەوہ؟

پەرورده کاره کان و مامۆستا کان نکولی ئه مه ده کهن و گه وره ی
 ده کهن و به هه ره شه ی ده زان له سه ر ئاو ه زی تازه پینگه شتوو ده کان،
 ده ی با ئه وه بیته که پەرورده کاره کان و مامۆستا کان ده یانه ویت!
 ره حمه تی خودا له و رۆژانه بیت! کئ بۆم ده گه رینیتته وه؟ کئ
 متمانه بووم به خۆشه وستی و دلنیا بووم به کتیب و نارامی بووم
 به خه لکی بۆ ده گه رینیتته وه؟

وام ده بینی خۆشه وستی بنچینه ی ژیا نه، گه ردوون له سه ری وه ستاو ه
 و بوون ((وجود)) به هۆیه وه به رده وام بووه، با وه رم پئی بوو، ئیستا وام
 لیها توه ته نها بروام به رق هیه، وام لیها توه ه زده کهم رقم لیبتته وه
 و رقم لیده یته وه گه ر خۆشم بویت! کئ رینوینیم ده کات بۆ
 کتیبیک که شیوازه کانی رقی باس کردیته هه تا لئی تیبه گم و
 په یه وه ی بکه م، رقم له هه موو خه لکی بیت؟ بگه مه ئه و په ری
 وشکیته له زامدار کردن و بی پیتی له میشکه دا، بۆچی کتیبیک
 له باردی رقه وه نانوسریت، له کاتی که دا گیله کان هه زار هه زار کتیبیان
 له باردی خۆشه وستییه وه نووسیوه؟!

نه خیر، کئ رینوینیم ده کات بۆ را کردن له پیشه ی ئه ده ب و
 رزگار بوون له خۆشه وستی و رق و هه موو ههسته کان؟ کئ
 چا که یه کم له گه لدا ده کات به وه ی له پهنه نایدا نزام بۆ بکات، که
 خودای گه وه نه تم راست بکات له سه ر ئه وه ی واز له ئه ده ب به یتم،

یان له به دبه ختیه کهم کهم بکاته ووه؟ چه کی ئه دهم پینه خشراوه، به لام
خه لکی نازاریان دام هه تا چه که کهم فه راموش کرد و ژهنگی
گرت و، ژهنگ خواردی، له ناوچوو به بی ئه ودی کهس بوی به داخ
بیته! خه لکی بوی به داخ نابیت چونکه خویان له ناویان بردووه، خوشم
به داخ نیم بوی چونکه خیرم لئی نه بینوووه.

خوتنه رانم بیزار نه بن گهر من مالتاوايیم له ئه دهب کرد به باسکردنی
خوم، شیوهنی بو ده کهم پیش مردنی، شیوهن بو کارامه ییه له
کار که وتوووه کانم ده کهم! مردم، لیم گهرین به ره خنه ی سارد نازارم
مه دهن، باسی باشیه کانی مردوووه کانتان بکهن، گهر باشه یان نه بوو
له خراپه کانیان خوش بن.

نامەيەكى كراوە بۇ ئوستاز ئەحمەد ئەمىن

لە سالى ۱۹۲۴ دا پىلاو كراوەتەو

شاعىرىك ھەبوو خەلكى نەياندەناسى ھەتا ھىمىنيەكانى پارشئوى
پى ناساندن؛ لەوكاتەى بە كوچەكانى گەرەكەى سوورى دەخوارد،
بەسەر رەبابەكەيدا شيرىنتىن ئاوازەكانى و خەماويتىن
گۇرانيەكانى دەچرى، بانگى شەوى رۇيشتووى دەکرد بە
نەرمترىن ناوەكانى، شەو ئاوپرى بۇ دەدايەو و ساتىك دەوستان و
گونى بۇ رادەدىرا، بەرە بەيانىش ھانى دەدا لەسەر رۇشتن، دلى
عاشقەكانىش بىدەنگ دەبوون بوى، نەگەر گۇراني بلىت بە ((نەى
شەو...)) خەم و پەژارە دەبىزوئىت، لەتاو ئازارەكەى دىتە گو و
دەلىت ((ناھ))، مانگىش دەيناسىت چونكە رووناكەى دەكرە
ئاوازەكانيەو، رووناكى لە رووى دەبرا، پاشان لە نەرمىيەكەى
خوى تىدەکرد و تىكەلى دەکرد وەك تىكەل كەردنى مەى بە ئاو،
نەھلى دلان مەيەكى نورانيان دەنۇشى، مەستى خۇشەويستىيەكى
پاك و سۆزىكى چاك لە دەروونياندا دەبزوا.....ويزدانى

برواداره کانیش د بیانناسی، له وکاته ی له گهل بهر به یاندا سروودی
به رزی دوت، نهو شته ی له دهر ووندا زیندوو ده کرده که فریشته
گوئیستی دهن، که فریشته ی تیدا هستا شهیتان سه ر شوړ و
رسوا دهیت، به سرووده که ی چیژی ئیمانی پی ناساندن، هیچ
چیژنکیش نییه له سهر زه ویدا وهک چیژی ئیمان
بیت.... شاعیرنک بوو زیاتری نه ده زانی له عهروزی نهوزان و
په یژدی ناوازه کان، به لام دیزانی چون دلی بگوشت به دهستی بازار
و چون دهر وونی بتوئیتته وه به بلیسه ی یاد گاریه کان، پاشان له مه
شعره کانی دهنووسی و دهیچری به سهر ره بابه کهیدا، دله کان
مه یلیان ده چوو بوئی و به سوژ دهنوون بوئی، له لای نه م شادوومانی و
دلنیا ییان دهست ده کهوت.

گورانی بو ئیمان و نیشتمان و خوشه ویستی وت، زور گورانی
وت. به لام نهو گورانییه ناوازه یی دهر وونی دهنوئیت هیشتا زاری
بوئی نه جولاندووه، هستا نه مړو له سهر ره بابه که ی به کاری نه هیناوه.
هر له بهر نه مهبوو هرکات ده تبینی دوو دل و په شوکا و
چاوشور بوو، وهک نهودی به دوا ی شتیکدا ده گهریت که لی ونبوو،
له پشت ناسوی زه مانه وه به دوا ی شتیکدا ده گهریت تییدا دهستی
نه که وتوو، ته ماشای رابردوو دهکات و تییدا ده گهریت به لکوو
ونبوو که ی بدوژتته وه، نه گهر نه یدوژییه وه ده گهریتته وه بولای نهودی
دیت، هه ولده دات به چاوی هیواوه ته ماشای نهوشته بکات که

له وديووي دهرگا که وديه تي، سهاره ت به نئستا کاري پني
نييه و به دهردي هم ناخوات.

خه لکي که ناسيان پني سهرسام بوون و خوشيان ويست، پاشان
خويان پيوه گرتن و نارام دهبوون له لاي، پاشان له بينين و گوي
گرتن لي پراهاتن، خو پيوه گرتن هستکردني لاواز کردن، هستيان
پني نه ده کرد که ناماده دهبوو، به لام بيريان ده کرد که له وي
نه دهبوو.... پاشان و ايان لي هات گويان نه ددها به نه بووني و
ناماده بوونيشي گرننگ نه بوو له لايان!

دواتر کو مه ليک شاعير هاتن بو گهره که که، دهياندا له دهو ليکي
گه وره و هاواريان ده کرد به گورانيه کي به تال، وه ک دهو له کهيان،
بانگه واز بو چاکه ناکات و هست ناجولي نييت و له دهر وندا نادات له
شويني ئيمان، به لکوو بانگه واز ده کات بو ههوا و ناره زوو،
دهيانور و ژينييت، هيمنيه کاني پارشي و دلر فينيه کاني به ربه يان و
تروسکه ي مانگ نايان ناسييت، به لکوو پروونا کي کار دبا له
په رستگاي شهيتان و هه يکه لي شه هود و ناره زوو دهيان ناسييت،
سفره ي مه ي خواردن له شوينه خراپه کاندا دهيان ناسييت، خه لکيش له
دهووريان کو بوونه وه و چه پله يان بو ليدان!

ئا له م کاته دا شاعيره که ربه بابه که ي شکاند و به بي دهنگي له
گهره که که چووه دهره وه، پرويکرده شاخه کان بو نه وه ي له جاده ي

شەشەمەۋە پەناگەيەك بۇ دەرۋونى بدۆزىتتەۋە، بەرزىيەكەي پيارىزىت
لەۋەي گوى بىستى دەنگى ئەم دەھۇلانە بىت، ۋەك ئەۋ
پىرەپىاۋەي لىھات كە سى رۆژەكەي بوو بە يەك رۆژ، شەۋەكەي
درىژبىيەۋە ھەتا رۆژەكەي گرتە خۇي و تاريكىيەكەي درىژەي
كىشا بۇ سبەينى، ئىتر نەژيا بەلكوو لە خەيالى رابردوۋدا دەژيا،
ۋەك ئەۋ درەختەي گەرمای كانون ھەلىپروسكاندوۋە، بە يادى
(ئازار)ى گوزەشتە و گەشەكردنەكەي و تەموزى رابردوۋ و
بەربوۋمەكەيەۋە دەژى!

چ كاتىك لە كانوندا گوللى تەموز گەراۋەتەۋە؟
بەللى گەۋرەم، شاعىرەكە مرد و لە جەبى دادوۋەردا نىژرا، گەر
فەرمانى توى بۇ ھاتوۋە لە ((سەقافەدا)) بنوسىت لە كاتىكدا لە
ھەستەكانىدا ئەم سووتانە ھەيە و لە دەمارەكانىدا ئەم ئاگرە ھەيە،
رۆژىك ھەبوۋ واتاكانى لىۋە دەردەچوو، وىنەي دەرۋونى دەبزۋاند و
زوبانى بە رەۋانىژى دەجولاً بەبى ئەۋەي بىجولئىنىت، تەنانەت ۋەك
كەسىكى زۆر بەخشندە ۋابوو كە لە كۆتەكان دەردەچىت، ۋەك
ئەۋەي پىنۋوسەكەي لەسەر كاغەزەكە پىش دەست و بىر كوردنەۋەكەي
دەكەۋىت، دەتبىنى گۈپرايەلت دەبوۋ خىراتر لە لافاۋىك بۇ شوئىنى
خۇي، بەلكوو خىراتر لە شادوۋمانى بۇ دلى كەسىكى بەخشەر،
خىراتر لە خۆشەۋىستى بۇ دلى ئەدىب! رۆژىك كە لە دونىاي
خەلكىدا دەژيا ۋەك ئەۋەي دونيا بەس بۇ خۆيەتى؛ شتانىكى
دەبىنى كە ئەۋان نەياندەبىنى، شتانىكى دەبىست كە ئەۋان نەيان

دەبىست: لە ھەموو دىمەنىڭدا جوانى دەبينى، لە ھەموو جوانىيە كدا
خەونىڭكى دەرڧىنى ئەفسوناوى دەبينى و تىيدا رۆدەچوو، پەى بە
چىژ و خۆشپىيەكانى دەبرد كە تەنھا ئەوانە دەيزانن كە گوييان لە
باسى جوانى بوو و بە گويى دڦ بىسەرى بوون، شەوەكانى لە گەڦ
خەونەكانىدا بەسەردەبرد، كە بەيانى لى دەبوويەو ھىچى دەست
نەدەكەوت گوزارشت بكات لەوھى لە دەرۋونىدايە ئىللا ئەم زمانە
كورت برە نەبىت، كە بۆ گوزارشت كردنى خەلكى لە
پىداويستىيەكانيان بەدپھىنراو نەك بۆ پەسنى خەونەكانى ئاسمان!
زمان چى بۆ بكات كە بۆ ھەموو جوانىيەكان-لە گەڦ ئەو وىنە و
واتايەى تەواو نابىت-تەنھا يەك وشەى ھەيە ئەويش ((جوانىيە))؟
چۆن دەتوانىت گوزارشت بكات لە جىھانىڭ كە ھەمووى ژيان و
ھىژ و سىحرە؟ چۆن قەناعەتى پىدەكات لەكاتىڭدا لە چاويدا
چەندىن پەرەى جوانى ھەيە و ھەموو رۆژىڭ شتى نوئ
دەخوئىتتەو؛ لە ھەموو رۋويە كدا جوانىيەك ھەيە ناپۆرئ
بەغەيرى خۆى و لەھىچى تر ناچىت، ھەموو چاو و گلىنەيەك
جوانى ھەيە، ھەموو زەردەخەنەيەك و ھەموو ئاوردانەوھيەك،
ھەموو دەنگىڭ و ھەموو دەلاقەكەيەك، ھەموو شيوڭ و
شاخىڭ، ھەموو تەختايىيەك و رۋوبارىڭ، ھەموو پارچە شەرىڭ
و ھەموو وىنەيەك لە مۆزەخانەدا و ھەموو گولڭىڭ لە
باخچەيە كدا و ھەموو بۆنىڭ و ھەموو ئاوازيڭ....بۆنى
ياسەمىن و گول و شلىر و ئامىن، جوانى بەيات و رەست و حىجاز و

سه‌با، عود و قانون و نه‌ی و که‌مانچه، جوانی چیرۆکیکی
کاریگەر و حیکمه‌تیکی به‌هێز، ئه‌وه‌ی ویستت و نه‌تویست له
جوانیه‌کانی وجودد..... هه‌موو ئه‌مانه له زمانه‌کانی مڕۆقایه‌تیدا
ته‌نها یه‌ک وشه‌ی هه‌یه به‌لگه‌ بێت بۆی و ئاماژه‌یی پێ بکری
بۆی..... ئای زمانی مڕۆقه‌کان چه‌ندی هه‌زاره‌!

جوانی ده‌چه‌شت و ئه‌ده‌ب له دەرۆونیدا ده‌بزا، ئه‌ده‌بیش
بلاوکردنه‌وه‌یه، چیرۆکه‌ی به‌دی نایه‌ت و نیعمه‌ته‌که‌ی شیرین ناییت
هه‌تا خه‌لکی له نیعمه‌ته‌که‌یدا به‌شدار نه‌بن. ئه‌دی‌بیش به‌م شیوه‌یه‌یه؛
به‌خشنده‌یی ده‌کات له‌ گه‌ل خه‌لکیدا به‌ به‌نرخترین شتی خۆی: به
هه‌ست و سۆزی، دەرۆونی والا‌ده‌کات و نه‌ینیه‌کانی باس ده‌کات
بۆیان، ئه‌وان له‌ گه‌لیدان له‌ خۆشی و ناخۆشیه‌کانی، له‌ هیوا و بی
هیوایه‌کانیدا، باسی چیرۆکی خۆشه‌ویستی و رق و جو‌له و
بێ‌ده‌نگیه‌کانیان بۆ ده‌کات، پاشان پێی ده‌لێن: ئه‌م گێله زۆربلاییه
چییه هه‌ر باسی خۆی ده‌کات، شانازی پێوه‌ده‌کات وه‌ک شانازی
کردنی که‌له‌شیر به‌ په‌ره‌کانیه‌وه، رۆژنامه‌کانی پرکردوه له‌ باسی
خۆی، وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌لکی هیچ خه‌م‌یکیان نییه ئه‌وه نه‌بیت گوی
له‌ باسی ئه‌م بگرن!

ئه‌وه‌ی هه‌ستی پێی ده‌کرد له‌ واتایی هه‌تا‌هه‌تایی ده‌یگواسته‌وه بۆ
زمانی له‌ناوچوون، ته‌نها که‌میکی که‌می ده‌مایه‌وه، پاشان ئاماده‌ی
ده‌کرد بۆ بلاوکردنه‌وه، زۆربه‌ی ئه‌و جوانیه‌شی که‌ مابوو له

دهستی ددها له نیوان موراعات کردنی نادابی کۆمه‌لگا و یاسای
 بلاوکردنه‌وه و هه‌زی بلاوکه‌ره‌کان و خواستی خوێنه‌ران، پاشان
 بلاوده‌کرایه‌وه و خوێنه‌ری پازی ده‌کرد، به‌لام خۆی پێی قایل نییه
 و سه‌رسام نییه پێی، چونکه ده‌زانیت باشتترین شت ئه‌وه‌یه وشه
 گوزارشتی لێی نه‌کردوه و پینووس نه‌ینوووسیوه، ئه‌مه‌ش بو ئه‌وه
 نییه شانازی پێوه بکات، خۆی له هه‌موو خه‌لک زیاتر ده‌روون و
 نه‌نگیه‌کانی و ئه‌ده‌بی و که‌موکورتیه‌کانی ده‌زانیت، لێ ئه‌مشه‌و
 ده‌رگایه‌کی یاده‌وه‌رییه‌کانیت کرده‌وه که پیشتر داخرا‌بوو.

وذو الشوق القديم وإن تسلى مشوق حين يلقى العاشقينا

یه‌کی‌که له‌و که‌سانه‌ی هه‌رچی هه‌بوو ئه‌م کۆمه‌لگایه‌ زینده به
 چالێ کرد.... ده‌روونیکی هه‌بوو مرد، وازی لێناهی‌ت شیوه‌ن
 بکات بو ده‌روونی؟ سه‌روه‌تی که‌سی‌ک ده‌روات بو‌ی ده‌گری،
 ماله‌که‌ی ده‌سووتیت به‌داخه بو‌ی، بازرگانیه‌که‌ی له‌ده‌ست ددها
 ئه‌سرینی بو ده‌پیرت، خوشه‌ویسته‌که‌ی جێی ده‌هیلت شیوه‌نی
 له‌ده‌ستدانی ده‌کات.... ده‌روونی ده‌مریت و زوبانی وشک ده‌ییت، لێ
 ناگه‌رین بو ده‌روونی بگری و شیوه‌ن بو زمانپاراوییه‌که‌ی بکات؟

* * *

له‌ رۆژیک له‌ رۆژه‌کانی پایزدا له‌ سالی ١٩٢٨ دا له‌لای پردی
 زه‌مالیک له‌ قاهیره‌ لاویکی بیست سالان وه‌ستا، له‌و ته‌مه‌نه‌دا بوو

كە مەرۇف دەڭى بۇ ئارەزو و خەنەكانى، جارىك تەماشى ئىلى
 كەرد و جارىكش تەماشى گەردوونى فراوانى كەرد، ئاسۆيەكى
 دور كە پۇشتەبوو بە نوورى ئاوابوون بە پۇشاكە چنراوۋەكەى لە
 دەزووى خۇر، شارىكى بە بىرھىتايەوۋە كە خۇشەويستە لە دەروونىدا،
 لە چاويدا پرشنگدارترە لەو ئاسۆيەى پەنھان بوو لە پىشتىيەوۋە،
 دايك و براكانى جوانى ئەو شارەبوون، شوينى گەمەى مندالى و
 گەورەبوونى، دىمەشقى بە بىرھاتەوۋە، لە ھەموو شوينىكى
 يادگارىيەكى ھەبوو كە بەشېكن لە ژيانى، ژيانى مەرۇفەكان تەنھا
 يادگارىيەكانىيەتى! قەدپالى قاسيۇنى شادوومانى ھىنەر و بەردە
 گەورەكانى، رەبوۋى مەلبەندى خۇشەويستى و ھەوارگەى
 ئاواتەكان، غوتەى بەھەشتى دونيا و بىستانى سەرزەوى، ميزان و
 شازىوان و ميزە و كەيوانى ھاتەوۋە ياد.... تامەزرۆيى لە دەروونىدا
 بزواو و تاسەكەردن وروژاندى، شوينى خۇى لە خوئندنى بالا
 لەبىركەرد، چاپخانەى سەلەفيەى لەبىركەرد لە شەقامى ئىستىئاف
 كە تىيدا دەگەشت بە خزمەتى زانا ديارەكانى مىسر، ھاورپى خالو
 موحىبودىن: تەيمور پاشا و رافىعى و ئەحمەد ئەمىن و عەزام و خدر
 تونسى و غەمراوى، دەستەى گەنجانى مۇسلمانى لەبىركەرد، رەوى
 ۋەچەرخان بەرەو وىستگەكە، چەند كاترۇمىركى نەبرد ئەم گەنجە
 مالىئاۋايى لە قاھىرە كەرد كە تىيدا ئاواتەكانى بۇ نىزىك بووبوۋە.
 سواری پىشتى تامەزرۆيى بوو بەرەو شارە خۇشەويستەكەى، نەيزانى
 مالىئاۋايى كەرد - ئەو رۆژەى مالىئاۋايى لە مىسر كەرد - لە داھاتووى

ئەدەبى و شکۆمەندییە کەى، لە بلیمەتى و ئامادەکارییە کانی،
زەویيە کى بە پیتی تیروی بە جیهیشت و تۆوە کەى هەلگرت بۆ
ئەوێ لەسەر بەردیكى رەق بلاوی بکاتەو و بەو هیوایەى بێتە بەر!
قاهییرەى بەجیهیشت و گەرایەو بۆ ئەو شارەى ئەدیى تیدا دەمریت،
ئەمەش یە کەم دیربوو لە پەرەى بەدبەختییە کانی!

ئەو لاوێ ژیانى لیۆهەلەدقولا و لە چالاکبووندا بازیدەدا، ئەو
گەنجەى لە هەموو گۆرەپانیکدا گەری هەبوو، لە هەموو
کیشمە کیشمیکدا سوارچاکى ناوی بوو، ئەو گەنجەى کارى بۆ
ئەدەب و چاکسازی و سیاسەت و رۆژنامەوانى و، فیربوون و
نووسین دەکرد، ئەو گەنجەى عیراقى ناسى و عیراقیش ناسیان،
خۆشیویست و خوێندکارە کانی خۆشیان ویست، هیندە مایەوێ کە بە
وەفابن بۆى و باسى بکەن، ئەویش بە وەفا مایەوێ بۆ عیراق و باسى
دەکردن. پلەوپایەى لە لوبناندا بە هەمان شیوەى عیراق بوو، ئەو
گەنجەى کە چوو بۆ حیزاز، لە هەموو شارێکدا کاریگەرى هەبوو
لەسەر دەروونى هاوڕیکانى و لە هەزارەها لە خوێندکارە کانی،
ئەوانى لە دل و دەروونى جیانە دەکردووە هەتا دەروون و دلێ
نەما... لە دواى هەموو ئەمانەوێ رۆژگار ئەم گەنجەى بە پیری
گەران دەوێ کە هیشتا نە گەیشتوێ بە چل سالى تەمەنى، مردووێ و
کفن کراوێ لە جبهیه کدا، فراوانى دەروونى تەسکرایەوێ هەتا
مادە کانی قانون دەووریاندا و پینووسە کەى شکان، نانوسییت تەنها لە

بىر يارەكان و سىغەي سەرىنچىيە كاندا نەبىت، دونياگەي بېجورە
بويىدە ھەتا ۋاي لىنھاتوۋە چوار دىۋارى دادگا سىنوردارى
دەكات.... لە ۋاي ھەموو ئەمانەۋە چى لى چاۋەرۋان دەكرىت؟

شارەكەي سزايدا، ئەو شارەي خۇشبوست و لەتاو خۇشەويستىيە كەيدا
مىسرى بەجىھىشت لەۋاي ئەۋەي تىيدا ئايندە بۆي پىدەكەنى.
ئەگەر لە مىسردا بىمايەتەۋە، مىسرى ھەق و پەلەي ئەدەب دەزانىت، ئەۋا
ئەمىر ۋ شىكى تىردەبوو!

لە كاتىكدا مىسرى- ئەگەر راستىم بوىت- تەنھا رۆلەكانى خۇي
خوشدەۋىت و بۆيان پىدەكەنىت، يەك ئەدىبى مىسرى بە سەد
دەبىنىت و، سەدى غەيرى خۇي بە يەكش نابىنىت. ئەگەر ۋانىيە
پىم بىژن: بۆچى رەخنەگرەكانى ئاھەنگ دەگىرن بەھۋى دەرچوۋنى
بېچوكتىن كىتى و چەندىن رۆژ سەرقال دەبن بە قسەكردن
لەبارەيەۋە، بەلام يەك ۋشەي ستايش كردن يان رەخنەگرتن ئالين
لەسەر ئەۋ كىتە بە پىژەي لە شام يان لە عىراق دەرەچىت؟

چى داۋە لەسەر كۆنە كىردنى مىسرى، ئەمە شارەكەي خۇيەتى كە
تەرازوۋەكەي ترازوۋە و رىيازەكانى بېچراۋە و بۆچوۋنەكانى سەرى
لى تىكچوۋە، رازوچى تىكەل بوۋە بە مەردەكان و شىكەرەۋەكان
بەي ئىشەكان، تەننەت رۆژنامەكان لەيەك كاتدا ستايشى كىتە

ده کهن و رهخهه ی لیده گرن، ههله ههله بۆ شیعی نوی لیده دهه و
 چه پله بارانی ده کهن، ههچیش نییه تهنها قسه ی خراب نه بیته و
 کردوویانه به قسه ی باش، یان قورسینکی سارده خو شه ویستیان کردووه
 یان لاوازیکی جیاوازه به بههیز و پاراو یینویانه؛ وهک نه وهی نه دهب
 بوبیته گالته و گهپ، وهک نه وهی عه ره بی گرنکه ی کراوه ته وه و
 نه م (کتیبه ی) نه ماوه دهستی پیوه بگرته، یه کیه تیه که ی بپارنرته و
 له نیوان یه کهم و کوتایدا هو کاری گه یاندن و په تی پته و بیته، قسه
 کو نه کانی هه میشه تازه یه و لئی تیده گه یان و چیرتی لیوه رده گرین،
 تازه کهشی کو نه، نه گهر خودا عه ره به سه ره تاییه کان زیندوو بکاته وه
 لئی تیده گه یان و چیرتی لیوه رده گرن..... وهک نه وهی که سی نه دیب
 نه م پیسته له جهسته ی ده کاته وه بۆ نه وهی پیستیک بپوشیت له و
 کارگانه ی (نه وی) دروستکراوه، کی حه ز ده کات سه ری لیبه که نه وه
 بۆ نه وهی سه رینکی بۆ دابننن ناوه زینکی تیدایه هی نه وییه، نه وهی
 جیاوازی ده کات له نیوان حه ق و باتلدا، نه وهیه نه وهی له لای
 رۆژه لاتمه وه هات باتله نه گهرچی ئایین و ره وشت و شه ره فیش بیته،
 نه وهشی له لای رۆژئاوا بوونه وه هات هه مووی هه قه گهرچی کو فر و
 تاوان و سه ریچیش بیته! ته نانه ت نه م شاره نکولی ده کات له
 شاعیرینکی راشکاوی نه سه ب جیگیریی، هه موو نوساوه یه کی
 ناته واویش ده گریته خو ی.... لئی ئایا مروف سکا لا له شار و
 که سی خو ی ده کات؟

بلادي و ان جارت علي عزيز
و اهلي و ان ضنوا علي كرام

شاره كەم گەرچى سته مېشم لېبكات خوشه ويسته
كەسە كانم گەرچى رەزىلېم لە گەل بگەن بە خشندهن

هيچ شتيكت لەسەر نيه ئەي ديمه شق لەوہى کردووتە بەو كەسەي
كە هيچ كەسيك هيندەي ئەو خوشى نەويستويت، هيچ
نووسەريك وەك ئەو تاريقي نەکردوويت و بەرھەلستى ناوہ كەت
ناكەم وەك چۆن تۆ كردت، ئەم ھاوړپيانەشم
(اړيسالە) خوشكى (سە قافە) شاھتەن لەسەر ئەوہى دەيليم، منەت
ناكات و كەس ئازار نادات بە منەت كردن، بەلكوو سەر كۆنە و
سكالا دەكات.

ئەگەر خودا بۆ ئەم ((مردووە)) لە دايكبوونيكي تری
نووسی ((مروفت ھەموو رۆژيک كەسيكي نوئي تيدا لە دايك
دەييت و كەسە كۆنە كەي تيدا دەمریت)) و گەراندیەوہ بۆ ژيان، ان
شاءاللہ بە دوو بالي كراوہوہ بدات لە شەقەي بال لە ئاسمانی
ئەدەبدا، بگات بە چەندین ئاسۆ كە پيشتەر نەيبينيوہ، باسی شتيك
بكات بۆ خوینەرانی سە قافە شیرینتر بیت لە مونا جاتی دل و گفتی
دەرۋون، ئەگەر ئەمەي بۆ نەنوسرابوو رەحمەتي خودای لېييت،
خەلكي بە لە دەستدانی ((هيچ)) زەرەر ناكەن!

ئەمە پۇزۇش ھېنەنەوۋە بوو كە سكالاي لە خوگرتبوو، بە سوپاسەوۋە
 بلاوى بىكەرەوۋە، يان وازى لىبھىنە و سەر كۆنەشت ناكەم:
 ولا بد من شكوى إلى ذي مروءة يواسيك أو يسليك أو يتوجع

السلام عليك ورحمة الله وبركاته

* * *

وہلامى ئوستاز ئەحمەد ئەمىن رەحمەتى خوداى لىيىت:

سەقافە پەيامىكى ناردوۋە بۇ مامۇستاي ئەدىبى دىمەشقى، تىكاي
 ئەوۋە لىدەكەن لەم بىدەنگىيە دەربىچىت و بگەرپىتەوۋە بۇ ئاواز
 چىرىنى، وەك ئەدىبىكى بەرپىز و ھونەرمەندىك ناسىۋمانە، ئەۋىش
 ئەم پەيامەى بۇ ناردوۋىن و رېنگاي داۋىن بلاۋىبىكەينەوۋە. بەلكو
 ئەمە بىيىتە ھۆكارىك بۇ ئەۋەى ئوستاز ھەناسەيەك بە دەروۋنى
 بدات، پىنۋوسەكەى ئامادەبىكەتەوۋە و بە نوۋسىنەكانى چىژ بىەخشىت
 بە خوينەرانى و، رىزگارى يىت لەو دۇنيا تەنگەى كە تىيدا دەژى لە
 نىۋان دۆسىيە و كىتبى ياسا و بىريارە زۆرەكاندا بەرەو دۇنيايەكى
 فراۋان، دۇنياي ھەست و سۆزەكان و دۇنياي خەلكى و ناكۆكى و
 كىشەكانيان و چاكسازىيان، ئەدىبەكان بۇ ئەۋە بەدىنەھىنراۋن كە
 لەو ژيانە تەنگەدا بوەستن.

ئوستاز سەركۈنەي گۇقارە مىسىرىيە كان دەكات لەسەر ئەوئەي
 گىرنگى بە بەرھەمە ھىچە كانى مىسىرىيە كان دەدەن و گىرنگى نادەن
 بە بەرھەمە باشە كانى شۆنە كانى تر وەك شام و عىراق، چەندىس
 جار گونمان لەم سكالايەبوو، بەشىك لە راستى تىدايە، بەلام
 زۆرتىن گومانمان ئەوئەي كە فەرامۇش كىرەنكى بىي مەبەستە،
 ئەوئەي نووسەرانى شام و عىراق زۆر بەدوئەي شتە بىچن، كىتەبى
 نووسەرانى عىراق و شام لەنىوان خۇياندا بلاودەيتەو و خۇشيان لە
 ھەمەو كەس زىاتر لىي شارەزاتر بە پۇشاك و بە نرخە كەي، گەر
 لەسەرى بنووسن و رەخنەيە كى بە نرخى لىبگىر و ناساندىكى
 راست بىناسىنن، گۇقارە كانى مىسر دواناكەون لە بلاو كىرەئەوئەي
 وتارە كانيان و بەشدارى كىرەن لە ستايش كىرەن شتە بە نرخە كان
 تىيدا، بەلەينى كەمەو سەقافە پەيوست دەبىت بەمەو و بەلەين
 دەدات و، باوئەرى وایە بەمە كەمو كورتىيە كى ديار پردە كاتەو لە
 خۇي و سەرچەم گۇقارە كاندا، ئەوئەش گىرنگى نەدانە بە بابەتى
 رەخنە گىرتن بەپىي پىنوست، جا يە كسانە نووسەر مىسرى بىت يان
 عىراقى يان شامى، لە چاودەرنى نووسىنە كانى ئوستازداين
 بە خىرھاتنى دەكەين و سوپاسى دەكەين.

شیفا

له سالی ۱۹۲۶ دا بلاو کراوه ته وه

.....تووشی سیل بوو بوو، به لام سیلیکی ناموی بکوژ،
له سی و گه دهیدا نه بوو، به لکو له دهروونیدا بوو، له
بیرکردنه وهیدا بوو، نه خو شیه که هه ست و بیرکردنه وهی په کده خست و
ژیانی ده خنکاند و بوونیه تی له ناوده برد....تووشی ((دهردی
خو شه ویستی)) بوو بوو.

پشکوی به هره که ی دامرکاند بووه، هه موو به هره کانی په کخستبوو،
زیره کیه که ی له ده ستدا بوو، زرنکیه که شی ویران کردبوو، هه موو
شتیک له چاویدا ته سک کردبووه به پوختی و کو کراوه ی ته نها
ته وی ده بینی: هه موو ریگاکان له دیداری خو شه ویسته که ی،
تازاره کانیش له دابرانیدا، هه موو فرمانه کانیش له رازی بوونیدا،
هه موو قه ده غه کراوه کانیش له تورپه بونیدا پوخت بوو بووه، کتیبی
ژیانی کورت بوو بووه ناو و ناویشانی سرپه بووه، په راویژیک
بچووک بوو له ژیا نی ته و که سه ی که خو شیده ویست، دونیای پان
وبهرین پر له باشه و سه ربه رزی، پر له جوانی و هه قیقه ت و خیر،
هه موو ته مانه کورت بوو بووه له و ئافره ته دا!

هەزى بە خواردن نەمابوو رقى لىبوو، بەلايدا نەدەچوو ئارەزۋوى
 بۆى نەمابوو، گەر ناچارىۋايە خواردنى دەخوارد وەك ئەو كەسەى
 دلى تىكەھەلدەيت و كىفایەت بە چەند تىكەيەك دەكات كە پىشتى
 رابگرەت، وەك ئەوەى ئەم نەخۆشەى رازى نایەت بەودى لە
 دەرۋونیدا خراپى كردوو هەتا جەستەشى تىك نەدات! تووشى
 خەوزران بووبوو، بە درىزراپى شەو بىدار دەبوو نە دەخەوت، گەر
 خەۋالىۋى بىگرتايە و پىۋىستى جەستەى زالبۋايە چەند ساتىك
 دەخەوت و پاشان بە ترسەو رادەچەنى، بىرى لەو مەرۋفە دەكردەو،
 دەترسا لەگەل هەناسەكاندا بفرەت، يان لەگەل ئەسرىنىكدا بىروات،
 يان لە دەرياي چاويدا نەقۇم يەت!

جەستەى لاوازىۋوبوو، هەيزەكەى خواردبوو، ئىسكەكانى پوو كابوونەو،
 پرووى هەلبىزى كابوو، تواناي جولەى نەمابوو، لاواز و سىس بووبوودەو،
 تەنھا لە مەجازدا دەريا؛ بە يادگارى ئەو رۆژانەو دەريا كە تووشى
 ئەم سىلە نەبووبوو، ئەو رۆژانەى خاوەنى جەستەى كە بەهەز و
 ئەندىشەى كە پتەو و دلىكى شاعىرانەبوو... نە خۆى نە خەلكى
 سووديان لە دەرۋونيان نە دەبينى، چونكە بۆخۆى و خەلكى و ژيان
 نەبوو، بەلكو بۆ كەسىك بوو كە خۆشەووست.

خۆشەووستى هەمىشە بەم شىۋەىە: نەخۆشەى لە جەستەدا و،
 تەسكىە لە ئەندىشەدا و، راکردنە لە گۆرەپانى ژيان!

دوئىنى، رۆژنىك لە رۆژەكانى پايزبوو لە بەغداد، گىژەلۆكەيەكى
توندى تۆزاۋىي دەستى پىكردبوو، دارەكانى دەجولاندەو و
گەلاكانى بلاودەكردەو و چلەكانى دەشكاند، دەگەشت بە ھەموو
شتىك لە سروشتدا و يارى پىدەكرد، بەملاو لايداي دەبرد.....ئەم
خۆل و تۆزە كەشەكەى پىكردبوو كە تىكەلى ھەموو
گەردىلەيەك دەبىت لە ھەوادا، لە ئاسماندا ھەك ھەور بلاودەبىتەو،
بەرى خۆر و شتەبەرچاۋەكان دەگرىت، ھىچ شتىك نايتە رىنگرى،
دەچىتە ژوورەكانەو چەندى بە باشى و قايمى دەرگا و پەنجەرەكان
بگىرن، دەچىتە چاۋ و لوت و گوئ و قژەو، دەرواتە ناۋى سندووق
و گەنجىنەكان و دلى كاتر مىرەكانەو.....بەلكوو- بەھۆى وردىي
و سووكى و خىرايەكەيەو- نزيكە بچىتە ناو دەرۋونىەو!

لەسەر ھاۋرىكەشمان پىۋىست بوو بچىتە دەرەو بو كارەكەى،
دەچوۋە دەوورۋىشتى بەغداد، ھەندى دوودل بوو بەلام ناچاربوو،
دەبوو ھەر بچۋايە، پشتوئى پىچايەو و خۆى داپۆشى و قاپوتە
گەرمەكەى كرده بەرى، فەردەنجىەكى كرده شانى كە خۆى پى
دەپاراست لە باران، لەلاى ملیدا گرىیدا و دەستكىشەكانى كرده
دەستى و، گۆچانەكەى ھەلگرت كە خۆى دەدا بەسەرىدا،
نەيدەتوانى رى بكات، بەھۆى ئەو ھەموو پۆشاكەى كىردبوو
بەرى، بەھۆى درىژى رىگا و بەھىژى با كەو، بەھۆى لاۋازىي و
ماندوۋىەتییەو.

به تنها خوۍ بوو له رڼي ((سوله‌يخ))، هيچ نوټوسينلنكي
 نه‌يښي له‌گه‌لېدا بړوات و هيچ هاوېلنكي نه‌بوو هاوړيښه‌ني بکات،
 به‌پي رويشت، رينگا که دريژبوو له همدوو لايه‌وه دارخورما همدوو،
 با که ياري پنده‌کردن، قه‌ده‌کمي لارده‌کرده‌وه و چله‌کانی پهرته‌واړه
 ده‌کرد و پاشان کویده‌کرده‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ي پانک‌يه‌کي گه‌وره‌بيت و
 ده‌ستينکي نه‌بينراو رووي‌کردوټه رووي دونيا، سهره‌تاکه‌ي دياربوو
 کوټاييه‌کي نادياربوو له‌م هه‌وره خو‌لاوييه‌دا که همدوو شتي‌کي
 داپوشي‌وو و زدوي ده‌گه‌يه‌نيت به‌ ناسمان، رينگا که‌ي ده‌يښي وه‌ک
 نه‌وه‌ي پيدا سهرده‌که‌ويت، يان ده‌يښي وه‌ک نه‌وه‌ي پيدا ديتي
 خواره‌وه، (با) که زور زور به‌هيزبوو، داره‌کانی لارده‌کرده‌وه و
 چله‌کانی ده‌جولاند، هيچ شتي‌کي جينگيرنه‌بوو له نيوان نه‌م بايه‌دا
 تنها هاوړينکه‌مان نه‌بيت به‌گوچانه‌که‌يه‌وه و به‌لاوازي و
 باره‌که‌يه‌وه.... له ددرووني خویدا هستي به‌مه‌کرد، پني سهرسام
 بوو تيښي بکات و بيري لينکاته‌وه، شتي‌کي له ناماده‌کردني
 ددروون توشبوو، نه‌مه‌ش زيادبوو هه‌تا پرېوو له هه‌ست کردن به
 به‌هيزيه‌کي، به‌ پوزده‌وه تهماشای قاپووته‌کي ده‌کرد، تيږاما له
 هه‌ناوي و بيري له ددرووني ده‌کرده‌وه: نه‌م کييه؟ نه‌ي نه‌و ژيانه
 چيه تيدا ده‌ري؟.....

(با) که تووندتر ليده‌دا، پاشان فيکه‌يه‌کي لي‌دا و گوڼي پينه‌دا،
 چونکه گه‌رده‌لولنکي به‌هيزتر و سامناکتر داويه‌تي له

دەر وونی.... شهر دقوچ له گهل نهم شاخه دا ده کات و دبه وینت ویرانی
بکات. و دستا و بیرى کرده: بوچی به دستى خوی ژيانى
تنگ ده کات؟ بوچی نهنديشه و بهر ده کانی له کار ده خات؟ نهره
همه موو نه مانه تهنه له بهر نه و ديه مرفوئى کى جوانى ديوتته و
گومانى وايه خو شيد ورت؟

جوانه يان ناشرين. چ داوه لى؟ کى وتوتته بى نهر نازى؟
نهى پيش نه وى نهو بناسيت چى ده کرد؟ نه ده ریا؟ نایا ژيانى
جوانتر و جه متر نه بوو به گه ورديه کان. پر نه بوو له باشيه کان؟ نایا
نهم خوشه و ستييه تهنه نه خوشيه ک نه بوو جه ستهى ویران کرد و
کارامه ييه کانی نه هيللا و توانا کانی کهرت کرد. له نيوان نهو و
ژياندا بهر به ستيكى له گوشت و خون نه نافراند؟

چ پوچيه كه! نایا بريار ده دات به سهر خويدا به جه خارنكى
هميشه و راپايه كى بهر ده و ام. بو نه وى خوشى و دلىاي
به خشيته كه سينكى تر؟ نایا له سهر خوی پنو يست ده کات رووى
هه لبر كى چونكه نهو كولمه کانی سوورد؟ نایا نه خوشى و لاوازی
هه لده بريرت تهنه له بهر نه وى نهو شل و مله؟

چ شهرمه زارييه كه! نایا دونيا نابينيت له چاوى نهو مرفوئى نه بى ت؟
نایا به خته وهرى و شكومه ندى و زانست و پاله وانى و رووناكى و
ژيان ده گور يته و به يه ك زهر ده خه نه؟

خوشه ويستی وه ک گمژدترین شت هاته پیش چاوی!

* * *

بارانیکی به هیتری خیرا دهیدا به دهموچاویدا.... ههستی به به هیتری و
چالاکی کرد، پر به سیندی هه ناسهیدا و چاوه کانی گه شایه وه به
گه شانه وهی ورده رزی، پاشان گوچان و قاپوته کهی فریدا و نهم باره
پوشاکه ی له خوی کرده وه..... هاواریکی کرد هاواری خوشی:
تداووووووو چا کبوره وه!

پاشان بهرێ کهوت بهر وه دونیایه کی فراوان.... ئیتر ژیا نی لی
یاساخ نه بوو، چونکه ئیتر خوشی نه دهویست!

* * *

ههستی؟

♥ تہنیاپی

۱) مالدیوپیہ کے لیے زیاندار سمجھا جاتا ہے۔

به تعینا ذکرین، همه امور شهر و ولایتش بدین دین

تغیباتی بر راکردنه لهم تنیایه (۱۱).

گنی می موبیاسان

له سالی ۱۹۳۷ء بلو کراؤنٹ ہو

هیچ شتیک له ژياندا به نه‌نداره‌ی ته‌نیایی نازاری نه‌داوم، هه‌ستم به-هه‌رکات ته‌نها ده‌بووم- بو‌شاییه‌کی سامناک ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد نامو‌یه به من و قورسه له‌سه‌رم توانای ته‌نیابونه‌وه‌م نییه له‌گه‌لیدا، که له‌گه‌لیدا ته‌نیا ده‌بوومه‌وه هه‌ستم ده‌کرد له‌نیوان من و ژياندا سارایه‌کی وشک و وێرانی بی کو‌تا بوونی هه‌یه، به‌ل‌کوو زۆربه‌ی جار جیهانم وه‌ک وه‌حشیک‌کی گه‌وره ده‌بینی، که ده‌می کردو‌ته‌وه قووتم بدات، هه‌ولی را‌کردنم دده‌ا، به‌لام چۆن را‌بکه‌م له‌ده‌روونم که له‌هه‌سته‌مه‌دایه، چۆن له‌و دونیایه را‌بکه‌م که تییدا ده‌ژیم؟

دەررونم قول و فراوانه، يان خوم به قول و فراوانى دهيبىم به هوى
زورى نهوشته نهى لى ورددهمه وه و تيراده ميىم له پەنايدا، به فراوانى
و قوليه كهى دهترسينيت و نه خوشم دهخات كه هيچ شتيك پرى
ناكات چەندى گه وره بيت... نه جيهانه تەنگەش، يان به تەنگى
دهيبىم به هوى سهرقاليم ليوى به درون و ههستم به
فراوانيكهيه وه، دهيبىم به تەنگيه كهى ده مخنييت.

من هه موو جيهان له يه ك نه نيشه دا كوددهمه وه و فرنى دهدهمه
سوچنيك له سوچه كاني درونمه وه، له نوكتيه كي بچوكى نه
فهزا فراوانه، پاشان له تەنيايه كي مهترسيداردا دهريم و تەماشاش
دهكه م چ شتيك نه فهزايه پرده كاته وه.

ههركاتييك تەنيا دهبه وه له گەل درونمه دا، بوئرى دهكه م له
ليكوئينه وه لى و روچون له قولايه كانيدا، فراوانتر و
سهرسورهيته رتر دهبيت. نه بوونه ودره چيه كه جهسته به كي
بچووك له خويى گرتوه، له گهردووندا تەنها بو شاييه كي تەنگى
داگيركردوه رهك چۆن كورسى يان سندووقنيك داگيري كردوه،
لى هه موو (شوئنه كان) لى له خو گرتوه، (زه مان) دهشى
له خو گرتوه، له ساتنيكدا له نه زه وه دهچيت بو نه به د، له يه ك
بیركردنه وه هه موو وجود ريكدهخات، نزیکه خودى ژيانيش له
ناخيدا ونبيت؟

مەھالە لەم بونەوەرە تىبگەين كە پىنى دەلېن (دەروون)، ھەربۇيە لە تەنيايى دەترسىن و لىنى رادەكەين. ئىمە لە دەروونى خۇمان دەترسىن و ناتوانىن لە گەلدا تەنيا بىيىنەو، ھەز دەكەين خۇمانى لى سەقال بىكەين بە ھاورىيەتى كەردنى ھاورىنكەنمان يان خۇشويستىنى خۇشەويستىنكەنمان يان كەرنىك لە كەرەكان، لە ژيانىش دەترسىن، ھەزدەكەين بە قسەى ھىچ يان كىتىپكى پوچ تىپپەرىنەين، يان ئەو شتانەى تر كە رۆژە بەتالەكانمانى پىن پەردەكەينەو. گەر جارنىك ناچاربويىن رۆو، رۆوى ژيان و كات بىيىنەو بەبى ئەوئى خۇمان بە ھىچ شتىكەو سەقال بىكەين - وەك ساتى چاودەروانى - بىزار دەبين و جارس دەبين لە ژيان و ھەست دەكەين گەردوون لەسەر شانى ئىمە دەسورپتەو. ئايا ئەمە نەينەكى سەير نىيە لە نەينەكانى ژيان: مەروڧ رەقى لە دەروونى خۇيەتى و لىنى دەترسىت، خۇشەويستىن شتىشە لەلاى، لىنى رادەكات... ژيانى تەنگ دەكات كە بە شكۆترىن شتە لەلاى، ھەولەش بۇ لەناوبردن و لەناوچوونى دەدات؟!

دەستەوسان بووم لە ھەلگەرتنى ئەم تەنيايە و ئەم بۆشايەى كە لە دەرووندا ھەستى پىدەكەم، زۆر قورسبوو لەسەرم، ھەربۇيە تىكەلى خەلكى بووم و ھاورىنى زۆرم گەرت.

له مه دا شادوومانی بۆ دەررونم و کۆکردنه و هم بۆ پهرته وازیه کم
 دۆزییه وه، گفتوگۆم ده کرد و شوخی و سۆعه به تم ده کرد، پنده که نیم و
 ده مهینه نه پیکه نین، ههتا شه وهی بیجینیمایه وایده زانی به خته وه ترین
 کهمس و ئاسووده ترینم، له کاتی کدا ههر شه و نه دهی له هاوریکانم
 داده برام و ته نیا ده بوومه وه له گه ل دەررونمدا، بۆشاییه مه تر سیداره که
 و ته نیاییه سامنا که ده گه راییه وه.

له ژياندا نقوم بووم بۆ شه وهی دەررونم پر بکه م له سه رقاليه کانی ژيان
 و ته نیاییه کم له ده ریای کۆمه لگادا نقوم بکه م، په یوه ندیییم به
 سیاسه ته وه کرد و فریوم تییدا خوارد و نووسیم و وتارمدا، له و
 ده مه ی له سه ر دوانگه بووم ههستم ده کرد من ته نیانیم به لکوو تیکه لم
 له گه ل شه کۆمه له ی چه پله م بۆ لیده دن و هوتاف
 ده کیشن..... به لام هیشتا له شوینه که ده رنه چوو بووم و خه لکی
 هه رییه که و به لایه کا رۆشتون و له ژووره کما ته نیا ده بوومه وه دووباره
 بۆشاییه که ده هاته وه، به لام زۆر مه تر سیدارتر له جاران، ته نیاییه کهش
 به قورستر ده گه راییه وه؛ وه ک شه وهی لییه که می نه کردووه ته نها بۆ
 شه وهی له وی زیاد بکات، وه ک شه و ئاوه ی ده رچه که ی ده گریت نیتر
 نایهت، به لام ههر هینده ی ده ست لادا هه موو شه وهی کۆبۆته وه دیته
 ده ره وه..... چ سودیکم پنده گه یه نیته شه گه ر له سه د دانیشتندا باس
 بکریم یان ناوه که م له سه ر هه زاران زاریته، خه لکی مونا قه شه م

لەسەربىكەن و دژايەتى يەكتىرى بىكەن، نەگەر مەن لەۋساتەدا لە
تەنبايىيەكى سامناكدا بىم و نازار بېچىزۇم؟

ناوبانگ تەنھا سوۋدى بۇ ناۋەكەم ھەيە، بەلام ناۋەكەم لە مەن نىيە
و مەنىش نىيە، خاۋازياربوم شادوومانىم لە خۇشەۋىستىدا دەست
بىكەۋىت و رىزگارم بىكات لە تەنبايىيەكەم، ھىچم دەستەكەۋت تەنھا
ناۋىك نەيىت كە بۇ ئەۋىشتە نىيە، لە وجوددا بوۋىنى نىيە، بەلكى
نرىكبوۋنەۋەدى تارمايىيەكانى تىدايە.....

بەلام چۈن رۇخەكان دەگەن بە يەك؟ ئەي ئەۋ خۇشەۋىستىيە
لەناۋبەرد بەھىزە لە كۆنە كە ھەردوۋ خۇشەۋىستەكە دەخوات ۋەك
چۈن ئاگر كانزايەك دەخوات پاشان گەۋھەرنكى پاك و
يىگەردى لىندەھىننىتە دەۋە، ((مەن)) ۋا ((تۆ)) ي تىدا نىيە،
بەلكى ((ئىمە)) ي تىدايە؟

دەستم لە خۇشەۋىستى شۇرد و بىئومىد بوم لەۋەدى لەلاي خەلكى
كۆبوۋنەۋەدى رەھا بىيىم، بە زۇر گەرامەۋە بۇ لاي تەنبايىيە
رەھاكەي خۇم.

دەھام لىھات رېقم لەۋەبەو بگەمەۋە خەلكى و، لە كۆبۈنەۋەكان
 رامدەكرد، چونكە لە ھەمەو ئەمانەدا تەنھا كۆبۈنەۋەبەكى سېچم
 بېنى: دوو خۆشەۋىست يەكتىر لە ئامىز دەگرن، گەر دەرۋونىانت بۇ
 تاشكرا بىكرایە دەتبىنى بە ئەندازەى تەزەل و ئەبەد ئىۋانىان ھەبە.
 دوو ھاورى گەتوگۆدەكەن و دەستەۋارەى خۆشەۋىستى و براىەنى
 بەكار دەھىنن، ئەگەر ناخىانت بۇ تاشكرا بىكرایە دەتبىنى ئەفرەت لە
 يەكتىر دەكەن، دەستەى نىشتىمانى يان حىزى مىللى دەبىنىت،
 تەنھا گۆت لە قوربانىدان و دلسۆزى دەبىت، تەنھا كۆبۈنەۋە و
 يەك دەنگى ئەندامەكان دەبىنىت، ئەگەر بېچىتە دلىانەۋە تەنھا
 دلسۆزى بۇ خۇيان و خۆشەۋىستى دەرۋون و قوربانىدان بە ھەمەو
 شتىك لە پىناۋى خۇيدا يان سودىكىدا دەبىنى!

لە ئىۋان خەلكىدا نامۇ بووم، وازم لە خەلكى ھىناۋ و رېومىكرە
 دەرۋونى خۆم جىھانەكانىم تاشكرا كرد و رېوبارەكانىم بىرى و لە
 تارىكىيەكانىم كۆلىيەۋە، لە ئەندىشە و ھەستەسۆزەكانم ھاورى و
 دوژمنم بۇ پەيداۋون، بە خۆشەۋىستى ھاورىكانم و دزايەتى كردنى
 دوژمنەكانمەۋە ژيام!

ئەو كەسەى ھەۋلەدات دەرۋونى خۆى بناسىت چەندىن سزا دىتە
 رېى ۋەك دەرد و نارەھەتتە گەرەكان، ئەگەر خۇراگىرىت

له سهري ده گات به ئامانجه كهی، چ ئامانجيكه كه دهروون به
تهنيایی ئارام و دلنيا دهییت، به ژيان شادرومان دهییت، ههست به
چيژه گه وره كه ده گات؟ نهو ئامانجهش تهنها ناسيني خودايه.

به ردهوام خهلكی له ژيژ قورسايی تهنياییه کی مهترسيه داردا دهبن
ههتا پهيوهندی ده كهن به خوداوه، ئيتر ليژه وه به ردهوام بير له وه
ده كه نه وه كه خودا له گه ليانه و بينهر و بيسه ريانه؛ ئا ليژدا
ئازاره كان بو خودا دهبن به چيژ، برسيتييه كان دهبن به تيوي،
نه خوشييه كان دهبن به ساغی، مردن دهیته ژيانیکي ههتا ههتايی
نه براهه. ئا ليژدا مروف گوي ناداته نه وهی كه سی له گه لدا تيه،
چونكه له گه ل خودادايه.

ياداشته كان

لە سالى ۱۹۳۷دا بلا و كراوتەمەد

دوو پرووداون بەردەوام لە يادمن، ھەتا ئەو دەمەى مردووشۆرە كە
چاوە كانم لىكەدەنیت:

يە كەميان لەلای پرووبارى بەردەايە، لە بيست و ھەشتى ئەيلولى
۱۹۲۶ز.

دووھميان لە كەنارى ديچلەدایە، لە پینجى تايارى ز ۱۹۳۷-

* * *

بەردەدا بەھيواشی و بە پروویە كى گەشەو دەپۆيشت، وەلامى يە كەم
سلاوى خۆرى بەرەبەيانى دەدایەو، منيش لە ئۆتۆمبيلنىكى
گەرەدا بووم، تەماشای ئەو كۆمەلە خەلكەم دە كرد لە دوست و
ھاوڕييانم، بەم بەرەبایەنە ھاتوون مالتاوايم لىبكەن پيش ئەوھى بچم
بۆ عىراق، تەماشايانم دە كرد سوپاسگوزارانە بۆ چاكەيان و دلگران
بۆ دابريان، پاشان تىرامام لە بەردەدا ھاوړيى مندالى و ئەربابى

تەنبايى و رزگار كەرى دەرۋونم، لە رېسەو سىبەرى جوانى و
شۆرەبى دەبينم كە بەناز و لووتبەرزىيەو لى دەدات، سىبەرى منارە
دوورە بەرزەكان دەبينم كە دەدات لە ئاوەكە، تىيدا يادگار يە
زىندووەكانم دەبينم و لە گەلمدا دەدوون، چىرۆكى ژيانم دەداتەو بە
گۆندا و مېژووەكەم بۆ دەخوئىتەو، ھەست بە سوتاوى دابران دەكەم
و لەم ساتەدا ھەست دەكەم دىمەشقم خوشدەوئەت..... دىمەشق شوئى
يادگار يەكانم، دونياى دونياكەم، ئەوپەرى ئاواتەكانى
ژيانم... پاشان ھەموو ئەم وئنانە دەشيوئەت و لە چاومدا تەنھا وئەى
براكانم دەمىنئەو، لى رادەمىنم بە چاوينكى پىر ئەسرىن و دلىكى
لەرزۆكى ترساو لە دابران، پاشان ھەمووى لە يەك روودا
كۆدەيئەو، ئەوئش خوشەويستىن روو لەلام و نرىكتىن لە
دلمەو.. لە ئاوەكەدا دىمەنىك دەبينم كاتىكى زۆرى بە سەردا
تپەريووە و زەمانە چالى كەردووە، دەبينم تۆزى دە سالى لىدەيئەو و
دووبارە ژيانى بۆ دەگەريئەو.

..... لە وئستگەى حىجاز نمونەى ھونەرى نوئم بىنى لە
دىمەشق، وئستگەكە شەپۆلى دەدا لە خەلكى وەك چۆن دەريا
شەپۆل دەدات؛ لە گەشتىارى شېرزە و، لە مائاوايى كار بە
گريانەو، لە فروشيارىك ھاواردەكات.... لە ھاتوو و رويشتوو،
سەركەتوو و دابەزيوو. منىش كەنارگىريووم لە سوچىك لە
سوچەكانى شەمەندەفەرى حىفا، لە تەنىشتىشدا خوشكە

بېچوۋكە كەم دانىشتىبوو..... دەمىروانىيە دور، لە كۆتايى
خەلكە كەدا ئافرەتتىكم دەبىنى دەستى دوو مىندالى گرتىبوو، خۇي
داپۇشى بوو بە پۇشاكنىك هېچ شۇنىكى ديار نەبوو، بەلام لە
پشتى ئەو رۈوبەندىيە رەشەوۋە دووچاۋ ھەن ئەسرىن دەپىرئىت و
پەيوستە بە شۇنى ئىمەوۋە لە شەمەندەفەرەكەدا، لە نىوان ئەو
پەرسوانەدا دلىكى تىدايە بە تامەزرۋىيەوۋە لىدەدات و ئەسرىنى
لىدەچۆرپىت، لە پشتى ئەو ۋەستانە ھىمەوۋە ئاگرىك ھەيە كە
گەرۋى دەسوتىنىت و بومەلەرزىيەك كە وىران وىرانى
دەكات.....

فىكەي ئەو شەمەندەفەرە لىدرا كە دەمانبات بو مىسر، دل لىدانى
زىادىكرد، پاشان كەشەكەي پر كرد لە دوو كەلەكەي ۋەك ئەۋەي
كەسىكى زىندوو بىت و مالىئاۋايى بكات، ھەناسەيە كىدا ۋەك
ھەناسەي خەمىكى لە گۆرپىراۋ و ئازارىكى زىندانى كراۋ، پاشان
كەۋتە رى و رۈيشت پەيتا پەيتا وىستگە كە لىمان دوورده كەۋتەوۋە و
چاۋەكانم پەيوست بوون بە دەستى ئەو ئافرەتەي بە دەسرىكى سىي
مالئاۋايى لىدەكردىن، ھەتا ھەموو شتىكم لى ئاۋابوو.

لىرەدا ئاورم دايەوۋە خۇم بەتەنيايى بىنيەوۋە، بىنىم شەمەندەفەرەكە
خىرا دەروات بو ئەۋەي لە خىزان و شارەكەم دوورم بختەوۋە، بە
خەيالىمدا ھات لە پەنجەرەي شەمەندەفەرەكەوۋە خۇم فرىدەمە

خوارووه... گەر خوشکه بچووکه کم له گه لدا نه بوايه هه رچهنده
بچووکه به لام له من گه وره تره، هه رچهنده نافه ته، له من به هه تر و
پته تره!

ويستم خۆم فریده مه خواراوه چونکه هه رگيز به خه يالما نه هاتووه
بتوانم رۆژنیک به يی دایکم بژیم، نهو دایکه ی هوگرېوو پیمانوه و
هوگرېوین پيوه ی له هه چ دایک و کورنیکي تر نه ده چوین، دایکم
وابوو.... ناها، وابوو چ سودنیکي هه یه، نهوه ی بوو بوو؟

نهوا چهندين سال به سه ر رۆشتنیدا تیه رپيووه، لئ هه سته کم
دوینئ رووداوه که روویداوه، دهروونم غه مبار دهیت و ناتوانم به ک
وشه ی له سه ر بنووسم.

له دوا ی مردنی باوکم، دایک و باوک بوو بۆم، خوشه ویت و
مامۆستا و دونیا و دوا رۆژم بوو.... دایکم بوو.

نهو دایکه ی له نا کاودا به لا داباری به سه ریدا وه ک چۆن نهو داره
په چله ی له به هاری گه شه کردنی دایه و گه رده لولینک لئ ده دات و
به شکاوی و وشکی جی ده هیلنیت.

نهو دایکه ی که هه رگيز له بیرم نه کردووه، هه رگيزش یادم
نه کردووه! دهروونی په کردووه به لام یادی نایه ته سه ر زارم. له

خهونه كاندا دهیپینم زیندووه ههسته کهم دووباره گهراومهتهوه بو
ژیان و دهمهونت له نامیزی بگرم، چاوم دهکه مهوه ههست به
گهرمی زللهی زهمانه دهکه، بهلام بهرگهی زلله که دهگرم، به
هیچ شیویهک به براکانم نالیم نهبادا نهو شتهیان بیربخه مهوه که
له بیریان چووه یان به لاکهیان بو تازه بکه مهوه، یادی دایکم
فهراموش دهکه و فهراموشی دهکن، لهوهیه ههریه کهیان ههست
بهوه بکات که ههستی پنده کهم و دهشارتهوه وەک چۆن من
دهشارمهوه!

لهو کاته دا ساتی مالتاوی کردنم بیرکهوتهوه چونکه غه مهابر بوم،
هموو نازاره کانم تهنها یه ک مانایان ههیه تهویش نهوهیه من بیر
مردنی دایکم دهکهوتهوه، نهوه تاکه نازاری منه و هیچ نازارنکی
ترم نییه.

که به ناگا هاتمهوه ته ماشای ده موچاوی مالتاویکاره کانم کرد
دووباره وینهی دایکم بینیهوه، بهلام وینهیه کی زیندوو له
ده موچاوی براکاندا. مالتاویم لینی کرد به فرمیسیک له چاودا
و زهرده خه نهیه ک له دهما و نامازه کردنیک به دهست، پاشان
نوتمبیلله که دهستی کرد به رویشتن و پروو کرده سارا....
ئهمه پروو داوی یه کهم بوو!

• • •

روداوى دووهم له كەنارى دىجلەدا بوو له بەشى يەكەمى شەودا،
 وىستگەى خۆرئاواى بەغداد پربوو له دەيان باشتىن لاوى بەغداد و
 جوانترین كچه كانى، وانه و تاقىكردنەوه نزیكه كەيان وازلەهیناوه و
 بەمشەوه له مالى هاتوونەتەدەر بۆ ئەوێ مالىئاواى له هاورپیه كیان
 بکەن، خوشیویستن و خوشیان وىست، دلسۆزبوو بۆیان و ئەوانیش
 بۆ دلسۆزبوون، ئەو هاورپیه منم، ئەوانیش خوێندەکارەكانم،
 بەلكوو براكانم، هاتوون مالىئاوايیم لىبکەن ئەك وەك ئەنجامدانى
 ئەركىكى فەرمانى ئەك بە هیواى پاداشت و له ترسى سزا،
 بەلكوو بە وەفا و خوشەویستیهوه.... خوشەویستى جوانترین شتە له
 وجوددا، وەفاش پیرۆزترین شتە تییدا له دواى ئیمانەوه، منیش
 پالىمدابوو بە پەنجەردى شەمەندەفەرەكهوه كه دەمبات بۆ بەسره،
 گۆم گرتوووه بۆ وتار و شیعەرەكانیان كه هەستوسۆزیانی تىكەل
 بووه و بە یارمەتى دلیان نویوویانە، رادەمینم تەنها بەرەدا و
 دیمەشق و براكانم دەبینم.

لیم ئاوابوون له شینوى واق ورماندا، کاتىك بە ناگا هاتمهوه بە
 تەنیابووم له شەمەندەفەرەكهدا. ئەو دیارییه دەگرمه دلم كه
 خوێندکارەكانم پىشكەشیان کردووم. له پەنجەرهكهوه تەماشام کرد
 هیچم نەبینى تاریكى نەبیت....

یه که مجار که چوومه پولهوه تامه زرۆی شارده کهم بووم رڤم له
 غه ریبیه کهم بوو نازاری ددهام و دهیسوتاندم، له پوله کهدا تهنها
 چاوانیکی وهستاو و دلانیکی پشت هه لکردو له گه ل دهمانیکی
 داخراوم بینى، له لایهن منهوه عهدهم بوون چونکه له یاد گه مدا
 بوونیان نه بوو. به لام من نه وهستام و دلم خسته بهردهستیان، خوشم
 ویستن وهک چون برایهک براکهی خوشدهوت (هموویانم
 خوشویست نهک یهک دانهیان) دلسۆزبووم بۆیان و سووربووم له سه
 رازی کردنیان، ههستم دهکرد خوشی دهرۆونم داگیردهکات
 لهوکاتهی چاکهیهک پیشکهشی یهکیکیان ده کهم یان خراپهیهکی
 لیدووردهخه مهوه، دلم شوق دهبات گهر یهکیکیان ببینم خه فته
 دهخوات، نه دهرویشتم ههتا خه فته کهی کهم نه که مهوه و
 جه خاره کهی لیدوورنه خه مهوه، بۆیان دهژیام و بهوان دهژیام و
 له گه لیان دهژیام.

سهوم له بهردهستیاندا دانا و هموو نهو شتانهم نیشاندا که چه ندین
 ساله تیمکردوو، لوازترین بۆنهم دهقۆستهوه بۆ نهوهی ناشنایان
 بکهه به جوانی نه دهبی عه رهبی و گهرهبی که له پووری نیسلامی،
 به نرخى بیر کردنهوهی تازه، و ناراستهی رهنهی نوی، فیزی
 سه به خویی بیر کردنهوهم دهکردن، هانمدهدان بۆ موناقه شه کردن،
 دهسهلاتی مامۆستایم به کار نه دهینا بۆ قه ناعهت پیهینانیان، چونکه
 نه مه لوازیه، به لکوو هیزی کهسی راست و زمانپاراوی

مونا قەشە زانم بە کار دەهینا. دانم دەنا بە راستیدا گەر لە لای ئەوانەوه
بە دەربەگەوتایە، دانم بەوەدا دەنا که من نایزانم.
بەهره فەرمانۆشکراوە کانیانم زیندوو دەکردەوه، هانمەدان بۆ
بلاوکردنەوه و بەرھەم هێنان.

مامۆستا کانی هاوڕێم ئاگادارییان دەکردەمەوه لە دەرنەنجامە
خراپەکانی ئەمکارە، چونکە خۆندکارەکان (بە بۆچوونی ئەوان)
نرخێ نازادی و نەرمونیانی نازان و بە بێدەسەلاتی و لاوازی دەزانن
و دەیکەنە هۆکاری گیرەشیوتنی، لێ من بێنیم نرخێ دەزانن و
پێزی مامۆستایەکی زانایی نەرمونیان دەگرن زیاتر لەو پێزی لە
مامۆستایەکی توند و تیژی دەگرن، بێنیم ئەم پێنگایە زۆر زۆر
سوودی هەبوو، خۆندکارەکان روویان کردە وانە و ئەدەب لە
کاتی کدا پێشتر پشیمان تێکردبوو، وانە و ئەدەب بووبە دلخوازترین
وانەیان کە پێشتر رقیان لێبوو، تێیاندا نووسەر و شاعیر و
رەخنەگر دەرکەوت، ئومێد دەکەرت لە چەند سالی دادیدا ژیاپی
ئەدەبی لە عێراقدا زیندوو بکەنەوه.

سەر و دڵم لەبەردەمیاندا دانا، ئەوکاتە بەرھەمەکی هاتە بەر و،
لەودەمە ی ئەم چاوانە بە دڵسۆزییەوه جولان و ئەم دلانە بە
خۆشەویستیەوه پێشوازیان کرد و ئەم دەمانە بە جوانترین گەفتی
زانستی و ئەدەبی و خۆشەویستیەوه کرانەوه.... لەو دەمە ی هەموو

نەر جیارازییانه سرانهوه و زۆرلهخۆکردن له نینوان ساموستا و
خوێندکاردا نهما، هیچ نهمایهوه جگه له کۆمهڵی برا نهیت
یه کێکیان بۆ ههموویان دهژی و ههموویان کار بۆ یه کێکیان
دهکهن..... فهرمان هات به گواستنهوه بۆ بهسره!

• • •

نهوتتا ئیستا له بهسرههه لهم ژووره بچوو کهدا، یادی دانیشتنه کانمانم
دهکهوتیهوه لهسهه کهناری دیجله و دلم بهخیرایی لیده دات، وینهی
برا شاعیره کهمان دههینمه پیش چاوی خۆم که شیرینترین
شعره کانیمان بۆ دهلیت، که له نهرمیدا وهک شهونمی نهرم و خاوه،
لهولایهوه دیجلهیه که خۆرئاواوون پۆشاکینکی لهبهردا که نیوه که
چنراوه له پەتی نوور و سهه رهنگی تێدایه....یادی (شهوی
باران) که دهکهمهوه؛ نهو شهوی لهو باخچهیه بووین که دهکهوتیه
پشتی فرۆکهخانهی مهدهنی له بهغداد و لهبهردهماندا نههه فەزا
گهورهیه ههیه که درێژ دهیتهوه بۆ...دیمهشق، هیچ شتیک بهزی
ناگرت، پروناکی گلۆپه سووره بههیزهکانی فرۆکهخانه که دهیدا له
باخچه که و نهوانهی تێداوون وهک نهوهی بهشینک بن له
جیهانینکی نهفسوناوی، سروشت لهبهردهماندا وهک نیگارنیک
ددره کهوت که پهڕی ناوازمترین وینه کیش کیشاویهتی، نهه سوورییه
سهرسرههینههه و شینی نهه ناسمانه سافه و رهشی شهو لهلای
ئاسۆوه و، نافرتهانیشت به پۆشاکه فره رهنگهکانیا نهوه، پیش

خزمه ته کان به کراسه سپیه کانیانه وه، به سدر گیا کاندای پریان ده کرد و
هیچ دهنگیکیان لئوه نه دهات، به چرپه قسه یان ده کرد....

شنه بایه کی نهرمی ژینه ره وه بوو، دیدای له گوله کان و نهو ناویدی
بوئدار کردبوو، پروناکیه کان دوربوون وه ک شهیدی وئیل بیت له
تاریکییدا و بلهرزیت له ترسدا، نهو شهوه سرووشت هموو
جادوویه کانی کو کردبویه وه: سافی ناسمان و هیمنی شهو و، نهو
به هاری نه م باخچه یه ی رازاندبووه و به گول و گولزار هونیوه شهوه و
پوخته ی هونه ره کانی و به ره می به هره داریه که ی تیدا داناوه.

هموو شتیک عاشقبوو، مهستبوو بوو به مهی جوانی و خهونیان
دهینی؛ ساری فراوان مهست بوو بوو پوچو بوو له تاریکییدا و
خهونی به سیبه ر و ناووه دهینی، تهختایه که ی نهولامان خهونی به
به هاریکی به رده و امه وه دهینی، دورنی گه رابویه وه خهونی به
نهریه وه دهینی، سبه یینیش خهونی به شهوینک به هاوشیوه ی نه م
شهوانه وه دهینی.

منیش خهونم دهینی.... موراعاتی نه کردم و له ناسمانی
خهونه کانمه وه هینامیه خواره وه تهنها پیکه نینیکی شیرینی نهرم نه بیت
که له دهنگی نالتون دهجوو، به گوینه کانم گوینیستی نه بووم
به لکوو به چاره کانم بینیم دهجووه سهر شهونمی سوور ههتا نقووم بوو

لە تارىكىيە كى ھىمىندا، بىندەنگى گەرايەۋە... پىنكەنىنى عاشقەكان
 وجودى لەبىربردبۇۋەۋە و بە زىندوروى لە خەۋندا ونبوۋبوۋن! ھارۋى
 شاعىرەكەم بزوار و، چەمايەۋە بۇم و يەكىنك لە گۇرانىيە
 ((نۆيەكانى)) چىپان بە گونمدا:

باخى لىۋم بە ماچ پرواند گول و گولزارى گرت،
 لى كەس نەبوۋ لى بىكاتەۋە وشكبوۋ.
 جىنگاي خوشەويستم لە دلمدا راخست و بۇنخۇشم كرد،
 بەلام كەس لەسەرى نەخەۋوت و تۇز سەرى گرت.

ۋەك ئەۋدى خەلكى كە ئافرىنران بە نىۋدى ئافرىنراون، پاشان لە
 ژياندا بلاۋكرانەۋە، ئەۋدى نىۋەكەى خۇى دۈزىيەۋە بوۋ بە مرقۇش،
 ئەۋدى جگە لەۋدى دۈزىيەۋە شىۋاۋە، ئەۋدى ھىچى نەدۈزىيەۋە ھەر
 بە نىۋە مرقۇشى دەمىنىتتەۋە.

لە كۆنى ئەى نىۋەكەى ترم؟

ئەۋ نىۋەبەم لە دەستدا كە دلمى تىدابوۋ، ئەۋە كىيىيە دلم لە سنگىدا
 لىدەدات؟

ئەۋە كىيىيە بە چاۋى من دەبىنىت و بە گۆنى من گۆى بىست
 دەبىت؟

نەوۋە كىيىپە كە ھەرگىز نەمىيىنىۋە، ھەرگىز جگە لەۋىش نايىنم؟
 ھەستەم كۆرد نەم گۆرانىيە بەرزى كۆردمەۋە بۇ جىھاننىك كە
 ھەمىۋى باشى و جوانىيە، ھەستەم بە مەستىيە كى سەرسۆرھىنەر
 كۆرد، زانىم نەۋەى منى تىدام نەۋەرى ئاسودىمى و كۆتايى
 بەرزىيە، ئا لەم كاتەدا گۆنم لە ئاۋازنىكى دۇرڧىن بوو دۇوبارە
 بەرزى كۆردمەۋە، ھەتا نەۋەم بىنى من تىدا زەۋى بووم و نەۋىش
 ئاسمان، وشەكەى فاگنەرم بىر كەۋتەۋە:

((مۇسقىقا نەۋەكاتە دەسپىندەكات كە شىعر كۆتايى دىت)).

جوانىيەكانى تىكەل بوو لىمان، بوون بە يەك وزە چىرەى
 خۇشەۋىستى و ئاۋازى مۇسقىقا بە بۆنى گۆل، بۆنى عەتر بە پەتى
 پىر شىنگدار و ئاۋازىمى رەنگەكانى تىدا كۆبۇۋىۋە، ۋامان لىتھات
 گۆنمان لەۋە دەۋو كە دەيىنرەت، بۆنى نەۋەمان دەكۆرد كە
 دەيىسەرەت، ھەستەكان بوون بە يەك ھەست، نەۋىش ھەستى جوانى
 بوو!

نەۋەتا ئىستايادى سەدەھا يادگارنى دەكەمەۋە، ۋا ۋىنادەكەم ھەمىۋو
 خۇيىندكارەكانم لە بەرانبەر منن تەنانەت دەستەم دىرئۆدەكەم بۇ نەۋەى
 تەۋقەيان لەگەلدا بىكەم، ۋەلى تەنھا ھەۋا دەستەم دەگىرت، بەبى
 ئومىلدى دادەنىشم. نەۋ لاۋانە بوون بە بەشىك لە من چونكە لە

دەرۋونمدا يادگار يان ژيانده، وهك چۆن له دەرۋونياندا يادگار يان
ژيانده، نيمه پيكه و مين گهرچي ليكه وه دەرۋون!

ئەو تە ھۆگري نەم شارە بووم كە رڤم ليى بووى. خۇراگر دەيم
لە سەر نارەحتىيەكانى ژيان لە پيناو ئەو خوئندكارانەدا كە خۇشيان
دەيم، منيش خۇشمەدەين و ھۆگريانم، تەنھا بۇ ئەو دین بۇ
قوتابخانە ھەتا گونبىستى وانەكانم ببن، ئەگەر وانەم نەبىت لە
مالەو دەمىننەو و ھەولەدەن و ئامادەكارى دەكەن بۇ تاقىکردنەو،
ھەموو ھەوليان بۇ يارمەتيدان و دوورخستەو و نازارە
لیم..... سوورن لە سەر ھىمنیم زياتر لە سووربوونيان
لە سەرکەوتن لە تاقىکردنەوكانياندا، وتەيەكى منيان پى باشترە
لەو دى ياسا دەلييت.

لە پيناوى ئەمانەدا خۇراگر دەيم كە خۇشەويستى خۇيان لە دلەدا
چاندووە بۇ ئەو دى سبەينى ليى بكەنەو و بە بريندارى ليى
بگەرین، نەمە ژيانى مامۇستايە؟

چ دەمىننەو لە دلنك كە ھەر پارچەيەكى لە قوتابخانەيەكە؟

مژدەبىت لەو مامۇستايە دلى نيە....

بەدبەختى بۇ مامۇستايەك گەر مروف ینت!

• • •

لەوێ بەسەرم ھاتوو

لە ھالی ١٩٤٥ د. چەنگ

من کەسێکم کە خوینەرانی لە دوورەوە لە ھەقیقەتی خۆم زیاتر
گەرەم دەکەن، بۆچی ئابرووی خۆم ببەم لەلایان؟ باسی چیان بۆ
بکەم، ڕووداوەکان زۆرن، ئەوانەی بەسەرمدا ھاتوو کتییەک پر
دەکات؟

پاشان وتم: بۆچی باسی ئەمەیان بۆ نەکەم... باسی ھەقیقەتی
خۆم و وینەم لەلای خوینەرانی؟ لەم ڕوودووە چەندین باسی خوشم
ھەیە، ماوەی بیست ساڵە لە ڕۆژنامەکانی شام و گۆڤارەکانی
میسر و لوپنان بابەت دەنووسم وەک نووسینی پیرەمێردێک،
خوینەرەکان وایاندەزانی پیرەمێردێکی سەرسپی پشت چەماوەم و بە
ھیواشی ڕێدەکەم. لە ڕوومدا نووسینی ڕۆژەکان و ئەزموونی
دێرەکان بە دیارکەوتوون. پێم خوێشەبوو ئەم ڕووداوە خوشانە
بلاوبکەمەوە چونکە سوودی نییە بۆ گۆنەرەکان ئەگەرچی بە
چێژە بۆیان، بەلام نێستگە کە ویستیان باسی شتێک بۆ گۆنەرەکان
بکەم کە بەسەرمدا ھاتوو، پێکەنیناوی ییت یان نا. پێکەنینیش

كېنەشەي نېيە و سوودى ھەيە بۆ جەستە و جولەي خوتۇن خىزادەكەت
و ھەز زىياد دەكەت، بەلام موسىبەتە كە ئەۋەيە نوكتەيەكى سارد
بەلنەت و پېنەكەن، يان كەسەنكى رەزا قورسەم و خۇم ناسك
بەكەمەۋە، رەزا قورسەش خۇي ناسك بەكەتەۋە دەپنەت بە
تاعون.....پەنا دەگرم بە خۇدا.

خوشك و برا بەرپەزەكانم.... لەۋەي بەسەرمدا ھاتەۋە:

جارىكان (ئەۋ دەمە لە ھەرپەتەي لاۋىتىدا بووم سەرەتەي نوسىنم بوو لە
رېسالىدە سالى ۱۹۳۳) سى كەسى يېگانە ھاتن بۆلام، شىۋە و
قەسەياتم بە دلنەبوو، لە بەردەرگا ۋەستام و تەماشاي شىۋەياتم دەكرد،
شىۋەيان بەلگەبوو بۆ ئەۋەي رەزا قورسەن، تەماشاي منيان دەكرد
ۋەك مىندالېك دەيانىنىم. وتيان: ئەمە مالى بەرپەز شىخ تەنتاۋىيە؟
بەيىزايىۋە وتم: بەلى. وتيان: باوكت لە مالى؟ وتم: نەخىر. وتيان لە
كوى بەگەينە خزمەتەي؟ وتم لە گورستانى دەحداح، لەلەي رېنگاي
رەۋبارەكە بە رەۋى باشوردا. وتيان: سەردانى مردوۋەكانى دەكەت؟
وتم: نەخىر. وتيان: كەۋاتە؟ وتم: ئەۋ سەردان دەكرىت....يەكىكان
قىزەيەكى كەرد بەسەرمدا ترساندىمى، وتى: مرد؟ چۆن مرد؟ وتم:
ئەجەلى ھات و مرد. وتيان: خۇدا پاداشتان بەداتەۋە، إنا لله وإنا إليه
راجعون، ئەدەب چ زىانىكى كەرد! وتم: يەكىك بوو لە گەۋرە
فېرخوازەكان بەلام ئەدىب نەبوو. وتيان: داماو، تۆ باوكت ناناسىت!

رڻيشتن و دهرگام داخست، به تنها له پينگه نيندا قرتابووم وه ک
شپته کان. وامدانا شته که ته و او بووه، نه گه شته نيواره خه لکي
کومهل به کومهل دهاتن بولام، گهر نه پانناسيمايه به يي دهنگي
داده نيشتن، نه وه شي دهيناسيم پنده کوني و دهوت: نه نوکته پوچه
چييه؟ دهوت: چ نوکته يه ک؟ يه کيکيان رڼا نامه يه کي دهرکرد و
وتي: نه مه، ناگات ليي نييه؟ لي م سهند تييدا نوسرابوو (مردني
نوسهري و و و، عه لي ته نتاوي)!

نه مه يه ک

له ودي به سه رمدا هاتووه:

له و کاته ي له عيراق بووم له سالي ۱۹۲۶ نه قل کرام له به غداده وه
بو به سره به هوي دژايه تي کردنيکه وه له نيوان من و موشريفيکدا،
هاته پوله وه و گويي له وانه کهم گرت، که هاتينه دهره وه (دوورويي
کرد) وتي سه رسامم به نووسين و فزله کانت، (دوورويي کرد) وتم
شانازي به گه وره يي و نه ده به که ته وه ده کهم (پنستر ناویشيم
نه بيستبوو). پاشان دهستيکرد به ره خنه گرتن له وانه کهم، وتم: تو
خوت به چي ده زانيت؟

پي وتم و پيم وت... ديمه نيکي جوانبوو له به ردهم خوئند کاره کاند و
نمونه يه کي بالايان بيني له ليک تيگه شتنی دوور و وينه يه کي

چاکی و رهوشت بهرزی. پاشان وتاریکم لهسەر نووسی پشتم
شکاند، دهستی له کارکێشایهوه و گهڕایهوه بۆ شارهکهی، منیش
نهقل کرام- وهک سزایهک- بۆ بهسره.

گهشتم بهسره و چوومه قوتابخانهکه، پرسیارم کرد کامه پۆلی
(به کالۆریایه) له دوای ئهوهی تهماشای خشتهی وانهکانیانم
کرد و کاتی وانهی ئهدهب بوو، بهرهۆ پۆلهکه رویشتم بهبی ئهوهی
قسه له گهڵ کهسدا بکهه یان خۆم بناسیتم.

که نزیکبوومهوه له پۆلهکه مامۆستایهکم بینی، به تهمهنیکی
بهغدادی بوو نزیکبوو لهوهی خانهنشین بکریت، قسهی بۆ
خوێندکارهکان دهکرد و ئامۆژگاریی دهکردن، گویم لیوو وهسیهتی
بۆ دهکردن باش بن (له بهرێزی خۆیهوه) بۆ ئهوهکهسهی دیته شوینم
ئوستاز تهنتاوی، ئهمه و ئهوهی دهوت و ستایشی دهکردم... وتم:
کاتیکی گونجاوه بۆ ئهوهی منیش به شانیدا ههلبدهم و ستایشی
بکهه، بیرم چوو سهرم پرووته و لهتاو گهرمادا قاپووته کهه به
دهستمهوه گرتووه و کراسی قۆل کورتم له بهردایه، بههینواشی دام له
دهرگا و ویستم بچمه ژوورهوه. پرووی تیکردم و هاواری کرد: ئی
کهره زل بۆ کوی؟ تهماشای خۆم کرد: ئایا گوێکانم درێژن؟
کلکم ههیه؟ وتی: چیه؟ تیناگهیت؟. له بهر خۆیهوه دهستی کرد به

قسە کردن جوړه‌ها جوړنی تېدا بوو که نه‌مده‌زانی واتای چیه و به
پیکه‌نینه‌وه گویم گرتبوو.

پاشان وتی: وهره با خویندکاری ناخر زه‌مان ببینین، بوسته و باسی
به‌خته‌ریمان بو بکه، هه‌تا بزاینن تو که‌ریت یان نا؟

وه‌ستم و ده‌ستم کرد به قسه‌کردنیکي هیمن و رینک‌خراو،
به‌شیوازیکی شیرین و زمانیکي ره‌وان. گه‌رام و شیم‌کرده‌وه و
نمورنهم هی‌نایه‌وه و شروقه‌م کرد، به‌راوردم کرد له‌گه‌ل نه‌بوته‌مامدا.
به کورتی وانه‌یه‌کم و ته‌وه که هاوشیوه‌ی من
ده‌لیتته‌وه..... خویند‌کاره‌کان اقایان ورمابوو، ملیان درېژ‌کردبوو
هه‌ناسه‌یان سواربوو، ماموستاکه‌ش له کورسییه‌که‌ی دایه‌زیبوو
هاتبوو به‌رانبه‌رم و له شو‌کبوونیدا خه‌ریکبوو چاوه‌کانی بیننه‌ده‌روه
و نه‌یده‌توانی قسه‌بکات، منیش ته‌ماشام نه‌ده‌کرد و دک نه‌وه‌ی هه‌ر
نایبینم، هه‌تا جه‌ره‌س لییدا.

وتی: تو کییت؟ ناوت چیه؟

وتم: عه‌لی ته‌نتاوی.

نه‌وی تری بو گونگره‌کان جیده‌هیلم وینای بکه‌ن!

بەسرە فێسنای عەرەبە، لە ھەموو شەقامینکدا جوگە ھەیە، ئەگەر
 بتهوێت بە رینگای ناویدا دەرۆیت، ئەگەر بتهوێت بە رینگای
 وشکانیدا دەرۆیت، شەتولعەرەبی تێدایە، هیچ جوانیەکی نەم
 دۆنیایە ھاوتای نابێت لەوکاتەمی بەو گەمییە جوانانە پێدا تێپەر
 دەبیت. بەسرە خانەمی ئەدەب و شوێنی شیعەر و سەرچاودی عەرەبی
 بوو، میژوووەکەمی میژووی رەوانبێژی عەرەبییە. لێ رۆژدەکانم لە
 بەسرە ھەمووی بەدبەختی بوو، بێزارییەکی بەردەوام بوو. تێیدا
 رۆوداوی پێکەنیناوی و رۆوداوی گریانایم ھەیە، ئەگەر ئەو
 خولەکانەمی نێستگەکەمی بۆی دیاریکردووم تەواو نەبۆایە باسیانم
 دەکرد.

بەلام نەخێر، سوپاسم بۆ نێستگەکە ھەیە کە کاتی بۆ دیاری
 کردووم، لێمگەر بە تەنیا سەرقالی یادگارییەکانی دۆنێ بێم، بە
 ئارەزووی خۆم لە رابروودا بژیم، گونگرەکان چاودێریم ناکەن و هیچ
 کەسینک بەشداری ناکات لە گەلمدا لە چێژی یادکردنەویدا.

پيشه‌کى ديوان

نەمە پيشه‌کى شاعىرنگە ھەزار ھەزارى
 بىرام سۆز پىلايىدە ھەمىشە ۋەتەن چۆن ئە - ئى ۱۹۲۸
 بەمىن ئەندى شىخ ۋەتەننى ئىگىگەرەم گەرچى ۋەتەن
 ھەربىگە ۋە گەورەت ۋە ھەربىيەتتى - ھەلبەت

پيش بيست و پينج سال بەلنىم بە ئومىتار ئەندى ھەتاردا ئەم
 پيشەكەيە بۆ بنووسم، لەو ۋەتەننى گونىيەستى يەكەمىن پارچە
 شەئرى بووم، پىم ۋەتەن ئەندى تۆ دەبىت بە شاعىرنگە مەزەن، مەنىش
 دەم بە نووسەر و پيشەكەيە ديوانەكەت بۆ دەنووسم.

ئەندى بوو بە شاعىر ئايا من بووم بە نووسەر؟ ھەتە ئەمىر پينج
 ھەزار لاپەرە زياترم نووسىوود، بە دارشتەنەو دەرشتەتەو و
 كۆمەنەكردۆتەو، لە دلمەو نەقلم كەردوود و لە كەتتەو نەقلم
 نەكردوود، بەلام نەبووم بە نووسەر، چونكە ئەمىشەو دەستەرسام لە
 نووسىنى خۆشەويستىن بابەت لەلام و پىويستىن يان لەسەرم، ئەو
 پيشەكەيە پيش بيست و پينج سال بەلنىمدا بە ئەندى بۆى بنووسم!

دانيشتم پيشه كيه كه بنووسم، ههستم كرد گه رامه تهوه بو روزه كاني
 رابردوو كه له دهستداوه و دلنيا بووم ناگه ريتهوه، په رده له سهه
 جيهانيك لاجوو هه مووى خوشه ويستى و پاكي و جوانى بوو،
 جيهانيك من و نه نوهر زور تيدا ژباين، پاشان له دهستمان چوو،
 ريگا كه مان ونكرد، جيهانيك كه هه قيقه تيك بوو، به داخه وه
 ئيستا بوته يادگارى، واقعبوو، بوو به خيال، ئيمه تيدا بووين
 ئيستا ناموين پي، تهنها به دل دهيينين له رپي تهه و مژى
 رابردوو وهوه.

دهرگاي يادگار يه كان به روومدا كرايه وه، رابردوو بوم
 دووباره كرايه وه وهك نه وهى فيلميك بيت و پر بيت له جوانى و
 مهردايه تى، فيلميكى دريژ له چهند ساتيكا پيشانم درا، كه
 نووسين و دههينانه كهى سى سالى پيچوو، فيلميك خومان
 پالوان و نه كه ترى بووين، وامان ليهاه له دووره وه وه رزه كانيمان
 پيشان درا.

وه رزى يه كه مى نهه فيلمهه بينى، له تاكه قوتابخانهى ناوه ندى
 ديمه شق بوو، ((مه كه بى عه نهه را))، له كو تا يه كاني جهنگى
 جيهانى يه كه مدا، نهه كاتهى بو يه كه مين جار نه نوهر عه تارم
 بينى. خو ئند كارنكى نههه و نيانم بينى، روو خوش و قوز،

پوشاکيکي جواني پوښيښو به يې نه وهی شونډه واری زهنگيني پڼوه
 دياربيت، ته ماشاگردنه که ی وړلي پڼوه دياربوو، به سينه ری
 ديواره کاندې به هيواشي و به هيمنيه وه رڼي ده کرد، وهک نه وهی
 شهبهنگ بيت و به خه يالي که سيکی خه وتودا بروات، دووره
 پرتزوو له خوڼدکاره کان و يارييه کاني نه وانی نه نجام نه ده دا،
 پرسيارم کرد له وانه ی دهيناسن، وتیان: نه مه خوڼدکارنکی شاعيره
 ناوی نه نوهر عه تاره، نه و کاته ته نها بروام به شاعيراني سه رده می
 نه فامي و نيسلامي هه بوو، رازی نه ده بووم شيعری موته نه بی
 بخوڼنمه وه و ماموستا کانيشم به مه رازی نه ده بوون به مه بو نه وهی
 به هره کانم تیک نه چیت، گوښیستی ناوی شهوقی و مه نفلوتیش
 نه بوو بووم، هه ربویه نه م شاعيرم به گه وره نه زانی که ناوی نه نوهر
 عه تاره نه داوای هاوړييه تيم لی کرد، گومانيشم وانه بوو له نيوان
 من و نه ودا په يوهندي رووده دات، هه تا نه و رڼکه وته به خته ودره يينه ره
 روویدا، که له ژيانی من و نه ودا گه وره ترين کاريگه ری هه بوو:

نه م رڼکه وته له بهر ددرگای ((قوتابخانه ی بادرائيه)) ابو له
 شهويک له شه وه کاني رهمه زاندا، نه و روژانه ی به راستی رهمه زان
 سه ردانی ديمه شقی ده کرد و ديمه شقیش ده زانی به سه ردانی
 کردنه که ی و ناههنگی ده گيرا به هو ی ديدارييه وه، من له دهره وهی
 بووم و نه نوهرم له ناووه بينی، سلاومان له يه کتری کرد و پڼکه وه
 گفتوگومان کرد، قسه کردنمان دريژهی کيشا و له ژير رووناکی

شەقامە كەدا دەستە بووین هەتا باسی شەوقی هات، شیعەرنکی ئەوی
 بۆ خۆتەندەمەو، بە دەنگینکی شیرین و بەسۆزەو خۆتەندییەو، هەستم
 دەکرد بە هەر وشەییەکی شیعەرە کە دەدات لە دانەییەکی دلم،
 خۆشەویست، بە کەمجار دەگەیت بە کەسێک هەست دەکەیت
 خۆشەویست یان رقت لێیەتی، هۆکاری خۆشەویستن و رقت
 لێبووتەو کەت نازانیت.... نەینییە کە خودای گەرە کردووەتیە
 ئەررونی مەرۆقە کەنەو.

بە قسەکانیدا تیگەیشتم مایان لە سەمانەییە، منیش لە دیمەجیە
 نیشتمەجی بووم، بووین بە ھاوڕێ. باسی مردنی باوکم بۆی کرد
 لەو رۆژانەدا، ئەویش باسی مردنی باوکی بۆ کردم کە منداڵ بوو،
 بە بازارێ عیمارەدا تیگەیرین (عیمارە لە دیمەشقدە وەک گەرەکی
 حوسەین و ئەزھەر وایە لە میسردا، گەر رەسەزانت لێ ونبوو بە
 گەورەیی و جوانییە کەمەو لە حوسەین و عیمارە دەیدۆزیتەو، گەر
 باشیەکانیت لێ دیارنەما لە هەموو شەرتێک لە عیمارە یان
 حوسەیندا دەیدۆزیتەو)، بەلام ئەو شەو هەستم بە هیچ شتێک لەو
 گەورەییە نەکرد، ئەوی لە ئەنەرەو گونبەستی دەبووم گەرەتربوو
 لەلام ئەوی دەبینی، رێمان کەوتە دەحداح. ئا لێرە، لەسەر گۆڕی
 باوکی و گۆڕی باوکم، ئەم ھاوڕینیەتیە لە دایکبوو کە شیعەر و
 پەخشان و خۆشەویستی و دلسۆزی لێهاتە بەرھەم، جوانترین و
 ناسۆدەترین ھاوڕینیەتی بوو. لێرە، لە شاری مردووەکان، ئەم

خۆشه‌ویستیه ژیا که مردنیش ناتوانیت له‌ناوی ببات، چونکه نه‌دهب
نه‌مری پی به‌خشیووه.

وه‌زی فیلمه‌که به‌رده‌وام بوو، بینم بووم به‌هاورینی و بوو به‌هاوریم،
باسی خه‌مه‌کانی خۆمم بۆی ده‌کرد و باسی خه‌مه‌کانی خۆیی بۆ
ده‌کردم، له‌ژیانییدا ژیا‌نی خۆمم ده‌بینی، له‌ژیانمدا ژیا‌نی خۆیی
ده‌بینیه‌وه، نه‌دهب و سیویی بوون هو‌گری یه‌کتری کردین، دۆخی
ژیانمان مام ناوه‌ندبوو، یه‌ک پله‌له‌سه‌رووی هه‌ژاریه‌وه نه‌ده‌گه‌شته
ده‌وله‌مه‌ندییش.....هه‌تا وای لی‌هاتبوو من نه‌و بووم و نه‌ویش من
بوو.

شيعره‌کانی خۆیی بۆ ده‌وتم، نۆبه‌ره‌ی شاعیرنکی به‌توانام ده‌بینی
نه‌ک هه‌ولێ خۆ‌ندکارنکی سه‌ره‌تا، له‌م نۆبه‌ره‌دا به‌هێزی گوزارشت
کردن و به‌رزی بیرکردنه‌وهم ده‌بینی، له‌باره‌ی نه‌سرینه‌وه ده‌لیت:
عجبي من لغة غامضة تطرب الناس على شتى لغاها
نه‌مه‌پارچه‌شيعرنکی به‌رزه‌له‌دارشته‌وه و واتا‌که‌یدا. له‌په‌سنی
ته‌مه‌ندا ده‌لیت:

والعمر يحكي مستغيثا عَلا أُنينه ثم تولي صدادا
نه‌نوه‌پارچه‌شيعری ده‌وت، شيعری دَل، به‌دوای به‌کدا. له
کانیه‌کی پاکه‌وه هه‌لیده‌گۆزی که وشک ناکات، زاره‌کان
ده‌یانگواسته‌وه و رپۆژنامه‌کان ب‌لایان‌کرده‌وه، عه‌ره‌بی پیشوازی له
شاعیرنکی نوێ نیلهام به‌خش کرد، مامۆستامان موحه‌مه‌د که‌رد

عەلى دەرگای بۆ كردهوه، بۆ ئەو و سى براكەى^{۲۳} ناھەنگىكى
 رېزىلىتەنى سازكرد، تىيدا ئەنەر شىعرىكى نوى گوت بە
 ناوئىشانى (شاعىر)، بە جوانى بابەت و وشە و واتاكانى ھەلبۇزاردەبوو،
 ئەم پارچە شىعرە رېنگاى گۆفارى ((زەھراى)) بۆ كردهوه كە خالۆم
 موخىبوودىنى خەتىب لە مىسر دەريده كرد، جوانترىن گۆفارى
 ئەدەبى بوو لەو دەمەدا. ھەزمەدە كرد شاعىر لە ديوانە كەيدا بلالوى
 بكا تەو (كە بەشىكى كەمى شىعرەكانى لەخۆ گرتووە)، بۆ ئەو
 خۆتەرەن بزەن ئەنەر پىش بىست سالى چۆن شىعرى ھۆنىو تەو،
 ھەزم دە كرده گەر لە ديوانە كەدا بوونى نەبوایە - ھەموویم لىرە
 دابنايە، بەلام زۆر درىژە و لاپەرەكانى ئەم پىشە كىيە پر دەكات.
 شىعرى ئەنەر لەو ماوەدا ناھات بوو، ھونەر كوردبووى بە ورنە،
 فرمىسك بوو رەوانىژى كوردبووى بە شىعر، پارچە پارچەى شىرىن
 بوون، نازانم بۆچى شاعىر لەم ديوانەدا داینە ناو تەنھا
 پارچەى ((ھەمامە)) نەبىت.

• • •

دەمىنى وەرزی فىلمە كە بەردەوامە..... ھەموو ورد و گەورەبەكى
 ژيانى براكەم بىنى لە مندالى و گەورەبىدا، ھاورىم لە شار و لە
 گەشتدا، ھۆكارى شادوومانىم لە خوشى و ناخوشىدا: ئەنەر.

^{۲۳} جەمىل سولتان، زەكى مەھسەنى، نەبوسە لما عبدولكەرىم كەرمەسى.

رؤژانى قوتابخانەم بينى ئەو كاتەى پىنكەوە خۇندە كارىووين، دەگەل
ئەدەبدا لە ژيانى خەيالدا دەژيان، چونكە دەستەوسان بووين لە
دونىاي واقعدا ئەو بەدەست بەينىن و ئاواتە خوازى بووين، وەرەس
دەبووين هەتا رؤژ تەواو دەبوو بۆ ئەو رزگارمان بىت لە وەينەى
دەستەى بىركارى و تەلىسمى ھاورپىيانى كىميا هەتا رابكەين بەرەر
ئەدەب، بۆ ئەو ھەموو قسەيەكى ناوازدە بخوئىنەو و لىكۆلىنەو
لە ھەموو ناوازيەكى رەوانبىژى بكەين.

ئەنەرەم بينى لە ھەموو ئەدىبەكانى بردبوودە لە ((زانست))ى
بىركارىدا، تا ئەو نىوەتيرەى بازە و لایەكانى سىنگۆشەش
فېرېووبوو، زۆرى نەمابوو بگاتە كۆتايى زانست گەر (خالى
ھاوبەشەى) بزانيايە كە - امرؤ القيس - يش نەيبىستوو، بينىم
مىشكى كۆدە كردۆتەو و ئارەقى دەسرى، دەيوست لە نەيتى ئەو
((كىشە گەورە)) بگات كە لە ھىچ نەيتىەكانى ناگەى، ئەو
كىشەيە چارەسەر بگات كە ھىچ چارەسەرنكى نىيە. (رەگى
دوو جا)، شايدەى ئەو دەدەم من چل سالىم تىپەراند، رؤژە رەشەكان
و ناخۆشەى قورسەكانم بينى، رىنگا سەختەكانم برى، لە شەپۆلە
سەختەكانى دەريا رزگاربووم، چوومە سەروى ھەورەكان، لە
وشكانى و دەريا و ئاسماندا ھىچ شتىكم نەبينى قورستر و ناخۆشتر
بىت لەو رەگە دووجايانە..!

يېنىم رۇزگار نېۋانى من و ئەۋى دورخستوتەۋە، من سەرقال بووم
 بە رۇزنامەۋانى و لە سياسەتدا رۇچووم، ئەنۋەرىش فېرکردنى
 پېشخست، بەرئۆۋەرى قوتابخانەى منىن بوو، لەو گوندەدا لە
 دامىنى بەردەكانى قەلەموونى خواروو، گروى خەۋنەكان دەينى لە
 جوانرىن (كانى) و ئەفسوناۋى ترين و دلر فېتتىرىنيان: كانى منىن.
 ھەركەسىك كانى منىنى نەينىيىت جادۋى كانىيەكانى
 نەناسىۋە، جوانى ھەلقولانى نەينىۋە، مەى جوانى نۆش نە كرددۋە
 لەسەر سفرەى سرووشت.... ناۋە ناۋە سەردانم دەكرد شەۋنك بۆ
 دووشەۋم لە بەھەشتىكى پر نىعمەتدا بەسەر دەبرد، دووچار مەست
 دەبووم: مەستى جوانى و مەستى زمانپاراۋى، ملکہچ دەبووم بۆ
 دوو سىحر: سىحرى سرووشت و سىحرى شىعر، لە رابردۋى
 گەشاۋەدا يادەۋەرىيە شىرىنەكانم كۆدەكردۋە، لەگەل داھاتۋى بە
 چىژىشيدا ئاۋاتىكى خوازراۋ، لە ئىستايە كىش كە ونبوۋە لە مەستى
 چىژدا ھەتا تىيدا ئىستايەك نەماۋە ھەست و پەى پىن بېھىن، لە
 بەرەبەياندا گونم رادەدرا بۆ ئەو جۇگەلانەى لە كانىيەكانەۋە
 ھەلدەقولا و بىسەرى شىعرەكانى ئەنۋەر دەبووم، شەۋانىشمان لەلاى
 بەردەلانەكان بەسەر دەبرد كە لە دلى خۇمانمان رزانە بەسەرىدا
 ھەتا واى لىھات بەسۆزۋو بۇمان و خۇشەۋىستى پىن بەخشىن،
 رەۋانېژىيمان رزانە بەسەرىدا ھەتا ھاتە گۆ بۇمان، باسى
 رۋىشتۋەكان و چىرۋكى پېشىنەكانى غەسانى بۆ دەكردىن خاۋەنى
 شكۆمەندى و شەۋەفمەندى، ھەستمان دەكرد كە رابردۋو گەراۋەتەۋە

و کۆشکه کانی به لُخ ئاوه دان بونه ته وه و شکۆ مه ندی زیند و و بۆ ته وه و
خۆ شه ویستی ژیا وه ته وه، ته نانه ت وه ها هه ستمان ده کرد که گو ئمان له
چرپه ی عاشقه کان و نا هاتی مه ستی و وه سو سه ی ما چه کانیانه،
خه یالی له نامیز گرتنه کانمان ده بیینی له پشستی په رده کانه وه!
رۆژانیک که تییدا ئاسو و ده بووین، به به رد و ئاوه که ی ئاسو و ده
نه بووین به لکو و به خه ونه کانی گه نجی ته وه. ره حمه تی خودا له
گه نجی تیمان و ئه و رۆژانه بییت.

خۆ مانم بیینی و من بو و بو و مه مامۆستا له شاخی دیمه شق(له
موها جیرین)، ئه ویش مامۆستا بوو له قه دپالی شاخ(له سال حیه)،
به ته ساوه چا و ده روانی شه و مان ده کرد، هه ر که شه و ده هات من لی ره وه
ده هاتمه خوار وه و ئه ویش له ونوه ده هاته خوار وه، هه تا له عه فیف
ده گه شتین به یه ک، دلخۆش ده بووین به به یه ک گه شتمان وه ک
چۆن دوو خۆ شه ویست دلخۆش ده بن به دیدنه ی یه کتری له دوای
ئه وه ی زۆر ده می که لیک دا برا ون.

رۆژه کانی عیراقم بیینی، گولی رۆژه کانی من و ئه نوهر و
جوانیه کانی، رۆژه کانی به غداد.... سلاوی خۆ شه ویستی و وه فا له
به غداد بییت، سلاو له سه ر خه لکه که ی بییت، سلاو له ئه سه زی و
جهدادی و پروو حی راوی و برا کانم و خو ئند کاره کانمان له و ی.

ئاي رۆژەكانى بەغداد چەندى خوشبو، ئاي شەۋەكانى چەندى
قەشەنگ بو، ئاي چەندى يادگارى شىرىنمان تىيدا تۆماركرد!
سلاوى بەردەدا لەسەر دىجلەكەى بىت، سلاوى حور لەسەر دار
خورماكانى بىت، سلاوى عىتابا لە ئەبوزىيەكەى بىت، سلاوى
رەبەۋە و مىزە و شازرىوان لە ئەغزەمىيە و كەرادە و رۆستەمىيەكەى
بىت....

لەۋى ھەمىشە پىكەۋە بوۋىن، ئەنەدەر لە پۆلىك وانەى دەۋتەۋە و
مىنىش لە پۆلىكى تر، ھەندى جار دەچووم لە جىنى ئەۋ وانەم دەۋتەۋە
و دادەنىشت و گۆنى دەگرت، ھەندى جار دەھاتە شوئىنى من و لە
جىنى من وانەى دەۋتەۋە و دادەنىشتەم و گۆنم لىنى دەگرت. پىكەۋە
بەسەر جىسرەكەدا رىمان دەکرد، ھىچ شوئىنىك لەسەر زەۋىدا نىيە
پىرىت لە يادگارى سەربەرزى و شىعر و خوشەۋىستى ھىندەى پردى
بەغداد. دەچوۋىنە كەنارى دىجلە و دەگەشتىنە رىياز و، سەردانى
كۆشكى خەلىفەكان و شوئىنى شاعىرەكان و خەلۋەى
خوشەۋىستانمان دەکرد، دەچوۋىنە خانوۋ و تەلار و گۆرستان، لە
نەرىتى باب و باپىران نىزىك دەۋىنەۋە و بەۋىنى رابردوۋ ئاسۋودە
دەۋىن، دىجلەمان دەھىنايە گۆ و ھەۋالمان دەدا بە شوئىنەۋارەكان و
پرسىارمان لە دارخورماكان دەکرد، گۆنىستى رابردوۋى مەزن
دەۋىن لە زەۋى و لە خەلىكەۋە و ھەۋالى باپىرە بەھرەدارەكان،
گۆنىستى چىرۆكەكانى شكۆمەندى دەۋىن كە چاۋى زەمانە

هاوشیوهیانهی نهیبینیووه و پشتی زهوی شکومهندیکی
ههله گرتووه باشتی و گه ورهتر و چه سپاوتر و بلندتر بویت لهوان.
خه لگی نه یانده بینین بهیه کهوه نه بیت، دهیانووت نهوهر و عهلی،
عهلی و نهوهر، ههندی جاریش تیکه لیان ده کرد دهیانووت عهلی
عهتار و نهوهر تهنتاوی!

رۆژه کانی بهغداد باشتین رۆژه کانی نهوهر بوو، تییدا جوانترین
وینهی سرووشتی له دهروونیدا خهزن کرد، تییدا ناوازهترین
شیعره کانی هۆنیهوه، تییدا له ژیا نی شاعیردا سهردهمینکی نوێ
دهستی پیکرد نهویش سهردهمی شیعی قهومی بوو: شیعی
حه ماسهتی نهتهوهی. بهمهش تالینکی بۆ گیتاره سیهراوییه کهی
زیاد کرد و شیرینترین ناوهزه کانی پیی ده کرد.

هه موو نه مانهم بینن ههستم کرد دنیا ده مسورینیهوه، وینه کانم لی
تیکه ل بوو و دیمه کان چوون به یه کدا، نه مده توانی هیچ
جیا بکه مهوه و نه مده توانی هیچ بنووسم.

ده مبینی فیلمه که بهردهوامه، له سالی ۱۹۲۰ دا بووین من
بیکار بووم (له دوا ی گه رانهوی دووه م له میسر)، نهوهر بر دمی بۆ
به ریه به رایه تی لاوانی عه ره بی بۆ لای مه عروف نه رناووت بۆ نهوهی
له گه لیدا کار بکه م له رۆژنامه دا، چه ند مانگیک له لای کارم

كرد، بوو بووبه شوئنى ديدنى من و نه نوهر، قوتايخانهى دووهه ممان
 بوو، له دروون و نه دهبي مهعروفمان ودرده گوت. له نه دهبيه كاندا
 نه مانينيوو گفتم شيرينتر و پرتر له نه دهبي ههق بيت له ره گيهوه
 ههتا چله كانى له مهعروف زياتر، كه له گه ليدا بيت ههست
 ده كه پت بهر زت ده كاته وه له جيهانى مادده و ته ماحه كان، به گفتم و
 زه درده خه نه و نه رمونيانيه كهى ده تگه يه نيست به جيهانيك كه
 هه مووى خوشه ويستى و ههست و سوز و ته جه پرووده، ههستم به
 شتيكى تر ده كرد به لام ناتوانم دهريبرم، وهك نهو ههستهى بوست
 درووست ده بيت له و كاتهى رومانى)) عومهرى كورى
 خهتاب)) ده خوئيسته وه، وهك نهو ههستهى بوست درووست ده بيت نهو
 كاتهى نه نوهر له ستايش و پياحه لدانه شيعريه كانيه تى.....

خومانم بينى له سه رده تاي سالى ۱۹۲۲ دا بووين و گه يشتم به نه نوهر،
 پي و تم: سوپرايزنكم ههيه بوست دلخوشت ده كات، و تم: چيهيه؟
 وتى: بيت ناليم ههتا نانتيك له لا نه خويت. له گه ليدا رويشتم،
 به راستى سوپرايزه كesh دلى خوش كردم: ژماره ي به كي گوڤارى
 ريساله ده رچووبوو.

لهو رۆژوه هاورپى سييه ماته نيوانمانه وه خوشمانويست و خوشى
 ويستين، نهو يش زهيات و ريساله كهى بوو، ريساله بوو به شوئنى
 قسه كانمان و له نگه رى نه ده بمان، زهيات بوو به برا گه و ره و هاورپى

خۆشەويستمان، گەرچى سىانزە سال دواى ئەمە بېنىم و ئەنۋەرىش
ھەتتا ئىستائەت بېنىم،

رۇژانى پەرچو ئاسام بېنى كە لەسەر دەستى سىدىق مونىر
عەجلانى دەرکەوت، كە خۇدى خۇى بە مەھالى دەزانى؛ رۇژانى
كۆبۈنەۋەى ئەدەبى، لەو دەمەى پىاۋاتىكى كىر بە ھاورى و
خۆشەويستى يەكتى بە خەيالىماندا ئەدەھات رۇژگار بىانكەتە
ھاورى و خۆشەويستى يەكتى، رۇژانى خۆشەويستى و چالاكى
و ھىوابو، بە دوايدا رۇژانى دابران و تەمەلى و بېھىۋايى
ھات..... بىرا ئەۋەى مونىرى پارىزەر دەستى پىكىر مونىرى ۋەزىر
تەۋاۋى بىكرادىه!

ھەموو ئەمانەم بېنى، دۇش دامام ئەمزانى پەسنى چ بىكەم و
لەبارەى چىيەۋە بدوئىم. چۆن دەتوانم لە وشەكاندا دۇنيايەك
ھەستوسۆز و جىھانىك لە يادگارىي و ھەزارەھا ھەست
كۆبىكەمەۋە، لە زەمانەدا جىگىر بوو چونكە مايەۋە و زەمانەش
رۇشت، لە تەمەن جۋانتىر بوو چونكە جۋانى تەمەن بوو؟

ھەموو ئەمانەم بېنى، ھەموو ئەمانە تەنھا پوختەى ژيانى ئەنۋەرە،
ئەو شاعىردى ھەموو ژيانى ۋەك شاعىرە دۇسۆزەكان ژيا، شاعىرى

دل و ږوړ و زار نه ک تنها شاعيري وشه و دهرخستن، شاعيري ک
دلي هميشه به ږوړي جواني و خيږدا کراوه ته وه، پره له
خوشه ويستي، بهر د دوام له زاريه وه زمانپاراوي و دهرخستن ديته دهره وه
و هه ناسه ي سيعراوي هلال ددهات.

لهم پوخته دا شي کړنه وه ي شاعيري بووني نه نوهر هه يه، نه گهر ږد خنه تان
لني گرت له وه ي هاو په يمانی خه مه و هاوړيني په ژاره يه، شيعره کاني
و دستاوه له سر ږوړ زده اناني خه مي عه بقره يي، خه ونه
له دده ستچووه کاني هيناو ته گريان وه ک چو ن گه لا وريووه کاني
پايږي هينا يه گريان، نه مري به خشي ږوړ که شه کاني په ژاره له
دروون و له سرو شتدا، باش بزنان تواناي جگه له مه ي نه بووه،
که سي شاعير خوي ناگون جيني ت وه ک خوي دده وي ت به لکو و خدا
به ته بيعه تي ژينگه و کاته که ي دهي گون جيني ت، له منداليدا
هسته کاني پيکه دهيني ت پيش نه وه ي خوي هست بکات و
هسته کاني پيکه بهيني ت، نه گهر بتواني ت دده مي بچو وک بکاته وه يان
لوتي جوان بکات نه و ناتواني ت دل و هسته کاني بگوړيت!

نه نوهر وه کوو من گه شه ي کړدوه، چاوي به ږوړي دونيادا کړدوه و
جهنگي جيهاني يه کم دهستي پيکړدبوو، ديمه شق له ناره خه ترين
ږوړه کانيدا بوو، شوته واري خه م و په ژاره له هه موو شو تنکبوو،
هه موو به يانيه ک نه و قهره بالخي ي دهي يني له بهر دهم

هه‌ویرکاریه‌که‌دا (ته‌ن‌ها کونیک‌ی بچووکی لیده‌کرایه‌وه، له‌و‌ن‌وه
نانه‌واکه‌ سه‌ری ده‌رده‌هینا بۆ نه‌وه‌ی پارچه‌یه‌کی ره‌ش بدات به
به‌خته‌وه‌رت‌رین که‌س، که‌ نازانیت نه‌م شته‌ی وه‌ریگرت چیه‌،
که‌رچی ده‌زانیت ناوی ((کولیره‌یه‌))

برسییه‌کان سه‌رگونلانکه‌کان ده‌گه‌ران و توپکلی شووتیان ده‌خوارد،
نافرته‌کان کاریان ده‌کرد، چونکه‌ جه‌نگ پیاوه‌کانی دیمه‌شقی
له‌ناوبردبوو، ناوه‌ تو‌قینه‌ره‌که‌، جه‌مال پاشا، دله‌کانی پرکردبوو له
ترس و بیم. پاشان خنکاندن و ماته‌مین‌ی بین‌ی، ده‌روونی پرربوو له‌م
وینه‌ تاریکانه‌ هه‌تا شوین نه‌مایه‌وه‌ بۆ شتی تر، گه‌ر دیمه‌نی شایی
و خوشی بین‌ی بیت له‌ رۆژه‌کانی شه‌ره‌فمه‌ندیدا، نه‌م رۆژانه‌ ده‌ستی
پینه‌کرد هه‌تا کوتایی هات، چیژمان له‌ خوشییه‌کانی سه‌ربه‌خۆیی
نه‌بین‌ی هه‌تا نازاری داگیرکاریمان نه‌چه‌شت له‌ ماته‌مین‌ی
میس‌ل‌وندا.

سه‌رکۆنه‌ی نه‌ن‌وه‌ر مه‌که‌ن نه‌گه‌ر خه‌م سرووشتی شیعه‌رکانیه‌تی،
خوشی تیی‌دا وه‌ک فه‌جری یه‌که‌م وایه‌ سپیایه‌تیه‌که‌ی له‌ ئاسودا
ده‌رناکه‌و‌یت هه‌تا دووباره‌ شه‌و قوتی ده‌دات، نه‌مه‌ هو‌کاره‌که‌یه‌تی،
لۆمه‌ی مه‌که‌ن گه‌ر قسه‌ی کرد و له‌باره‌ی خه‌ون و خولیاکانه‌وه
دووا، نه‌ن‌وه‌ر وازی له‌ هه‌قیقه‌ته‌کان هیناوه‌ و به‌رزبۆته‌وه‌ بۆ ئاسمان‌ی
خه‌یال و دانه‌به‌زیووه‌ بۆ نه‌رزی واقع، گشتان‌دیت‌ی و تایبه‌تی
نه‌کردووه‌ و راشکار نه‌بووه‌، نه‌و ژینگه‌ی نه‌ن‌وه‌ر تیدا گه‌شه‌ی

کردووه خوشه‌وستان به تاوان دهزانی و پنیوستبوو خاونه‌کدی
داوای لپخوشبون له خودا بکات لئی، جهخت له‌وه ده‌که‌مه‌وه نه‌نور
وهک به‌شی شاعیره‌کان که که‌وانه‌کدی ناوانوه له‌یلا و بو نه‌وه‌ی
شعیری به‌سهردا بلنت. نه‌نور په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل هیچ که‌چینکدا نه‌نور
وهک که‌نجه‌کانی نه‌مرفو، زور له‌وه بینگه‌ردتر و به‌شهره‌فتر بوو بیر
له‌وبکاته‌وه یان همه‌ولی بو بدهات.

ره‌خنه له نه‌نور مه‌گرن که ده‌روونی زیندانی کردووه له‌م بازنه
ته‌سکه‌دا و شاعیره‌کانی کورت‌کردوته‌وه تینیدا و ده‌رنه‌چووه به‌ره‌و
فه‌زای فراوان، له‌و دوتیا فراوانه‌دا نه‌ ژیاوه که زوربه‌ی شاعیره‌کان
و خه‌لکی تیندا ده‌ژین، نه‌نور مندالییه‌کدی وهک مندالییه‌کدی من
به‌سهربردووه له جیهانیکی ته‌نگدا سنوره‌کانی نه‌و رینگا پینچاو
پینچانه‌بوو که ده‌گه‌یشت به مه‌کته‌بی عه‌نبه‌ر، و نه‌و کارنزه
بچوو‌کدی که به گورستانی ده‌حاحدا تیده‌په‌ری، و نه‌و رینگا
سامنا‌کدی که ناوه‌دانی لیه‌ی کوتایی ده‌هات و جیهانی تاریکی
و ترسان و دزی ده‌ست پنده‌کات، ناوی ((قه‌فا ده‌ور)) بوو ئیستا پینی
ده‌لین ((شه‌قامی به‌غداد))، که‌وره‌ترین شه‌قامی دیمه‌شقی نوو.

نه‌نور نه‌مرفو ده‌ترسیت دابریت له جیهانی شاعر یان سنوره‌کانی
تیپه‌رینیت، وهک چون بیشتر ده‌ترسا سنوره‌کانی قه‌فا ده‌ور و
مه‌کته‌بی عه‌نبه‌ر تیپه‌رینیت. لی جیهانی شعیری نه‌نور له‌گه‌ل
ته‌نگیه‌که‌یدا جیهانیکی فراوانه چونکه جیهانی ده‌ل، چونکه

په پوهندی له گهل په روهر د گاریدا ههیه؛ هه موو جیهانت لی تهنگ
دهییت گهر که مته رخهم بیت تییدا و بستیکت لی تهنگ ناییت گهر
په پوهندی بکهیت به ناسمانه وه.

نه نوهر له سهرده می جدیات و به ناگایی و رووکردنه زانست و کاردا
ژیا، دهیان هوئراوهی شاعیره کوئه کانی عه ربه کانی نه زبه رکرد،
هه ربویه شیوازه که ی وه ک ناویکی روون وابوو، شیرینی و نه رمی،
به هیزی و تیپه ربوونی تیدابوو، له شیعه کانیدا شوینه واری جدیات و
ناماده کارییه کانی نه مری تیدابوو، نه ک وه ک شیعی جهمه عاتی
بوئه کان و داواکه ره کانی رازیکردنی نه زانه کان. چینه که ی وه ک
ناوریشمیکی پتهوی رازاوهی ناوازه بوو، نه ک وه ک چینیکی
هه رزان که به دهست لیدان ده دپیت و به تیشکی خوړ رهنگه که ی
نامینیت!

نه نوهر بهو ریگایه دا نه رۆیی که نه وانه ی پیش خو ی کردوو یانه ته وه،
به لکوو به ریگایه کدا رۆیی و کردیه وه بو نه وانه ی دوا ی خو ی،
نه نوهر پیشه وای گرو ی لاوان بووه و هه رگیز شوینکه وتوو نه بووه،
ته گهر هه ناسه ی شیعی شه وقی له شیعه کانیدا نه بوایه وه ک
پارچه شیعی ((لیل الحزین)) له نو به ره کهیدا و روو حی ته ده بی
فه رهنسی له هه ندیکیدا، ده موت نه نوهر له شیوازه کهیدا لاسایی
که سی نه کردو ته وه. ثایا شاعیر ههیه وه ک نه نوهر بیت له په سنی

سروشتدا، له تاريخي شاره كاندا له ودهسفي خهون و خوليا كاندا، ههنا
نه نوره لاسايي بکاته وه؟

له دواي هه موو نه مانه وه، نه م ديوانه وه فايه كه بؤ عه رهي: وشه كان
گه راوه و پاكترينياني هه لېزاردووه، ته ماشاي شيوازه كاني كردووه و
جوانترينياني هه لېزاردووه. ديواني وده فايه بؤ شونه كان: له نه زده وه
به رده له بهري دېروات و، لوبنان هه يه، ناي ا هيچ شاعيريك هه يه
وه ك نه نوره په سني به رده بکات؟ كي بؤ لوبناني هو نيوته وه وه ك
نه وه نه؟ ناي خونه ري شيعري نوي هيچ هو نراوه يه ك پي
ده زانيت له په سني سروشتدا نوسراييت مهرنتر بيت له هو نراوه ي
(الوبنان) كه نه م ديوانه له خوي گرتووه؟ زياده روه ي ناكه م و
به نكيني ناكه م، شيعري سه رده م له به رده ستي خه لكيدايه، كي
مه زنتري له لايه بابفه رمووت..... به لام سه رده م هو كاري بي به شېوونه،
بي پيوست ترين كه س له زانا كان خيزان و دراوسيكانيه تي، ساله كان
نه م شيعر و په خشانه پالفته ده كه ن، شووشه له گه وه هر و مس له
نالتون جيا ده بيتته وه، نا ليره دا - دواي نه وه ي پياوه كان دېروان و
هاوريه تي و دوژمنايه تي ناميتيت و ته نها نه وه نه ده به ده مينيتته وه كه
شايدني نه مرييه - ترخي هو نراوه ي (الوبنان) و (به رده) ده زانيت،
ليره دا - دواي نه وه ي زوريك له ناوه كان له بيرچوونه ته وه كه

نه مړو گونډه کانيان پر کړدووه و خه لکي پڼو ميان قاله - ناوي نه نوهر
عه تار شونډي خوي ده گرت له گهل ناوي شاعيره نه مړه کاند!

جونديي ماموستامان

له سالي ۱۹۵۵ له چلهي حوسين جوندیدا پيشكهش كراوه

له قورسترني قورسترينه كان نهويه ههستم باسي پياوڼك بكه
كه هيچ شتيك له بارهيهوه نازانم، لهوهش قورستر نهويه باسي
پياوڼك بكه هموو شتيك له بارهيهوه دهزانم! ۳۳ سال كورت
بكه مهوه له ده خوله كدا، دهريايه ك له دلويكدا و باخيكيش له
گوليكدا و يادهوهرييه كاني ماموستا جونديش له وتهي ناسانددا.

خوله ك به خوله كيم هه لگرتووه، هموو رږوژي ك كوډه كردهوه و
دهمبژارد وهك چوڼ كهسي پيسكه فلس به فلسي پاره كاني
كوډه كاتهوه و ده بژيړت، هه تا سي يه كي سه دهيه ك هاوړپيه تيم
كو كردهوه، واده بينن رږوچووم تييدا؟ شاردوومه تهوه وهك نهينيه ك
له دلدا و چرپهيه ك له دهرووندا و توشوويه ك بوم له
سهر كه وتنه كاني ته مه ندا، ثايا نه مړو ناشكراي بكه و رايبگه يه نم
و، به هموو گونگرنيكي بليم؟

ئەوانە ياداشتى منن، ژيان چىيە گەر يادداشتەكان نەبۇنايە؟ گەر
باسم كرد له كوێو دەست پى بكەم؟ له كوێو؟.....ھىچ وتەيەكم
بۆ ئەم شوێنە ئامادە نەكردووە چونكە ھەرگىز پىش بينى ئەوهم
نەكردبوو رۆژىك ھەستم و باسى مامۆستا سەلىم جوندى بكم.
گومانم وابوو ھەرگىز پەتەكم لى ناپچرپت، ئەو پەتەي
دەزوەكانى له رىبازى ساتەكان و له رىگاي زەمانەدا چنرابوو،
ھەموو پەتەيكى بەسۆزى بەرھو بچران دەچىت، ھەموو زىندوويەك
بەرھو مردن دەچىت، بەلام ئاواتى دەررونە..... ھەتا چل رۆژ پىش
ئىستا ھاورپى بەرپۆرم مامۆستا نەورەس جوندى ھات بۆلام،
بەرپوويەكى خەمبار و دەنگىكى لەرزۆكەو پى و تم: خواي گەورە
پاداشتان بداتەو له مامۆستا سەلىمدا! ھەموو سەلىمەكان بە
خەيالدا ھاتن جگە له مامۆستا جوندى، وتم: كى؟ وتى:
مامۆستا كەتان سەلىم جوندى. شۆكبووم و چەند خولەكىك
تێنەدەگەيشتم چ دەلىت، چونكە ئەم جامە زۆر لەو گەورەترە بە
يەك قوم بخورىتەو، بە ھىواشى خواردمەو ھەتا لى تىگەيشتم.

تىگەيشتم ئەو پياو رۆيشت كە لەژىر سايەى ئاسماندا كەس نەبوو
زاناترييت له ئەو له زمانى عەرەبىدا لەرووى: زمان و پىكھاتە و
نەحو و رەوانىيى و ھونراوەزانى و رىوايەت و سەرۆژىر كردندا،
كەس لەو بە وەفاتر و بەغیرەتر نەبوو بۆى. ئىتر له شامدا ئەو
كەسە نەما من و ئەفغانى و عەتار بچين بۆلاي ھەركات كىشە

گەرەكانى غەربى دەھاتە رېمان، دەمانبرد بۇلاى بۇ ئەۋەى
 گرېكەيمان بۇ بىكاتهۋە. لە ھەموو دونيادا ئەو كەسە نەما كە لە
 زمانى غەربىدا پىيى بلىين: ((مامۇستاكەمان))، لە ئەمىرۋە دەيت
 پشت بە خۇمان بېستىن ۋەك چۇن سەربازىك پشت بەخۇى
 دەبەستىت لەو كاتەى لە گەرمەى جەنگدا سەركردە بەھرەدارەكەى
 لە دەست دەدات، مەھالە كەسىك شوئى سەركردەى جەنگى نىۋان
 غەربى و غەجەمى پىرېكاتهۋە، حوجەى غەرب، سەلىم جوندى!
 ئىتر ناتوانم بە براكانم بلىم، زەركەلى و جەيروودى، ھەركات
 گومانەكانى دونيا گومانى بۇ درووست كردىن و ھىچىھەتى
 خۇشەۋىستى و نەمانى جوامىرى دىلگرانى كردىن: با برۋىن بۇلاى
 جوندى، لاي ئەو دەستماندەكەۋىت، ۋەك چۇن كەسىك، دەستى
 نقووم بوو رادەكىشىت بەرەو سەرەۋە.

تەۋاۋ پشت راستبويەۋە سەلىم جوندى مردوۋە، ھەستم كرد بىنايم
 رۋىشتوۋە و بومەلەرزە داۋىتى لە دەمارەكانم و لە گوچكەمەۋە
 رۋوبارى رۋوخاۋى رۋىشتوۋە. ۋاگومان مەبەن زىادەرەۋى دەكەم
 يان خەيالى شاعىرانە دەكەم؛ نەخىر، شاعىر نىم و پىشەى من
 رىستنى رەنگاۋ رەنگ نىيە. تەنھا فۇتۋگرافەرىكم و بە
 كامىراكەمەۋە دەگەرېم، وئەى دىمەنەكانى ژيان و رازەكانى
 دەروون دەچركىنم، فۇتۋگرافەرىكى ھەژارم تەنھا وئەكان
 دەگوازەۋە، فۇتۋگرافەرىكى ھونەرمەندى داھىنەرنىم كە

تابلۇكانى ئەۋەي بوۋە و نايىت لەخۇدە گرىت..... بەدېھىتراۋىڭم
لەسەر زەۋى واقع رېدەكەم لە كاتىڭدا شاعىرەكان بەبالى بازەكان
دەدەن لە شەپۇلەكانى كەش.

ئەمە يەكەمىن سەدەمەم نىيە؛ چەندىن جار نموۋنەي ئەمە ھاتوۋەتە
رېم. ھاتە رېم ئەۋ رۆژەي مردن گەشىت بە باۋك، باۋك و
مامۇستا بوۋ بۆم، ۋەك چۆن باۋك و مامۇستا بوۋ بۆ دەيان
گەرە پىاۋانى ئىمىرۆ. ستايشى باۋك ناكەم، ئايا ئەمە دەچىتە
شانازى كەردنەۋە؟ بەلكوۋ باسى يەكىك لە راستىەكان دەكەم.
ھاتە رېم ئەۋ رۆژەي شىخى شام ۋەفاتى كەرد، مامۇستاي ھەموو
كەسىكى چل سال بەرەۋ سەرى ئەمىرۆ، شىخ عىد سىفەرچەلانى.
ھاتە رېم ئەۋ رۆژەي زىرەكتىن كەس مرد كە ناسى بىتەم، ھىچ
كەسىكى لى جىاناكەمەۋە، مامۇستامان موسلىم عىنايە. ئەۋ
رۆژەي ھەردوۋ مامۇستاي خۇشەۋىستان قادر موبارەك و
عەبدورەحمان سەلام كۆچى دوايىان كەرد.

بە ئەسرىنى دلم بۆ ئەمانە گىرام، ۋەك چۆن گىرام بۆ مامۇستا
جوندىي.

بە زۆرى دەزانن لەسەرم بە ئەسرىن ئاۋبەرژىنى گۆرى ئەۋ پىاۋانە
بەكەم كە دلىان پەركەردم لە ھەست و سۆزىڭ كە ئەسرىنى لىۋە

هه‌ڵده‌قولیت؟ نه‌وان دره‌ختی خوشه‌ویستیان له دلمدا چاندووه که به‌ره‌که‌ی وه‌فایه؟

ئایا نه‌و مندالانه‌ی له پشته‌ی خۆیانن له پیشتەر له من بو‌ی بگرین؟ هاورپییه‌تی شیخ عه‌بدولقادر موباره‌کم کردووه، شتانیکی عه‌بدوره‌حمان سه‌لام ده‌زانم که خیزان و منداله‌که‌ی نایزان، له خۆیندکارێک زیاتربووم بو‌یان، به‌لکوو ریم پێده‌ن بلیم له کور زیاتربووم بو‌یان.

خۆیندکار خۆیندکاره هه‌تا مامۆستا له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که‌ی بیته‌، که مامۆستا له‌سه‌ر مینه‌به‌ر هاته‌ خواره‌وه و خۆیندکار له قوتابخانه هاته‌ دهره‌وه و هه‌ر که‌سه‌و به‌رپی خۆیدا رۆیشت، هیچ شتیک له نێوانیاندا نامینیت ته‌نها یادگاری و نه‌و رۆژانه نه‌بیته‌ گوزه‌راوه و نایه‌ته‌وه. مندال له باوکه به‌هه‌رده‌اره‌که‌یدا نه‌و خاسیه‌ته مرو‌قايه‌تیانه ده‌بینیت که هه‌موو که‌سیک تییدا به‌شداره‌، تیکه‌ل ده‌بیته‌ له‌و خاسیه‌ته به‌هه‌رده‌اریانه‌ی که پێی له خه‌لکی جیا‌ده‌کرێته‌وه، ئا لی‌ره‌وه وتویه‌نه‌: بێ پێوسته‌رین خه‌لکی له زانا‌کان خیزان و دراوسێ‌کانیه‌تی، موریدیش ته‌نها لایه‌نه به‌رز و نه‌مه‌ره‌که‌ی ده‌بینیت، هه‌ربۆیه په‌یوه‌ندیه‌ که‌یان به نه‌مری ده‌مینیته‌وه و به‌رزده‌بیته‌وه. مندال به‌شداري ده‌کات له‌گه‌ل باوکیدا له خواردن و خواردنه‌وه‌دا، موریدیش به‌شدارده‌بیته‌ له بیرکردنه‌وه و هه‌سته‌کانیدا. مندال له باوکیه‌وه

سامانى بە مىراتى بۇ دەمىنىتتەۋە، مورىدىش زانستە كەي بە مىراتى
بۇ دەمىنىتتەۋە.

مەبەستم مىندالەكانى جوندى نىيە، ھەموويان لە بلىمەت و
زىنگەكانن، بەلام ئايا ۋادەزانن ئەوان لە پىشتىرن لە من بۇ ئەۋەي
بۇي خەمباربىن؟ ئايا پەيوەندى نىۋان شىخى ئەدىبەكان و ئەۋە
چاكەكانى پتەۋترە لە پەيوەندى ھىزرى نىۋان خۇي و خوتىندىكارە
ئەدىبەكەي؟

بىوورن بەرپىزان، بىوورن. ۋازم لە بابەتەكەم ھىنا چونكە باخى
يادەۋەرىيەكانم بىنى لە راست و چەپەۋە نىگايان بۇ دەكردم، خۆمم
بۇ نەگىرا و لە رىكەم لامدا بۇ ئەۋەي گوللىكى لىبەكەمەۋە يان
بەبۇن كىردنى بۇنەكەي بگەپىمەۋە، لەم وتارەمدا چەندىن جار
دەگەپىمەۋە بۇ ئەم تاۋانە!

ئايا قسەكانم بابەتى ھەيە؟ بابەتەكەي يادەۋەرىيەكانە، چ كاتىك
ژماردى ھىساب و نەخشەي ئەندازىارى يادگارىيەكانيان
سنوورداركدوۋە؟ يادگارىيەكان، ئايا چ شتىك ھەيە لە ژياندا
بەچىژترىت لە نۆشىنى گلاسى يادەۋەرىيەكان و مەست بوون بە
مەي ئاۋاتەكان؟ من دەزانم-بەرپىزان- قورستىن وشە لە تەرازوۋى
ھەزەكاندا وشەي (من)ە، لى ئەمشەۋ ناچارم؛ چونكە پىۋىستە

كەسك يادەۋەرىيە كان باس بىكات، چۆن پىچراۋەي يادەۋەرىيە كانم
 بلاۋىكە مەۋە لە كاتىكدا خۇم دامخستىت؟ لىم گەرېن بىگەرېمەۋە
 بۇ رۇژانى گوزەشتەم، بۇ سەردەمى خويندنى سەرتايىم، ئەو
 رۇژەي پىاۋە سامناكە كە حوكمى دىمەشقى دەكرد، جەمال پاشا و
 ئىتىحادىيە مولچىدە كان، كۆمەللى ناۋى توركىمان ئەزبەربوۋەك
 توتى دەمان وتەۋە بەبى زانست و تىگەشتن، وانەي نەحوى
 عەرەبىمان دەخويند بە زمانى توركى لەلايەن مامۇستايەكى
 توركەۋە، زمانى توركى زمانى فەرەمى بوۋ لە ولاتدا، حاكەمە كان
 بەۋە قسەيان دەكرد و گۇرانيە كان بەۋە زمانە دەوتران. ئىتىحادىيە كان
 گومانىيان وابوۋ بەمكارەيان كۆتايى بە عەرەبى دەھىنن و شكۆكەي
 ۋەردە گرن و بەرېزىيە كەي دەبەن بۇ خويان. ئەرە مندالىكى لاوازتان
 بىنيوۋە پۇشاكى گەۋرە كان دەپۇشىت؟ ئەرە ئەۋ گە مژەيەتان بىنيوۋە
 كە بە زەمەق ناۋى خوى دەلكىنيت بە ئەبو ھولەۋە، بۇ ئەۋەي
 ھەلەيەكى مىژۋىي راستىكەتەۋە و بىسەلمىنيت كە ئەم ئەبوھوللى
 ھەلكۆلىۋە؟! ئەمە نمونەي ئىتىحادىيە كانە كە گومانىيان وابوۋ بە
 - زمانىكى لاۋازى تازەۋە، بە سەد ھۇنراۋە و چىرۆكەۋە، بە
 ھەلكىشانى شمشىر بۇ سەر مىلى خەلكى - دەتوانن ئەۋ زمانە
 لەناۋەرن كە موعجىزەيەكى عەبقەرىيانەي مەرۇفايەتتە؛ چونكە
 ۋەك زمانە كانى تر گەشەي نەكردوۋە، مىژۋو مندالى و لاۋىتى و
 رېنگاي بەرەۋ كاملىۋونى ھەموۋ زمانىك دەزانىت، لى عەرەبى
 مىژۋو ھەر بە كاملى تەۋاۋەۋە ناسىۋەتتى، چونكە لە مىژۋو بە

ته مهنتره! به لام چيم داوه له م ورده كارييانه؟ به سه بوتان بزانه نيحه له
 كوتايي نهو شوه تاريخكي عهره بيدا بوو، ههنگاي دنا به يې
 نهو ي بزانيته بهرو كوي دهروات نه گهر نه م كه سه ديارانه له
 بوژانه وي نوږدا چرايان بو هه لنه كرايه له نيو نهو تاريخكيه دا.
 له ژير پرووناكي نه م چرايانه دا ريڼا كه بو خه لكې پرووناك بويه وه،
 سواريه كان پويشتن و بهر به يان هاتبوو، به لام هه وري نيتي حاديه كان
 له چاويان ده شارد هوه (ده ليم نيتي حاديه كان نه ك تور كه كان)، كه
 هه وره كان لاچوون هه موو ئاسو پر بوو له پرووناكي بهر به يان، په يام و
 كتيب بلاو كرايه وه، وتار و سيمينار پيشكهش كرا، يانه ي
 عهره بي.... يانه ي عهره بي له بهر دهم هوتيل فيكتوريا دامه زرا،
 جوانيه كي پاك داده باري! بويه كه مجار زانيمان له دنيادا ته دهي
 عهره بي و شيعري عهره بي هه يه، وتاريژه كان له شوينه كاني جگه
 له مزگه وتيش وتاريان ددها، جگه له ديواني (ابن نبا) كه به پي
 مانگ و هه فته ريڅ خرابوو، كه نوږت خوينه كان ته زبه ريانبوو وه ك
 چون وتاريژه كه ته زبه ريانبوو! روژه كان تپه رين، سه ربه خو يي له
 دولي ميسلوندا له گوړنرا، لي بوژانه وه هه ر به زيندوي مائه وه،
 پي ده كرد هه تا گوڤاري ((ارايته ي نه دهي)) بهر هم هينا كه
 يه كه مين ژماره ي له يه كي ته يلولي ۱۹۲۱ دهرچوو. باو كم يه كينك
 بوو له به شداربواني و منيش ده مخوينده وه. گهرچي پيشتر چه ندين
 كتيبې نه دهي كوئم خوښدويه وه، وه لي به م گوڤاره لاريه كانم

راستكردووه و زمانم چاككرد، يه كه مين شت كه له ته دهى نوندا
خوتندوو مه ته وه گوڤارى رابيتته بووه.

له و ته مه نه مدا بۆم دهركه وت له نيوان نووسه ره كانيدا نووسه ريكيان به
نووسينه كانيدا دياربوو له وانى دى جياوازتره، سهركه وتووتر و
به ويقارتتره، هه ر خوى كليلى فهره ننگى به دهستبوو، خاوهنى
گه نجينه كانى زمان بوو، هه له چنى وتاره كانيان ده كرد، هه له چنى
نووسينه كانى ده كرد، وينا مكرده وهك ماموستايهك ييت له نيوان
كوومه لى خوتندكارى ناوازه دا، پاشان وینه كه يم بينى، وينا كردن و
بوچوونه كه م راست ده چوو، چونكه نه وانم به گه نجى بينى و
نه ميشم وهك پيره ميژديك بينى له ناوياندا، به كه چه لى و
هه بيه ت و ريشه كه ي.....يان خه يالم كرد پيره ميژديك ييت، نه مه
يه كه مين جاربوو ناوى جوندى ببيستم.

به هوى باسه كانى جوندى له گوڤارى رابيتته دا سه باره ت به
پاك كردنه وهى وشه كان، زانيم له دونيادا شتيك هه يه به ناوى
زانستى زمان و ورد بينى زمانه وانى.

قوتابخانهى سولتانييهى دووهم هه له وشيئرايه وه كه له سه رده مى
شه ريفدا له وى خوتندكار بووين، چووين بۆ قوتابخانهى عه نبه ر،

تا که ناوهندی له دیمه شقدا، لیره ماموستا سه لیحمان ناسی وهک
ماموستایهک و وهک خوئندکار له خزمهتیدا دانیشترین.

به لام نایا یه کسه ری بازبدهم بو باسکردنی ماموستا؟ نه ی پیتان
نه لیم کی پیش نهو فیری کردین؟ له باره ی عه بدوره حمان سه لامه وه؟
له باره ی شیخ عه بدولقادر موباره که وه؟ شاعیره کانی عه رهب له سهر
چالیک ده وهستن که با پری کردوته وه، له سهر به ردیک که ناگر
رهشی کردوه، ده گرین به دیار شوینه واری ده وارنکه وه، له باسی
دوو که سدا نه وهستم که نه گهر نه وان و جوندی نه بوایه، من و عه تار
و موبارهک و مه حاسینی و که ره می و نه فغانی و جهیروودی و
سولتان و جه مال فهرا و وه جیه سه مان، نه مانده زانی هیچ وشه یهک
بنووسین؟

چهند خوله کیکم پیبدهن یادی که سیک زیندوووبکه مه وه که هه موو
نهم ژیانهای به خشییوه به عه ره بی، نهو که سه ی نهم که سانه ی
به خشییوه شام له شاعیر و نووسهر و وتاریژان، که شام شانازیان
پیوه ده کات.

نهو ده مه ی چووینه قوتابخانه ی عه نه بر-به ریژه کانم- له وانهای
عه ره بیدا دوو سوپرایزمان بینی: دوو پیاو له پیاو ده دانسقه کان.
جاریکیان وتم پیاو به کومه لایه تیه کان وهک کوپی کتیبیکن،

هزاره‌ها دانه‌ی له و جوړه همیه، به‌لام هاوشیوه‌کانی وه ک موباره‌ک
و سه‌لام وه ک ده‌ستنوس وان؛ له‌وهیه ترازان یان ناروونیه کی تیدا بیت
وله‌ی له هموو چاپکراوه‌کان به‌نرخترن چونکه تاکن و هاوشیومیان
نییه.

سه‌بارت به شیخ عه‌بدوره‌حمان سه‌لام نه‌مبینووه (گومانم وایه ناشی
بینم) کهس وه ک نه‌و زبان پاراو و گفت شیرین بیت، شتی‌ک بوو له
سه‌رسور هینه‌ره‌کان، گهر بیویستایه له‌باره‌ی بابه‌تی‌که‌وه بدوی ته‌نھا
نه‌وه‌ی له‌سه‌ر بوو ده‌می بکاته‌وه و زاری بجولینیت، واتاکان له
هزریدا و وشه‌کان له‌سه‌ر لیوی، زمان‌پاراوی له ده‌ووریدا بوون،
چاوه‌کانی وابسته‌بوون پی‌وه‌ی، و گوئی‌ه‌کان را‌دی‌ربوون بو‌ی، دل‌ه‌کان
په‌یوه‌ست بوون به‌جوله‌ی ده‌ستیه‌وه! شیعی ده‌هونی‌وه وه ک چو‌ن
وتاریژر قسه‌ده‌کات، کتیبه‌که‌ی لاده‌دا و گوئی پی‌نه‌ده‌دا، له‌سه‌ره‌تای
کاته‌وه هه‌تا کو‌تایی باسی زمان و نه‌ده‌ب و هموو شتی‌کی
ده‌کرد..... ده‌یویست په‌روهرده‌مان بکات له‌سه‌ر سه‌لیقه‌ی عه‌ره‌بی به
پته‌وی و نه‌رمی له سحره‌که‌ی خو‌یی ببه‌خشی‌ت پیمان و پیش کاتی
خوی بمان کات به‌نه‌دیب.

سه‌بارت به شیخ موباره‌ک هیچ مامو‌ستایه‌کم نه‌مبینووه (گومانم
وایه ناشی بینم) هاوشیوه‌ی نه‌و بیت له شی‌وازی پروون‌کردنه‌وه و
ده‌رخستندا، له‌جی گرتن له دلی خویندکاره‌کاندا، له نه‌خشان‌دنی

هه قیقه ته کان له پوره کانی دهر ووندا بهم شیوازه ریڅخواوه پتهوه
سه رسوړهینه ره، له یه ک رسته دا پوخته یه ک توژینه وه ی باس
ده کرد. فیهی فیره کردین، چیم وت؟ فیهی؟ نه مه ناوی وانه که به
له نه ریتی قوتاخانه دا، لی وانه که - له هه قیقه تدا - فیهی و ته فیهی و
فهرمووده و لوغه و شیع و چیروک بوو، نه وهی خوت و بست له
شتی به سوود و هه موو ناوازیه کی تازه.

یه که مین که س بوو بوژی نه وهی پیبه خشیم، دووهه مین که س بوو
که دهستی گرتم و چاوی کردم هه به پرووی سه قافه ی عه ره بیدا،
ته بیعه تی نه و له دهر ووندا چه سپا، هتا له وانه وتنه ودا پرده چم به
زار و شیوازی مباره ک قسه ده کهم به هه مان جو له کانی نه و
ده جو لیمه وه و خویند کاره کان به سه رسامیه وه لیم دهر وون.

له رپوژیکي ۱۹۲۲ دا شیخ عه بدوره حمان سه لام هاته لمان، به لام
وه ک رپوژانی پیشو نه بوو، وتاریکی پیشکش کرد، لی وه ک
جاران نه بوو؛ به خه مباریه وه هاته ژووره وه و وتاری مالناوایی
پیشکش کرد، رپوشت و دلان له گه لیدا رپوشت.

ماموستایه کی تازه هات و له سه ر کورسیه که دانیشیت، شیخ هه رگیز
له سه ری داده نه نیشت، کتیه که ی کرده وه و وانه که ی وتنه وه به
دهنگیکي نزمه وه و به قسه کردنیک که نریک بوو نه ده بیسترا.
نه فغانی له په نامدا بوو پیم وت: نه مه کییه؟ به خه مباریه وه وتی:

ئەمە باۋكى ئەو. ئامازەي كىرد بۇ نەجمەدىن، وتم: ئوستاز سەلىم
جوندى؟ وتى: بەلى.

ئەمە ئوستاز سەلىم جوندىيە؟ ئەمە ئەوئەيە كە پىي سەرسام بووم
ئەودەمەي بابەتە كانىم دەخوئندەو لە گوڭقارى رايىتەدا؟ ئاي لە
پوۋچى ئاۋاتە كاتم! داخى گرانم بۇ ئەو مامۇستايەي لە دەستماندا،
داخى گرانم بۇ شىخ سەلام!

سلاۋ لە سەلام. بەلكو سەلام لەسەر عەرەبى؛ لىي بىي پىيىست
بووم و وازملىيەننا، نىەتم هىنا گىرنگى بەم بە وانەيەكى تىرى
قوتابخانە. چىم داۋە لە عەرەبى كە ئەمە مامۇستاكەيەتى؟
مامۇستايەك وتارنادات، شىعر نالىت، يارى بە خوئندكارەكانى
ناكات؟! ھاتە سەرەي من، مامۇستا ھەلىساندم بۇ سەر تەختە و
دوۋ پارچە شىعرى مەعرى پىي نووسىم، گوتى: بىخوئندەو و شرۇڭە
و ئىعرابى كە.

دەستم كىرد بە قسە كىردن ۋەك چۆن سەلام فىرى كىردبووين، دەستم
كىردە وتاردان لەو دوۋ پارچە شىعرەدا وتارىكى ھەماسىانە، مامۇستا
بەبزوۋە پىدەكەنى ھەستم كىرد چەقۇ دەدات لە دلم، ۋەك ئەوئەبو
ئاۋىك بىكات بە پىشكۆي ھەماسەتمدا، پىي وتم: دواتر دواتر،
سەرەتا واتاي وشە عەرەبىەكان باس بىكە.

وەستام وەک چۆن کەری شیخ لە عوقبە وەستاوە! پرسیاری
نیعرا بە گە ی لێکردم، وەستانیککی تر وەستام، وتی: بینیت؟ خانو
بونیاد دەنییت پیش ئامادەکردنی بەرد بۆی؟

لە راستیشدا بەهەمان شیوە منی بینی.... خانووم لە هەوادا درووست
دەکرد!

بە ئەندازەی گەورەبوونی مامۆستا لە دەرووندا خۆم لە لا بچووک
بویەو. دووبارە دەستم کرد بە خوێندنەوەی نەحو و صرف. ئەو
کتیبەی دەمانخوێند کتیبی ((قواعد اللغة العربية)) بوو (بەرگی
چوارەمی لە وانه کانی نەحو، هی حەفنی ناسیف و هاوێله کانی)،
کتیبیکە ئەو کەسە دەوێله مەند دەکات کە لە ئەدەبدا دەخوێنێتەو،
بەلکوو ئەدیبه کانی، لە چاو کتیبه کانی تردا، شتیکی
سەر سۆر هێنەرە لە کوێ کردنەو و پێکخستن و کورتی دەسته واژه کانی
و دیاریکردنی راستیه کانی پێژمانی عەرەبی، راستر و فراوانترە لە
شزور زەهەب و لە ئیبنو عەقیل کە لەلای دوو مامۆستای گەورە
دەمخوێند، شیخ ئەبو خەیر مەیدانی و شیخ سالح تونسی.

لەسەری مایه نو و لا سپیه کانیمان رەش کردهو، پاشان لە نیوان
پەرەکانیدا پەرەمان بۆی زیاد کرد و پرمان کرد لە سوود و نموونه و
زیاده کانی مامۆستا. زانیان - پۆژ لە دواي پۆژ - خودا چ

نیمه تیکی پیبه خشیوین که کردوونی به خویندکاری ئوستاز سه لیم
 جوندی. شانازیمان ده کرد به سهر نهو هاوړیپانه ماندا که له لای شیخ
 داودی وانه که یان ده خویند، هاوکیشه و قورسه کانمان له کتیبه
 نه ده بیه کانی و زاری زانا کانه وه ده هیئا و له ممان ده پرسی، هه موو
 وه لامه کانیمان وهرده گرت به بی نه وهی پید اچوونه وه بکات یان
 بگه ریته وه بو کتیبه کان، هاوړیکانی شمان به بی وه لام ده گه رانه وه.

شیخ داودی به کهم نازانم، مامو ستایه کی به ریژبوو، رهوشتیکی
 هه بوو بو نخو شتر له باخ و پاکتر له به فر، دلیکی ئالتونی هه بوو،
 به لام له بابته تی جوندی نه بوو. ئالتون ئالتونه، به لام نه گه ر بیکه یته
 به رانه ر گه وه ریکی دانسقه له شهرمدا رووناکیه که ی ون ده بیته.

مامو ستا جوندیم خو شو یست وینه ی خو شه ویستی مندال بو باو کی،
 قه دریم زانی، وازم له پرس یار کردن لی نه ده هیئا، له پو لدا پرس یارم
 لی ده کرد و له فورسه کاند ا له گه لیدا ده چوومه ژووری
 مامو ستایانه وه، له کانی زانسته که ی ئاوم ده خوارده وه و تی رنه ده بووم،
 تویشووم وهرده گرت له م کار ژه شیرینه بو گه شته در یژ خایه نه که م له
 ساری ژیاندا، پرس یاری نامو کانم ده کرد هیچ وشه یه کی لی ون
 نه ده بوو، پرس یارم لی ده کرد له ته سریف و نیشتیقاق یه کسه ری وه لامی
 ده دایه وه که وه لامی نهو پرس یارانه زانا کان ماندوو ده کات له دوا ی
 تو ر ژینه وه و گه ران به دوایدا، پرس یارم سه باره ت به نه خو لی ده کرد

پیشه‌دا و حوجهی بوو، پارچه شیعرنکی سیویم پئی دهوت که له
کتیبنیکا دۆزیبوومهوه، ئه‌ویش پارچه شیعره‌که‌ی ته‌واوده‌کرد و
ناوی شاعیره‌که‌شی ده‌زانی.

مامۆستای عه‌ره‌بی بوو، به‌لام زیاتر بوو له مامۆستایه‌ک.
یه‌کیک بوو له زاناکانی شاره‌که، به‌لام زیاتر بوو له زانایه‌ک،
هه‌ندی مامۆستا زانا نین، هه‌ندی زاناش ته‌نها له شار و نیوان
هاورپنکانیدا زانایه، هه‌ندی زاناش ته‌نها به‌پئی سه‌رده‌مه‌که‌ی زانایه.
لی جوندی له سه‌رده‌می خۆیدا زاناترین زانا بوو له عه‌ره‌بییدا،
یه‌کیک بوو له زانا له پیشینه‌کانی عه‌ره‌بی، به‌لام له زه‌مانه‌دا رپی
ونکردبوو، له سه‌ده‌ی چوارده‌ی کۆچیدا هات نه‌ک سه‌ده‌ی چوار!

ئه‌مه ده‌لیم له دواي ئه‌وه‌ی شاران گه‌راوم و له‌گه‌ڵ زاناکاندا
دانیشتووم، هیچ زانایه‌کی به‌ناویانگ نه‌بووه له عه‌ره‌بییدا له میسر و
شام و حیجاز و ملایۆ و ئه‌نده‌نوسیا ئیللا ناسیوومه. له میسر
مامۆستاکانی زانکۆی میسر و زاناکانی زانکۆی ئه‌زه‌هر و
ئه‌دیبه‌کان و نووسه‌ره‌کانم ناسی، جه‌ختی ده‌که‌مه‌وه که‌سم نه‌بینی
سه‌ریکه‌ویت- له ئه‌زه‌هرکردن و ئه‌مانه‌ت و به‌ه‌ره‌یدا- به‌سه‌ر مامۆستا
جوندیدا.

رۆژیک دەریایەکی تری زانستم تییدا دۆزییەووە که پیشتر
نەمدەزانی؛ پرسیارێکی ئایینیم لێی کرد بینیم فەقیهێکی ئوسولییە
و فەرموودە دەگیرێتەووە و وتارەکان دەزانیت. لێرەو، لێرەو بەرێزان،
توانیویەتی پارێزگاری بکات لە زمان و بەهاکە ی زانیوو و غیری
لێکردوو. جارێکیان وتم ئینگلیزی سەدە ی بیستم ئە گەر ئەدەبی
ئینگلیزی سەدە ی شانزەهەم بخوینێتەووە لێی تیناگات بە وەرگیران
نەبیت، ئێمەش شیعری عەرەبی هەزار و چوارسەدسال پیش ئیستا
دەخوینێنەووە لێی تێدەگەین وە ک چۆن لە شیعری ئەمرو تێدەگەین!
عەرەبی ئەم هەموو تایبەتمەندییە ی لە کوی بوو؟ چۆن توانی
خۆراگریت لە گەل هەموو ئەو مەینەتیانە ی هاتۆتە ریی؟ چۆن
دەولەتی تورکیا و فارس دەستەوسان بوون لە لەناوبردنیدا؟ بەلکوو
چۆن توانیویەتی زمانەکیان لەناوبات و بیانخاتە ژێر ئالەکیەووە؟
نهیانی هیژی عەرەبی و خۆراگرییەکی چییە؟

ئەو نهێنییە ی ئەم قەلا پتەووە پاراستوو: قورنانه بەرێزەکانم، قورنان.

ئەمەش هۆکاری بلیمەتی جوندییە، پیشەوای عەرەبی بوو، ئەو
کۆری رۆژگارێکە که تورکەکان دەیانویست هەموو شتێک
بتورکێنن. عەرەبی زمانی قورنانه، هەرکەسیکیش دەیهوێت ببیت بە
پیشەوا تییدا با خزمەتکاری قورنان بیت. من ئەمە نالیم لەبارەووە،
بەلکوو بەزاری خۆی ئەمە ی وتوو؛ لە ژمارە ی یەکمە گۆفاری

راڻيهي نه ده بيدا وتوبه تي، له پيشه كي بابه تي پاڪ كړنه وهی
 وشه كاندا ده ليت: " زمانى عهده يې توشى چندها مهينه تي بووه،
 گهر دابه زيايه سهر شاخنيكي چه سپار دهر وخوا، گهر ده يه كي
 نه وهی توشى زمانى عهده يې بووه توشى زمانه كانى تر بېوايه
 وښه كانى دهرانه وه و شوښه وارى نه ده ما، به لام فزلى سلامت
 بوونى هم زمانه به پرېزه و رزگار بوونى له چه پوكى له ناوچوون و
 مردن، ده گه پرېته وه بو قورثانى پيروز. دواى كه مينك ده ليت: "
 نامانجمان رېښونى زار و پېښو سه كانه بو شوښى رهوانبيژى و
 راستن وتن، لابرديشى له شوښى هه له و لاوازي. گومانمان وانيه
 هم مو نووسينه كانمان له هه له و كه مو كورتى به دووره چونكه تنها
 خدا هه له ناكات".

بيسه رى هم سى رسته يه بوون؟ جوندی هم مو په پرهوى خوى تيدا
 پوخت كړدو ته وه؛ نهو په پرهوى ثابین و زانست و رهوشى له خو
 گرتووه، له گه له عهده بيدا فيرى دينى كړدين، به خزمه تكردنى
 زمانى قورثان خوى له خدا نزيك كړدوه، هر له يه كه م رپوژوه
 به دوورى گرتين له گوڅار و رپوژنامه كان و نه ده بى نوى، تنها نهو
 شيعراناندى بو ثيعراب ده كړدين كه عهده بيه كهى حوجه يه له
 شيعرى جاهلى و ئيسلاميدا، وشه كانى دهرده هينا وه ك
 فدرمووده ناسه كان، وشه راستى له هه له و، پاراوى له رېزپه رى بو
 جيا ده كړدينه وه.

له گډل هم موو نه مانه شدا که سیکی خاکی بوو، له سه رخو و دهنگ
نرمبوو، نوکته می ناماده بوو، دلپاک بوو، هاوړپیه تی خوشبوو،
په وشت بهر زبوو، پراوه ستاوبوو سه رنج پراکیشیه کانی دنیا نه یانده توانی
له سه ر ری لایدهن.

هه موو ژيانى له سهر ئه م په پره وه بوو، به لام له م رپيه دا تووشى
چه ندين ناره حه تى بويه وه. هه ر پر وگراميكي عه ر به ي دابنرايه بو
قوتابخانه كان يان بگوردر ايه يان كتيبيك بنوسرايه يان چاك
بكر ايه ئيلا جونديان بانگ ده كرد، كه ده هات ده ييني
دوژمنه كانى عه ر به ي و خزمه تكاره كانى ئيستعمار چاوه پروانين،
گه ره كيانه منداله عه ر به كان عه ر به ي نه زانن هه تا دووريان بخه نه وه
له قورئان، به هيژ ترين چه كي لي بسه ننه وه كه دژايه تى ئيستعمارى
پيده كهن، ورد ترين رپيگيان ده گرته بهر و ناديار ترين فيليان
به كار ده هينا، ده بوو ئه ميش به تنه ا له دژيان بجه نگيت، فيله كه يان
ره تبكاته وه به له وه ي خويان ناديار تر، بو ئه م هه ش ورد تر له
رپبازه كه ي خويانى ده گرته بهر، ئه م هه ش ماندووى ده كرد و زيانى
له ته ندرووستى ده دا، لى به تي كو شان بو خوداى هه ژمار ده كرد.

اِنْ شَاءَ اللّٰه پاداشتی تیکو شهرانی هدیه.

جوندی جوندیه ک بوو پارێزگاری له عه ره بهی ده کرد له وهی دزه کان
 بینه ناویه وه له ده رگای پرۆگرام دانان و کتیب و تاقیکردنه وهی

گشتیهوه، یان له دەرگای دیاریکردنی نهزانه کانهوه بۆ وانه وتنهوه، هیچ رۆژیک بێتاگا نهبوو جیگاکی بهجینههیشت، نهو دهمهی به شهیدی کهوت دهرده که بلاوبویهوه و دزهکان هاتن، له ههموو نهو دەرگایانهوه هاتنه ژوورهوه. پرۆگرام و کتیهکان گۆران و له زهویدا خراپه بلاوبویهوه، ههندی له مامۆستای عهرهبی نهمرۆ زۆر لاوازتره له ههندی خویندکاری به کالۆریای نهو رۆژانه.

پاریزگارهکان یهک بهدوای یهکدا کهوتن، موبارهک و بهزم و جوندی.... بێشه که شیرێ تیانهما، ئهری شیرکۆله نییه پاریزگاری لیبکات؟

به ئی، به ئی ههیه مامۆستاگیان!

ئه مه خویندکاره کانتن، له سههر گۆره سهوزه کهت سویند دهخۆن که له سههر ریبازه کهت بهردهوام دهبن، پاریزگاری له پهیمانه کهت ده کهن، پاریزگاری له زبانی قورئان ده کهن که ههموو ژیاوت له وهدا خهرج کرد و پاریزگاره کانت بۆی پهروه ده کرد، ئه مه به توانا و هیزی ئیمه نییه، به لکوه به توانا و هیزی خودا و متمانه بوونه به پهیمانه کهی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾؛ ههرکات دهرگایه کی شهریان کردهوه (له ئاسانکردنی رێزمانی عهرهبی یان خویندنی شیوازه گشتیهکان) خۆی دایده خست، ههرکات ئاگری

جهنگيان هه لډه گيرساند خودا دهيكوژاندهوه و قورثاني زال ده كرد،
ههرچنده ناگري نهوان كوژاوهيه و (پرشنگذار نيهه).

بهريزه كان، له گهل جوندیدا بووم وهك خوښندكار و هاوړي له
كوښري شهريعه، چهندين شهو له گهلیدا ماومه ته وه، له شار و
گه شتدا له گهلیدا بووم، له دهر وونمدا چهندين يادگاريم ههيه له گهلیدا،
تهنها سوچيكي سوچيكم بو دهر خستوون.

له گهل گه وره يي و پايه به رزيه كهيدا خه يالي هه بوو، ثايا خه يال
تهنها له دلي گه وره كاندا ناڅي؟ له خه ياله كانی ته وه بوو نه يده تواني
سهرداني نه خوش بکات يان دلنه وایي كه سيك بکات، له ترسي
ته وه ي گوڼي له ناوي مردن بيټ. ته وه تا مردن دابه زيوته سهر ي!

مردن، نه گهر كه سيك له مردن رزگاري ببوايه باشتريني
مروفايه تي موحه ممه د فرستاده ي خودا رزگاري ده بوو لي.

به لام ثايا جوندی مردووه؟ ثايا نهو كه سه مردووه كه شوښ پي
ميژوونو سه كان كهوت به نوو سيني ((تاريخ المعرة))؟ نهو كه سه ي
له گهل پيشه وایاني لوغه دابوو به ((اصلاح الفاسد))؟ له گهل زانایاني
نه خودا بوو به ((كتاب النحو))؟ له گهل ميژووناسي نه ده بيدابوو
به ((تاريخ أبي العلاء))؟

ماموستاگیان، مردن ههقه، بهلام تو دوجار دهژیت: جارنگ لعم
دونیایه دا بهناو و زانسته گهت ههتا له دونیادا مابیت، جارنگیش له
لای خودا به ئیمان و رهوشت و پارنژگاری کردنت له زبانی قورنان،
بهراستی ههر ئهوهش ژبانی نه مرییه.

پهروهرد گارا خوایه تی ناکهم به سه رتهوه، لی پیغه مبه ره گهت
فهرمویه تی: ((کاتیگ یه کیگ له نهوه کانی نادهم ده مریت
کرده وه کانی ده پچریت جگه له سی دانه، خیرنکی نه پراوه،
زانستیکی به سوود، مندالیکی باش دوعای خیری بو بکات)).
پهروهرد گارا ئه مه زانسته به سووده به رده وامه که یه تی، ئه وهش
منداله کانی تی، ئیمه هه موومان مندالی نهوین، له پیاوچاکان نین
بهلام داوات لیده کهن به دوعای پیاوچاکان: پهروهرد گارا ره حمی
پیگه لی خوشبه و بیخه به هه شته که ته وه، پهروهرد گارا جیگا که ی
پر بکه یته وه بو عهره بی، پهروهرد گارا له پاداشته که ی بی به شمان
نه کهیت و له دوا ی ئه وه وه توشی فیتنه مان نه کهیت و له و له
ئیمهش خوشبیت، اللهم آمین.

یه که مین وتار که بلا و مکرده وه و یه که مین وانه پیش که شم کرد

له سالی ۱۹۴۱ دا بلا و کراوه تهره

سهر باسی نهم بابه ته دهنووسم و گالته به دهر وونم ده کهم، که باسی
وتاره کانم بۆ خه لکی ده کهم، خه لکیش سهر قالن بهم مه ترسیه
گه ورهیه، بهم به لا داباریوه وه، بهم گرانیه سهرتاسه رییه، په نا ده گرین
به خودا له مه توندتر و گه وره تر.

به ته مه نی خویننه ره کانم زور باسی خۆم ناکه م بۆ پۆز و
خۆبه گه وره زانین و غرور، به لام پیشه ی نه ده ب شتانیکی تیدا
دروسته که له شته کانی تر دا درووست نییه. نه گهر نه و قسانه
نه بوایه که سهرنج یان ستایشن له سهر نووسینه کانم، یان په یامینکی
لهو شیوه پیده گات، یان بر گه یه ک له رۆژنامه دا دهیخوینمه وه و به
باشه باسم ده کات... نه گهر نه وه نه بوایه و ((ته مه نه بوایه؟!))
گومانم ده برد که هیچ که سینک وتاره کانم ناخویننه وه!

مه به ستم له نووسینی ئهم بابته نه بوو، وهلی به دواي کاغه زنکدا ده گهرام، ژماره یه ک له موقت بیسی کون هات به ده ستمدا، میژووه که ی سالی ۱۹۲۴ بوو، کردمه وه و نه ماشایم کرد دونیایه ک له بیره وه ری به چیژ به پروومدا کرایه وه، خوئندمه وه میژووی خوم تییدا خوئندمه وه: خوم بینیه وه له سهره تای خوئندنی ناوه ندیدا بووم و کومه لی هاوری له چوارده وورم بوون، له دواي نه وان که سم نه بیني وه ک نه مان پروویکه نه وانه کان و هه ولی بو بدن، له چه سپاوی به هره ی نه ده بیان و به هیژی سروشتی نه ده بیان و سه لیه بیان له لوغه دا، له پیشبرکی کردنیاندا بو خوئندنه وه ی کتیه به به هاکان و زانینی سه رچاوه سه ره کیه کان. وه ک نه و گه نه جانه نه بوون که هه ولی نووسین ده دن پیش خوئندنه وه، ده خه له تین به بلاو کردنه وه و واده زان هاوشان و هاوری هه موو نه وانن که له و رۆژنامه دا بابته تی بلاوده یته وه، یه کینک له وانه ده لیت نه م کتیه بلاوده که مه وه و هیشتا ده لاپه ره ی لی نه نویسه وه، ره خنه له نووسه ریکی گه وره ده گرت له کاتی که نازانیت به جوانی نووسینیکی نه و نووسه ره بخوئنیته وه، به نه ده به که ی گوڤاره که هه لده خه له تینیت، نه و سیفه تانه شی باسم نه کردوه به نازارتر و خراپتره.

کومه لیک کتیبم خوئندبووه، له وانه ی که بیرماوه ((حیاة الحیوان)) ی ده میری، یه که مین کتیه که خوئندوو مه ته وه، ده ریای زانیاریه (وه ک چون نه مرؤ وای پیده لین) یان فیژکاریه که فیه و

لوغه و ئەدەب و چیرۆک و میژوو و ئەفسانە و زانست و
 راستییەکانی لەخۆگرتووە، زۆر سوودم لێی بینی. کتێبی
 ((الصاحبي)) ئەحمەد فارس، گەورەیی عەرەبی و باوەربوون
 بەفراوانی و شکۆمەندی عەرەبی کردە دەرۆنمەو، هەتا ئەمڕۆ
 سەرسام بە پەیامەکی ئیبنو فارس بۆ ئەوانەی نەگۆلی فەزلی
 تازەکان دەکەن لەبەرئەوێ تازەیی، مەیلیان بەلای پیرۆزکردنی
 کۆنەکاندا دەچیت چونکە کۆنە و، بە شتە گرانەهاکان هەژماری
 دەکەن، ئەم پەیامەکی لە پێشەکی کتێبەدا نووسیوە. کتێبی
 ((بلوغ الادب)) ی ئالووسی، دەمارگیریمی بۆ عەرەب زیادکرد،
 دواتر بۆم دەرکەوت شتی پووچی زۆر تێدایە وەک چۆن راستیشی
 زۆر تێدایە، ئیستاش پرستەکانیم ئەزبەرە لە راست و بەتالی. کتێبی
 ((الأغاني)) هەموویم خوێندەو، مەبەستم هەوال و چیرۆکەکانیەتی
 بەبێ سەنەد و دەنگ و شیعەر و ڕەچەڵەکان، ئەم کتێبە سەرماوەی
 منە لە ئەدەبدا، ((الکشکول)) و ((المخلاة)) م خوێندەو، ((مراقی الفلاح)) م
 لە فێقی حەنەفیدا خوێندەو، باوکم پێویستی کرد لەسەر
 بێخوێنمەو، خۆدای گەرە ڕەحمەت دابارینیت بەسەریدا. شەرعی
 ڕیسالەکی ئیبنو زەیدوونم خوێندەو کە چاپکراوە لەسەر
 پەرەوێزی ((الغیث المنسجم))...

شیوازی خوێندەو بەو شیوەیە بوو هەركات لە وانەکانی قوتابخانە
 تەواودەبووم دەچوومە کتێبخانە کەمان و کتێبێکم هەڵدەبژارد، ئەگەر

پێی سەرسام بومایه وازم لێی نهدههینا ههتا تهواوم دهکرد، نهگەر
وانهبوایه وازم لێی دههینا. په نام بو کەس نهدهبرد و به رێنۆنی
کەس نهدهپروشت، جگه لهو کتیبانهی مامۆستای لوغه شیخ
عەبدولقادر موبارەک دەیووت بێخۆینهوه و، رێنۆنی دهکردین
بۆی. ئهدهبمان وهردهگرت له زانای لیهاوو و کارامه مامۆستا
سەلیم جوندیی، ئاگاداری دهکردینهوه-خودا پاداشتی بداتهوه- لهوهی
پروژنامه و گوڤار و کتیبهکانی سهردهم بێخۆینهوه، نهبادا خراب
ههلبژیرین و تووشی پهتای لاوازی بیهن، ئهمهش له پەتای کولیرا
و گولی خراپتره! چوومه زانکۆ و له کهسانی سهردهمدا تهنها
مهنفلوتیم دهناسی رهمهتی خودای لیبت، وامدهزانی باشتترین
نووسهری سهردهمهوه و هیچ کەس نییه لهو باشتریت، ههتا
کتیبی ((ارفائیل))ی زهیات کهوته بهردهستم، گهنجینهیهک بوو له
گهنجینه به بههاکان له پەخشاندا، له تهکیدا ((عبارات))ی
مهنفلوتی بچووک بویهوه ههتا وهک هیچی لیها، پاشان رافعیم
ناسی کتیبی ((تحت رایة القرآن))ی دهرکردبوو خودا پلهی بهههشتی
پێ بهرزکاتهوه، زانیم خودا له مهنفلوتی رهوانبێژتری بهدی هیناوه،
ئێ وهللا، له عەبدولحه‌مید و ئیبنول موقنیع و ئیبنولعه‌مید،
لهوانه‌ی که ئیمه به پیشه‌وای رهوانبێژی و زبانه‌مان ده‌زانین. له‌گه‌ڵ
ئه‌وه‌شدا مه‌نفلوتیم له‌ بیرنه‌کردووه و سوپاسی خۆم بو دهربریه‌وه
له‌گه‌ڵ مامۆستا جوندی و موبارەک به پیشکەش کردنی سێ
کتیبم ((هه‌یسه‌میات))، ئه‌وه‌ش یه‌که‌مین کتیب بوو که نووسیم.

دەلیم: دواى خویندەنەوہى ئەو کتیبانەى باسم کرد ھەستم بەشتیک
کرد دەروونى دەبزواند، ھەناسەم پێیدا بە ھەولدانى نووسینم،
وتاریکم نووسی کە ئیستا بابەتە کەیم بیرچۆتەوہ، بۆ ھاورپى
خۆشەویستم ئەنوەر عەتارم خویندەوہ (ئەو دەمە ئەزموونى شیعرى
دەکردا)، پى و تەم بىلایى بکەمەوہ، ئەمەم بە گەورە زانى. ھیندە
بۆى رازاندەمەوہ ھەتا شىل بووم بۆى، بەرەو شوینى موقتەبیس
کەوتەمە رى، لە شەقامى سەنجقدار بوو کە ئیستا بۆتە کەلاوہ و
وێرانە. سىلاوم لە ئەبویەسام کرد مامۆستا ئەحمەد کورد عەلى،
رەحمەتى خودا لە خۆى و رۆژنامە کەى ییت... وتارە کەمەم پێیدا.

ھیچ کەس لە ھاورپىکانم رینگای رۆژنامەیان نەدەزانى یان بوپى
ئەوہیان ھەيیت بابەتى تیدا بىلایکەنەوہ. ئەو دەمە تاوانباربووین بە
تاوانى شەرمکردن کە ئەمرو گەنجەکان وازیان لى ھیناوە،
تەماشای نوسینە کەى کرد نوسینیکی پێگەشتووی پیرانەى بىنى،
تەماشای روومى کرد لاویکی بىنى، سەرى سورما بوو ئەوہ لەمە
ییت، وەک ئەوہى بەراستى نەزانىیتم ھەتا تاقیکردمەوہ بە
نووسینى بابەتیک بۆى، گومانى وابوو چاپخانە پۆستى پێتەتى و
ناییت دوابخریت، بۆم دارپشتەوہ وەک ئەو کەسەى پێتووسە کەى پیش
ھزرى دەکەوت، زیاتر پیم سەرسام بوو بەلینیدا سەدینى وتارە کە
بىلایکاتەوہ، لە لای جەنابیان رۆیشتم و دەستم دەدا لەملا و لام
ھەتا بزەم بایم لێنەرواوە و لە خوشیاندا پى بفرم. ئەگەر بەیەتەم

بدایه به پيشه‌وای برواداران هيندهی نهو به‌لینه دلخوشی نه‌ده‌کردم.
به‌ناو خه‌لکیدا ریم ده‌کرد وه‌ک نه‌وهی به‌سەر سه‌ریاندا ری ده‌که‌م.
وابزانم نهو شه‌وه یه‌ک کاتر میتر خه‌وم لینه‌که‌وت، به‌لکوو له‌سه‌ر
جینگاکه هه‌ر نه‌مدیوو و دیووم بوو، بیرمه‌ده‌کرده‌وه سه‌به‌ینی ده‌چه‌ج
به‌هه‌شتیکی ناماده‌کراوه‌وه، چ گه‌نجینه‌یه‌ک ده‌دۆزمه‌وه. چاوه‌رپی
به‌یانیم ده‌کرد، هه‌تا به‌یانی هات و پوژ هه‌له‌هات و پوژنامه‌که‌م
وه‌رگرت، وتاره‌که‌ی تیدا بوو له‌گه‌ل ستایش کردنی‌کدا نه‌گه‌ر به
جاحیز بوترایه به‌زۆری ده‌زانی!

پاشان ته‌ماشای پوژنامه‌که‌وه زه‌رده‌کانم ده‌کرد له‌نیوان په‌ره‌کانمدا
که‌وتبوو، بیرم له‌و نه‌ده‌به ده‌کرده‌وه چی لیوه‌رگرتووم و چیم
لیوه‌رگرتووه. له‌دوای نه‌و وتاره‌وه ریڭگای بلاو‌کردنه‌وه‌م گرت به‌ر، له
پوژنامه‌کانی شامدا بابه‌تم بلاو‌کرده‌وه پاشان چوومه‌لای خالۆم
مامۆستا موحبوودین خه‌تیب له‌میسر، ده‌ستی گرتم و
هه‌نگاوه‌کانی راست‌کردمه‌وه باشت‌رین هاوکار و رینۆینی کارم بوو،
سوودم له‌په‌هوش و زانست و ساماناکه‌ی وه‌رگرت. پاشان گه‌پامه‌وه
بۆ دیمه‌شق، پاشان په‌یه‌ه‌ندیم به‌ریس‌اله‌وه کرد، هاو‌رپی رووحم و
ته‌ربابی ته‌نیاییم، باشت‌رین قوتابخانه‌بوو بۆمن، مامۆستا زه‌یاتی لی‌بوو
باشت‌رین مامۆستا.

ئەو دەمە ئەگەر سەیری کتیبم بکردایە، یان بیسەری قسەیک
 بومایە، یان لە کورپێکدا بوومایە، یان بەتەنیا بومایە، یان
 راکشامایە بۆ خەوتن، یان لە خەو هەستامایە، یان رابردوو
 بکەوتایەتەووە یادم، یان بیرم لە داھاتوو بکردایەتەووە، یان چاوم
 داخستایە و تێرامایەم، یان بمکردایەتەووە بە ڕووی دیمەنتیک لە
 دیمەنەکانی ئاسمان و زەمیندا.... لە هەموو ئەمانەدا بابەتی
 وتاریک هەبوو بنووسم یان بابەتیک دایبڕێژمەووە، هیمەت ئامادەبوو
 هزریش چالاک بوو. پاشان ڕۆژ تێپەری و زەمانە ئاوابوو، وەھام
 لیھات نەمدەتوانی دێرێک بنووسم، هەر دەمیکیش دەمنووسی
 نەمدەزانی چۆن بنووسم بۆ چ بنووسم. ئەوێ دەمنووسی بە
 میشکیکی پەشۆکاووە دەمنارد بۆ ڕیسالە، ئەگەر دوامبختایە
 توورەدەبوون، گەر بە تایپ بمنوسیایە و هەلەم بکردایە و
 هەلەچنەکە پێی نەزانایە خەمباردەبووم، ئەگەر بمبینیایە شتیک
 دراوێتە پال من کە هێی من نییە و وتارەکە چەندین هەلەی تێدایە
 کە ئاماژەیە بۆ نەزانی نوسەرەکە و ئەو لە منەو نییە و من
 خاوەنی نیم، بڕیارم دەدا واز لە نوسین بهێنم و کارەکم زۆر بەگەرە
 دەزانی. پاشان ئەگەر وتارەکە بلامبکرایەتەووە، جارێک دەمخوێندەووە
 بۆ ئەوێ لێی دڵنیابم، جارێکی تر دەمخوێندەووە بۆ ئەوێ وەک
 کەسیکی ڕەخنەگر ڕەخنە لێبگرم، پاشان فرێم دەدا توانای
 سەیرکردنیم نەدەبوو، کەسم دەست نەدەکەوت لەبارەییەووە بۆم بدوێت،
 وەک ئەوێ بۆ بەردەلانی کانی شاخ دەنووسم نەک مەرقەکان!

چ سوودیکم له ئەدەب وەرگرتوو؟ من تەنها نەدەم وەک
گالتهیهک بینی و ئەدیبهکانیش وەک شیتیک! خەلکی بەدوای
پارەدا راڤە کەن ئەدیبهکانیش بەدوای سەراییکێ هەلخەلەتینەرەون
پێی دەلێن (شکوومەندی ئەدەبی)؛ هەرکات بەرەو پروی دەرۆن لێیان
راڤە کات پێی ناگەن هەتا دەمرن.....باس کردنی خەلکی سوودی
بۆ مردوو نییه و شکوومەندی بە کەلکیان نایەت، تەنها ئەو کردووە
چاکانەی پیشی خستوو بە کەلکی دیت. سەعید ئەفغانی هاوڕێم
لە من ژیرتر بوو، هەرکات باسی ئاواتەکانی ژیانم دەکرد بۆی و،
ئارەزوو کردنم بەوێ بێم بە نوسەریک کە ئاماژەی بۆ بکەیت،
لەچی هەلەدەقورتان وەک گالتهکردن پێم، ئەوێ پرۆژێ لە
قوتابخانەی ناوەندی بووین، پیشبرکیان دەکرد لە خوێندەوێ
کتێب و شانازیان دەکرد بە پوختهکردنی و تێبینی نووسین
لەسەری. زەمانە چی لە ئاواتەکانم کرد؟ بینیمی هەلەدەدەم و دوای
سەراییک کەوتووم و ناگەم بە هیچ، هیچ شتیکیش نییه هەتا پێی
بگەم!

ئەمە چیرۆکی منە لە گەڵ ئەو ئەدەبەیی ئیمڕۆ وازی لێدەهێنم، یان
گومانم وایه وازی لێدەهێنم و، پرۆدەکەمە فێقه و پەیمانەکەم نوێ
دەکەمەو بەو کتێبانەیی لەبارەییەو خوێندووتمەتەو و هێژ و قوتمی
پێدەبەخشم، بانهوانە خۆیان ئامادە بکەن وادەزانن من بەرەستیکم

له‌وهی بگدن به‌و نه‌ده‌به‌ی ده‌یانه‌وئت، نه‌وانه‌ی واده‌بینن من
موزاحیمیانم له‌سهر نه‌م ناوه‌ بۆ‌گه‌نه.

له‌ لاوازترین رۆژه‌کاندا باشت‌ترین نه‌ده‌بم نویسووه، نه‌مه‌ له‌‌کۆنی
نه‌وه‌دایه؟ راستی و خه‌یال وه‌ک یه‌ک ده‌بن؟ هیچ زانستیک هه‌یه
شانبدات له‌ شانی و هه‌ینده‌ی نه‌و به‌‌پێژیت، به‌ هۆیه‌وه‌ درووست و
یاساخ ده‌زانیت، گه‌ره‌نتی مافه‌کان ده‌کریت و دزایه‌تی
دوورده‌خریته‌وه‌ و ناشتی به‌‌ریا ده‌بیته‌.....؟ نه‌‌گه‌ر نه‌‌مرۆ
گه‌نجه‌کان سل بکه‌نه‌وه‌ له‌ پۆشاک‌ی نه‌هلی فیه‌قه‌ و ده‌ترسن په‌سن
بکری‌ن به‌ وشکی و دواکه‌وتویی، نه‌وه‌ نه‌و که‌سه‌ ناترسیت که‌ ناویان
ناوه‌ شیخ و رازی‌بووه‌ به‌و ناوه‌ش، می‌زهره‌که‌ی له‌سهر قورس ناییت و
نه‌و ریشه‌شی به‌ری داوه‌ته‌وه‌..... پۆشاکه‌که‌شی، هیچ تاوانیک
نییه‌، کاربکات له‌سهر بونیادنانی ته‌بیعه‌تی خه‌لکی و رێنۆنی
کردنی ژیا‌نی، نه‌و ده‌مه‌ی تو پۆشاک‌یک‌ی ته‌نک ده‌پۆشیت یان
پۆشاک‌ی وهرزشی ده‌پۆشیت، شو‌رتی کورت له‌پێ ده‌که‌یت، هه‌ست
به‌له‌ش سووکی ده‌که‌یت و ئاره‌زووی بازدان و جو‌له‌جو‌ل ده‌که‌یت و
رقت له‌وه‌ستان ده‌بیته‌وه‌ له‌سهر زه‌وی، نه‌‌گه‌ر زۆر بی پۆشیت ده‌بیته
به‌ خوویه‌ک تیتدا. نه‌‌گه‌ر قاپوتیک بکه‌یت به‌رت و جامانه‌یه‌ک
بکه‌یت به‌رت ئاره‌زووی میهره‌بانی و هه‌یمنی ده‌که‌یت، ناتوانی نه‌و
شانه‌ نه‌‌نجام به‌هیت که‌ دژی پۆشاکه‌که‌تن، خۆت ده‌پاریت له
دانیشتن له‌ قاوه‌خانه‌کان و چوونه‌ سینه‌ماوه‌، یان خه‌را رۆیشتن
به‌‌رێگادا، یان گالته‌کردن یان قاقای پێکه‌نین له‌ مه‌جلیسدا... به‌مه‌

رادیت ههتا دهیت به ته بیعتت. نه گهر بیری بکهیته سهوت
به پیوستی دهزانی هاوپییهتی نه هله که ی بکهیت و له گه لیاندا
دابنیشیت، بزار دهیت له مزگهوت و کۆری په رستش نه گهرچی
نوێر که رنکی دینداریش بیت، ئا لیرویه ریگری کراوه له خوچواندن
به غهیره موسلمانان، نمونهش بۆ ئه مه زۆره....

له کاتی کدا نه گهر من واز له ئه ده ب بهیتم واز له نووسین ناهیتم،
هه ندی له نووسین زانسته، هه ندیکى چاکسازیه، هه ندیکى سوود
به خه لکی ده گه یه نیّت و ریئوینیان ده کات بۆ ریگای
چاکه.... ههروه ها ئه م نووسینه زۆر بلییه کی جوانه و دلنه واییه کی
پوچه و قسه یه کی هیچه که وشکی ناهیلّیت.... خاوه ن پینووسه کان
ته ماشا بکه ن چ هه لده گرن و واز له چی ده هیئن، خوینه ره کانیش
ته ماشا بکه ن کامه ی ده خوینه وه و کامه ی فهراموش ده که ن!

دووباره داوای لیبورردن ده که م له خوینه ران له قسه کردن له باره ی
خۆمه وه، چونکه قورستین قسه یه له سه ر بیسه ر، به لام پیشه ی
ئه ده به، خودا له ناوی بیات!

ویستم - که دهستم کرد به نووسینی ئه م وتاره - شتانیکی زۆر بلیم
که له دهرووندا ئاماده م کردبوو، که گه شتمه نه وه ی باسی

يەكەمىن وانە بىكەم كە پېشكەشم كىردوۋە، ئەو قۇناغەي ژيانىم
 ھاتەۋە ياد كە ۋەك مامۇستا بەسەرمېردوۋە و لە ناسۇدا گەپراوم،
 تېيدا چېژ و ئازارم چەشت و پۇشنى شەو و تارىكى رۇژم يىنى
 كە تەنھا خۇدا ھەقىقەتە كەي دەزانىت، لەۋەي كە تەنھا كەمىكى
 كەمىكىم پەسن كىردوۋە لە رېسالەدا... كە گەشىتم بەۋە ھەست و
 سۆزەكان لە دەروونىدا تونبون و يادەۋەريەكان بەشىۋەيەك وروژان
 پىتۋوسە كەمىيان لە جولە ۋەستاند.

چۇن لە يەك وتاردا ھەموو پارچەكانى دىلم كۆبكەمەۋە، لە
 دارستانەكانى دىمەشق كە لە ھەموو قوتابخانەكانىدا خوتىندوۋمە، لە
 جەنگەلە دىل رېئىنەكەي بەيروت لە كۆلىژى شەرىعە، لە كەنارى
 (ۋادە)ى دىجلەدا لە ناۋەندى مەركەزىيە، لە رېنگاي ئوبولە
 يەككىك لەچۋار بەھەشتەكەي دۇنيا لە ناۋەندى بەسرە، لە فەزا
 فراوانەكە لە كەركوك شارى ئالتۇنى رەش كە بەردەۋام دەگرېت،
 ئەو شارەي دانىشتوانەكەي كەسائىكى بەرپىزن، ئەۋانەي لە يادىمە و
 لە يادىم نىيە؟

ھەزارەھا وىنە بە دىلدا دەروات كە پېشتىر بە چاۋمدا پۇشتوۋە،
 بەلكوۋ ئىستا ھەزارەھا رۋو دەبىنم ھىي ھارپىكانى كاتى خوتىندىم و
 ئەو خوتىندىكارانەي كە خوشم وىستوۋن، لە تارىكى يادەۋەريىمەۋە
 ھەلدەقۇلىت و پاشان دىتە لام و بە رۋويەكى بە خەندەۋە چىرۋكى

دەروونىم بۇ دەگىرىتتە، دەمگەرىنىتتە، بۇ ئەو تەمەنەى بەرىم
 كىردۈ، چۈن بىتوانم لەگەل ئەو ھاورىيانەمدا كۈبەمەو و
 مائىئاوايان لىبىكەم پىش ئەو ھى دووبارە دابرىمەو لىيان، بۇ ئەو ھى
 پەيمانىيان بۇ نۆى بىكەمەو؟ چۈن و لەكاتىكدا لە ژىر ھەموو
 ئەستىرەكاندا بىلاوبونەتەو؟! چۈن و لەكاتىكدا ئەو ھىيان بەرزىووتەو
 بەرزىووتەو و ئەو ھىيان دابەزىووتەو دابەزىووتەو، سەرقالىيەكانى دونىا
 سەرقالى كىردۈن و ئەو مامۇستايەيان بە ياد نايەتەو ئەگەرچى
 مامۇستاكە لە يادى نەكىردۈن! چۈن و لەكاتىكدا ۋەفادار و بى
 ۋەفايان تىدايە، مەۋقەكان ۋەك كانزان....

پەھمەتى خودا لە مامۇستاكەكان بىت، لەوانەى كە خاۋەنى دىلن! سىلاو
 لەو پۇژانەم بىت كە ۋەك مامۇستايەك بەرىم كىردن.... سىلاو لە
 ھەموو ئەو خەندىكار و ھاورىيانەى ئەم بابەتە دەخوئىننەو، بەرزىترىن
 ۋەفا و سىلاوى دىلم بۇيان ھەيە.

* * *

وہستانیک لہ سہر کہلاوہکان

لہ سالی ۱۹۴۵ء بلاو کراوہتوہ

لہ لای مزگہوتی ئەمەوی و لہ ژێرسایە شورا بەرزەکەیدا، لہ
نیوان

لانکە ی پالەوانی بە توانا مەلیک سەلاحەدین و قوتابخانە ی

کلاسیکی ئەسەریدا، لہ نیوان قوتابخانە ی سمیساتیە و

ئێخنائییەدا، قوتابخانە ی جەقەمەقیە چۆل و وێرانە

کە سەنجەر هیلالی بونیادی ناو، مەلیک ناسر

لە سالی ۷۶۱ ی کوچیدا تازە ی کردۆتەو، پاشان سووتا و

ئەمیر سەیفەدینی جەقەمەق نوێی کردۆتەو و دراوہتە پالی.

هەر دەمیەک بەلای ئەم قوتابخانە وێرانە لہ کارکەوتووەدا تێدەپەرم

ئەو یادگاریانەم دیتەوە یاد کە تێیدا مائناواییم لێی کردوو و ئەو

بەشە ی ژیانم کە تێیدا جیمهیللاو، ئیلا دلم ناوێ دەداتەو، و

پادەدیژیت، رازەکان لہ دلدا دەوروزین و وێنەکان لہ چاومدا

هه‌لده‌قولین، دانه‌نیم به‌وهی ده‌سته‌وسانم پښکیان به‌هم و به‌خوښ‌ننه‌وه و
بیانکه‌مه هم قالبه بیگیانه ته‌نگه‌وه، له کاتیدا خیراتره له ږووناکي
و فراوانتره له زه‌من..... ته‌گه‌ر به‌هویت په‌سني به‌کم ته‌نهما نه‌و
وته و قسه دووبارانه ده‌ست ده‌که‌ویت که شاعیره‌کان له سه‌رده‌می
نومروقه‌یسه‌وه لئی لاندن، که وه‌ستاوه و وه‌ستینراوه، گریاوه و
گریانراوه، دووباره‌ی ده‌که‌نه‌وه و ده‌یلینه‌وه، نیستاش هر تازه‌یه له
همو دلیکدا و خیرایه له‌سهر همو زوبانیک....پرسیار له‌م
دیواره ږووخاوانه ده‌که‌م، ده‌دویم....له‌گه‌ل هم ژوره چولانه‌دا.
نایییی! ته‌گه‌ر هم دیوارانه تاریفی نه‌وهی ده‌کرد که بینویه‌تی و
ده‌رگا‌کان ده‌هاتنه‌ گو، نایییی! ته‌گه‌ر گورانیه‌کان تیده‌گه‌یشتن و
بینا‌کان قسه‌یان ده‌کرد! چو‌ن؟ دلی خه‌لکی به‌ نا‌گا و به‌ وه‌فا
نه‌بووه، چو‌ن خاک و خو‌له‌که به‌وه‌فا بیټ.

له دهره‌ونم ده‌پرسم: نایا دهره‌ونه‌کان وه‌فا ده‌زانن؟، که سوږ ده‌خوات
چو‌ن زه‌مانه سوږ ده‌خوات، بو همو دؤخیک پو‌شاکي خو‌ی
ده‌پو‌شیت و بو همو ږو‌ژیک پیوانه‌که‌ی هه‌لده‌گریت؛ نه‌وهی
دوینن لای به‌شکو نه‌مړو لای سانا ده‌بیټ، نه‌وهی لای گرانبو به
هه‌رزانی ده‌زانیت، نه‌وهی لای هه‌رزانبو گرانی ده‌کات، که‌سیک
ده‌بینین و گوئی پیناده‌ین که له پیندا شوینن خو‌شه‌و‌یستیمان بووه،
قه‌ناعه‌تمان وابو په‌یوه‌ندیمان له‌گه‌ل نه‌ودا به به‌ختیمان له دونیادا
یان شوینن گه‌وره‌ییمان و، رازی بوونیان نه‌وپه‌ری ناواتمانبوو،
به‌لای شویننکدا تیده‌په‌رین و ناو‌ری بو ناده‌ینه‌وه که تیدا تالی و

شېرىنى ژيانمان چەشتوۋە، شوئەنەۋارى دەرۋون و تەمەنمانى
تېيدايە؟!

سەردەمانىك ئەگەر پىيان بوتمايە رۇژىك دىت بەسەرتدا بەلاى
ئەم قوتابخانەدا تىدەپەرىت و لەلايدا ناۋەستىت ئىللا ۋەستانى
بىر كىردن و تامەزرۇبوون نەبىت، پاشان دەرۋىت بەلاى كارى خوتەۋە
و ئە دۋاى چەند ھەنگاۋىك لە بىرى دەكەيت، بەراستىم نەدەزانىن!
چۇن بەم شىۋەيە بەلامەۋە سانا بوۋىەۋە كە دۋىننى نىۋەى دونىام بوو؟
ئايا دونىاي خويندكار تەنھا مال و قوتابخانە و رېڭاى نىۋانىان
نىيە؟ بەردەوام لەبىر و ھۆشمدا بوو: لە بەيانىاندا كە دەچووم بۇى،
لە نىۋەرۇدا كە تىيدا بووم، لە ئىۋارەدا كە دەگەرەمەۋە لىي؛ خوشى
و ناخوشى، دۋست و دوژمنى تىدا كۆبوۋوۋەۋە، بەشىك بوو لە
من. بەلكوۋ چۇن ئەو مىندالەم لە ياد كىرد كە سالى ۱۹۱۸
خويندكار بوو ھەلگىرى ناو و شىۋەى من بوو؟ چۇن رېڭەمدا بە
دەرۋونم بۆچۈنەكانى فرى بدم و گالە بە فىكرەكانى بكەم،
ئەۋەى بە گەرەى دەزانى بەسوۋكى بزانم؟ داماوە رۇيشت و نازانم
بەرەۋ كۈى رۇيى، لە دۋاى ئەۋەۋە ھاتووم، لى رۈوداۋەكانىم لە
بىرنەكردوۋە. ئايا يادگە تاكە شتى جىگىرە لە مروڧدا لەۋ دەمەى
ئاۋەز و جەستە دەگۈرېن؟

پرسىار لە بىرىارەكان بكەن ئەگەر زانستىيان لايە، سوپاس بۇ خدا لە
ئەھلى فەلسەفە نىيم!

له بیریاره کان بېرسن و لیمگه پښ له بهر دهرگای نهم قونابخانه دا نه و
 رږژانه بگه پښمه وه که رږښتون. نه گهر خه لکی بگه پښمه وه بږ
 رابردوویان بږ ته وهی بجه وښمه وه و دلیان خوشیت به یاد کردنه وهی
 رووداوه کان، وهلی من ده گه پښمه وه بږ رابردو بږ ته وهی تښدا
 بږیم، راده کهم له نیستام و رقم لیته تی و بیزراوه له لام. من که سینکم
 هه تا له تهمه ندا بجه پښمه وه تهنه اییم له لا بهر ختر دهیت و له
 کومهل راده کهم، وهک ته وهی هه موو رږژیک په تیک له م
 گورسیه ده پچرینیت که گهمیه کهی به ستوه به هه زارها گهمیه ی
 بچو و که وه له لافوی ژياندا، وهک چوڼ که شتیه کان کوده بوونه وه و
 ده ریای تاریکیان ده بری، ناوی تښدانییه به لکو ناگری تښدایه^{۲۴}،
 ناگریکی له ژیردایه نازانیت چ کاتییک ده ته قیتته وه زهوی ده ریا که
 ده هه ژینیت و شاخی شه پوله کان گر ده دا، یه کیکی تر له ناسمانه وه
 ره جمی ده کات و دهرگایه کی دوزه خی به روودا
 ده کاته وه.... ته وژومی ژیان زور له مه نار هه تر و سامناک تره.

.... هه تا وام لیتهات گورسیه کهم هه پرون هه پرون بوو ته نها چهند
 ده زوویه کی ماوه ته وه؛ کومهلک هاوړی که له په نجه کان ده ست
 تیپه ر ناکه ن، چهند شوینیک که له وه که متره، ته نها ده گم به نه وان
 و رانایم له گهل که سی تر دا. له شه وه درتزه کاندا شادوومانکار و

^{۲۴}اته کاتی جهنگی جیهانی دووهم، ده ریایی تاریکی ده ریایی نه تله سه.

هاورېم ئەماوہ ئىللا ئەم كىتېبانە نەبىت كە لىي بىزاربوومە ر
خوشەويستىيەكەى بۆتە زۆر لە خوڭردن و قسە كردنەكەى بۆتە
بىزارى، ئەو رابردووش كە رۆژ بەرۆژ زياتر پىوھى وابەستە دەبىم و
بىرى دەكەم، سەبارەت بە داھاتوو لىي دەترسم و بوڭرى ئەوھم نىيە
بىرى لىبكەمەوہ.

ھەربۆيە كە دەگەم بە يەككە لە ھاورپىكانى سەردەمى مندالىم
دەيوەستىنم و لە ئامىزى دەگرم، لە پۆشاكەكانىدا بۆنى گولەكانى
رابردووى شيرىن دەكەم، گالەى مندالى و سۆعبەتە خوشەكانى، بە
باخەكانىدا تىدەپەرىن و زىدەكەين بە رىڭگا سەوزەكەى كە
لەملاولايدا گولە بەيىوون و شەقايق روواوہ، دەمەويىت لە پشتى ئەم
گەنجەوہ كە شەو لىي داوہ ھەتا گەيشت بە پىرى و
پىداويستىيەكانى بژىوى ماندووى كردووە و پرشنگدارى و
جوانىيەكەى لىسەندووەتەوہ، وەك ئەو دارە تاقانەى لىھاتووە كە
لەلای شىوہكەدايەوہ و ھەرزوو سەرمای پايز لىي داوہ... دەمەويىت
لە رىيەوہ ئەو مندالە بىيىنم كە بەردەوام دلخۆشبوو، پىدەكەنى،
رۆژانىك ھاورپىم بوو خوشمەدەويست و خوشىيەكانم لەگەلدا بەش
كردبوو... ئەگەر نەبىيىنم وەك خۆم دەمىنمەوہ و پىاوڭكى بىئومىد
رادەكىشم كە لە بەرزترىن ھىواكانىاندا لىي قەوماوہ و
خوشەويستىرىن ئاواتەكانى دلى لەدەستداوہ، ئەگەر لە شوڭنىك لە
شوڭنەكانى مندالى يان يارىيەك لە يارىيەكانى مندالىدا بوەستم

سوچ و پایه کانی ده گهریم، بهردی دیواره کان لادهدم، پیوسته له
نیواناندا یاد گارییه کی شیرین بدۆزمه وه که رۆژیک شار دوومه وه
و له بیرم کردوه.

هه ربویه ته مرۆ له لای جه قه قیه وه ستام، لی ته وهم ده ست نه کهوت
که ده مویست. ههردوو دزه که شیرینترین یاد گارییه کانمیان له
تاریکی شهودا لی دزی، وهک چون دزه کان ئالتون له گوری
فیرعه ونیه کان ده دزن، هیچی بۆ نه هیلامه وه ته نها هیچه کانی
نه ییت. چ باس بکه م بۆ خوینه ره کانم له دوا ی ته وهی ته و دوو دزه
پیان کردم: زه مانه و بیرچوونه وه؟!

ته مه ته و قوتابخانه یه که سه رده می مندالی و یاد گارییه خو شه کانم
تییدا به جیه یشتوه، هیشتا دیواره کانی را وه ستاوه و بونیاده کی
فهوتاوه، ته مه ته و ریگایانه که پییدا ده هاتم بۆ قوتابخانه و
ده چوومه وه بۆ ماله وه، ته مه ته مه وی مه زنه هه موو رۆژیک به یانی
و نیوه پروان و ئیواران ده چوینه سه ری، هه ر ته وه له نیوانماندا بوو له
دهرگای قوتابخانه ده ربچین و ده چوینه دهرگای ته وه وه،
پاسه وانه که مان غافل گیر ده کرد و رامانده کرد، به داره که یه وه
شونمان ده کهوت، پیده که نین و فیلمان لی ده کرد، له سه ربانی پاکی
مزگه وته که دا راوی ده ناین هه تا ته واو ماندوو ده بوو لیمان ده گه را و

چى بدهما بهاتايه پتي دهوتين، كه دهروشت و هاندهرى يارى
 كردنمان ندهما عاقل دهووين و دهچوين گورمان له وانه كانى
 دهگرت. نهمه نهمه وييه نيتاش ههر به گوره يى و مه زنى ماوته وه،
 هيچ مزگه وتيك له دونيائى نيسلامدا شان نادات له شانى له
 پرووى مه زنى و فراوانيه كه يه وه، لى وينه كه ي له چاومدا گورپاوه و
 ناوازه ييه كه ي سراوته وه و جادووه كه ي به تال بوته وه. چى له ديوار
 و بنميچه كان ده كه يت نه گهر پرووه كان روشتبون و پرووچه كان
 گورابوون؟ نيتا نهمه وى نهمه وييه كه ي جارن نييه؛ نه وانه كانى
 وانه كانى نهو كاته يه، نه زانا كانى زانا كانى نهو كاته يه، نه
 كه شه كه ي كه شى نهو كاته يه. شاره كانيش وهك كه سه كان وان؛
 هممو روژيك له دايك دهنه وه. نهو ديمه شقه مرد كه گه شه مان
 كرد تييدا، ديمه شقى نيسلامى زورباش، كه هيچ مه ي فروشيكي
 ديار و قومارخانه يه كي به ناوبانگى تييدا نه بوو، نه بارى تييدا بوو نه
 خانه ي له شفووشى، ثافرت له ماله وه بوو پياویش بو خيزانه كه ي بوو،
 زانا كان كاريان به زانسته كه يان ده كرد و ميلله ت به قسه يان
 ده كردن، گه رهك وهك يهك مال وابوو له هاو كاري كردن و
 هاوسوزيدا، مزگه وته كان تاوه دان بوو پياویتی دياربوو، نه هلى دين
 به هوى دينه وه دونيايان نه ده خوارد و نه يانده كرده بازارگانى.....

داخى گرانم بو نهو ديمه شقه ي كه مردووه! ره حمه تى خودا لهو
 روژانه بيت: نهو روژانه ي له دونيادا تهنه چيژى باش و باشى به
 چيژمان ده زانى، گاله و گه پم ده كرد به لام وهك گاله و گه پي

نەمىرۇ نا. دوورتىن شوئىن كە بۇى دەچووين نەمەوى بوو، يان
شەوان دەبووين بەدوو دەستەوۈ لە نيوانماندا جەنگ ھەلدەگىرسا،
سەرمان دەشكا يان برىندار دەبووين، لى فىرى پياۋەتى و ھىز
دەبووين، پاشان پىكەوۈ بەتەبايىيەوۈ دەگەراينەوۈ. يان وازم لە وانەكان
دەھىنا بە خوئىندەوۈى چىرۇكى عەنتەر و ھەمزە پالەوان، لىوۈى
فېردەبووين لەوۈى كەممان بوو لە زانستى پەلاماردانان و راكردن و
زۆرانبازي و جەنگ و فېل كىردن لە مامۇستاكانمان، نەگەر
ھەزمان لە خۆشى بوايە و بمانويستايە تەماشاكردنى خەيالى سىبەر
كەراكوز، سىنەماي ئەو رۇژانە بوون، تەنھا ئەوانە دەچوون بۇ
سىنەما كە كىشە لە رەوشتياندا ھەبوو. سەبارەت بۇ خۇ جوان كىردن
و خۇرازاندەوۈ ھىچمان لى نەدەزانى، سەردەمى ئىمە پىمان عەيبوو
پانتۇل لەپى بىكەين چونكە جەستەتى وئىنادەكرد، بە قەنايىزەوۈ
دەچووين بۇ قوتابخانە، پەلەمان بوو لەوۈى زوو گەورەبىن
دەرمانىكمان بەكاردەھىنا مووى سىملى گەورەدەكرد و گەشەكردنى
خىرا دەكرد.

رۇژەكانمان لە كويىە كە لەم قوتابخانەدا بەسەرمان برد، ئەو رۇژانە
دەگەرپىنەوۈ؟ ئەو شىخە لە كويىە كە لە ھەموو نەفسىكدا
خۆشەويست بوو لە ھەموو چاۋىكدا بەشكۆبوو، شىخى شام و شەست
سال مامۇستاي.... شەست سال بەردەوام بوو لەسەر زانستەكەى
مندالانى ئەم مىلەتەى وەردەگرت و بە گەنجىتى و مامۇستايىيەوۈ

دوێگه پارانندهوه، له مێشکی خۆی ده کرده مێشکیانهوه، له نێمانی
خۆی ده کرده سنگیانهوه، کور و باوک و باوهلی لێوهی فێردهبوون.
ئهوه توو ماری قوتابخانه کهیهتی لێیان بپرسن وه لامتان ده ده نهوه.
ئه مهش پێشهوا شیخ عید سیفه رجه لانییه.

• • •

ئه مه قوتابخانه کهیهتی! ئه مه بینا کانه نیشته جیکانی له کوێن؟
هاوڕێکانم له کوێن؟ ئه وانه له کوێن که یه ک کورسی کۆی
ده کرد نهوه و له هه موو شتی کدا یه کسان بوون، که سیان له که سیان
جیانه بوون ئیلا رێژهی ده رچوون نه بیته یان ئه و ستایشی له لایه ن
مامۆستا وه ریده گرت؟ فلانه که سی فه قیر نوێنه ری پۆلبوو، له
نیوان خوێندکاره کاندایه پێشه وه بوو و، شیخیش ده یکرده نمونه بو
کورپه ده وه له مه نده کان، مژده ی شکۆمه ندی و پاره و پایهی پێده دا،
پێی ده وت تو له سه ر گوڵی راخراو ده رۆیت له کاتی کدا ئه وان به سه ر
درکدا رێده که ن.

په حمه تی خودات لیبیته، هه موو شتی که ت پێکا ته نها ئه مه نه بیته.
بێره وه و ته ماشابه که زه مانه چۆن دووری خستوینه ته وه، براکانی
دابریوو و خوشیه کانی په رت کردوو، بلامبوونه ته وه به ئاسۆی
زه ویدا و بلامبوونه ته وه به په یژه ی ژیا ندا به به رز و نزمه وه، زۆرێکیان
به سه ر درکدا رۆیشتن و پێی خاوسه که یان خوێناوی بوو، که سانی تر

لەسەر گۆل و ئامین و یاسەمین ڕۆیشتن و پاره و شکۆمەندی و
پەلەیان بە دەستەینا، ناوی کەسیانت پێ نالیم بۆ ئەوەی بێتاقەت
نە کەم لە بۆچوون و باشیە کانتدا!

نەخێر، حەزنا کەم بگەرێمەووە بۆ ئیستا، لێمگەر پێن چیژ وەر بگرم بە
باسکردنی ڕابردوو وەک چۆن ئەو کەسە ونبوو لە دەشتایدا چیژ
وەر دەگریت لەو توێشووەی کە پێی ماو، تەماشای هەموو شتەکانی
چواردەوورم دەکەم گۆراون و نکۆلی دەکەم، هەست دەکەم وەک
کەسیکی بێگانەم لێهاتوو لە نیشتمانی کەمدا، من و ئەنور عەتاری
برام بەردەوام بیری نیشتمانیانمان دەکرد و لە ڕووی مانگدا دەمانبینی
لەلای ڤرۆکەخانەو، لە لای دیجلەو لەسەر پرده کەو، دلمان لە
تامەزرۆیدا دەتوایەو لە کاتی کدا لە بەغداد بووین، شاری خۆمان و
برا بەرێزەکانمان، ڕینگای شامیش کراوەبوو، ئەو دەبیت حالی ئەو
کەسە چۆن بێت هەست دەکات نیشتمانی کەو زەمانە پێچاوێتەووە و
لە پشتی سالا کاندای ونبوو و هیچ ڕینگایە ک نییە بۆی؟

ئەو قوتابخانە کە، پیمان ڕابگەیهێنە: بۆچی ناتوانین بە ڕێی
زەمانەدا بگەرێینەووە وەک چۆن دەتوانین بە ڕینگاکانی زەویدا
بگەرێینەووە؟ بۆچی ناتوانین لە ماویەکی خوشی ژیاوماندا بوەستین
وەک چۆن کەسیکی گەشتیار لە شوێنێکی جواندا دەوێستیت
نەگەر بەلایدا تیپەربکات؟ ئەوکات دەگەرێمەووە و هەموو تەمەن
خوێندکارەبووم تێتدا، چیژم بە هاوێڵیتی ئەو شیخە نورانیە وەر دەگرت

و له كهشيكدا دهريام كه شادوومان دهبووم به ناموزگاري و
چيروكه كاني، هميشه نهو منداله دهبووم كه نهيدهزاني شهر
چيه... نه مه نهويه خوازياريم، چهندي دووره ناواته دروينه كان
يينه دي!

هركات نهو قوتابخانه دهبينم چول و ويرانه و كهسي لي نيه و
هيچ مروفيك باسي شيخه كهي ناكات، دنيا دهمه وه سپله يي
سروشتي نهو خه لكانه يه. ثايا ديمه شق شيخ و ماموستا كهي له
بيرده كات كه چا كهي هه بووه بو؟ نهو شيخه زانايه كهي نووسه
نه بوو، سياسييه كي فرمانره وانه بوو، بيرياريكي بيرمه ند نه بوو، لي
له بوژاندنه وهي ديمه شقدا روكنيكي بونيادنا هيچ زانا و حاكم و
بيرياريك له وهي نهويان گه وره تر بونيادنه نا. ماموستاي منداله كان
بوو لي منداله كان بوون به سهركردهي شار، قوتابخانه يه كي
ريك خراوي له ديمه شقدا دروست كرد له و كاته ي ته نها چهن كتيبيكي
تيډابوو، هر له فित्रه ته وه په روه رده كاربوو نه بستالوسي خوښدبوو نه
بنچينه كاني وانه و تنه وه، لي باشترين په روه رده كاربوو كه بينيبيتم.

تهي خوښه ره كان، مه لين: شيخ عيدي سيفه رجه لاني كييه؟ چي
داوه له وهي په ره كاني ريساله پره له هه والي نهو پياوانه ي كهس
ناياناسيتم؟ ثاي چهندي كه ساني مه زن له تاريكي بيرچوونه وه دان،

له پرووناکی ناوبانگانیشتدا چهندي پهيگر ههيه که وادهزانين
خه لکن، لی له راستییدا له بهرد یان له مسی سارد بونیاد تراون!

• • •

له داوای نه خوښی

له سالی ۱۹۳۷ دا بلا وکړاوه

.... دلین مړوډ ده خوات بو نه وهی بڅی، وهلی نه مړوژانه دهریم
 بو نه وهی بخوم، به برسیته وه ده خوم و زور ده خوم هه تا هست
 ده کم گه دم پرېووه و شوینی گه ردیله یه ک نه ماو ته وه، به
 خه مباریسه وه واز له خواردنه که دینم و ته ماشای قاپه کان ده کم و
 نه وهی تییدایه، وک نه و که سهی به دلگرانیسه وه مالتاواپی ده کات،
 پاشان ده چم به لای کتیه که مه وه دهیکه مه وه، یان به لای
 په نجره که مه وه و لیوهی ته ماشاده کم، به مه و به وه وه خوم سهرقال
 ده کم هه تا هست (یان خه یال ده کم که هست) به برسیته
 ده کم، داوای خواردن ده کم، یان سی کاترمیر تیده په ریټ، خواردن
 ده خوم گهرچی برسیشم نه بیټ.... نهی دکتور پی نه وتم: هه موو
 سی کاترمیرنک خواردن بخو؟!

نهمهش به هوئی نه وه وېو ماوهی بیست روژ هزم له پارچه یه ک
 نان بو داوام ده کرد و زور ده موته وه به لام نه یانده دامی، ده خه وتم و
 خه م پیوهی دهینی، له کاتی به ناگابووندا خه ونم پیوهی دهینی،

ئاوات و بىر كرده وه كانم بويان بهر جهسته ده كردم خه يالم ده كرده
به دهستم هيئاوه، ده مېنى تنها نهم شيرهم به ده سته هيئاوه كه لىي
جارس و بىزار بووم، كه به يانيان و ئيواران له سهر شيوهى عيزرائيل
خوى پيشان ده دات، به هويه وه رقم له هه موو سپيهك بوو... ته نانه ت
سپى بهر به يانيش! له چاومدا وهك پيسيه كه وابوو تواناي
بينينيم نه بوو، بووبه زهرىك له ده ممددا و نه مده توانى تامى
به كم... پاشان خودا پرزگارى كردم و هه موو نه و خواردنانهى پى
به خشيمه وه كه هزم لييه تى و ده مده وىت، چون به برسيته وه هيرش
ناكه مه سهرى، گه مژهيه تى وا چون ده كم له سهر سفره ههستم و
ده ووريه كان خواردنيان تيدا ماييت؟

تير نابم له خواردن و خوئندنه وه و تيرپامان لهم فەزا فراوانه دا، نهم
باخته يهك به دواى يه كانهى له په نجه ره كه مه وه دهرده كه ون
هه نديكيان هه نديكى ترييان له ئامير گرتوه هه تا كو تا ييه كه
ده گاته ئاميرى قاسيون... له هيج تير نابم چونكه له وه نه خوشيه
دهرچووم وهك كه سيك كه دووباره له دايكبووه ته وه، هيج له دونيا
نازائيت، به دووچاوى منداليكى زيرهك ته ماشاى ده كات كه
هه موو شتيك سهرسامى ده كات و ئاوات ده خوازيت هه بييت و
بيخوات و له ده ستيدا جه مى بكات... چونكه من به لاوازي و
ماندوويه وه لىي دهرچووم پيشتر به هير و چالاك بووم.

رۇزىك لى رۇوبارە كە خۇم شۇرى، پاشان بەچوست و چالاكى و
 بەھىزىيەۋە ھاتمە دەرۋە، خەرىكبوو دەفرىم بەھۋى ئەو چالاكىيەى
 كە ھەستىم پىنى دەكرى، بە كەنارى رۇوبارە كەدا رۇيشتىم ھەتا
 گەيشتىم بە بەردىكى گەۋرە، ئەو بەردەى كە لى رۇوبارە كەدايە
 ۋەك تاقىكى گەۋرە وايە، يان ۋەك كەۋانى سەركەۋتن وايە ئەم
 ئاۋە نەرم و نىانە دايناۋە، كە سەركەۋتوۋ بەسەر ئەم بەردە گەۋرە
 ملھورەدا، بە خۇراگرى و جىگىربوۋنە كەى بە تىكۇشان لى دژىدا و
 ئاۋا بۇشى كىردوۋە، ھىشتا ھەر مەزن و ملھوريشە..... سوننەتى
 پەرۋەردگارە لى خۇبەزلزانە كاندا، ھەموۋيان ناو بۇشن! كە لى بەيروت
 پىنى ھىژن ((بەردى خۇكوشتن)) چونكە شىتەكان، دوزمنى خۇيان
 و نىشتىمانيان، لەۋىۋە خۇيان فرىدەدەن و دەكەۋنە..... دۆزەخەۋە! خۇر
 بەرەۋ ئاۋابوۋن دەچوۋ، كۇتا ھەيىبەتى خۇى دەدا بە رۇوبارە كە و
 گەشاۋە و پرشنگدار دەرەكەۋت ۋەك ئەۋەى پۇشاكىكى لى نور
 پۇشى بىت، ئەم ئافراينراۋەم بە گەۋرە زانى: خۇر و رۇوبار و
 بەردەكە، لى بەردەم سىروۋشت و شكۇمەندى بەدىھىنەرەكەيدا بە
 بچوۋكىەۋە ۋەستام، پاشان ئەو چالاكىيەى ھەستىم پىنى دەكرى
 زالبوۋبەسەرمدا و گەيشت بە مىشكىم و پىرپوۋ لى بانگەشە كىردنى
 خۇبەزل زانين و غرور، مەرۇف لى فىكر و سۆزىدا بەردەۋام ملكەچە
 بۇ دۇخى جەستە و رىژەى تەندروۋستىيى، بەردەكەم بىنى بەرەۋ
 فەناۋون دەپۇيشت و ئاۋەكە يارىي پىدەكرى، ئاۋەكەش بەرەۋ نەمان
 دەپۇيشت و خۇر كىردبوۋى بە ھەلەم، خۇرىش بەرەۋ ئاۋابوۋن

دەرۆیشت و ڕووباره که قووتی دابوو، بێنیم تهنه خۆم ده‌میتمهوه،
نهوه منم به‌رده کهم کهل کردوو، نهوه منم ڕووباره کهم زه‌لیل کردوو،
نهوه منم هه‌موو گه‌ردوونم کردوو به کارگهی تاقیکردنه‌وه‌ی
میشکم و که‌ویم کردوو بۆ سوودی خۆم، نهوه منم له‌ سینه‌مدا
جیهانیکی گه‌وره‌تر له‌م جیهانه هه‌یه، ڕووناکیه‌ک ڕووناکتر له
ڕووناکی ته‌م خۆره، سۆزێک قوڵتر له‌م ڕووباره و نه‌رم‌تر له‌م ناوه و
توندتر له‌و به‌رده....

چووم بۆ قوتابخانه و ده‌موت ((من))، په‌ناده‌گرم به‌خودا له‌ وشه‌ی
((من)) چونکه وشه‌ی ئیبلیسه.... به‌پێی ڕۆیشتم ده‌ستم کرد به
خواردن خواردنی ته‌و که‌سه‌ی دوو‌کاتر‌م‌ی‌ر له‌ ڕووباردا بووه و،
کاتر‌م‌ی‌ر‌کی ته‌واو ڕێی کردوو، له‌ (الروشة) بۆ (الخرج)^{٢٥}، مه‌ستی
چالاکی و ((من)) هیشتا له‌سه‌رمدا بوو، چووم بۆلای
خوێندکاره‌کان و ڕێم کرد و ڕامکردوو و زۆرانم کرد و هه‌موو ته‌و
شتانهم کرد که که‌سی ژیر نه‌نجامیان نادات، که گه‌رامه‌وه بۆ
قوتابخانه‌ی نقووم بووبووم له‌ ناره‌قدا دوو په‌رداخ‌ی سه‌هۆلاوم خوارد و
به‌ ناوی سارد خۆم شو‌ری، خه‌وتم و که هه‌ستم نه‌خۆشبووم!

ئای له‌م له‌ خۆباییه گه‌م‌ژه‌یه که تهنه‌ی یه‌ک گه‌ردیله زانستی
پێیه، گاله‌ی به‌ گه‌ردوون کرد وه‌ک گاله‌ی منال، به‌رزی کرده‌وه و

^{٢٥} دوو ناوچه‌ی به‌یروتن. (وه‌رگیر).

دایه زاند، هیچ رازی نه ده کرد نه وه نه بیټ بانگه شوی خوايه تنی
 بکات یان هم زانسته بیکات به خودا.... نای له هم هیڅه دروینه و
 هم دهسه لاته هیڅه، هم به هیڅه تونده که به ردی کول کرد و
 پروباری که چ کرد، یه کینک له بچو و کترین مه خلوقه کانی خودا
 که چی ده کات که له بهر بچو و کیه که ی به چاو نابینریت، مه لایین
 دانه ی له دل و پینک ناودا ده ژی، یه ک مه خلوق له لاوازترین
 مه خلوقه کان مړوڅ دهروختیټ، هم موو بیرکردنه وه کان له سهری
 ده فریټیټ و هه تا به که چی و بی باری ده که ریټه وه.... چیت ده کرد
 نه کهر خودا تووشی سزایه کی بکردیتایه؟ چهندي گه مژه و له
 خو بایټ!

به یانیم کرده وه و بیرکردنه وه کانی دوینیم له بیرکردبوو به لکوو هم موو
 دوینیم له بیرکردبوو، هه ستم به دووری ده کرد له دنیا که هوگری
 بوو بوم و خوشمده ویست. جارنکیان چوین بو ناخی دوورگی
 عه رب، حه فده پوژ له ناو توژ و خو له سامنا که کیدا بووین و له و
 دیووی سنوری جیهانه وه ریمان ده کرد له گهل وه حش و خوړ و
 تونیټی و مردندا، هه ستم نه کرد له دنیا دوورم و هینده ی هم
 نه خوشییه کورتم تووش نه بوو.... به بی رابردوو و داهاتوو و نیستا
 مامه وه تنها هم نیستا نارچه ته به نازاره نه بیټ که له سکما
 جیگیربوو (نینتیهاب)، له که له که مدا رملی گورچیلهم هدی،

نەخۇشى و دژىيەكەكان تىمدا كۆبۈنەتەۋە، ئىنشىھاب تەنھا
كىيىنكى سەھۋل دايدەمركىيىتەۋە، پىملى گورچىلەش تەنھا ناۋى
گەرم چارى دەكات، دەرمانى ئەم بىكەم ئەو زىاد دەكات، نەگەر
ئەو چارەكەم ئەم كەم دەكات!

نەخۇشى ھەموو شتىكى لەيىرىدەۋە، تەننەت بىرم نايەت پۇژىك
لە پۇژان پىم كىرۈۋە و خواردوۋمە و خواردوۋمەتەۋە و
خوئندوۋمەتەۋە و نووسىمە و جۆرەكانى وەرزشم تاقىكىرەۋتەۋە، بىرم
نايەت من تۈننەمە بىر لە ھەزارەھا بابەت بىكەمەۋە و سەدەھا كار
چارەبىكەم، دۈنيا لە چاۋمدا مرد و ئەم ئازارە بۆتە ھەموو دۈنيام،
ئەندىشەم لەلاكانىيەۋە بەردەدا لىي دەردەنەچۈۋ و تىيدا نەدەگەر،
خەيالى خراپترىن جۆرەكانى نەخۇشى و جۆرەھا جۆرەكانى مەترسىم
دەكرد، پاشان دەچۈۋ بەرەۋ ئەو كىرەرى كە دىكتۇرەكان جەختيان
كىرەۋەۋە لەسەرى، ھەر كە دەچىتە وئىناكىرەنىيەۋە ژيان لە چاۋمدا
پەش دەيىت و ھەموۋى بە شەر و ئازار دەيىنم، ئاۋات دەخۈۋم باۋكم
لەسەر مەزھەبى مەعرىي بۈايە يان دايكم منى نەبۈايە.... شەيتان
ۋەسۈسەم بۇ درۈۋست دەكات باۋكت چ مافىكى ھەبوۋ ۋا تۈي
ھىناۋەتە دۈنياۋە؟ ئايا ژيان تەنھا پەيۋەندى بە خۆتەۋە نىيە؟
پاۋىژى پىكىردىت، يان قوربانىداۋە بە خۆت و نازادى و ئاسۈۋدەيت لە
پىناۋ چىژى خۇيدا، يان ھەر بىرى لىنەكىرەۋىتەۋە و بە خەيالىشدا

نەھاتوۋە؟... دەپىنم شەيتان دەپەوئەت لەسەرۋوى نەخۇشى جەستەۋە
نەخۇشى دىنىشەم بۇ زىادىبكات، نەفرەت لە شەيتان دەكەم و بەۋەشى
كە پىيەتى، ئەۋەى شەيتان پىيەتى ناۋى ھونەر و داھىنان و
نوبۇتەۋەى لىدەنىن، لى ھەر ھونەرى شەيتانە.....

واز لەمە دەھىنم و بە ئەندىشەمەۋە دەگەرپىمەۋە بۇ سەر ئەۋ
قەرەۋىلەى كە بەرپۆۋەبەرە كە ھىنامى بۆى و رادەستى پەرستارەكانى
كردم، دوو خويندكار بە ديارمەۋە بوون و چوون دكتور بانگ بكن،
ھەستام ئازارەكانم ھەلگرت و خەباتم كرد بۇ ئازادىم ھەتا بەپىي
پەتى گەشىتمە سەر شەقامە كە، يەكەم ترۆمبىل ھات سەرى كەۋتم
بەرەۋ كۆلپىز، خودا رزگارى كردم لە نەشتەرگەرى و دكتورەكان!
دكتورەكان (تكايە لىم مەگرن) كۆمەلپكن لە ھەست و سۆز
بەرىبوون و لە مېھرەبانى دابراوون، سكى خەلكى لەت دەكەن و
گەدەى دەرەدەكەن و دەيكەنە تەشتىكەۋە..... جىمجەى مەرۋقەكان
دەشكىنن و بە مىشكىدا دەگەرپىن، كار گەلپك ئەنجام دەدەن ئەگەر
جگە لەۋان ئەنجامى بدات پۆلىس پىي دەگات و دادۋەرەكان رىزىي
بۆى دەگرن و دەرگاي زىندانىەكانى بۇ دەكرىتەۋە و پەتى سىدارەى
بۇ ئامادە دەكرىت! پاشان شانازى دەكەن بەۋەى ھاۋرپىي
مەرۋقايەتىن..... ئەرى سكى خۇمىيان بەدەمى بۇ ئەۋەى لەتى بكن
و بە نەخۇشى بگەرپىمەۋە كە پىشتەر لەشساغ بووم و پەلە بكم

نەروکاتەى نەخۆشبووم خۆشەويستىن شت لەلام نەووبوو خەلکى لە
دەرورم کۆبينەو، پاشان لەبارەى جۆرەها بابەتەو بەدوین بۆ نەوێى لە
تەنیايە کەم رزگارم بێت و دلنەوايە کەم بۆ بێت لە نازارە کەم و
لایەنێکى ژيانم بەبیریتەو... لى گویم لە دەنگيان دەبوو وەک
نەوێى لەناو بىرنکى پەراگەندەو بێت يان لە قولایى ئەشکەوتىکى
دوورە بێت، لە نيوان تاريکیە کى چرەو دەمبينين دەنگ و رەنگيانم
بۆ جيانەدەکرايەو، هەر بەزووى لىيان بێزاردەبووم و داواى نویم
دەکرد. رۆژەکانم لێکدەچوون حەزم دەکرد هەموو چرکەيە ک
شتىکى نوێ بپۆزمەو.

بى توانا و بى ئیرادەبووم و توانای رێکردنم نەبوو، نەمدەتوانى بریار
بەدەم بەسەر ئاوەزەدا، هېچ شتىکى زیندووم تیدا نەمابوو جگە لە
زارم..... هەموو ئەمانە لەبەرئەوێى بەکتريايە کى بچووک چۆتە
جەستەمەو؟! ئای لە بێهێزى ئەم مەردوومە بەهێزە!

لەم نەخۆشییەدا ئازارم چەشت وەلى فێربووم؛ وانەيە کى نوێ لە
ژياندا فێربووم (ژيان چيە جگە لەوانەکانى نەبێت...) ئەويش
نەووبوو نەخۆشى نيعمەتە نە ک نيقمەت، پێويستە بۆ ئەو کەسەى
بەهای لەشساغى و واتای ژيان نازانێت و ناگەریتەو بۆ دەررونى

ههتا نهخۆش نهکهوئت، نا لێردها واتای نهو شتانه دهرانهت که له
کاتی لهشساغیدا بهخیرایی بهسهریدا دهروات چونکه سهرقاله بهو
شته پوچ و بهچوکانهی که کوتاییان نایهت. نهخۆش -پیش چیژی
لهشساغی- دوو چیژی بۆ ههیه؛ چیژی ئهم هاوسۆزییهی دهووری
دهدات و نهو خۆشهویستییهی تینیدا تقوم دهیت....ههرگیز
هاوسۆزی سهروکی کۆلیژ و جیگرهکهی و خۆشندکارهکانی
لهبیرناکه، نازارهکانم له بیردهچیتهوه که وینای نهو دوو خۆشندکاره
دهکه که ههموو شهوه که له پهنامدا بوون، ههر کات دهصوت ناه
یان ئهم دیوو دیووم دهکرد لهبهردهمدا بوون، منیان پیش
بنهماله کهیان خستبوو، ئارامی منیان خستبووه پیش نارامی
خۆیانوه، هاوسۆزی براکانم و بنهماله کهم باس ناکه.

چیژه کهی تر، نهو چیژه گهورهیهی نهو ساته دهستی دهکهوئت که
پهنا دهبات بۆ خودا دهبات و به دلسۆزی و ناچاریهوه داوای
لێدهکات. نه گهر پێشتر باسی نهخۆشیکیان بۆ بکردمایه لهو
نهخۆشییهی ئێستای منی ههباویه دهسم دهکرده شیوهن کردن بۆی و
دهترسام لهوهی که تیندایه، که نهخۆش کهوتم نه ترسام، سات
گه لێکم بهسهرمدا تیدهپهپی زۆر نارعهتی دهکردم، له شهواندا
دهگهشتمه لوتکهی نازار، لی ساتانیک بهسهرمدا تیدهپهپی به
تهواوی رازیبووم، دهگهپامهوه بۆ لای پهروهردگارم، ئهم دۆخه
ئێستام وهک تاقیکردنهوهیهک دهبینی بۆ خۆپاگرییه کهم و

نېمەتىگە لەلەي خۇداۋە و پاداشتم زىاد دەكات، دۇنيادىۋوم و
دەگەشتىمە سەرۋى دۇنيابوۋنەۋە.... بۇ جۇرئەك لە چىۋى پالغە
كە لە كاتى لەشساغىدا ھەستىم پىنى نەدەكرد، بۇ جۇرئەك لە
چالاكى دۇم ھەرگىز لە كاتى لەشساغىدا نەمدەزانى. ۋادەزانم
نەگەر توۋشى خراپترىن و توندترىن نەخۇشى بىم، دەتوانم بەم شىۋىيە
رازى بىم و ھەست بەم دۇنيايىيە بىكەم و تەنھا چىۋى لى دەيىنىم!

ئەمە دۇخى من بوو زىادەروۋى تىدا ناكەم و خەيال ناكەم، تىكام
ۋايە خۇيىنەران بەراستىم بزانن. ئەمە يەككە لە نېمەتە شارۋەكان
بەسەر مەرۋقەۋە پروكەشىكە لەو پروكەشە بەھىزە سامناكەى پىنى
بەخشاۋە، مەرۋف پروكەشانە برىار نەدات بەسەر كەسى نەخۇش يان
كەسى بى ئومىد، گومان بىكات لە دادپەرۋەرى و مېھربانى خۇدا،
لى با بېچىتەۋە ناۋەۋە، لەۋەيە لە پشتى ئەم دىۋارە وئرانەۋە
كۆشكىكى ئاۋەدان ھەيىت، لەۋەيە لە پشتى دەرگايەكەى گەرۋەۋە
كۆخىكى وئران ھەيىت، لەۋەيە لەناۋ ئەم پۇشاكە كۆنە و ئەم جەستە
لاۋازە دەرۋونىكى گەشاۋەى ئاسۋودە و مەرۋقەكى كامىل بوۋنى
ھەيىت.

لە نەخۇشىيەۋە زانىم يەكسانى تەۋاۋ سۈننەتى پەرۋەردگارە لە
ژياندا. تەماشاي نەخۇشى بىكەن: زەنگىن و ھەژار دەناسىت؟
پاشايەكى زۆردارى خاۋەنى كۆشك و پاسەۋان؟ دەرگا و

پاسهوانه كانى دهتوانن رېنگرى له چوونه ژوررهوى نهم مهخلووقه
 بېجوو كه بگرن؟ دهركا و پهنجهرهكان دابخه و نهفسهرهكان بېكه
 حالهتى نامادهباشيهوه و له سندووقينكى داخراودا بڑى....ديته
 ژوررهوه له گهل نهو ههوايهى ههليدهمژيت و نهو ناوهى دهيوخاتهوه و
 نهو خواردنهى دهيوخات، جهستهت داگيردهكات و له چاو و دهمتدا
 دهڑى و له خوښتدا مهله دهكات!

خوت به گهوره بزانه بهسهر ههژار و داماوكاندا، نهخوشى
 دهتگهريښتهوه بو ريزهكانيان، نازار دهچيژيت وهك نهوان،
 هاواردكهين وهك هاوارى نهوان. ههرچى له ژياندا ههيه يهكسانى
 دهكات له نيوانتانداندا. ئهري زهنگين ههوايهكى بوندان ههلهمژيت و
 كهسى ههژاريش ههوايهكى بى بون، يان ههوا كه هوكارى ژيانه
 بو تو و بو نهويشه، ههردووكتان يهكسانن تييدا؟ ئايا تو ئاويكى
 شيرين و ههنگويناو دهخويتهوه و كهسى ههژار ئاويكى تال و
 سورراو دهخواتهوه؟ ئاو و ههوا و مانگ و خور و لهشساغى و
 نهخوشى و بوون و مردن....ههموو نهمانه ديپر گهليكن خودا لهسهر
 پهپهري ژيان كيشاويهتى و مروقهكان تييدا يهكسانن. ئهري
 بيستوتانه مندالهكانى پاشا كه له دايك دهبن ئاوريشميان لهبهردا
 بيت، به پييهكانى خوى بچيت بو جيگاكهى و خوى وتارى له
 دايكبوونهكهى بدات و له پهنجهرهكهوه تهماشاي گهلهكهى بكات،
 مندالى كهسيكى بازاريش به ناگووى و پرووتيهوه بيته بوون؟ برؤن

ئەو گەلگۆ مەزنى كە گەچكاری كراوە ھەلبەدەنەو و ئەو بت و
پەيكەر و نووسین و نەخشانی سەری لابەدن، ئەری ئیسقانیك
دەبینن ميسكاوی بیت لەبەرئەوێ ھەریر و ئاوریشمی پۆشیووە؟

لە نەخۆشییەو ئەمانە فیرووم!

لەدوای ھەموو ئەمانەو، قسەکانم درێژەي کیشا و کاتی خواردن
ھات، پێویستە ئەم قسانە بوەستینم! سوپاسی خودا دەکەم لەسەر
لەشساغی و نەخۆشی، سوپاسگوزاریم لە ھەموو دۆخیکدا.

لە فيركردنەوە بۆ دادوەرى

لە سالى ١٩٤١ دا بلاو كراوتەو

زۆرىك لەبراكان لىم دەپرسن: دادوەرى چۆن دەبينىت؟ دادوەرى بۆ
من حەوانەى جەستە و ماندوويەتى فيكرە، پلەى بەرز و كەمى
پارەيە، دەسكەوتنى زانست و زۆركردنى دووژمنەكانە، بارىكى
گەرەيە داوا لە خودا دەكەين لە خراپى عاقىبەتەكەى بمان
پارێزێت.

سەبارەت بەو (حەوانەوێ جەستە) يە، ئەوێە من لە كاتى
مامۆستايدا قسەم دەكرد و گويم نەدەگرت، ئىستا زياتر گوى
دەگرم لەوێ قسەبكەم. نەمدەتوانى بێدەنگ بىم چونكە گەر
بێدەنگ بومايە عەفارىتەكان قسەيان دەكرد (مەبەستم
خوێندكارەكانە)، هەندى جار ئەگەر قورگم ژانى بكردايە، پاشان
نەمدەتوانى بۆ يەك خولەك بێدەنگ بىم لەبەر ئەوێ نەبادا
سەرىكى بەنەكە لە دەستم دەرچيێت و گرىكە بكرتتەو و
سيستەمەكە بەتال بێتەو. رۆژانە پينج بۆ شەش وانەم هەبوو لە
كاتى وانە وتنەو دا نەدەنيشتم، نەو ك شەيتان بى ئاگايەكم لى

بىيىت و لە كۆتايىي پۆلەكەدا پژمەيەك بىكات و لە نىو پۆلدا
 رۆوداوتىك بخولقيىت، ناي رۆوداوهكانيان چەندى زۆره!
 بچوكتىريان وهك حەمامى ژنان وايە و ئاوى لىبرايت. پاشان كه
 لە پۆل دەردەچوم بۆ ئەوێ لە نىوان دوو وانەكەدا پشويەك
 وەرەگرم كۆمەلێ خۆتەكار دەگەشتە سەرم و پرسىاريان
 لێدەكردم، دەوەستام لە تەكياندا هەتا ئيسرافىلى قوتابخانە فو
 دەكردەو بەشەپپورەكەيدا و خۆتەكار و مامۆستاكان كۆدەكرانەو
 بۆ ئاگرى كارکردن. سەرەتاي رۆژم دەگەيان بە كۆتايىيەكەي و
 هەر لەسەر پىيەكانم دەبووم و زارم لە جولە نەدەكەوت....ئىستا هېچ
 كارىكم نىيە ئەو نەيىت لەسەر كورسى دابنىشم و، وشە لە دواي
 وشە بلىم و گوى لە كۆمەلێك وشە بگرم كه هېچ بابەتێكى نىيە
 يان هېچ شوئىكى نىيە، يان نووسىنى بريارەكان، سوپاس بۆ خودا
 كاتبەكە لە هەموو كارىكى تر پاراستوومى. لەم حەوانەویدا تەنها
 لە قورسبوونى زارم دەترسم لەم بىدەنگىيە زۆرەدا دواتر وهك جارن
 نەيەتە گۆ، تەگەرچى ئەمە نىعمەتێكە ئاواتەخوایيم، زارم
 سەرچاوەي ئازارەكانمە و باشتەرە بۆم قورس بىت يان لە كاربەكەوت!

سەبارەت بە (ماندوووبوونى دەروونم) چونكە مافى خەلكى
 لەسەر شانمە و بريار لەسەر كەسايەتییان دەدەم، ئەمەش بۆ كەسانى
 نەجيب بە بەهاتر و بەنرخترە لە پارە و سامان، هەلبەسم و دابنىشم بىر
 لەم دۆسيە و ئەو سكالایە دەكەمەو، ئەك بەهۆي قورسى يان

ئالۋىيە كەي، رېنگاي ياسا ديارە بۇ ئەو كەسەي گەورەترىن خەمى
 ياسايەو و دىنى پەرستىنى وشەكانىيەتى، بەلكو لە رېنى
 بىر كەردنەو دەگەمە مەبەستى ياساكان، ئەوئىش بەرپابوونى
 دادپەرورەيە. بىردە كەمەو بۇ ئەوئى راسى و باتل جودابكەمەو،
 پۇشاكى رېايى لەبەرى ئەو كەسانە لادەبەم كە خۇيان كەردووە بە
 قازى بۇ ئەوئى ھەقىقەتە پروتە كەيان دەربكەوئىت، ئەمەش كارىكى
 سادە و ساكار نىيە. ئەگەر مەن لە ساتى يەكلاي كەردوودا
 گەيشتووم بەوئى كە بە بوونى شايتەكانىش نازانئىت ئەمە لە
 فەزلى خوداودە، وەلى بەردەوام نايئىت، پىويستە بگەرئىتەو بۇ لاي
 شايتەكان كە قازى دەزانئىت شايتەتى درۋىيە و كەسانى فاسقن،
 عەدالەتيان نىيە و شايتەتيان وەرناگىرئىت و ھەموو ھاورئى بەلگەكان
 بە درۋى دەخەنەو^{۲۶}. ھاورئى بەلگە و نىشانەكان لە ھۆكارى
 بىر ياردانن (وەك چۆن ئىبنولقەيىم لە كىتەبە بەنرخە كەيدا) الطرق
 الحكيمية) پرونى كەردۆتەو، بەلام ھىچ رېنگايەك نىيە بۇ گرتنى
 جگە لەوئى وەزارەتى داد لە دىمەشق تەماشاي ئەو پىشنيارە بگەن
 كە بۆم بەرز كەردوونەتەو لەم بابەتەدا و بىكەنە بنچىنەيەك بۇ
 چاكسازىيەكى گشتى، ھەتا خەلكى رەزگار يان يىت لە شايتە
 درۋزەكان، كە ئىستا كۆمەلە و پلە و كرىي بەرزيان ھەيە و
 كەسانىكيان تىنچووە ئەوئى لىي پروانئىت وادەزانئىت لە ئەوليا و
 زاناكانە! ئەم شەرە بلاوئەتەو و خەلكى ھەوالە كەي دەزانن و

لە دواي ئەم نووسىنەرە ياسايەك دەرچوو مافى نەوئى دەدا بە قازى كە
 ۲۶. شايتەتى و مەبەستى يان رەمى بگاتەو.

زىيانە كەيان بەر كەوتوو، چۆن دەرۋونى ئەو كەسە ئاسوودە دەيت كە
زال دەيت بەسەر گومانە كەيدا يان دەزانيت ۋوون كەردنەو كە ناراستە
و پاشان ناچار دەيت بىر يارى لەسەر بدات؟

خودا رزگارى كردم بەھۆى توندېم لەرەشت و لەھە قدا - لە
نارەھەتھە كانى دادوھرى، لە واستە و دىارى و پرەشوو و دەعوەت
كردن..... سەلامەتى كردم لە ھەموو ئەمانە، من لە ھەقدا نەرمى
و مۇجامەلە و شەرم و جىاوازی نازانم، ئاواتە خوازم ئەمەم بەردەوام
ييت.

سەبارەت بە ((پلە بەرزى)) چونكە ناوى قازى - بەبى حاكىمى
مەدەنى گەرچى پلە كەى بەرزىت و كارەكەى زۆرىت - لە
گۆيە كاندا دەنگىكى گەورەى ھەيە و لە دلە كاندا وىنەيەكى
مەزنى ھەيە، ھەيەت و شكۆى ھەيە، ئەم ھەيەت و شكۆمەندىيە
ئەو پالەوانانەى گەردوونى دادپەرۋەرى كردوويانەتە بەرى،
تا كە كانى سەردەم و زەمانە كە مافى خۇمانە پەرى و مەرفەھەكان
شانازى پىۋەكەين، گەر دەستمان كرد بە ھەژمار كەردنى
شانازىيە كانمان پىۋىستە يە كەمىن پەنجەمان بۆ دادوھرى ييت)
ئىستاش دادوھرى شانازى يە كەمى ھەموو گەلىكە؛ قازىيە
يە كەمىنە كانمان شورەيىچ و ئىياس و شورەيىك و ئەبو يوسف و عىزى
كۆرى عەبدولسەلام و مۇنزىرى كۆرى سەعيد، لەوانەى ئىستا باس

کردن و ئەوانەى باسە نەکردن لەوانەى بژاردنیان کەمە و ھەسر
کردنیان قورسە.

نەگەر نیستا سەرقالی نووسینی سیمینارنکی تەواو نەبومایە لەم
بارەیدەو و پێگەیان بدامایە بە بلاوکردنەوێ پێش بلاوکردنەوێ بە
خوێندنەوێ نیستا بە تەواوەتی قسەم لەسەری دەکرد، بیسەریش
بەتامەزرووییەو گوی بۆ پادەدیزا. ھەربۆیە خەلکی ناوی قازی بە
گەورە دەزانن چونکە ئەمانە و ھاوشتووەکانیان بێردەکەوتتەو،
سەردەمیکیان بێردەکەوتتەو پەھەتی خودا لەو سەردەمە، لە ھەموو
ناکوکییە کدا قازی بە شەرعی خودا بپاری دەدا، موسلمانەکان
پشتیان لە گەوھەر و مروارە کەیان نەدەکرد بۆ ئەو تەنە کە لە
دەستی پیسکەکاندا یە چونکە جگە لەوێ نییە، شەریعەتی
دادپەروەترینی دادپەروەکانیان جێ نەدەھێلا بۆ شەریعەتی
کەسێک لە ناو و گلە، سەرقالی زاناکانیان گەرانبوو بە دواى
چاک و خراپدا، نایا شەرعین یان عەقلین زۆر قسە ھەیە لەم
بارەیدەو، کە گەشتین بەم پڕژە ئەو ناکوکیە نەما و تەبایی
جینگەى گرتەرە، کەسانی سەردەمی خویمان لە پێگەشتووکان و
گەنجەکان وتیان باشە ئەوێ کە ئەوانە.... بە باشی بزائن خراپەش
ئەوێ ئەوان بە خراپی دەزانن، ھەموومان پێی رازی بووین و نەمەش
دەرئەنجامە کە یەتی کە پێی گەشتووین و لەسەری وەستاوین،

مونا قەشە و وتى وتى نە ماو، خۇداي گەورە باۋدە دارانى لە كوشتار
پاراستوۋە، سوپاس بۇ خۇدا لە (ھەموو) دۇخىڭدا!

سەبارەت بە (پارە كەمى) چونكە پارەي قازى شەرىعى لە
شارەكە ماندا زۆر زۆر كەمە، كەمتر لە حاكمە مەدەنىيەكان، لە
كاتىڭدا مەرجە لىسانست ھەيىت لە مافدا، لە تاقىكردنەۋەي
ۋەرگرتندا سەركەۋتوبىت و، ماۋىيەك لە بواری پارىژەردا كارت
كردىت... ئەم قسانە ھى شوئىڭكى ترن.

سەبارەت بە ((دەسكەۋتى زانست)) ئەمە تاكە نىعمەتە لە نىۋان
كۆمەلە نىقمەتەكانى دادۋەردا، لە دواي نىعمەتى پاداڭشتەۋە ئەگەر
خۇدا بۇ كەمتەرخەمىڭكى ۋەك من بىئوۋسىت، شاينى نىيە بە
كردەۋەكەي و نىيەتى بۇ پاكەنە كردۋتەۋە و ھىشتا لە خۆشەۋىستى
ناۋبانگ و پلە دەرنەچوۋە، گەرچى ھەزەكەي لاۋازبۋە و بەلايەۋە
ھىچە! خويندەۋە نىعمەتىڭكى ئەم پىشەيەيە، لە كاتى
مامۇستايەكەمدا بەردەۋام دەمخويندەۋە، بەلكوو بە خەيالدا نايەت
لەۋكاتەۋەي فامم كردۋتەۋە رۇژنىك بەسەرمدا تىپەرى يىت ھەتا
ئەمرو ھىچم تىدا نەخويندىتەۋە، لى سوۋدم لە دادۋەرى بىنىۋە
بەۋەي شادۋومانم بە كىتېي فىقھى و چىژى لىۋەردەگرم ۋەك چۆن
چىژم لە كىتېي نەدەبىي ۋەردەگرت يان نرىك لە ئەۋ. كۆمەلەي
كىتېي باشىم لەلايە نەگەر بەردەۋامبم لە خويندەۋەيان ئومىدىم وايە

بیم به یه کییک له خوێنهواره کانی ئەم زانسته، ئەمەش به هۆی
 ئەوهوهیه دهخوێنمهوه و شهرم ناکەم و، خۆم به گهوره نازانم لهوهی
 پرسیار بکەم لهو شتانه که نایزانم، چونکه یادگهیه کم ههیه
 دهقه کان وهرناگریت به وشه و ژماره و بهیتهکانیهوه، وهلی له
 ئەزبه رکردنی بابته کان و شوێنه کانیان له سه رسور هینه ره کانم. بیرم
 نایهت بابته تیکم خوێندبیتهوه و له بیرم کردبیت، که سیکم ناسی بیت و
 هاوپییه تیم کردبیت بۆ ماوهیه کی زۆر ئینجا ناوه کهیم ئەزبه رکردوه،
 پاش دابرا ناهه کهی له بیرده کهم وهلی هه رگیز شیوهی که سه کان
 له بیرنا کهم گه رچی یه کجاریش بینیبیت، هۆ کاری ئەمەش نازانم.

سه بارهت به ((زۆر کردنی دوژمنه کانم)) دادوه ریکی دادپهروه و
 کار کهر له پیناوی گه رانهوهی ماف بۆ خاوهن ماف و فه رمانبه ری
 پاکی راوه ستاو، شتیکی دیاری به دیهیه و پیویست به پروونکردنه وه
 ناکات. له ئەبو زه رپیان گێراوه ته وه که فه رموویه تی: قسه ی راست
 هاوپی بۆ نه هیشتوومه ته وه! ئەمەش له سه رده می هاوه لاندای بووه له
 باشتین چه ر خدا، ئەی له سه رده می ئیمه دا؟ قازی چ بلیت که هه ر
 دۆسیه ک دیت به رده ستی نیلا دوو که سی تیدایه ئەبی بریار بدات
 به سه ر یه کیکیاندا، نه وهی بریاری به سه را دراوه ده بیت دوژمنی
 دادوه ره که، مه گه ر دانسقه ی دانسقه له خه لکیدا که رازی بن به
 هه ق، ئە گه رچی به سه ر خو شیدا بیت. گه و ره ترین موسیبه ت نه وهیه
 که سی باتل و بریار به سه ر دراو یان نه و که سه ی تکای کردوه و

تکاکە ی رەتکراوەتەو لە نێو ھۆزە کەیدا گەورەیی و قسە
 رۆشتوویی لە شارە کەیدا، ئەگەر پەییوەستی بکەیت بەو شتە ی شرع
 پەییوەستی دەکات، گەل و حوکومەت لێت ھەڵدەسن و بوختانت بۆ
 دەکەن، بەرپۆبەرە کەت بۆچوونی خراب دەیی بەرانبەرت و ئازارت
 دەدەن و زیانت پێدەگەینن و بەرزکردنەوێت دوادەخەن. ئەوێ لە
 خاوەن دەستەلاتەکان پوونە فەرمانبەری چاک ئەو کەسە یە کە
 کەس لێی زویر نایێت و کێشە نایێتەو، ئەمەش بۆ دادوێری
 دادپەرۆر و فەرمانبەری پاک دەست نادات، بەلکوو بۆ مەروئیکی
 دەغەل دەس دەدات کە لە گیرفانیدا ھەزار پوو ھەیی، ھەر
 پوویەکی سەد زاری ھەیی، پووبەرۆی ھەمووان دەییتەو بەو پووی
 پێیان خۆشە و بەو زمانە گفتوگۆیان لە گەل دەکات کە رازیان
 دەکات.

پوختە ی قسان لەوێ دادوێری (باریکی قورس) و (خەمیکی
 درژد)، ئەگەر خودا بێ پوویی بکەردمایە لێی و بۆم بنوسرایە کە
 بە پینووس و نوسینە کانم بژیم، یان پەلی ئەھلی وەرعم پێبەخسرایە،
 نە دەھاتم بۆلای و پێشم نەدەخست بەسەر فێرکردن؛ ئەو
 سەلامەتترە. بەلام تێی کەوتم، خوداش لە سەرۆکی توانای خۆماندەو
 داوای لێنەکردوین. ھەموو توانای خۆم و ئەو پەری کۆششم دەکەم
 کە بریار نەدەم لە دۆسیە کدا کە حوکمی شەری تیدا نازانم، بە
 قەستی نەچم بەلای لادان و ستەم کردندا و مەیلە بەلای ھیچ

لایەتیکدا نەیت، جەزی ھاوێی و ترسی ھاوێن دەسلالت لە حق
نەمگەریتیتەوه. سەبارەت بە هەلە ناتوانم دووری پخەمەوه بە بە
ناگابوون نەیت، سەبارەت بە نەزانین توانام نییه لەتەکیدان نیلا بە
فێربوون و پرسیارکردن نەیت.

پاڤە فەرموودەیی دادوەرتک و دوو دادوەر بەوه کراوه: ئەو دوو
دادوەرەیی دەچنە ناگرهوه دانەپەکیان بە ستم بریار دەدات، ئەوی
ترین بە نەزانین. داوا لە خودا دەکەین ئێمە و هەموو ئەوانەیی
هەقیان خوشدەوێت، سەرکەوتوویمان بکات لەوێ شوێنی هەق
بکەوین، ئەوەمان فێربکات بە سوودە بۆمان و ئەوێ دەیزانین کاری
پێ بکەین و زانیان فرە بکات.

• • •

من و پینووس

له سالی ۱۹۴۰ دا بلا و کراوده وه

ئێستا چەندین پەيامم لە بەر دەستم دایە، لە بەیروت و حیمس و بەغداد و ئەسکەندەریه و ئوم دەرمانه وه، لە لایەن برا بەرێژە کائمه وه گەشتووه بە دەستم و شەرفمەندم بە پەيوەندی لە گەڵیاندا، هەموویان پرسیاری ئەوێ لێ دەکەن بۆچی ئەم رۆژانە لە ریسالەدا نانوو سەم، خەمیانە نەهامەتیەکان کۆلەکیان رۆوخاندییتم و رەمەکیەکیان شکاندبم.... ئەمەم بۆیان نووسی وەک دیاری و وەلامیک بۆیان.

دانبەویدا دەنیتم بە هەرەکم و شکبوو یەک دلوپەیی لێوێنایت، هەزرم ماندووبوو و خەیاڵم مردوو، چەندین رۆژ بە سەرمدا تێپەڕین نەمتوانی یەک وشەش بنوو سەم، وەک ئەو کاتانەم لێهاتووێ کە سەرەتای نووسینم بوو، وەهام لێهاتووێ وەک ئەوێ هاوێلی پینووس و هاوێلی پەرە نەبوومە، دەلیی لە گۆرەپانی رەوانبێژیدا غارغارێتم نەکردوو.... نازانم ئایا خودا رزگاری کردووم لە پێشەیی ئەدەب کە تووشی بوومە و تووشم بوو، یان سەکتەییەکی لە ناکاو و تەگەرەییەکی کاتییه کە تووشی شاعیر و نووسەرەکان دەیت، پاشان

سه کته که دهرات و زمان رهها دهیت و له جاران تیزتر دهیت؟ نازانم
هوکاره که ی نهم هاوسه رگرییه (وتراوه هاوسه رگری نه دیب
نازاری دهدات و کانیاوی بیرکردنه وه کانی وشک دهکات)، یان
نه هامه تی و نازاره، نه وهی نه دیب دهبات بهردو لادانی شته کان له
رینگای خوئی، نه وه پیشدهخات که پیوسته دوا بخرنت و نه وه
دوادهخات که شایه نی نه وهیه پیشبخرنت، ونکردنی مافه کان و
زالکردنی نه زانه کان..... یان دوور که و تنه وهیه کی ههستی و پروو حیه
به خوشی بیت یان ناخوشی، ژیانمی وهک نهستیلنکی مهنگ
خواردوو لیکردوه و بهردنکی تیناکه و نت لیتاوه که ی بجولینیت و
گه وه ره کانی به دیاربخت؟

هه رکات پینووس ده گرمه دهستم بۆ نه وهی بنووسم ههستده کم
لاساری دهکات و جله ویم به دهست نییه، یاخیه لیم و خویدیه پارنرت
لیم، ده مبینی حهزم به لای خویندنه وهی کتیب و ته ماشا کردنی
رپوژنامهیه، پروومده کرده خویندنه وه و حهقی نه ودم ده کرده وه
ماوهیه کی زوره له دهستم چووه، ههتا نیستاش پیوستم به فیزیوونی
زورنک له وشتانهیه که نایانزانم، نیستاش هه ندی کتیب ههیه به
درومانگ یان سی مانگیش توانام به سه ریدا ناشکیت، وهک
نه وکسه نالیم که گومانی وایه دیوانی فهره زدهقی له پازده رپوژدا
خویندوه وه، سوتند به خدا به یهک مانگ له یهک هو تراوهی
تیناگات..... وهک نه و که سهش نا که گومانی وایه هه موو

شېئىك قېرىبۇر تەننەت پەرسىيار لە يەك كەسپىش ناكات ھەتا
زاتىيارى زىاتىربىكات! خۇيىندەنەنە بەررور زوھدى نووسىنى بىردم، زوھدىش
بەررور داواکردنى سەلامەتى و خوشەويستى تەمەلى لە دواى
ھەزکردن لە باسکردن، پاكويىنگەرى بۇ ئەوزاتەى دڵەكانى لە
ژىردەستدايە!

ھاوارم بوو لە دەستى غەربايەتى و نارەھەت دەبووم بىنى، ئىستا
ھاوارمە بۇ لە دەستدانى، ئاى غەربايەتى چەندى چاكە،
ورووژىنەرى ھەستەكان و زىندووگەررورى ھىسەتەكانە. ئازارم
دەچەشت تارىقى ئازارەكەم دەکرد، تەمەزۇ دەبووم و وئنايم دەکرد،
شتى نوئم تىيدا دەبىنى و لە بارىيەنە دەمنووسى، ئىستا بەبى
ئاگايىيەنە بەلەى دىمەنەكاندا تىدەپەرم چونكە راھاتووم لە گەلیدا و
دەيانناسم، نە دڵخوشدەم نە خەمبار، ئالىم رازىم يان
يىئومىندم..... ئەمەش خراپترىن دۆخە كە بەسەر نەدىبدا تىدەپەرىت،
ئەمە مردنە! لەوھىە كارە نارەھاكان سەرقاليان كردەم و كاتىكى
زۇرى لە دەستدابم. ئايا خوئەنەرانم سوود وەردەگرن ئەگەر بزەنن
مارەى مانگىنكە كارى من ئەوھىە لە گەرەكەكانى دىمەشقدا
سووردەخۇم لە رۇژھەلاتىيەنە بۇ رۇژناواى، لە باكورىيەنە بۇ
قىبەلەى، دەگەرئەم بۇ خانورىەك بەچمە ناوى لە جىنى خانووەكەى
خۇم (لە جادەى پىنجەم)، چونكە گەمژمىيى خاوەنەكەى وايلىنكەردووم
رەقەم لە جوانى بالەكۆنەكەى و خوشى شوئەنەكەى يىت.....مىشكەم

بەردەرۆام لە ھەلچووئندایە و ژینی لێ تال کردووم، بە بۆنە ی دە
منداڵەو (خوایانەیلێت بۆ دایایان) لە قاتی خوارەویمان، بۆ یەک
سات ئارام نابن و لە جولەناکەون و بیزارفان لە گریان یان ھاوار یان
گۆران ی و تن یان دان لە دەرگا یان پەنجەرە شکاندن..... دلم دەتەقیت
و ئاوێزم وێران دەیت و هیچ سوودێک لە دەرروونم وەرناگرم، مەکالام
برد بۆلای کەسێک پێم پێکەنی و گالته ی پێکردم! با خوێنەرەن
تەسەوری ناردەتەتی و ئازارەکانم بکەن، بریا بەھەری نووسینم
پێنەبەخشرایە، یان بریا وەک پێم بەخشرایە بھزانیایە چۆن سوودی
لیوێردەگرم، هیچ شتێک گرانترینیە لەسەر پیاو لەوێ بێھۆت و
نەتوانیت یان بتوانیت و نەبێھۆت.

با خوێنەرەن برۆابکەن رۆژێک بەسەرمدا تێپەریت و هیچی تیدا
نەنووسم یان لە دەررووندا شتێک نامادەنەکەم بۆ ئەوێ بینووسم
ئەو رۆژێکی نەھامەتیە بۆم نەک نەعمەت، یەکەمین شت کە
بیریلێدەکەمەو - نەگەر شتێک دلخۆشیم بکات یان خەمبارم
بکات، یان پێی سەرسام بێم یان پێم جوان بێت - چۆن وێنای بکەم
و وێنەکە ی پێشانی خوێنەرەن بدم و ھەستەکانم یان بۆ بگوازەو و
رازەکانم دا بەش بکەم لە گەلیاندا؛ نەمە بۆ ناویانگ و شکۆمەندی
ئەدەبی نەنجام نادەم، بۆ سوود و زیان نەنجامی نادەم، ھێندە
بەناویانگبووم کە دەتوانیت لەسەری بوەسترت نەگەر ناویانگ
گەرەتەری نەبەستم بواوە، وەلێ پشتم تێیکرد چونکە هیچ خێرێکم

لېي دەست نەكەوت. پاشان لەم شارەي ئىمەدا لە نىوان پياو و
 بەناوبانگ بووندا بە سيفەتى ئەدەب، تەنھا ئەو ھەيە بابەتتەك يان
 دووبابەت بنوسىت، ئىدى ئەو و ئەو ھى گوئيەكانى پەرکردووە لە
 ئەدەب و رەوانىيەتى نەمر يەكسان! وەلى من دەنووسم - خودا
 دەزانىت- بۆ ئەو ھى ئەو بىزارى و ئازارە لە دەرۋونم دووربەخەمەو ھە
 بەھۆى نەنووسىنەو تووشى دەبم، وەك ئەو ھى كاردەكەم بەو
 ھەزەي پالەنەرى ھەنگ دەيت بۆ دروستکردنى ھەنگوين و كۆلەژم
 بۆ زەر رشتن و ھەموو زىندەوەرەك لە زىندەوەرەكان بۆ ئەوشتەي
 بۆي كەوى كراو لە سوود يان لە زيان! نازانم باش دەكەم يان
 خراپ، چ كاتتەك چاكە دەيت و چۆن ديت، ھەموو ئەو ھى
 دەيزانم بىرۆكەكەم بە بىرمدا ديت بە بىنىنىك يان بىستىنىك،
 گەشەدەكات تىيدا ھەتا ھەزم پەردەكات و دەستدەگرت بەسەرمدا
 ناتوانم دوابكەوم لە نووسىنەو ھى؛ پىنوس دەگرە دەستم و خۆي
 دەست دەكات بە نووسىن و خوشكەكانى بە دواي خويدا بە كيش
 دەكات، لە نووسىن بەردەوام دەبم ھەتا پىنوسەكە خۆي دەوستىت،
 پاشان نووسىنەكە دەنيرم بۆ گوڤار يان رۆژنامە، ئەگەر خاوبن لە
 بلاوکردنەو ھى يان فەرامۆشى بکەن توورەدەبم، ئەگەر بلاوى
 بکەنەو دڵخۆشەبم و بە چىژەرە دەيخوینمەو، دواي رۆژنىك
 دووبارەي دەيخوینمەو و نەنگىەكانى دەبينم، دەليم: بريا ليرەم
 كەمكردايە و لەویم زيادبكردايە، ئەمەم بسرايەتەو و ئەو ھەم
 جىگىربكردايە.... پاشان ئەمە وام لىناكات جارنىكى تر

نه گه پرمه وه بۆ سیفده تی خیرایی گردنم. جارنک ههولی بوخت کردن
و پیداجوونه وه مدها له بری نه وهی چاکی بکدم تیکدا، گه پرمه وه بۆ
سرووشتی خۆم، سوپاس بۆ خودا خه لکیش سه رسامبوون به
نوسینه کانم.

له بهر که می بابه ته کان بیدنگ نه بووم، به لکوو به هووی وشکبوونی
به هره که مه وه بیدنگبووم. نه گه ر مه به ستم نووسین بیت ده توانم له
مه موو شتیکدا بابه تیک بنووسم، به لام پیرستی به هه ست و
هونه ره، نه گه ر نه ده بی واقعی نه وه بیت هه رچی پرویدا بنووسریته وه
هه موو خه لکی ده بوونه نه دیب، به لکوو نه ده بی واقعی نه وه به
رتنه به کی جوان به یتیت، سروشت ناسکی کرد بیت و خه یال رهنگی
کرد بیت و دهسته واژه ی راست و دارشته وه ی ورد جوانی کرد بیت.
به لام ناواش له واقع دبرنه چیت.

نه گه ر به هره که م هاوکاری بکردمایه له په سنی نه و گه نه جدها
بابه تیکم ده نووسی که له لیژنه ی تاقیکردنه وه دا له گه لماندا بوو، شیخ
به هجده بیتا ریشمان له گه لدا بوو، بۆ سه حکردنی وه لامی
خوتندکاره کان، هه رکات (نیستیعاره) یان (مه جازیککی) ده بین
هیلنیککی به ژیردا ده بینا، هه رکات دوو وشه ی هاومانای ده بین
له سه ریه وه سه همنیکی ده کیشا، پاشان نمره نمره له خوتندکاره کانی
ده شکاند. سه باره ت به مه گفتوگومان له گه لی کرد بۆچوونی وابوو

كە لە پاریس فېرېبۇو، ئەو خۆئىندىكارانەشى كە كىردىبۇيان بە
مامۇستاي خۇيان دەیانوت بۇچوونى ئوئى نكولى تەمە دەكات و بە
هەلەى دەزانىت، بەلگەى پەكلاى كەرەهەى بۇ ئەوەى بۇچوونەكەى
راستە ئەوەبو، بۇچوونى خۇیدەئى. بەمەش ھەموو ئەوانەى
رەتكردهه كە شىخ بۇى رەونكردههە لە شىوازی عەرەب لە
قەسەكانىندا و ئەوەى رەوانبىژەكان بەكارىان ھىناوہ و ئەوەى لە
قورئاندا باسكراوہ، بەرپۆەبەرى قوتابخانەكەش مەىلى بەلاى
بۇچوونەكەى ئەودا چو، چونكە ئەنھا ئەو لە نىوان نىمەدا خاوەنى
بەروانامەى عەرەبىيە لە.....پاریس!

گەر بەھرەكەم ھاوكارى بىكردمایە سەرنجم دەنووسى لەسەر
ناقىكردەنەوكان و ئەو واستە و تكانىاندەى تىیدا دەكرىت و چىم
تووشبوو تىیدا، چەندىن دەموچاوم بىنى لە مالى خۇماندا كە
نەدەبو تىیدا بىت، ئەگەر پىوىستى و تكاكردن نەبوايە.....و
ئەوەى دىتە رىنى مامۇستايەكى راستگوى بەرپژ لە ماندووى و
ھىلاكى و ئەوەى لەبارەيەو دەوترىت.... و ئەو جۆرەھا فیل و
غەشەى خۆئىندىكار بەكارىدەھىنىت، ئەگەر ئاشكرات كىرد و سزاتدا
لەسەرى، وادەزانىت ستمەم لىى كىردووە و خوى فەقىردەكات و
وەك قوربانىيەك خوى پىشانەدات، بەمەش خەلكى لە دژت
دەجولئەوہ، يان ياخى دەبىت و دەگرىت، يان جوئىت پىدەدات يان
كەسىك دەكات بە وەكىل كە ھەلدەستىت بە واجبەكە!

نەگەر بەهرەگەم ھاوکاری بکردمایە، لەبارەى میژووی ئەدەبەدە
بابەتیکم دەنووسی و، پێشکەشم دەکرد بە دکتۆر فلان هەتا ببینیت
لەلای خودا مەحال نییە کە بەهرەى ئەدەب بپەخشیت بەو کەسانەى
بروانامەى ئەدەبیان نییە...و، بروانامەى بچ زانست هەمیشە باشتر
نییە لە زانست بەبچ بروانامە!

نەگەر بەهرەگەم ھاوکاری بکردمایە تارێفێ ئەو دیسەتەم دەکرد کە
دەرۆون پرەدە کات لە ئازار و دلەکان دەتەقینیت بە جەخار، دیسەنى
ھاوڕێ و مامۆستای لاو (مۆستەفا شوکری خەسەر) کاتى
هاوسەرگیرى کەى ئەمرۆبوو، تەندرووست بوو، لى ئەمرۆ
تەرمە کەبى برا بۆ گۆرستان و بەتانی هاوسەرگیرى کەى پێو
پنچرابوو، خێزانی کە چاوهرێنى ئاھەنگ بوو، مردنى مۆستەفای
بینى.

کەسى ئەدیب و نلە بەدوای ئەمجۆرە بابەتانەدا، بەدوای ساتەکانى
گەشەنەو و پرشنگدانەویدا و نلە، کە هەست دەکات لە خودى خۆى
دەرچوو و ڕووچىکى تر چۆتە ناوى، دىفرێنت بەرەو مەلەنى
ئەعلا، شتانیک دەبینیت کە چاو نایبینیت و زویانى مەرقەکان
ناتوان تارێفێ بکەن، بەلکۆو بە ئامازە کردن و کۆد و ئێدە کرێت و،
خۆنەرانی بلند دەکاتەو بۆ ئەم جیهانە نورانییە.

سەبارەت بە هاوسۆزەکانم کە دەرۆون ڕووداوەکان ڕەمە کەم بشکێنیت
 و کۆلە کەم وێران بکات، بابزاتن من لە ئەماندام، و پەيامی ئەدیب
 ئەومێ بەرگری لە هەق بکات و تێبکۆشیت هەتا وشە کەم
 بەرز دەیت، تەماشابکەن کامیان لە خەلکیدا زۆرتر دەرۆات و
 بەناویانگەرد: وەرەقی ڕوانامە بکە کە باسی خاوەنە کەم دەکات،
 یان گۆفاریک کە ئەدیب تێدا دەنوسیت و سەدەهزار کەس
 دمیخوێنن؟ کامیان بەهێزتر و پتەوترە: ئەم پێشوو وەرە یان
 قاچەکانی ئەو کوردسیانە ئەوانە لەسەری دانیشوون و خۆیان پێچ
 بەرز دەکەن؟ کامیان تیزتر و ماوترە: زارنکی پاراو و قەزان، یان
 زاری توتیەکانی لێسان و دکتۆرا؟

هەموو ئەدیبێک پەيامینکی هەیە، خودا یارمەتیمان بدات لە
 گەیانندی پەيامە کەمان.

له بهردهم چلدا

له سالی ۱۹۴۸ دا بلا وکړاوه

پښه کانم له سواریه که هیڼایه خواره وه، همدی سه فهرم له میښکم
دهرکرد، فووم لهو شتانه کرد که چووبه سهر یادگم، پاشان چووم
بۆلای نهو گهنجینانهی رابردوو له په رجوی پالوانی و

پښاگات و وه همه کانیان بری پښاکات، ههولمدا بو ژمارهی نوئی
رېساله بنووسم. زور نه رویشتم له بابه ته که دا هه تا پښووسه کم
خاوبوویه وه، پاشان کهوت، پاشان وهستا... له دهر وونمدا ههستم
به وتوندییه ده کرد که ماوهی بیست ساله لیمنایته وه و هاوړیمه،
بلنسه کهی حه ماسه تم ده کوژینیتته وه و چالاکیم کوته دکات و
دهرگای نیلهامم به سهر دا داده خات، ههرچی دهنووسم ته نها بو
پر کردنه وهی بو شایی و بهر یکر دنی کاته، وه ک نهو که سهی شهوان
ریده کات و نه فسی به کیښ ده کات، هیچ مه به ستیک نایبات و
هیچ نامانجیکیش راینایکشییت.

ته ماشام کرد دوومانگی تر چل ته واو ده کهم.... چل سالی
قه مهربی له گهل گهر دوون روشتوومه و له گهل خوردا

سوورمخواردووه، پيشوازيم له ساله كان كړدووه پاشان مالشواوالم
لييكردووه وهك چوڼ پيشوازيم لنيكرد، ناواته كانم هاتنه سوون پاشان
دقتم كردن، شايي و شينم بيني، دوستايه تيم كرد و دوژمنايه تيم
كرد، چاكم كرد و خراپم كرد، له ههموو نه مانه چيم يو دهرچوو؟

له م ماوهي شم چل ساله دا زياد له رينگايه كم برې، لي نه مزاني
بهرو كوي! چوارددههزار روژ بهدواي به كدا ريم كرد، نه مزاني
بهرو كوي دهرؤم!

ههموو روژنيك له خهو هه لدهستم، له گهل خيژانمدا قسه ده كه م و نان
دهخوم و دهچم يو سركاره كه م، پاشان ده گه بريتمهوه يو مالتهوه
وتاره كانم دمنوسم يان ته ماشاي نووسينه كانم ده كه م، يان سهردائي
هاورنيانم ده كه م يان بهوشتانه قال دېم كه هاوته مه كانم پتوهي قال
دېن، پاشان دهخوم يو نهوهي سبه بيني ههستمهوه و هه مان شت
دووباره بكه مهوه.... روژه كان دووپاتدېنهوه، ساله كان ده پيچرتهوه و
ته مهن دېروات، منيش ونيای رومان بهر دوايه كه ده كه م: ههستان و
خهوتن، خواردن و خواردنهوه، بيدنگي و قسه، خوشهويستي و
دوژمنايه تي..... به لام من نه فسي خوم دهناسم و ههموو روژنيك
كاترميرنك له گه ليدا ته نها دېمهوه و ده پرسم: چييه و له كونه
هاتوه؟ له چييهوه هاتوم و يو كوي دېروات؟ نه مه نهويه هه تا
نه مېرو نه نجام نه داوه. بهلكوو به راكردن لي را ده كه م و دهرسم

له گه ليدا به تهنيا بم، به قسمي هيچ و کتبي پوچ و خوشي
باتل، خومي ليوه سهرقال ده کم، نه گهر پديوه يستم به هاورپيه تي
نه وهوه و سهرقاليه کانم نه مي نيټ دهر وونم تنگ ده بيت و بيزاردهم و
هه سته ده کم شيت دهم!

ته مهنم خهرج ده کم له بريني ته مهندا و گه وره ترين خهم به
فيروداني روزه کمه، وهک نه وهي ژيانم پي به خشراوه بو نه وهي
ويراني بکه، نه گهر شتي کم ده سته که ويټ کاته کمي پي به
فيرودهم و ناچارم پرو به پروي کاتت بيه موه له ساتيک له
ساته کاني چاوه پرواني ته مهندا له به رده ممدا تنگ ده بيت و، بيزاردهم
و هه سته ده کم شيت دهم!

به رده وام به دوای داهاتو وهوم؛ له داهاتوودا ده گم به ناو اته کانم، تييدا
خوم چاک ده کم، تييدا ده گه ريمه وه بو لای په روه ردگارم، تييدا نه و
واتايانه دهنوسم که دهر وونمي ده خرؤشان و به پينوسه کم
نه منووسيوه، تييدا کتبي گه وره کان دهنوسم که ناو اته خوازبووم
بيانوسم.... تييدا هه موو شتيک نه نجامدهم. لي هه رگيز
داهاتو نايهت، که ديټ ده بيت به ئيستا و دهرؤم به دوای
داهاتويه کي ترده، وهک نه وه ئه سپه وام که غارده دات و توند
دروات و خوي ماندووده کات بو نه وهي بگات به و ده سته سه وزه ي
سهری، به رده وام له بهر چاويدايه و هه رگيز پي ناگات، هه ر به رده وام

خۆی ماندوو ده کات ههتا ماندوو ده بێت و ده که ویت، یان چالیک
دیته پێی و تپیی ده که ویت.... به لام نهو چالهی منی تیده کهوم
ههستناوهی نییه و پێگا نییه بو دوور خستنه وهی، گه وره و به چووک،
زهنگین و ههژار، سازاده و کریکار ناتوانیت خۆی لیپار بێت.

ئهوکاتهی ده گهم به یه کییک له ئاواته گه وره کانم سانا ده بێت له لام
و جوانیه کهی ده روات و ناوازیه کهی نامینیت، وهک ئه وهی
ئاواته کان سه رابن و ته نها له دوور ده وه پر شنگ ده ده نه وه.

ئه ور پوژانهی له سه ره تای بووم گه وره ترین ئاواتم ئه وه بوو ببه
ماموستان، خه یالی ژیا نی ماموستان ده کرد که وهک به هه شتیکی
وایه خودا دا یه زاندو ته سه ر زه مین و هه زت به چیه تیدایه....

ئه ی ماموستان فه رمان ناکات به قسه ی ده کریت، پێگری ده کات
له شته که دوور ده که ونه وه، پێزی لیده نی و به گه وره داده نیت؟ ئه
ده مه ی بوومه ماموستان ئه وه به هه شته م ده ستنه کهوت ئیلا ئه وه نه بیت
که له زستاندا له غوته ده یینیت: زه ویه کی قورایی ته نها در کی
تیدایه، و دارێکی وشک ته نها چلی پێویه، بینیم ماموستان
ناوهندی قه دری زووتر و کاری که متره و پله و پایه ی به رزتره و
فراوانتره، ئاواته خواز بووم منیش وابم. ئاواته خواز بووم نو سه ربم،
ئاواته خواز بووم دادوهر ب، ئاواته خواز بووم وتاری بزم، ئاواته خواز بووم له
شاراندا بگه ریم.... هیچم له ئاواته کاند ده ستنه کهوت ته نها ئازاری

چاوهروانییه که ی نه بیټ، دواتر بیزاربوون له مانه وهی، نیستا دلنیام
 نه گهر بېم به سه روک کومار یان خاوهنی نه هرامه کان یان
 پاره ی (عبود)، پوژده کان چیژی هموو نه مانه دهبات و راهاتن
 سانای ده کاته وه، سوودی لینابینم نیلا نیرمی نیره کاران نه بیټ و
 حه سرتی-نه گهر له دهستی بدهم- له دهستدانی. ینگومان
 خوشییه کانی دنیا وه هم، نه وهی به دهستی نه هیناوه تامه زرویه تی و
 نیرمی پیده بات، نه وهشی به دهستی ده بیټ لی بیزارده بیټ و ثاوات
 به شتی تر ده خوازیت: نه وهی هاوسه رگیری کردوو ثاواتده خوازیت
 سه لټ بوايه و نه وهی سه لټه حه زی به هاوسه رگیری، که سانی
 ناوشار حه زیان به گه شته و گه شتیار دهیه ویت بگه ریته وه، لادینشین
 بیری لای شاره و شاری حه زی له لادییه، نیمه هموو مان وهک
 مندالین... یارییه کی به نرخ بو مندالینک ده کریت دلخوش ده بیټ
 پی و یاری پیده کات، دواتر فریده دات و داوای شتیکی تر ده کات
 نه گهرچی له وهش که متر بیټ! پاشان ثاواته کان کوتایان نییه؛
 نه وهی ملیونیکی پیبه خشراوه داوای دوو ملیون ده کات، نه و
 فرمانبه ریه ی یه ک پله به رزده کریتته وه داوای دوو پله ده کات،
 به رده وام له دوو به دبه ختیدایه: نیستای که پی قایل نییه، داهاتووش
 که پی ناگات.

بو نه مه چل سال هه ولما و خوم ماندوو کرد؟ هه ولما بو نه وهی
 بگم به سه راب؟

بیرو که کان به سهرمدا رږان، نارېحه تییه ک پرویتیکردم که نه گهر
ترسی خودا نه بوايه چه ندين ساله به رهو مردنی بردبووم! سکالا له
دهست نه خوشی ناکه م تهن درووستم، سکالا له دهستی هه ژاری ناکه م
هیندهم هه یه به سمه، لی سکالا له دهست فهاغیک ده که م له
دهروونمدا نازانم له کوئوه دیت، به هیژبووه تیدما و ناتوانم دووریخه م،
تامه زرووی شتیکم به وردیی نازانم چ شتیکه.

پینووس و تیانووسم وازلیهینا و هه ستام و له ژووره که مدا گه رام،
له سهر تاقه که چرایه که م بینی بلوریکي مل دریژی سک پانی
هه یه، هه نگیک چووبوه ناوییه وه و نهیده توانی بیتته ده ره وه، هه ولدی
دهدا و خوئیکوده کرده وه و به هیژوه پرویده کرده پیشه وه، سهریدهیدا به
شووشه که دا و ده گه رایه وه، دووباره وایده کرده وه، نهو دیواره که ی
به رده می نابینیت به لکوو پشتی نهو ده بینیت، واده زانیت له نیوان نهو
و فهزادا به ربه ست نییه. ته ماشاییم ده کرد و له مه به ردهوام بوو، ههر
کات به ریده که وت دووباره هه ولیده دایه وه نه ده وه ستا و پشووی نه ده دا،
هه تا چل جار زیاترم بژارد که وایکرد، هه موو جاریک تووشی
سه دمه که ده بوو وه لی پهن دی وهر نه ده گرت و درکی به هه قیقه ته که
نه ده کرد، سهری هه لنه ده بری هه تا ریگاکه ببینیت و بزانییت ریگای
فهزا و ده رگای نازادیی له سهره وه یه نه ک له لای راست و له لای
چه پ....

له م هه نکه وه نه وه فیژبووم که له لام شاره وه بوو: فیژبووم نیمه وه ک
نهو هه نکه واین واده زانین ریگای ده رچوونمان له سهر زه مینه و به رهو

پیشه وه دهچین، ریگرییه کان دهدهن به پرووماندا و ده مانگه ریینه وه، به
بیئومییدی داده نیشین یان جاریکی تر ده گه ریینه وه، ده رچوون له
ناوبانگ یان پاره یان خوشییه کانی جوانیدا به دیده کین، چندی
دووره! نه وه کهسانی له پیشینه ن له سیاسی و هونه رمه ندان و
گورانییژه کان، زه مین پرده کهن به وته کانیان و خه لکی قالن به
هه واله کانیانه وه، وینه کانیان ده بینریت و دهنگیان ده بیستریت، به مانه
چیان چنگ ده که ویت؟ چ سوودیگ ده کهیت نه گه ر هه موو
خه لکی ستایشت بکه ن و توش له ژووره کهی خوتدا ته نها و بیئومیید
بیت، ده روونت ماندوو و دلت خه مبارییت؟

نه وه لاوه ده وله مه نده کانن، هه موو بارپیک ده کهن و هه موو پوژیک
چیژ له جوانییه کی نوئ ده بن، ئایا نه مه توونییه تی دلی تیرکردوون
له کانیای جوانی؟ ئاره زووه کانیان تیربووه؟ یان نه مه وه ک ئاوی
سویر وایه هه تا بیخویتییه وه تونییه کهت نوئ ده بیته وه؟ نه وه ش
خوشه ویسته کانن، خوشه ویستانیان له نامیزده گرن، لی هیشتا ده روون
تامه زرۆییه کی تیدایه ئامیز و نزیکبوون تیری ناکات، هیچ
چیژیک له چیژه کانی جهسته تیری ناکات. نه وه ش ملیۆنه ره کانن،
ئایا ملیۆنه کانیان نه فسیانی تیرکردوو و قه ناعهت و دلنیایی
پیبه خشیوون؟

نه مه ریگیای به خته وه ریی نییه. ریگیای سه ر زه وی داخراوه،
فهزا کانی چواره وه وریشته سنووردان، ریگیای فهزا و ده رچوون ته نها

لە سەرەدە، لەوێ جیهانی ئەفس ھەبە، ئەفس چالاك دەیت
 ھەركات بەرقىكى بۆ بەریت، ھەركات گونىستى ناوازىكى
 سەراوى بىت دەنگىكى ئەو جیهانى تىدايت پان چىرۆكىكى
 ەبەقىرى بخوئىتەو نامازەى تىدا بىت بۆ ئەو شتە ناديارە، پان
 نامۆزگارىيەكى بەرز دلوپىكى ئەو كانياووى تىدايت.

ئىستا زانيم، داخى گرانم بۆ چل سالى لە دەستچووم!

• • •

مەلن: تۆ لەبارەى ناين و باشەو دەنوسىت بانگەواز بۆ چاكە
 دەكەيت، چونكە ئەمەشەو بىر يارمداوە راستى بلىم ئەگەرچى لەسەر
 خوشم بىت.

راستىيەكە ئەو بە - بەرێزەكانم - بانگەوازانى ئەمەز (ھىچ كەسنىكى
 لىدەناكەم لەواندى دەياناسم) ھەموويان نايشكارن؛ ئە گۆفارى پان
 مەنبەرەكاندا پۆشاكى شانۆ دەپۆشن بە جە و مەزەدەو دەردەكەون،
 ئەگەر زنجیرەكە تەواو بوو دايدەكەن و دەگەرێتەو بۆ مەلەكەى
 خۆيان، دىنار پەرسە بەلای پەرسەو كەيەو دادەنىشيت و ھىچ
 ھەمىكى نىيە كۆكردەو پەرە نەيت، ئارەزوو پەرسە، پەلە و پابە
 پەرسە... بىتەكان يە كىكن و شىركەكە يە كىكە!

نمایشکاران و من به گمین نمایشکارم. نه گهر من راستگو بومایه
له باره ی ژبانی نه بوو به گره و عومه رډوه نه مده نووسی و پاشان
لامنه دده له رینگایان و به رینگایه کی ترده نه دپویشتم، نه گهر
راستگو بومایه له وهی بانگخوازی نیسلام نهینی و ناشکرام، زوبان
و دهستم به پتی فرمان و رینگریه کانی نیسلام دهو، نه گهر من) و
ده که سی وه ک من، راستگو بومایه) له سهر زویددا خراپه نه دده ما.
تهنها به ک دوانگهی دار هموو زوی پاککرده له پیسیه کانی،
سې پله نه قوبه ی هه بو نه درگا، ته ی بوجی هه زاره ها دوانگهی
رازوه و نه خشینراو که درگای جوان و قوبه ی هه به زوی
پاکناکاته وه؟ له بهر نه وه به خه لکی سرووشتیان تیکچووه؟ یان زه مانه
له کوتایی نریک بوته وه؟

نه خیر؛ به لکوو له بهر نه وه به نه وانده ی له سهری وه ستاون
ناموژ گاریکارنکی داریندن، شمشیرنکی ته خته یان به دهسته وه به!

سه باره ت به و راستییه ی پیویسته نه مشو بوتریت نه وه به که: نه م
ناموژ گاری و وتارانه نامانگه یه نن به خودا، به لکوو به وه پنی
ده گمین هه رکه سینک له نیمه بگه ریته وه بو نه فسی خوایی و
پیرسیت: له کونوه هاتوه، بوجی نافراینده راوه، چاره نووسی به رډو
کوتیه؟ هه موان بزائن رینگا له سهر وه به، سهری به رزیکاته وه بو

ئەوێ رینگاکە ببینیت. کێ لە ئێمە ئەمڕۆ سەری بەرز دەکاتەو. ئێمەش وەک هەنگە کە تەنها زەوی دەبینین؟ بەلکوو کەسانیکمان هەیە وەک پەپولە وایە بەرەو ئاگر دەروات و، وادەزانیت دەرگای دەرچوونە!

گاوەرەکان نوێژ بۆ خودا ئەنجام دەدەن لە پیش نانخواردن لەسەر سفرە و لە پیش وانه لە قوتابخانە و یەکشەمان لە کەنیسەدا، بەمەدا دەزانیت گاوەر، زۆریە موسلمانەکان چی دەکەن؟ چ نیشانەیە ک بەلگەیە بۆ ئەوێ موسلمانن، لەو ساتە ی رۆژ دەکەنەو هەتا ئەو ساتە ی شەوادیت؟!

نەنوێژ، نەزیکر، هیچ جیاکارییە ک نییە لە نێوان حەلال و حەرامدا.... ئەگەر کاریکی چاکە بکەن بەناوی رەوشت و چاکە و تەندروستیەو ئەنجام دەدەن نە ک بە ناوی ئیسلامەو، جیاوازی ئەمان و ئەوانی تر چییە؟

دەلێن دین مامەلە کردن و راستگویی و نیەت و دادپەرەییە و، مامەلە لە گەل خەلکیدا بکەیت بەو شیوەییە ی پیت خوشە مامەلەت لە گەل بکەن. راستە؛ بەلام ئەمە لە دیندا، هەموو دین نییە! ئەمەش حالی هەموو بەرێژیکە، هەموو رێژدارەکان تییدا یە کسان، واتای جیاکاریان چییە بۆ باوەردار و مولیحد و بتپەرست؟ هەموو

ئەمانە بۆ ژيانى دۇنيايە، چ شتیک ئەنجام دەدەین بۆ رۆژی
پەسلان؟

نەخیر، بەلکوو ئایین ئەوویە پەیوەندی بەکەیت بە جیهانی بەرزیهو،
خودا بە چاودیژی کارەکانت بزانی، بزانی بەردەوام ناگای لیته،
بە چاوی چاودیژی دەکات تۆش بە دل و بە ئەندامەکانت
گوێرایەلی بیت.

ئەمەش ئامانجی ئافراندن و نهینى بوونه (وجود):

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

نە عیبادهت عادهتە، نە نوێر وەرزشە، نە رۆژوو چارەیه، نە حج
گەشتە، بەلکوو عیبادهت ئەوویە کە دل هەست بە شیرینی ئیمان
دەکات، چیژی لەزەتی بەندایەتی دەچیژی، هەست بە وەستان
دەکات لەبەردەم خودادا. لەگەڵ ئەمانەشدا با تیبکوشت لە
گوێرەپانی ژياندا، با باشتەین بەشی پاکیه کانی بەچنگ بخات لە
زانست و لە هونەرەکانی، با بەهیزیی با زەنگین بیت.

ئەمە هەقیقەتی ئایین و ئامانجی ژيانە، ئایا ئەو کەسە دەگات بە
ئامانج چل سالە ئەو رێگایە و نەکردوو و بە رێگایە کی تردا ریی
کردوو؟

داخی گرانم بۆ ئەو چل سالەى لەدەستمچوو!

به دهستی خوْمان ماله کانمان ویرانکرد

له سالی ۱۹۵۹دا بْلاو کراوتهوه

دوینی له کاتی گه پانه وهه بۆ ماله گه یشتم به کۆمه لیک برام،
وتیان: له گه لمان وهه ده چین بۆ سهردانی فلانه کهس. وتم: کارم
ههیه. وتیان: له رینگاکه تدایه، له (عه فیف). وتم: کهواته بابرۆین،
لهوئ چهن دین یاده وهه ریم ههیه هه زده کهم نوئی بکه مه وه.

له گه لیان کهوتمه رۆ و باسی یاده وهه ریه کانم ده کرد له عه فیف.

رۆژانی جهنگی جیهانی یه کهم خوئندکاری سه ره تایى بووم،
ماله که مان له لایه کی (سه ممانه) بوو، لهو کۆلانه پیچاوپیچه
تهسکانهی که پیاده نهیده توانی دهستی درێژبکات دهیدا به لایه کیدا،
قوتابخانه کهشمان له بازاری (صاروجا) بوو، رۆژه درێژه کانمان له
پشتی دیواره کانه وه به سه رده برد و نه مانده توانی به دلێ خوْمان تهه
دونیا فراوانه ببینین، نه چاوشمان تیربکهین به سه وزی کینگه کان

و شینایی پروبارەکان، نە گۆرمان لە خوڕەیی ئاو و چریکە
کەناریی بێت....

هەربۆیە خۆشتەین پڕۆژ بەلامەووە ئەو پڕۆژانەبوو کە خێزانە کەمان
دەچوو بۆ سەردانی مائی مامەم لە (عەفیف). پڕۆشتن بۆ ئەو
سەیرانبوو، دەچووین بۆ دەرگای (سالحییە).... کە ئەمڕۆ کرۆکی
دیمەشقە و گەورەترین گۆرەپانە تییدا و چواردەووری گەورەترین
بیناکانی تێدا، لێ ئەو پڕۆژانە مەترسیداربوو، کەسیک بوێرنەبوا
نەیدەتوانی شەوان لیۆی تێپەرێت، لە کۆتایی بازاری (صاروجا) دا
دەرگایەکی دار هەبوو شەوان دادەخرا، کە لێی دەرەچووی
پێگایەکی تەنگی هەبوو کە پۆسەر لیۆی تێپەردەبوو لە
هەردوولایەوه دوو دارستان هەبوو چەندین مائی پەرشوبلاوی تێدابوو،
لە شوێنی شەقامی گەورە ((شەقامی ٢٩ ی ئایار)) دارستانی
(کۆرکە) هەبوو، لە شوێنی پەرلەمان سینەما هەبوو ئەو کاتە
خوێندکاربووین بردمانیان و فیلمیکیان پیشان داین باسی
پروودای ((شناق قلعة)) ی دەکرد. دواتر سینەما سووتا و
داروپەرتوووە کە ی مایەوه هەتا کرا بە پەرلەمان.

ئەوکاتە دی گەشتین بە ماله کە هەستمان بە ئازادی و پەهایی
دەکرد لە دوا ی زیندانی و ناپەختی، یاریمان دەکرد و بە داردا
سەردە کەوتین و دەچوینە سەربان و تریمان دەخوارد (میوی ماله کان
هەموو سالیک یە ک تەن ترێی دیمەشقی دانسقی دەگرت) و

مالى عوسمان پاشامان دەبىنى، لەدواي ئەوئە خانووى تر بوونى
نەبوو، دواتر ئەم مالى بوو بە كۆشكى مەلىك فەيسەل لەو كاتەي
لە دىمەشق بوو، پاشان بوو بە شوئنى فەرەنسىيەكان، ئەمرو چۆل و
وێرانەيە، گالە دەكات بە وانەي متمانەيان بە سەردەمە و ئارامن بە
دەسەلات!

هەر لەمە بێزار دەبووین دەچوینە باخاتەكانەو و تێیدا دەماينەو و
پروو كە دانسقەكانمان خراپەكرد، لە كۆتاييە كەيدا دەرگايەكي
بچووك هەبوو لامان وابوو كۆتايى ئاوەدانى و كۆتا شوئنى
زەويە، دەترسايەن كە نزىك دەبوینەو لى، جارىك بوئيمان كرد و
ليوئەي چووينە ژوورەو وەك ئەو وابوو لە دارستانەكانى ئەفرىقادا
بين بەترسناكى و سەرسامىيە كەي: دوو دارستانى چر و چەندىن
تاقكەي سامناك، شەلالى قول و سەگى دەرەندە و پاسەوانى
دەرەندەتر لە سەگاكان.....كۆمەلەى منداڵ بووین، من و
ئامۆزاكانم و منداڵى دراوسێكان بووین... شەو هات بەسەرماندا و
لەم شاراوانەدا بووین و شەوئكى زۆر تارىكبوو.

مالە شامىيەكان بەم شىوئە بوون، شوئنى نىشتەجىبوون و خوشىبوو،
گەرميان و كويستانبوو، وەك ئافرەتێكى داپۆشراو بوو

جوانییه که ی تهنها بو خیزانه که ی دهرده خست، له دهرهوه دهتیینی
واتده زانی گهنجینه ی کا یه، هیچ په نجره و بالکونیک ی
به دیارنه بوو، که ده چوینه ناوی، حه وشه ی گه وره و مه له وانگه و
کارتر و داره دانسقه کانت دهیینی، له هه موو مالیکدا خیزانیک ی
تهواو بوونی هه بوو خوشه ویستی و دلسوزی کویکردبوونه وه،
ناکوکی و راجیایان ده بوو، لی جیاوازییه ک خوشه ویستی نه
دهسریه وه و ناکوکیه ک رقوکینه ی به ره مه نه دهینا، به لکوو وه ک
به رکه وتنی دوو چل وابوو له باخیکی چردا به هو ی بایی
شه ماله وه.

له یه ک قاپ و له سه رییه ک سفره نانیان ده خوارد، له کاتی نوژی
عه سردا حه وشه که یان ده شور ی، به رد و مه رمه ره کانی وه ک ناوینه
شه وقیانده دایه وه، ناوه رشینی داره کانیان ده کرد و ناویان لیده تکا،
دهمه و ئیواره بالنده کان ده هاتن و دهستیان ده کرد به خویندن،
خیزانه که ش له هه یوانه که دا ریزیان ده به ست: باپیر و کوپ و کچ و
بووک و نه وه کانی، سه ماوه ر داده نرا و ریزه چا تیده کرا، منداله کان
یاری و بازبازینیان ده کرد و گه وره کان قسه یان ده کرد و پیده که نین،
ئه گهر هاواریان بکر دایه یان گورانیشیان بوتایه دهنگیان نه
ده گه یشت به دراوسیکان و دهنگی دراوسیکانیش نه ده گه یشت به
ئه مان، که س نه ید دهیینین ئه گهر خوشیان په تی بکر دایه و
که سیشیان نه ده دی، مه مله که تیکی سه ره به خو بوو خاوه نه که ی

ھەستىدە كەرد تەنھا بۇ خۆيەتتى، ئازارى دراوسىنى نەدەدا و دراوسىش
ئازارى نەدەدا، ژوورەكانى زۆربوون، چەند بەشىك بوون، بۇ پياۋى
بىرمەند نىعمەتبوو دەيتوانى لە ژوورىكدا بەھىمنىيەو بەخوئىت و
بنووسىت و لە خانوۋەكەشدا ژاۋەژاۋىكى گەورە ھەبوايە نەيدەبىست،
جىھانىكى پىر دىمەن بوو، زۆر جىاۋازبوو، ئەگەر لە شوئىكى
بىزاربوتايە دەچوۋىتە شوئىكى تر، لە دانىشتن لە ھۆلەكەدا يان
چوۋنە سەربان يان لەسەر راخەرىك لە ژىر دارىكدا، يان بە تەنبا
لەسەربان بىت.

ئەمە مالىەكانمانە كە بۇ ئىمە درووستكراۋە و ئەندازىارىيەكەى
سروشتى كەشەكەمان و ئادابى دىنەكەمان و خو و نەرىتمان بوو،
مالە شامىيە رەسەنەكانە كە بنچىنەكەى تياماندا چەسپاۋە، پاشان
پروبار و دەرياكانى برى و كەنار بۇ كەنار، لە شامەۋە بۇ
ئەندەلووس، ئەندەلووسى پىر كەرد، پاشان چوۋ بەردو مەغرىب ھەتا
ئەمىرۋش تىيدا ماۋەتەۋە، ۋەك ئىمە لىي بىزارنەبوون و پشتيان
تىنەكەرد بۇ شوئىكەۋتنى رۆژئاۋا، شوئىكەۋتنى ئەوانمان ۋەك
ئايىن ۋەرگرت و ھەموو شتىكى ئەوانمان بە باش زانى، ئەگەرچى
خراپە و ئابروۋچوون، سەما و مەى، تاۋان و كوفرىش بىت!

لە كاتى ئەم قسانەمدا گەشتىن بە مالى پياۋەكە، تەماشى كەرد
زەۋى گۆرپاۋە بە زەۋىيەكى تر، ئەو دارەى شوئى مىندالى و

یاریکردنم بوو له گهڵ دوینیدا گوزهشتوو، له شوینه کهیدا
دووباله خانە ی نوێ هه‌بوون له نهۆمیکیاندا مالی ئه‌و هاوڕێمانه‌ی
لیبوو که هاتبووین بۆ سەردانی، هه‌ستم کرد- له‌وه‌ی له‌ ده‌ستمدابوو
له‌وه‌ی که بینم- وه‌ک ئه‌وه‌ی مالئاواییم له‌ ئازیزیک کردییت و له‌
خۆشه‌وسیتیکم جودابوییتمه‌وه، زه‌مانه‌ له‌ نیوان ڕابردوو و ئیستادا
بردمی هه‌تا وه‌ها هه‌ستم کرد تووشی سه‌ره‌خوله‌بوومه‌، خۆم هه‌لگرت
و به‌بی هه‌ست و ئاگا چوومه‌ ژووره‌وه‌، ماله‌ که‌ زیندانییه‌ک بوو له‌
زیندانییه‌کان که‌ پێی ده‌لێن شووقه‌: کۆمه‌له‌ سندوقیکه‌ له‌ چیمه‌نتۆ
له‌ هاویندا داخ ده‌ییت، خه‌ریکبوو ده‌خنکایین وتمان: په‌نجه‌ره‌ که‌
بکه‌نه‌وه‌ تۆزی بایی شه‌مال بیته‌ ژووره‌وه‌.

وتی: ناتوانین، په‌نجه‌ره‌ی هاوسی که‌مان به‌رانبه‌رمانه‌، ئه‌گه‌ر
بیکه‌ینه‌وه‌ هه‌موو ماله‌ که‌مان ده‌بین.

به‌ ئازاره‌وه‌ ئاراممان گرت، ته‌نها تاویک بوو هه‌تا خانوو که‌ له‌رییه‌وه‌
وامزانی بۆمب ته‌قییه‌وه‌! وتم: ئه‌مه‌ چییه‌؟

وتی: شتی که‌بوو له‌ ماله‌ هاوسی که‌مانه‌وه‌ که‌وته‌ خواره‌وه‌....

ساتیکی تر، ده‌نگیک هات ماله‌ که‌ی پرکرد و گوێیه‌کانی
کاسده‌کرد. وتم: ئه‌ی ئه‌مه‌ چییه‌؟

وتی: رادیویی دراوسێکه مانه.

وتم: پهناده گرم به خودا، چۆن دهتوانن له ماله دا بژین؟

وتی: له عهزابدا. دۆزهخممان پێش خۆمان خست له دونیادا
له و کاتهی پشتمان له ماله عهزهبیه کان کرد و پروومانکردو ئهم
شوقانه، دۆزهخی گهوره و بچووکه. نابینیت مندا له کان له هه موو
رینگایه کدا یاری ده کهن، له قوتابخانهی شه قامه کاندای تووشی
هه موو نه ریتیکهی خراپ و هه موو قسه یه کی ناپه سه ند ددبن، به
پسی پۆشاک و په وشته و زاره وه ده گه رینه وه بۆ ماله وه..... ئه مه
ئه گه ر به سه ر شکاوی یان قاچ شکاوی نه گه رینه وه.

هوکاره که ی ئهم مالا نه یه، ئه گه ر له ماله کاندای هه وشه و باخچه ی
وه ک جاران بوونی هه بوایه مندا له کان نه ده چوونه دهره وه بۆ شه قام
و رینگاکان.

له لای نه وان دهرچووین، مالا ناواییم له هاو رینگانم کرد و به ته نیا
وه ستام و بۆ ئه و رابردو وه گریام که له ده ستمدا وه، به دوای
پاشما وه کهیدا ده گه ریم نایدۆزمه وه، ماله کانمان هینایه گۆ، بیسه ری
وه لایمه کانیا ن نه بووم، پاشان له پشتی دوو باله خانه که وه، ویرانه یه کی

بېچووكى فەرامۆشكراوم بېنى كارئزىكى تېداپوو ھېشتا ناوى
 لېھەلدەقولا، بەردەكانى سەوزبوون و قەوزە لەسەرى گەشەى
 كردبوو، بە بېنىنى ھەستم كرد دلم دەدات لە سېنگم، ھەناسەم
 سواربوو وەك ئەوھى لە نىوان ئاپۇراى خەلكىدا پرووى ئەو
 خۆشەويستەم بېنىووە دەمىكە دوورە و تامەزرۆى دىدارىيم....
 مەلەوانگەكەى مالى مامەم بوو، ئەو مەلەوانگەى كە بەردەكانى
 وەك ئاوتنە دەدرەوشايەو و ئاوەكەى شەوقىدەدايەو وەك ئەلماس،
 ئەمرو وەك پىرەكىكى لىھاتوو، لى من ھەروەك رۆژانى
 شكۆمەندىيەكەى دەبىينم، وەك مندالىكى جوانى بە ناز دەبىينم.
 وەستام گوتم رادىرا بو خورەخورى ئاوەكەى، بىئاگابووم وەك چۆن
 مندال بە لايلايەى دايكى بىئاگا دەبىت، ئىنجا خەونم دەبىنى:
 مەلەوانگەكەم بېنى دەدرەوشايەو و ناوى بە بەھىزى لىدەھات، لە
 دەووریدا دیواری و بنمىچى رازاو ھەستابوونەو، ھەيوان و سەربان
 گەرابوونەو، مال گەرابوونەو و رابردوو ژيابوونەو. گوتم لە
 قىرەقىرى بۆقەكان و ھاواری ئافرەتان و قىژەى مندالەكانبوو.

لە رابردوودا رۆچووم ھەتا چووم ھاوارم كرد و بانگى كەسەكانى
 مالى كەم كرد و ئەو ھەم لەبىر كەردبوو بانگى چل سال لە دواو دەكەم،
 ناوى ئەوانەم دەھىنا كە لەژىر خۆلدان، ھەيانە رۆژگار ھەلیداو بۆ
 دوورترین شوین.

كەس وەلامى نەدايەو.

پەنجەرە كەم كەردەو و بىنىم كۆمەلىك خەلك تەماشام دەكەن.
وتيان: ئەم بىگەنەيە كىيە وەك شىتەكان لەم وىرانەيدا
ھاواردەكات؟ گومانىيان وابوو من بىگەنەم.

من بىگەنەم؟ (بەلا) م لىدان! مالى ئىمەيە؛ پارچەيەك لە دلم و
پاشماوھى ژيانمى تىدايە، لە مالا كەي خۇمدا بىگەنەم؟

گەرەمەو بۆ ئىستا، خەونەكە رۆيشت وەك ئەوھى دىرپىك يىت و
لەسەر ئاو كىشرايىت. رۆيشتەم و لە خۇمم دەپرسى بۆچى
سەركۆنەي ئەوانە بىكەين كە ئەو مالا بەنرخانىيان رۆوخاند كە لە
مەيدان و شاغور و سەيدى عاموودىبوون؟ بۆچى سەركۆنەيان
بىكەين لە كاتىكدا خۇمان ئەو دەروخىنەين كە فەرەنسىيەكان بۆيان
بە جىھىشتوين؟! فەرەنسىيەكان دوژمنمان بوون ئايا خۇشمان دوژمنى
خۇمانىن؟ داخى گرانم بۆ ئەو خانوانە! داخى گرانم بۆ خۇمان!

وانەي گۇتايى

لە سالى ۱۹۲۶دا يىلار كراۋىتىش

مىندالە كانم!

چارەرى بىكەن، كىتىپە كانتان دەرمە كەن و تيانووسە كانتان مە كەنەو،
نە ھاتووم وانەتان پىيىلىم، بەلكور ھاتووم بۇ نەوۋى مالىئاۋايىيات
لىيىكەم چۈنكىكە لە قوتابخانە كەتان گواستراۋمەتەو، رۆلە كانم
مالئارايى قورسە چۈنكىكە سەرەتايى جىابوونەوۋىيە، ھەموو نازارە كانى
دۇنيا جۇرنىكە لە جىابوونەوۋىيە: مردن جىابوونەوۋىيە لە ژيان،
جەرگىسوتان جىابوونەوۋىيە لە مىندال، غوربەت جىابوونەوۋىيە لە
نىشتىمان، ھەژارى جىابوونەوۋىيە لە پارە، نەخۇشى جىابوونەوۋىيە لە
لەشساغى.

مالئارايى كەردن سەختە نە گەرچى تەنھا بۇ يەك رۆژىش يىت،
نەى چى نە گەر نەو كەسەى مالىئاۋايى لىندە كەيت ھاۋرپىيە كى
نازىزىت يىت، نەى چى نە گەر مىندالت يىت، نەى چى نە گەر
مىندالە كانت بىن؟

نیوه مندالی منن، مندالی راستی منن، وه ک موخامه له و
رووهمایی و وه ک قسه یه ک نایلیم، به لکوو هه موو نه دهمیک له
نه دهمه کانم واده لیت و له قولایی دلخوه ههستی پیده کهم!

هۆچی نا؟ نیوه منتان خوشناویت و منیش خوشمناوین؟ نایا بهردهوام
بیرتان لیتا که مه وه و خه می نیوه ناییه؟ گهر یه کیکتان نازار بچیزیت
نازارد هچیزم، ده وروریم نه گهر ده ستریز ی بکریته سهر یه کیکتان؟
نهره دلم هۆ والا نه کردن هه نا دلنیا بوونه وه و شادوو مانبوون پیم و نه و
به ره بسته ترسه تان سوتاند که له نیوان من و نیوه دابوو، وه ک چون
له نیوان هه موو ماموستا و خویند کاریکدا بوونی هه یه، دواتر
داواتان ده کرد له یارییه کانتدا به شداری بکه م، چیرۆ که کانی
خوتانتان باسده کرد و سکا لای خه مه کانتان ده کرد، نهینیه کانتان
باس ده کرد و نه و شتانه تان باس ده کرد که له لایه ن باوک و
خیزانه کانتانه وه تووشتان ده بوو؟ په یوه ندی چ باوک و کوپیک له م
په یوه ندییه پته و تره، چ هۆ کاریک له م هۆ کارانه به هیتره؟

نیوه مندالی منن، نایا بینووتانه باوکیک مالناوایی کوتایی له
منداله کانی بکات و بتوانیت جله وی فرمیسکه کانی چاوی
بگریت؟ زه مانیک نه فسی منتان سهرقال کرد و ریگای ژیا تان
لیگرتم، جگه له نیوه کهس نابینم و تهنه بیر له نیوه ده که مه وه،

قەناعەتەم ھەيە بەم ھاورپەتپە پاكە ماندوو كەرە لە ھاورپەتپە كى
درو و خۆشەويستپە كى ھېچ.

چۆن دەتوانم خۆم بگرم كە ئىستا وشەى كۆتايىم دەلیم، پاشان دەرۆم
بەلای كاری خۆمەو، نازانم سبەينى دەتانبينم يان بۆ ھەتاهەتايە
ناتانبينمەو؟

بەلام ئیو خۆراگرین! خەفەت مەخۆن و بەداخ مەبن و مەگرین،
چونكە من فیرمكردوون لەم منداڵپەتاندا چۆن خۆراگر و پیاوانە بن
زیاتر لە ئیمە لەكاتى لاوتتیماندا، لەسەر ئەو ھیزە پیمگەیاندىن كە
ئیمە لەدەستماندا بوو دوور لە ھەستوسۆز كە لەسەرى
پەرۆردە كرابووین و، نكۆلى نازارەكان كە ھەتا ئىستاش لى
پادەكەين، ئەو تىكۆشانەشى كە ئیمە رقمان لىيەتى و فەرامۆشى
دەكەين، بۆ ئەوێ لە پۆژىكى وەك ئەمەردا خۆراگریتان بېينم.

ئىستا ئیو لە چواردەوورم كۆبونەتەو، لى لە داھاتوودا جیادەبنەو و
بلاودەبنەو بەسەر پلەكانى پەيژەى كۆمەلگادا، ھەژار و زەنگین،
گەرە و بچووك، بازرگان و پيشەوەر، فەرمانبەرى گەرە،
بەرپۆبەر و ھەزیرتان تىدا دەيیت... بەلام دلم ھەر بە دواتانەو،
ژيانم تىتاندا درىژ دەيیتەو، بنەماكانم لە دلتاندا دەمىنیتەو و ناتوانن
لە بىرى بكەن، وشەكانم لە مېشكتاندا دەزرنگیتەو و ناتوانن

فەرامۆشیکەن، بیسەری دەبن لە کاتی خۆشیدا بەناوی واجبەو
بانگتان دەکات، لە گەڕی باتلدا بەناوی ھەقەو، لە مەستی چێژدا
بەناوی فەزێلەتەو. خۆشەختی بۆ ئەوێ دەبیستیت و وەلامی
دەداتەو، مأل وێرانی بۆ ئەوێ لە بیردەکات و نکولی دەکات و
پشت ھەلدەکات و خۆی بە گەورە دەزانیت!

بنەماکانی ھەق و فەزێلەتم فیڕکردوون، بەلام لە جیبەجی کردنیدا
تووشی ناپەرەحتییەکی گەورە دەبنەو، دەبینن یەکمەین دوژمنی
مامۆستای قوتابخانەکەت و خێزان و ھاوڕێی رینگاکەت، کەسی
بەختەوەر ئەو کەسە یە جیگیریت لەسەر ھەق و لەرێیدا ئازاردت،
پالەوان ئەو کەسە یە سنگی بخاتە بەر ئەو تیرانە ی دەنرت بە
ئوممەتە کە یەو و بە خوێنی ئەو ئاگرە بکوژینیتەو کە
نیشتمانە کە ی دەسوتینیت. لە ئوممەتە کە تاندا تاعونیک ی ئەخلاق ی
ترسناک بوونی ھەیە ماوێ پینج سەد سالا تووشیبوو، زەلیل و
بیجولەبوو، عیززەت و خۆراگری و ھیزی لە دەستداو، کاتی ئەو
ھاتوو ئوممەت بە تەواوی رزگاری بیت لێ. تەنھا لەسەر دەستی
ئێو ئەم کارە ئەنجام دەدرت.

رینگاکەم نیشانداون و کلیلی سەرکەوتنم کردۆتە دەستانەو، ھەر
باشە یە کم زانی بیت فیڕمکردوون، دوورمخستوونەتەو لە ھەموو
کەموکورتییەکانم، ریزم گرتوون بۆ ئەوێ ریزم بگرن، لەبەردەمتنادا

هه‌له‌م کردوووه بۆ ئه‌وه‌ی ب‌م‌گه‌ر‌ئ‌ن‌ن‌ه‌وه، له هه‌له‌که‌شم گه‌راومه‌ته‌وه
 بۆ ئه‌وه‌ی ل‌ئ‌مه‌وه ف‌ئ‌ر‌ب‌ن، به و‌ئ‌ژ‌دان بووم له‌گه‌ل خۆمدا بۆ ئه‌وه‌ی
 له‌گه‌ل خه‌ل‌ک‌یدا به و‌ئ‌ژ‌دان بن، ف‌ئ‌رم‌کردن نه‌گه‌ر سته‌مم کرد
 به‌ره‌ه‌ل‌ست‌یم ب‌که‌ن بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌ه‌ل‌ستی هه‌موو سته‌م‌کار‌ئ‌ک
 ب‌که‌ن.....ئ‌ه‌مانه ه‌ی‌چ‌ی دا‌ه‌ی‌نان‌ی خۆم ن‌ئ‌ن؛ ئ‌ه‌مه ب‌نه‌ما‌کان‌ی
 ئ‌ی‌س‌لامه که ف‌ئ‌رم کردن، شو‌ئ‌نی ر‌ئ‌نگا‌که‌ی ب‌که‌ون و له ف‌ه‌رمان و
 ر‌ئ‌نگ‌ر‌ی‌یه‌کان‌یدا بو‌ه‌ستن، شانازی پ‌ی‌وه‌ب‌که‌ن و به ئاش‌ک‌را شو‌ئ‌نی
 شه‌عائ‌یره‌کان‌ی ب‌که‌ون، په‌روه‌رده‌م کردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی گو‌ر‌پ‌رایه‌ل‌بن
 به‌ب‌ی سه‌ر‌شو‌ر‌ی و به ع‌ی‌زه‌ت بن به‌ب‌ی لو‌ت‌به‌ر‌زی، هاو‌کار‌بن
 له‌سه‌ر‌چا‌که، و له‌سه‌ره‌ق ج‌ئ‌گ‌یر‌بن و به‌ه‌ئ‌ز‌بن به‌ب‌ی سته‌م،
 س‌ی‌سته‌م‌ئ‌کی کام‌ل به‌ب‌ی ئه‌وه‌ی س‌ی‌سته‌م‌ی که‌سایه‌تی و
 سه‌ربه‌خ‌و‌یتان له‌ده‌ست ب‌ده‌ن.

باس‌ی ئ‌ه‌و نا‌ره‌خت‌یان‌ه‌م بۆ ده‌کردن که له ق‌وت‌اب‌خانه له‌لایه‌ن
 مام‌و‌ستا‌کان‌ه‌وه ده‌هاته ر‌ئ‌مان، ه‌ی‌چ‌م له‌گه‌ل ئ‌ی‌وه‌دا ئ‌ه‌نجام نه‌دا؛ ئ‌ئ‌مه
 له‌ده‌ستی ق‌وت‌اب‌خانه ر‌امان‌ده‌کرد چون‌که ت‌ئ‌یدا ت‌وند‌ئ‌کی سته‌م‌کاری
 عه‌بو‌وسی ده‌نگ گ‌ری قسه‌ پ‌ی‌سی ل‌ئ‌بوو، وام‌ل‌ئ‌کردن ق‌وت‌اب‌خانه‌تان
 خ‌و‌ش‌بو‌ئ‌ت چون‌که ده‌گه‌ن به باو‌ک‌ئ‌کی ر‌وو‌خ‌و‌شی به‌سو‌ز،
 خ‌و‌ش‌ئ‌ده‌و‌ئ‌ن و به‌سو‌زه بو‌تان، سو‌وره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ر‌از‌یتان ب‌کات
 وه‌ک چ‌و‌ن سو‌وره له‌سه‌ر‌ئه‌وه‌ی سو‌ود‌تان پ‌ئ‌ب‌گه‌یه‌ن‌ئ‌ت.

رَقمان له وانه خویندن بوو چونکه شتیکی نامو بوو بۆمان و ته لاسیمیک بوو لیی تینه ده گه یشتین و نه مانده زانی په یوهندی چییه به ژيانه وه، سزا دهرایین له سهر فراموشکردن و هه له کردن تییدا، واملیکردن وانه کانتان خوشبویت چونکه ئاسانبوو بۆتان، ده زانن په یوهندی چییه به ژیانته وه و سوودی چییه بۆتان، نه زبه ریده کهن چونکه پیویسته و به سووده نه ک له بهری ترسی سزادان.

ئیمه چاوه رپی ئیواره مان ده کرد بو ئه وهی رزگارمان بیته له قوتابخانه، چونکه تییدا زیندانی بووین و نه مانده توانی بجولین یان ئاوربدهینه وه یان قسه بکهین، ته نهها دهسته واژه ناروونه کانی وانه که و جوینی به ئازارمان له ماموستاوه دهیست. واملیکردن رقتان له ئیواره بیته چونکه جوداتان ده کاته وه لهو قوتابخانهی که چیتان دهویت تییدا دهیلین له قسهی باش، چ کرده وهیه کی باش بتانه ویت نه جامی ددهن، ده خویننه وه هه تا تاقه تی خویندنه وه تان هه بیته، نه گهر بیزاربوون له وانه که گوئیستی چیرۆکی به سوود یان نوکتهیه کی خوش دهن، نه میش وانهیه که له وانه کان، ده تان بینی قسه تان له گه له ده که م وه ک چۆن قسه له گه له پیاوان ده که م نه ک مندالان. ئیمه له قوتابخانه هه ستمانه کرد سه رشورپین چونکه نه مانده توانی بهرگری له مافی خۆمان بکهین و داوای نهو شته بکهین که هی خۆمانه، نه گهر وشهیه کمان بوتایه داره که له سه رسهرمان بوو، یان وه لامی ماموستامان بدایه ته وه به لا که ده بووه ملمان، به عیززهت و

نازاد م کردن، بهرگری له مافی خوتان دهکن و داوای نهوشتانه
دهکن که هی خوتانه، بهلام به نهدهب و ریژ و شوینکهوتنی
یاساکانی کومهلگا و سیسته می قوتابخانه.

نهو رۆژدتان له یاده هاتم بۆ لاتان زۆرینهتان که دههاتن بۆ
قوتابخانه پانی بهدەر وهبوو قژی ههڵدابوووه، شانه و ئاوینه له
گیرفانتاندا بوو بیژشتان بهسهروهو بوو، شانازیتان بهریک پۆشیتانهوه
دهکرد و خوتان بهعیزهت دهکرد بهجوانیه کانتانهوه و به پۆزهوه ریژتان
دهکرد، هیچ شتییک نهیده بهستنهوه به ئیسلامهوه ناو نهییت، هیچ
شتییک به عهرب نهیده بهستنهوه پیناسه ی باری شارستانی نهییت، له
میژووی خوتانتان نهدهزانی هیندهی له میژووی حسیین و
ئارامیه کانتان دهزانی که بهدریژی خویندبووتان پیش نهوهی
ژیاننامهی موحه ممه دی کورپی عهبدوللا بخوینن، پیش نهوهی بزانی
نهبووبه کر کییه، پیش نهوهی ناوی موعاوییه بیستن! فیرمکردن
شانازی پیاو بههیژ و توانا کهیهتی، به عیزهت بوونی به ئایین و
زمانه کهیهتی. میشکتان توندبویهوه و دهروونتان بههیژبوو، نیهتان به
ئاگاهاتهوه، وهک شیر دهپۆشتن و وهک عفریته کان یاریستان
دهکرد، وهک زانا کان دهتانهویندهوه و وهک بیریاره کان بیرتانهکردهوه،
وهک راستگوییان ههستان به چاودیژی خودایی دهکرد، له
تهمه نه دا واتان لیها ت سیمیناری بیست لاپه ره ی ناماده بکه ن

سەبارەت بە (عەمری کۆری عاس) یان (عەبدولمەلیک) یان
(عەبدورەحمان ناسر)، بیستان لە دنیادا زانستی ئیسلامی ھەیە، لە
دەرۆنتاندا جیگیربوو ئەم زانست و شارستانی و شکۆمەندییە
ھەردەبێت ھەستیتەووە وەک ھەستانەووەی ئەوروپی پینسانس.

بەلام ئیو ناتوانن- مندالەکانم- لەو قۆربانییە تیڤگەن کە لە پیناوی
ئێوەدا داومە؛ چونکە پیش من مامۆستای لەم شیوەتان نەبینیووە،
بەسمە پیتان بلیم من بە ئەدەبەووە قالم. مەبەستم ئەوێە دەرۆنیکم
ھەبە ھەست دەکات، ئازاردەچێژیت و شاد دەبیت، توورە دەبیت و
رازی دەبیت، دەروژیت و ئارام دەبیت، بەھیوا دەبیت و بیھیوا دەبیت،
ئامانجیکم ھەبە لەم کارە گەورەترە، گرنگی بە شتانیک دەدەم جگە
لە شاوری کارگوزارە کە و عەسای تەمیی کردن و لەبەرکردنی
نوکتەیی سارد بۆ کات کوشتن، قاچ خستە سەرقاچ بۆ چاوەروانی
کردنی وانە کە....

ھەموو رۆژیک دیم بۆ قوتابخانە و لە دەرۆنمدا دەیان وینە و
بیروکە ھەبە کە ھەیکەلی گەورەیی لی بونیاد دەنیم بۆ شوێنەواری
ئەدەبی بە پێزم، کە ھەتا ئیستا ھیچیم لێنەنووسیووە، کە دەگەمە
قوتابخانە و ئەو ھەواوە دیت بە لووتمدا کە پرە لە میکروبی
تەمەلی و خاویەتی، ھەموو شتیک لە میشکەدا دەروات،
ھەستە کەم بوومە بە مامۆستایەکی سەرەتایی!

بەلى! دەروون و ئەندىشەم كۆردە قوربانى ئە پىئادى ئىبودا....
پىئادى ئىبودا ئە دەستىدان، ئەوئە ئىستاش ئىبود ئە دەستىدەم.

ئىو نازان بە جودايى ئىو دەروونم چ بۇشايىپەك مەوى ئىدەكات،
وادەزان مامۇستاكەتان يەككە لەو مەرقە رۇبۇتپانەى كە دېن و
دەچن، كاردەكەن و وازىلەنن، بەلام بەدى دىن، چىرۇكىكتان بۇ
باسدەكەم ھەفتە يەك پىش ئىستا بەسەرمەدا ھات:

رۇزى پشوبو، مەوىەكى رۇرەو چاودەروانى بوم ھەتا پشوبەك
بەم لەو مەندەوىيە شەكەتى كەدوم و پىئايى سەپمەتەو و
گەشتەو بەمەپەرى پىر كەندەو كەم، بەيەنەكەى دەستەكرد بە
خونەندەو ھىچى لىتەنە گەشتەم، شتىك پالەرمەو بەمە دەو،
پۇشاكە كەم كەدە بەم و ئەمەدەزەنى بەمەكەى دەروم، خەم پىئەو
بەو رىگەيدە دەروم كە ھەمەو رۇزىك لىوۋى دەروم، پىئەكەم
بەمە شەتەك دەم بەم، سەرى تۆتەمەل بوم بۇ گەپەكى
مەھاجىرەن، بۇ بەمەدەرگەى قوتابخانە، لىوۋە بەمەگەھەتەو و
گەپەمەو بۇ دەروم، ئەمەتەنى يەك رۇز لە دەوى ئىو بۇم، بۇ
ھەركەى دەرومەتە وئە و زەدەخەنە شىرەنە كەتەن و ھەپەتەتە
پاكەكەتەن و ئەو دەستەنى بەرەتەن دەكەدە بۇ پەسەركە
لەبەرچەمەوون و لەنەدەچەو!

بەلام ئىو ھىچەن لەسەرنىيە رۇلەكەم، پىر لە مەكەندەو و
خەمى مە ھەمەگەن، بەلەو بەرەوام پىر لە بەمەكەم بەكەندەو

که فیرمکردوون، له داها توودا نهوه باسبکه من مامۆستاتان بووم و
منتان خوشویستوو و منیش ئیوهم خوشویستوو، ږقتان لیم نه بیت
له سه رنه وهی هه ندی جار توندبووم له گه لتان یان سزام داو، بو
سوودی ئیو و امکردوو.

له دوا ی هه موو نه مانه، هه ستن ږۆ له کانم مالئاوایی له باو کتان بکه
که له دوا ی نه مرۆوه ئیتر پی ناگه نه وه!

هاوړیکه م به جهسته یه کی ږووخوا و بیه یزه وه له قوتا بخانه که هاته
ده ره وه، بو کو تاجار ته ماشای کرد، له ږی نه سرینه
پر شنگداره که یه وه قه شه نگیه کی به دیکرد وه ک نه وهی نه لاس بیت
و له بهر خوردا بیت، پاشان ږوشت و.... به بیر کردنه وه یه کی شیواو
بیریده کرده وه.

نه مه ژیا نی مامۆستایه؛ داری خوشه ویستی له دلیدا ده ږویت به
ږه گه وه لی ده که نه وه، که گول ده گریت له دلی ده ریده که ن:
مندا لانیک ودرده گریت نایان ناسیت و نایان سن، به رده وام هه ولده دات
هه تا ته بیعه تیان ده زانیت و خوویان پیوه ده گریت و خوشیده وین،
لارییه که یان راسته کاته وه و خراپه که یان چاکه کاته وه، هه تا

ئەۋكاتەى خۆشەۋىستى بەرىك دەگرتت و بە سۆزى سوۋدىك
دەگەيەنىت، خاۋدن دەسلەتەكان بە نوۋكى پىنۋوسەكەيان ھەمۋو ئەم
ھۆكارانە دەپرن، بە يەك دلۋپە جىبىر جوداىى دەكەنە نىۋان باۋك
و مندالەكانىەۋە، لەبەرھىچ شتىك نىيە، بەلكوۋ خراپىيە يان
پلانگىرپىيەكى نزمە، يان بۆ ئەۋەيە شوئەكەى پى چۆل بىكەن بۆ
ئەۋەى خاۋدن واستەكان شوئىيان بىگرنەۋە.

ھاورپىكەمان رۋىشت و دەپچىريان بە گوئى دەرۋونىدا: من ھەست بە
روخاۋىي و لاۋازى دەكەم ھەستدەكەم چىرايەكبۈۋمە و
خامۋشبوۋمە، بەۋە بەسىيان نەكرد كە لەدەستىيان دام و كىردمىيانە ئەم
تەلەۋە ھەتا و ايانلىككردم مەلەى تىدابكەم، پاشان لە ناخىدا بىگەرپىم،
لە كاتىكدا ھىچەكان و دزەكان شوخى دەكەن بە چاۋپىكى رۋونەۋە
گول و گولزارەكەى لىدەكەنەۋە!

ھىچ ھىۋايەكم نەماۋە... پىش ئەۋەى چىنگىيان بىكەۋم لە جەنگەكەدا
كەۋتم... دەرۋون و داھاتوۋ و ئاۋاتەكانم فروشت بە نۆ جونىيەى
مانگانە بۆ نانى خىزانەكەم! ياساخبوۋ لە غەيرى ئەم رىنگايەۋە
بەدەستى بىنم؟ ئەرە پىۋىستىبوۋ بىرم ھەتا بىرىم؟!

پەرۋەردگارا داۋاي لىخۋشبوۋنت لىدەكەم، پەلپىگرتن و رەخنەگرتن
نىيە، لى سىكالان. ئەى مەۋف كە مەلەكەى لە دەست دەدات

سكالا ناكات و بۇ لە دەستدانى خۆشەويستە كەى ناگرى؟ دەبينىت
 ھىواكانى لەبەردەمىدا دەرۋوخىن و دەرۋونى دەتۈيتەۋە و ژيانى
 لەناودەچىت و كارامەيەكانى دەرۋات و ھىچىش تەلىت؟!

سكالا دەكەم بەلام بۇلاى خودا، ھىچ مەرۋقىك نىيە سكالاى لەلا
 بىكەم؟

ژماره ۱۰۰۰ ای ريساله

له سالی ۱۹۵۲ دا بېلاو کړاو ته وه

که بیستم خه ریکه ريساله ژماره هه زاری ته و او ده کات شو کبوم و دلخو شېبوم، وهک چوون تهو کهسه شو کده بیټ که پیی ده لاین منداله که ت بووه گه نچ، دلخو شده بیټ وهک تهو هی که مجارییه تی گه نجییه تی خو ی ده بیټ، ته مهش به هو ی نه زانین و فهرامو شکردنی نییه، به لکوو ئیستاش له دایکبون و مندالییه که ی له یاده، چونکه هه موو رپوژیک ده بیټ هه ستنا کات ده گوړیټ و نازانیت مندالی تیپه راندووه و بووه به گه نچ. به ردهوام دلخو شیم به ريساله له یاده، هه لو یستی تهوهر عه تاری برام، که ژماره یه کی هی نابوو له پشتیه وه شارد بییه وه، وتی: ئا گادار به! وتم: بوچی؟ وتی: زه یات گو قاریکی ته ده بی دهر کردووه.

هه سته کهم - له زوری تهو خو شیه ی چووه دهر و نمه وه له کاتی قسه که یدا - تهو دوتنی بووه..... رپوژه کان چوون تیپه رین هه تا ته مه نی ريساله گه یشته وه به هه زار هه فته؟ چوون تهو ماوه زوره تیپه ری له کورتیکه یدا ده لئی شه وانی به یه که گه یشته؟!

...

هزار ژماره؟! چندی له هزم به خشی له نامه کړدنی و تارگان
بوی و له ناوهم له چاودروانی گه پشتمیدا! چندی پرسیارم له
فروشپاره کانی کړدو، له شقامی رامی له دیمه شق و، له بازارې
سرای له بغداد و، له عشار له به سره و، له سر سوور له بهیرووت
و، له لای بابوسلام له مککه و، له لای پرده که له دیر، له شقامی
ملوک له حیفاء... له هموو شارنک لینی ژیاوم یان پیندا
تیه ریووم! چندی نوو سینه کانیم خوندو له پستی خاوند تیمتیا زووه
له ژووری بهرنو بهر و له پستی نامیره کانی چاپه وه! روزه کانم
شمه و به کشمه و روزه ریساله بوو، دیمه و هاورن کانم
ده گوران، به لام ریساله هاورنی بهر ده و امبوو، هموو ژماره کانیم له
یاده هموو و تارنک که تیندا بلا و کراو ته وه هموو مونا قه شه و
توتیرینه ویدک تیندا، له سهرتا هاوسه رگریه که ماندا خیزانم پنی
وتم: هورم نییه، لی ریساله هورمه!

دواتر بینی له زیرترین و باشتیرینی نافره ته کانه، هوریه که نه
زیانده گه یه نیت نه غزیت ددات.

...

چندی له دل و بیر کړدنه وه کانم تیندا دانا، له دیمه کانی ژیاوم و
یاداشته کانم، له نازار و ناو ته کانم، له سالی ۱۹۲۲ هره هره نیمرو!

ههزار ژماره، ان شاء الله ريساله دهری ههتا دهگات به دههزار ههتا دهیت به بایه خترینی کتیبخانهی عهرهیی و گهنجینه کانی.....وهک چون بووه. دهری ههتا دهگاته تهمهنی ((المقتطف))، المقتطف له وشایسته تر نییه به نه مری.

ریساله فهزلی ههیه به سهر زمان و ئه دهب و ئه خلاقه وه، رۆلنکی گه وره ی هه بوو له زیندوو کردنه وه روهی تاین له دونه ی ئیسلامدا، نووسهر و شاعیری پیگه یاند و پیشانی خه لکیدا و قوتابخانه بوو بۆ رهوانبیزی عهرهیی؛ به گهنجی چوینه لایی و به ریگای پیره کانی ئه دهبدا رۆشتین، تیدا ماینه وه ههتا نزیکه ئیمهش له پیره کان هه ژماربکرین، ئایا له دوا ی چل و پینج سالییه وه گهنجیتی ههیه؟

گهنجیتی رۆبی و گۆلی تهمه ن پوکایه وه و پیرییه تی هات، نه گهر بیرمبچیت هه موو ئه ندامه کانم بیرمده خه نه وه؛ نه گهر زۆربخۆم گه دهم ده لیت: ئاگاداره، گهنجه که ی جارن نه ماوی. نه گهر نه و وه رزخانه ی جارن ئه نجامبدهم دل ده لیت: بوسته، تۆ گهنج نیت. ته گهر سهرمام بیت جومگه کانم ده لیت: ئاگاداره، هه رته ی لاویت تیپه راندوه! ته گهر روه بکه مه خۆشه ویستی یان بۆ جوانی پیبکه نم، دلی بیزار و جار سپوم ده لیت..... ئای له توندی ئه وشخانه ی دلی بیزار و جار سپوو ده لیت! ته گهر له دهماره کاندا ناگری حه ماسه ت

هەلگىرسىت و ئەو پىنۋوسە بىگرمە دەستم كە رۇژانى جاران
پىمدەنۋوسى، خەمى خىزان دىتە پىشچاوم و ئاگرى خەماسەتم
خامۇش دەكات.

سوكەلەبووم و دووبالم ھەبوو لە خەون و ئاواتە كانم، چوار كچە كەم و
دايكىيان و پورە كانىيان و پورى باوكىيان پشتيان قوورسكردم، بالە كانم
دايان بە ئەرزی واقعدا، سىيىبەرى خەونە كان و درۆى ئاواتە كان
بە ديار كەوت، ھەردوو بالە كە شكان، كەسىك خەمى ھەشت
ئافرەتى ھەلگىرتىت چۆن بەيى بال دەفرىت؟

ئىستا دەوەستم و حساباتى خۆم دە كەم ھەتا بزانم چىم قازانچ كەردووە
و چىم لە دەستداوہ!

رېسالى ھەزلى زۆرە بەسەرمەوہ و شوئى منى لەناوخەلكىدا
رۆشنكردەوہ و ناوى منى بىردە شارانىك كە ناویشيانم نەبىستبوو،
ناوبانگ و پلە و شكۆمەندى ئەدەبى پىبەخشىم، كۆمەلىك بىرە
لە چەندىن شوئى پىناساندم كە نەچوومەتە ناوى و گومانىشم واىە
ناچم، پەيامە كانىيان لەبەردەستمە لە رۆژھەلات و رۆژئاواوہ، لە
ئىران و ئەندەنوسىا و يابانەوہ، دەزانن رېسالى لە يابان فرۆش و
خوئەندەرى ھەيە؟ لە تونس و جەزائىر و مەراكىش و ئەمىرىكا.
جارىكىيان وتارىكم نوسى لەبارەى ((ژيانى ئەدەبى لەدىمەشق))
رېسالى دە پەيام زىاترى پىگەيبوو لە بارەى ژيانى ئەدەبىيەوہ لەو

شارانەدا، جارێکیان مونا قەشە لە نیوانی من و ئوستاز موحسین بەزاری (بوو بەسەرۆک وەزیرانی حوسنی زەعیم، پاشان وەفاتی کرد) لە جاواوە پالپشتیم بۆ هات، ئەوەش پۆژنامەی (برس) ە لە شیراز بەش بەشی کتیبەم بڵاودەکەنەوە بە زوبانی فارسی بە پینووسی ئەدیبی فارسی ئوستاز ئەحمەد ئارام، لە گەڵ پەرەز نووسین لەسەری لە ستایش کردن و پالپشتی کردنی بە ھۆنراوە و پەخشان، منەتی پێدەکات بەسەر خوێنەرەکاندا، نزیکە وەرگیرانی بۆ بکریت بۆ ئەوردەیی، ئەگەر ریسالە نەبواوە ھەموو ئەمانە نەدەبوون.

بەلام سوودی ھەموو ئەمانە چییە؟ ناوبانگ چییە؟ پلەوپایە چییە؟

ئێستا ئەم وتانە دەنووسم لە خانووەکی تەنھادام لەم شاخەدا نەخۆشم و تەنھام، ئایا ناوبانگ نەخۆشییەکی لێدوورخستوومەتەوە یان پلەوپایە بێزاری لێدوورخستوومەتەوە؟ لە دیمەشقیش ھەر بەوشێوەیە بووم؛ ماوەی چەندین ساڵ لە بازنیەک بەتالدا دەرھام کە نزیکە مائەو و دادگا تێنەپەرینیت، تەنھەت پۆژی ھەینی و پۆژی پشووشت دەچووم بۆ دادگا، وەک ئەو کەرەیی بەشەلتە کە یەو پێدەکات، ئەگەر گوریسە کە یە مەلشی لێبکەیتەو ھەر دەسورپیتەو چونکە پەییوەستە بە گوریسیکەو کە بەچا و نابینریت.

چ سوودنکم پنده گه یه نیت نه گهر من ته نهابم و سهه هزار کهم له
 شاره کاندای ستایشم بکمن؟ چ زیانیک ده کهم نه گهر سرزه نشتم
 بکمن یان ناو میان نه بیستییت؟ چ سوودنکم ده کهم - له دیسه شیدا
 وهک ییگانه یهک بژیم- و (ئه مه واقعه، و شانازی ناکهم) له
 ده کهم که به ههر شه قامیک له شه قامه کانیدا رینه کمن به لایه نی
 که مهوه پینجیان ده مناسن.

رۆژنامه کان ههفته یه کی ته واره سهرقالی جوئندان و قسه پیتوتم بوون
 له لاپه ره ی یه که میاندا به هووی وتاره به ناویانگه که مهوه، رۆژانی
 هه لبراردنی سالی ۱۹۴۷ به ههمان شیوه یان کرد و هه ندی نهنگیان
 دایه پالم که شهیتان ناشرین ده کات، خوئنه ران به راستم ده زانن که
 گوتم پنی نه داوه، ته نهانته زۆریه یم نه خوئنده وه؟ سوئند ده خوتم
 ناو ابووه! چه ندین جار رۆژنامه کان جوانترین ستایشیان کردووم و
 هه ندی شانازیان داوته پالم که فریشته کان ده پازنیتته وه گوتم
 به مه یان نه دا، چونکه ههر دووسه ره که ی سهر کوئه کراوه، ستایشکردن
 نه گهر زیاد بکرتت وهک هه جوو وایه نه گهر زیاد بکرتت، هه ردووکیان
 له درۆوه نزیکترن، نه فریشته م نه شهیتان، چاکه و خراپه م هه یه، له
 هه موو که سینک باشتی خوتم ده ناسم.

* * *

دوو یاره ده پرسمه وه: ناویانگ چییه؟

ناوبانگ و دهه‌میکه و له‌بازاری هه‌قیقه‌دا هیچ نرخیکی نییه و له
ته‌رازووی واقعا هیچ کیشیکی نییه، ته‌نانه‌ت نه‌م پیشه‌یه زوبان
راست ناکاته‌وه....

ناوبانگ سه‌راییکی هیچه. وه‌ک داهاتوو وایه که هه‌موو خه‌لکی
شوێنی که‌وتوون و هه‌رگیزیش پیی ناگه‌ن، چونکه نه‌گه‌ر پیی
بگه‌ن ده‌ییت به‌ ئیستا و دووباره به‌دوای داهاتوو‌یه‌کی تر‌دا ده‌گه‌رین،
وه‌ک نه‌و چه‌پکه گیایه‌ی به‌ستراوه به‌سه‌ری نه‌سپه‌وه، به‌رده‌وام
هه‌ولده‌دات پیی بگات!

نه‌مه له ناخی دله‌وه ده‌لیم و باوه‌رم پییه‌تی، سه‌رده‌مانیک به‌سه‌رمدا
تیپه‌رین شیرینترین ئاواتم نه‌وه‌بوو به‌رینگادا برۆم و خه‌لکی بلین:
"نه‌وه عه‌لی ته‌نتاوییه"، بچمه سه‌ر هه‌موو مینه‌به‌رێک، ناوم له
هه‌موو رۆژنامه‌یه‌کدا هه‌ییت، دلم بۆ جوانی و خو‌شه‌ویستی
والاده‌بوو، که هه‌موو نه‌وانه‌م نه‌زموون کرد و چیژه‌که‌یم چه‌شت
هه‌موو ئاواتم نه‌وه‌بوو له خه‌لکی ونه‌بم و له نیوانیاندا برۆم و
که‌سیان نه‌مناسن.

ته‌مه‌نیک زۆرم به‌رێکرد، ژیانم بینی و خوشی و ناخو‌شیم چه‌شت.
هیچ چیژیک نه‌ماوه ئیلا چیژم لێی برده‌وه، نه‌ چیژه‌کان به‌رده‌وام
بوون نه‌ نازاره‌کان، نه‌ ناوبانگ سوودی هه‌بوو نه‌ پله‌وپایه‌.

دوۋجەنگى جىھانىم بىنى، دەۋلەتە يەك لەدۋاى يەكەكانى شام
 بىنى لە عوسمانىيەكانەۋە ھەتا فەرەنسىيەكان و ئەۋانى دواترىيان،
 لەۋەى ھەستا و دانىشت، لەۋەى ھات و پۈيى، ئەگەر وەزارەتم
 بوستايە رېڭاكەيم دەگرتە بەر و سەردەمانىكبوو بەدەستەھىنابوو،
 ۋەك چۆن پىي گەيشتن ئەۋانەى لەدۋاى منەۋە ھات لە خۆندىن و
 لە ژياندا، ئەگەر بىمويستايە دەبوومە ئەۋ شىخانىە دەستيان
 ماچدەكرىت و پاشان پردەكرىت لە پارە، خاۋەنى بۆنى خۆشى و
 ئۆتۆمبىلى گرانبەھان و بە پىشەى ئايىن دەبن بە كۆرەگەۋرەكانى
 دونيا! بەلام شتىكم نەبىنى بەردەوام بىت. وەزارەت دەپرات و تەنھا
 ھەسرەت لە دلى خاۋەنەكەيدا جىدەھىلىت، خەلكى بە ئاگادىنەۋە و
 دەزانن ئەۋانەى بەھۆى ئايىنەۋە دونيا دەخۆن ناگونجىت لە
 پىاۋچاكان و چاكسازان بن.... پشتمكرەدە پلە و پۈست و
 شىخايەتى، سانابوۋىيەۋە بۆم و لەبەرچاۋمدا بچووكبويەۋە، تەنھا
 يەك شتم لەم دونيايەدا بۆ ماۋە: بە ئاگايىيەكى دل، كە دركى
 ھەقىقەتەكانى وجودد و ئامانجى ژيانى كىردوۋە و ئامادەكارىي
 دەكات بۆ دۋاى مردن. چ كارەساتىكە دلت بە ئاگايىت لەم جىھانە
 مادىيەدا!

ئەۋ كەسەى دەچىتە سەر لوتكەى شاخەكان ئاراستەيەكى تىرى بۆ
 ئاشكرادەبىت و ئەۋدىۋوى لىژبوۋنەۋە دەبىنىت، ئەۋا من گەيشتوۋمەتە
 لوتكەى تەمەن و لىژبوۋمەتەۋە ۋەلى ھىچم نەبىنى.... رېڭاكە بە

دووكەل داپۇشراۋە، لە قەرەبالخى ژيان و تەلخى گوزەراندا چراكەم
لە دەستداۋە!

رېسالە فەزلى ھەيە لەسەرم و چاكبوۋە بۆم. سكالام لەئەو نىيە،
بەلكو سكالام لە سەردەم و دەروونمە، ھەقە لە جەژنى ھەزارى
رېسالەدا سلاۋىك بىكەم باشتەر لەم سلاۋە، بەلام من بەدەستىكى
نەخۆش و بىرىكى مائىدوۋە دەنووسم، لەلای ئوستاز زەياتى ھاۋرپى
مەردم پۆزشىكى جوانم ھەيە.

له پهيامه کانی هاوین

زنجیره که بایه تینکبوو له سالی ۱۹۲۲ له ((الف باء)) بېلا و مده کړده ده،
تهنېا هم پهيامه و پهيامینکی ترم له لا ماوه، شهوانی تری وهک
وتاره کانی ترم ونېووه لیم.

بۇ هاوړیم (قلانه کهس):

نازانم له کوټو دهست بکهه به قسه زوره کانم و لهه پهيامه دا پړوی
بکهه؟ دهرسم به شیواوی و نارپکی بگاته لات و هندیکی تیکه
بهوی تربوینت، هیچی لیتینه گهیت. من - وهک پهیمانته لیوهرگرتم
پیش نهودی بچیت بۇ هاوړنه ههواره کهت و کاتیک خۆشی تیدا
به سهر بهیت و وهک چۆن هه موو هاوړیکانم پهیمانم لیوهرده گرن-
پیاوړکی فهوزا و شیواوم، دهرپوم بهرو شوینیک و دهمه ویت بچم
بهرو نهوی، دوورناکه ومه وه هتا شه پۆلیک له شه پوله کانی ژیان
بهرو شوینیکم دهه ن که مه به ستم نییه..... چیمداوه لهوهی باسی
خومت بۇ بکهه پیش نهودی لیت بیرسم: نهی تو چوینیت؟ نارامیت
لهو ژیانته دا لهو شوینه دلر فین و دلگیره، قایلیت به دانیشته له سهر
بهرد به ققین و نهو تهختاییهی له ژیر قاچتدا که وهک فهرشی

ناوریشم وایه..... یان بیزاریت لەو تەنیا ییە و پیری قەرەبالخی
 شار دەگەیت؟ نایا سروشت- وەک دەلێن- کانیینکی زیندوو و
 خەمۆکی و بەها و خەفەت و دلخۆشی هەیە؟ نایا بەها و
 خەمۆکیە گەمی فراوان دەیت بۆ ئەوەی هاوڕینیەتی دەکات و خۆی
 دەخاتە نامیزییەوه؟ من ئەمە بە ئەفسانە دەزانم، باوەڕم وایە ئەوە
 مەرقە (تکام وایە گوئیستی ئەم وشە بەبیت، من یە کەم کەس نیم
 کە لە شوێنی خۆیدا بە کاریدەهێنم) ئەم واتە بە دەبەخشیت بە
 سروشت، بە ڕووخۆش و مژدەدەر دەبیینیت ئەگەر خۆی ڕووخۆش و
 مژدەدەرییت، بە خەمباری و تاریکی دەبیینیت ئەگەر دەروونی
 چەرو تاریک ییت. خەریکە باوەڕ بە قسە ی ئەو شتتە ئینگلیزییە
 دەکەم بارکلی (وشە ی شت توورەت نەکات، عەبقەر ییە کان
 گرنگیان پێداوه!) ئەوە دەلێت: دنیا پەرەیه کی سپیە وەک پەرە ی
 سینەما، هیچ شتیکی تێدانییە بەلکو وێنەکانی لە سندووقە کەوه
 دەخرێتە سەری. سندووقی ژیا نیش سەری من و تۆ و سەری
 براکانمانە لە ئەندامانی کۆری ئەدەبی، بە یارمەتی ئەو خودایە ی
 نێمە ی کردوو بە ئەدیب دەتوانین دنیا ببینین بە غەیری ئەو
 شیوایە ی خودا ئافرانیدی، هەموو شتیک بە پێچەوانەوه وەر یگرین،
 شت گەلێک دابھێنین وەک خۆشەوێستی پاک، کە هیچ
 شوێنەوار نیکیش نییە بەلگە ییت بۆ ئیلا میشکە پاکە کانمان و
 پەرە ی کتێبە کان نە ییت.

ئەو چیتە نینگەران بوویت و چوویتە پرسیارت کردووە لەم کۆزانە.
 ئەری ساتیک ناوەستیت هەتا باسە کەیت بۆ باس بکەم: ھاوڕێکم
 ئەم کۆزانە دامەزراوە و پیکدیت لە سەید مونیەر عیجلانی (سکرتێرە)
 و سەید محەممەد جیرۆدی (خازینە) بەرپێژ ئەنوەر عەتار و میشیل
 عەقلەق و سەعید ئەفغانی و بەرپێژ خۆم (ئەندامی بەرپۆهەردین) و،
 بەرپێژ زەرکەلی و جەمیل سولتان و حیلمی لەحام و زەکی
 مەحاسینی و مستەفا مەحیری (ئەندامی کارکەرن)... ئەمانە
 دەستە ی دامەزرێنەرەن، و ئەم بەرپێژانەش ھاتوونەتە ناوی: کامل
 عیاد و مستەفا عیزەم و ئەنوەر خاتەم، ھەموو ئەمانە بێ پێویستن لە
 ناساندن.

سەبارەت بە ئامانجی ئەم کۆزانەش ئامانجی ژيانەوێ پرووخی
 ئەدەبییە لەم شارەدا و ھاوکاریکردنە لەسەر بەرھەمھێنان، قۆل گرتن
 و ھەستناوەی ھەموو ئەو ئەدیبە بلیمەتانە ی رێگرییە ک لە
 رێگرییەکانی زەمانە داینیشاندووە، دوورستکردنی ئەدەبیکی نوێ
 بەھێز، نوێبوونەووە وەک ئەوێ تێی گەشتوین (یان وەک ئەوێ من
 تێیگەشتووم بەلایەنی کەمەووە) ئەمەش بە پەيوەندی پەچران نییە
 لە گەڵ رابردوودا و دەرچوون نییە لە قەواعیدی عەرەبی و شیوازی
 عەرەب لە قسەکردنیاندا، بە بانگەوازکردنی گەمژەکانیش نییە بۆ
 زمانی عامە و پرووختاندنی قەواعیدی نەحو و ناشکراکردنی ئازادی
 زمان و ھێنانە خوارەوێ فاعل کە بەدرێژایی سەردەم بێزاربووە

لەبەرزی و بەرزکردنەوهی مەجرور کە چەندێکە لە خوارەوییە و
زەلیلە....نەخێر. ئەمە ناوانانم نوێبوونەوه بەلکۆر پروتیتی و
گەمراپەتی. زمان دەیت وەک خۆی بمیشتەوه لە یاسا و
پێساکانیدا، لەدوای ئەمەوه چیمان بویت لە پێگا و بیرۆکە و
کتیبی نوێی بۆ زیادبکەین، واتە هەمان ئەو شتە ئەنجام بەدین کە
عەرەب لە بەرەبەیانێ دەولەتی عەباسییەکاندا ئەنجامیاندا ئەوکاتە
وەرگیرانیان بۆ کتیبە یۆنانی و فارسییەکان کرد و کردیان بە
عەرەبی، لەبەر ئەوان زمانەکی خۆیان نەکرد بە یۆنانی و فارسی
یان زمانێکی شیواو، ئەو زمانەکی دەبینین لە پۆژنامە و
گۆفارەکاندا زمانی مەیمونیە کە وەرگیرانی ئەدەب و شیعری
ئینگلیزی و فەرەنسی پێدەکەن، دەیت یەک کاتریم تەرخان
بکەیت بۆ ئەوێ لەبرگەیهکی تێبگەیت دواتریش هەر لێ
تێناگەیت!

کەواتە یەكەمین مەرج لە مەرجەکانی نوێگەری پاراستی ئەو
پەيوەندییە کە لە نیوان ئەدەبی ئێمە و ئەدەبی عەرەبیدا، ئەمەش
تەنها بەو دەیت کۆمەلێک لە ئێمە دابەریت بۆ کلتوری ئەدەبی
بەپێزمان کە هەندێ لە ئەزانەکان پێی دەلێت کلتوری کتیبە
هیچەکان. بەلێ، پێویستە لەسەر کۆمەلێکمان دابەریت بۆ ئەو
کتیبە هیچانە بێخۆننەوه و بەتەواوی لێ تێبگەن؛ پێویستە کتیبی
نەحو بێخۆننەوه نەک تەنها لە پڕۆگرامەکانی خوێندندا بەلکۆر لە

المغني و الأشموني و كتاب سيبويه و مفصل للزمخشري)دا.
 كتيبەكانى لوغە بخوئىنەو، كتيبە گەورەكانى ئەدەبى عەرەبى
 بخوئىنەو، وەك (الأغاني و الكامل و البيان و الأمالي)، كتيبى
 بەلاغە و أصول و مەتق بخوئىنەو، بۆ نموونە لە تەفسىردا كتيبى
 كەشاف بخوئىنەو و لەفەرموودەدا كتيبىكى تر بخوئىنەو،
 كتيبىكى فراوانى لوغەمان لەبەردەستدا يەك ((اللسان يان
 التاج يان القاموس)) بەلايەنى كەمەو، پوژرەنە دەجار بگريئەو
 بۆي.....لەو دىيە تۆم ترسانديت و كەوتيبتمە وەھمە كەتەو كە من
 دواكەوتوم چونكە ھەموو ئەمانەم لەسەر ئەندامەكان پيوستكردووە!
 نەخىر بەرپزەكەم؛ لەسەر كەسى پيوست ناكەم بەلكوو وادەزانم
 فەرزی كىفایەيە لەسەرمان، پيوستە ھەندىك لە ئيمە بەم ئەركە
 ھەستيت وەك چۆن ھەندىك فىرى تيگەيشتن لە ئەدەبى
 ئىنگلىزى يان فەرەنسى دەبن و ليكۆلینەو لە ريبازى رەخنە و
 بنچینەكانى شىكردنەو دەبن و لەسەر ئەدەبى ئيمە جيبەجیدەكەن،
 وەك چۆن دەبينىن زۆرىك لە ئيمە لەم پروووە كاردەكەن وەك
 سەید عىجلانى و عەفلەق، ھەندىكى تر دەبينىن وەك سەید
 ئەفغانى و جىرۆدى و من لە پروووەكى ترەو كاردەكەن، خەرىكە
 متمانە دەكەم بەوێ ئەفغانى و جىرۆدى لە ئیستارە قبولى ناكەن
 بە درك و تيگەيشتن بۆ ئەم زانستە ئىسلامىيە عەرەبىيە بۆ ئەو
 كەسەى بيست سالى ژيانى تەرخان كردووە بۆ ليكۆلینەو تەيدا،
 ئەگەر قايل بوون دووبارە ليكۆلینەو لىبكەن و بۆي دا برين ئەوا

لهوان و لههوشیوه کانیان شه و چینه له نه دیبه کان که نوستاز نه حمده
نه مین به نازار بوو بو له دهستدانی له میسر و بانگه وازی کرد بو
بونیا دنانی.

له دواي هموو ته مانه وه، له وهیه بیزارم کردیت بهم قسانه، له وهیه
بو شبن و هیچی تیدا نه بیت، داوای لیبوردن ده کهم له تو و هاوړی
خوښه را کانم و تکام وایه قسم زور پینه لښ..... به هیوای دیدار
هه تا په یامی کی تر له مه پوچیه که ی که متریت!

له پانتايی دهریادا

له سالی ۱۹۵۵ دا بلاوگراووتهوه

عهلی تهنتاوی مرد.....

.....هیچ سهیرنییه مردییت، مردن کوّتایی هه موو زیندوویه که،
به لگوو نهوه سهیره له دواي مردنی بگه ریتهوه و په سنی نهوه مردنه
بکات که بینویه تی بو خوئنه ره موسلمانیه کانی!

نه مهش پیش دوومانگ بوو، له کهناری دهریادابوو له بهیروت،
دهریا که توورپه بوو شه پوله کانی فریده دا وه ک ته پوله که وابوو،
خه لکه که رایانکردبوو لی له هه موو که ناره کاندای - به دریز و
پانییه وه (له سان سیمون هه تا ته وزاعی) - ته نه هه ندی خه لکی
لیبوو.

هیچی له مهله وانی نه ده زانی ته نه یه ک وانه نه بییت، نه ویش پیش
سی یه کی سه دهیه ک فیریبوو بوو له ماموستایه که وه که هه رگیز
مهله ی نه کردبوو، نه ویش بهو شیویه بوو که له شوینیکدا بهوستییت

ئاوه که نه گاته سەر سنگی، پاشان ههولبدات به ده مدا بکه ویت و
قاچه کانی جووت بکات و به دهسته کانی بکیشیت به ئاوه که دا، به م
شیویه بمینیتته وه به ئەندازهی ئەو ئاوهی قووتی ددهات له ئاوی
دهریاکه (که وه ک خواردنه وهی خوئی ئینگلیزی وایه) که گه ده و
لوتی پرده کات.... پاشان دهرچیت! گهنجیکی تونسێ له گهلدا بوو له
زانا کانی مزگهوتی زهیتوونه بوو، له مهله وانیدا له ئەو نه زانتر بوو،
تهنانهت ئەو وانهش فیژنه بوو بوو چونکه ئەو کاته له دایک نه بوو بوو،
کاتیکیش گهره بوو نهیتوانی وانهی هاوشیویه وهر بگریت چونکه
ئەو ((مامۆستایه)) مرد بوو.

شوینی مهله کردنه که یان به جی هیشت چونکه ئافرده ته کان به پرووتی
پالکه وتبون و کهوتبوونه سهردهم، قاچیان بهرز کردبووه و عه وره تیان
دیاریوو، له پستی بهرده گهره که وه به دوای شوینیکی دوور له
خه لکی ده گهران، ئاوه که ی وه ک ئەستیلکی سه لامهت و ئارامی
لیهاتوو و شه پوله کانی پی ناگات و مندالیک نقووم ناکات، چوونه
ناویه وه. وتی:

دهستم کرد بهو مهله کردنه ی دهیزانم، قاچم بهرز ده کرده وه و دهستم
ده جولاند، ههر که هیلاک ده بووم دهرده چووم و چیژم له خۆر و ههوا
وهرده گرت. تهواو له شساغ و تهن دروست بووم، له چالاکیما
هه لده به زیمه وه، دهستم ده کرد زهوی به پالنان پالم پیوه ده نیت.

مردنیش دووربوو له بیرم، بهردهوام مردن دوورتترین شته له بیرماندا،
 نه گهرچی نزیکترین ههقیقه ته لیمانه وه، له بیرى ده کهین له کاتیکیدا
 له لای راست و چه پمانه، جه نازه به پری ده کهین و له گه لیدا ده پوین
 بی ناگایین و باسی دنیا ده کهین، مردن ده بینین بیرناکهینه وه و
 په ند وهرناگرین، وای دانانین نیمه ش ده مرین وه ک چون نه مانیش
 مردن و که سانیکی مردن که له نیمه له شساع و به هیتر و
 ده سه لاترتر بوون له نیمه هاوکاریان زووترتربوو، نه وکاته ی مردن
 هات بو یان ته ندرووستی و هیتر و ده سه لات و هاوکاره کانی
 نه یانتوانی مردنی لی دووربخه نه وه، به ناوه زی خو مان ده زانین که
 مردن کوپی که و هه موو زیندوویه ک لی ده خواته وه، به لام به هه ست
 و سوژه کانمان نه ههقیقه ته له بیرده کهین و سه رقالی دنیا و شته
 پووچه کاین، دنیا که مان دوورمانده خاته وه لی، هه موو به زاری
 خو ی ده لیته: مردن هه قه و له سه ر هه موو که سیکی نووسراوه که
 ده بیته بمریت، به کرداره کانی ده لیته: نامرم، مردن له سه ر هه موو
 نه فسیک نووسراوه نه فسی من نه بیته، بهردهوام فراونییه ک له
 ته مه نمدا هه یه و هه رگیز نه جه لم نایه ت.

چوومه ناوه که وه و زور تییدا مامه وه و، ههستم نه کرد- بست به بست
 دوورده که ومه وه- نه و نه ستیلم تییه پاندووه و گه یشتوومه شوینیکی
 قولی ده ریا که، دواتر زانیم ته یاریکی تییدا هه مه له وانه به توانا کان

دهپارتن، نهی دهییت حالی نهو کهس چون بیت که له مهلهوانی
 نازانیت تهنه هونه ری نقووم بوون نهییت؟
 ههولمدا بوهستم بهلام زهوییه کی رهق له ژیر قاچمدا نهبوو، ههولمدا
 سهرم بهرزبکه مهوه و بهروانم نه ههوام بو دههات و هیچم نه دهیینی،
 ههستم دهکرد ثاوی سوژر له دهم و لوتمهوه دیتته دهرهوه، تهنه
 دهمتوانی قوتی بدهم و بیتفینمهوه. نیتیر لیږدوه ههستم به تازارنک
 دهکرد که وینا ناکریت و وهسف ناکریت، به تهنه له سهرم یان له
 نه دمامینکی جهسته مدا نهبوو، به لکوه له هه موو خانهیه کی جهسته
 و پرووحمدا بوو... ههستم دهکرد بهردینکی گهوره خراوه به سهرمدا و
 ده ماره کانم له ژیریدان و دهیپریت وهک چون بهنی ناویشم
 ده پچریت نه گهر درکی تیکهل بیت! هه موو خه می دوتیام نه وهبوو
 کزهیه کی ههوام دهست بکه ویت وهلی دهستم نه کهوت، وتم: نه مه
 مردنه، نه مه نهو مردنهیه که راده کهم له قسه کردن له بارهیهوه، نهو
 مردنه ی که دهمبینی دووره لیتمهوه و کاتی نه هاتووه و مؤله ته که ی
 نه هاتووه، هر له بهر نه مهش رۆژ له دوای رۆژ تهویه دوا ده خست،
 ده موت: نه گهر گه شتمه ته مهنی گهنجی تهویه ده کهم، که پی
 گه یستم وتم: له چل سالییدا تهویه ده کهم، که تیمه پراند وتم:
 چاوه ری ده کهم ههتا خانووه کهم تهواو ده کهم، که تهواوم کرد وتم:
 تهویه ده کهم و ده گهریمهوه بولای خودا نه گهر گه یستم ته مهنی
 خانه نشینی.... وهک نهوه ی پهیمانیکم له فریشته ی پروو حکیشان

وهر گرتوو که له دەر گام نه دات ههتا ده گه مه ته مه نی خانه نشینی،
ئه وهتا به بی هیچ ریکه و تیک هات!

یه که مین شت که به هه ستمدا هات ئه وه بوو که من ئاواته خواز بووم
به ئاسانی و له سه ر ئیمان بمرم، چه ندین سه ر ده مه ئه مه ئاواتمه،
ترسام که خۆم هاتبم به ره و پرووی ئه م مردنه و په نا به خودا
به خۆ کوژی له سه رم هه ژمار بیت. بیرم له وه کرده وه پیش ئه وهی بیمه
ئاوه که وه چیم ئه نجامداوه، هیچ شتیکیم بیرنه ماوه، هه ستم ده کرد
سبه نی لیم دووره وه ک ئه وهی سه دسال لیمه وه دوور بیت نه ک چه ند
خوله کیک، دنیا له چاومدا به چو و کبویه وه وه ک ئه وهی له
فرۆ که یه کدابم و له سه رووی هه و ره کانه وه دنیا ببینم. ئه و که سه ی
به ته مای گه شته په له ده کات بو ئه وهی به خیرایی بگات به
شه مه نده فهره که، ئایا ئه و شه قامانه ده بینیت که پێیدا تیده په ریت؟
جوانی که سه کان و هونه ری رینگاکه سه رنجی راده کیشن؟ هه ست
ده کات نامۆیه پی یان بو ئه و نییه، دیمه نه کانی له چاویدا وه ک
وینه یه کی گوزه شتوو وایه، ئه و که سه ی دلنیا ییه ده مریت چون
ته ماشای دنیا ده کات؟

سویند به خودا وینه ی دنیا له بهر چاومدا سراهیه وه. ته نه ها چه ند
ساتیکی که مم له دنیا دا ماوه، منیش په رداخی خه م نۆش ده که م؟
هیچ شتیکێ تیدا نه ماوه سه رنجم رابکیشت، به هو ی سه رقالیه وه به

خۆمهوه تهناهت بیرم لای خیزان و منداله کانم نه مابوو، نه و وتانهی
چیرۆکه کان به پراست مه زانن که باسی نه و که سانه ده کات له
لیواری خنکاندایه و بیر لای خۆشه ویستانییه تی یان کاره که یه تی
یان له لای نه ده ب و زانست و وتار و هۆنراوه کانیه تی، یان گرنگه
به لایه وه له دوا ی خۆی چی له باره وه ده لێن، له وه یه نه مه موسلمان
نه بوو ییت، لێ نه و که سه ی موسلمان له وساته دا ته نها نه وه ده یینیت
که به ره و پرووی ده پروات.

پازه کان قه ره باله خییا ن له سه رم کرد له وه ی چی نه نجام بده م، هه و لدا
سه ره تا شایه توومان به یینم و ته وه به بکه م، نه متوانی هیچ شتیک
له وانه بلینم چونکه ده مم پری ئا بوو. ئازاره کانم زیاتر ده بوون، لێ
پازه کانی نه ده برییم، له هه زرمدا ههستم به چالاکیه که ی
سه رسو پر هی نه ره ده کرد که له هه موو ته مه نمدا ههستم پێی نه کرد بوو،
له نیوان ترسان له مردن و هه زکردن لێی بووم: هه زم لێی ده کرد
ئومیدم وابوو نه م مردنه له سه ر ئیمان بیته، ده ترسام چونکه هیچم
پینه بوو بۆ به رده می خودا، وه ک چۆن تاقیکردنه وه به روکی
خویند کارکی ئیهمال ده گریت، خویندنه وه و نه زبه رکردن دوا ده خات
و ده لیت: تاقیکردنه وه دووره و رۆژه کان تیده پهرن، هه تا که
ده یینیت له په شیمانیدا په نجه کانی ده قرتینیت و نه فسی له هه سه ر هتا
ده پروات، نه مه ش هیچ سوودیکی پینا گه یه نیت.

ئەمە تاقىكردنەۋەيەكى سادەيە خراپترىن شتى ناۋى ئەۋەيە كە
بەكەۋىت و سالىكى تەمەنت بەفېرۇ بېچىت، ئەي ئەۋ تاقىكردنەۋە
گەۋرەيەيەكى كە لەدۋايەۋە يان نىعمەتلىكى نەپراۋە ھەيە لە
بەھەشتدا، يان بەدبەختلىكى درىژە لە ئاگرادا؟ ئەۋ تاقىكردنەۋەيە
كەۋتنى تېدا نىيە و خولى دوۋەمى تېدانىيە و بە نەمەيەك تېدا
دەرنەچىت، تەكەي تەكا كاران و واستەي خاۋەن دەسەلات و
سەرۋەتەكان ھېچ سوۋدىكى نىيە؟ ۋەستانى لىيىچىنەۋەم بە چاۋى
خۆم بىنى، ھەر كەسەۋ بەخۆيەۋە قالبوۋ، خەلكەكان بانگ دەكران
بۆ ئەۋەي ئەنجامى تاقىكردنەۋەكانيان ۋەرىگرن، ئەۋەي كىتەبەكەي
بە دەستى راست ۋەردەگرت و بەرپى دەكرا بۆ بەھەشت ئەۋە
براۋەبوۋ، ئەۋەي كىتەبەكەي بەدەستى چەپ ۋەردەگرت و بەرەۋ ئاگر
بەرىكرا ئەۋە خەسارەتمەندبوۋ، ئەۋە خەسارەتمەندىكى تەۋاۋ ديارە.

كردەۋەكانم پېشاندران ھېچ كردەۋەيەكم لە كردەۋەي پىۋاچاكان
نەبوۋ، لەۋانەش نەبوۋم كە بە ئەندازەي چاۋ تروكاندىك لە خودا
غافل نابن، لەۋ كەسانەش نەبوۋم كە پەرسىشكارن ئەۋ دەمەي
خەلكى خەۋوتون، شەۋنويژدەكەن و موناكات دەكەن لەگەل
پەروەردگارىندا، لەۋ لە خواترسانەش نىم كە لە قەدەغەكراۋەكان
بەدوورن..... ھېچ شتىك نىم ئىللا يەكىك نەيىت لە بىئاگا
تاۋانبارەكان، بەچى شتىكەۋە بېچە بەردەم دىۋانى خودا؟

روانیم تهنه‌ها چهند ساتیک له ته‌مه‌نم قازانجم کردبوو، نه‌وساتانه‌ی
هه‌ستم به‌شیرینی ئیمان ده‌کرد و به‌دلسۆزییه‌وه روومده‌کرده‌خودا،
هاوتای ده‌یان سالبوو که له ده‌ریای غه‌فلته‌دا مه‌له‌م ده‌کرد، له
نه‌زانینی خو‌مدا وامده‌زانی رۆژه‌کان درێژده‌بنه‌وه له‌به‌رده‌مدا،
نه‌مزانی ته‌مه‌ن چهند کاتر می‌رکی دیاریکراوه و نه‌وه هه‌موو
سه‌رمایه‌که‌مه، نه‌گه‌ر له ده‌ستی بده‌م له‌دوای نه‌وه‌وه هیچ شتیکی
ترم بۆ نامینیتته‌وه.

نه‌و فه‌رمووده‌م به‌بیره‌اته‌وه که له منداڵیدا له‌به‌رمکردبوو: " پینج
شت پینج پینج شت به‌ده‌ست بخه: ژیا‌نت پینج مردنت، ته‌ندرووستیت
پینج ناساغیت، بو‌شاییه‌کانت پینج سه‌رقالیت، گه‌نجیه‌که‌ت پینج
پیربونت، ده‌وله‌مه‌ندیت پینج هه‌ژاریت" په‌شیمان بووم له‌وه‌ی که
نه‌مکردۆته گۆلی مه‌جلیسم و نه‌مکرده په‌یره‌ویی ژیانم، لی
به‌داخه‌وه واتا هه‌قیقیه‌که‌تم نه‌زانی هه‌تا نه‌وکاته‌ی ژیانم کو‌تایی
پێ نه‌هات.

بیرم له‌و ناره‌حه‌تیانه‌ کرده‌وه که له کاتی گو‌ن‌رایه‌لیدا چه‌شتوومه،
ناره‌حه‌تییه‌که‌ رو‌یشتبوو، پا‌داشته‌که‌ی مابوو، روانیم له‌و چی‌ژانه‌ی
له‌ تاوان بینووومه، بینیم چی‌ژه‌که‌ی رو‌یشتوو و لی‌پینچینه‌وه‌که‌ی
ماوه؛ په‌شیمانبووم له‌ هه‌موو نه‌و ساتانه‌ی تییدا گو‌ن‌رایه‌ل نه‌بووم.

تەماشام كرد لە ساتى مردندا ھەموو پێوەرەكان دەگۆرین، ھەموو ئەوانەى خوشمەدەویست و بەرگرییم لێیدەكرد بوون بە عەدەم! ھىچم لە گەل خۆمدا نەبرد؛ خانوویەكم بونیادنا و بەردیكم لە گەل خۆمدا ھەلنەگرت، سەرۆتەم كۆكردەووە ھىچى بۆ من نەبوو تەنھا ئەو نەبێت كە پێشتر گومانم وابوو لەدەستمداو، ئەویش ئەوانەبوو كە بۆ خۆدام بەخشیبووم، لە ماوەى دە سالدا ھەزارەھا وتارم نووسی، ملیۆنەھا بیسەر و خوێنەرم ھەبوو، تەنھا ئەو سوودی پێگەیاندم كە لە پیناوى خۆداما وتبووم، ئەوانە لە كۆرژن؟ ئەوانەى سەرسامى ئەدەب و رەوانبێژییەكەم بوون بەجیانھێشتم و ئیستا بە تەنیا دەمرم، كەسیان نەهاتن دەستم بگرن كەسیان نەهاتن بە ھانامەو و مردنم لێدووربەخەنەو!

ھەموو چێژەكانى دونیام تاقىكردەووە، چ لە ھەموو چێژەكانى دونیا بكەم لە كاتیكدا ئیستا لەم ئاوەدا دەخنكییم؟ چ شتیك بوو كە گۆریمەو بە كەردەوێ چاك، كە ئیستا تەنھا ئومێدم بەوێ بەرزگارم بكات؟

شەیتان لە نوێژەكەمدا خشوعى لە بیردەبردمەو بەبیركردنەو لەوێ لە كاتى سوجدەدا ئتوى پانتۆلەكەم تێك دەچیت، دەیتەرسانم بەوێ تەندرووستیم تێك دەچیت ئەگەر بەیانیان خەوكم بپریم بۆ نوێژی بەیانى یان لە پۆژى گەرمى مانگی ئابدا بە پۆژووبم، بەوێ

خەلكى ستايشم ناكەن ئەگەر قسەى ھەق بلىم يان نازارى جەستەم
دەدەن يان رۆزىيە كەم دەپرن! بىنىم ئىستا خەلكىم لەدەستدا، كە
نەعمەتتىكى نەپراووم فروشت بەم وەھمە رۆشتوو؛ وەك رەش
پىستەكانى ئەفرىقا كە گەنجىنە و خىرو بىرى دەبەخشن ھەتا نقيمی
جوان وەربگرن، يان كاترمىرنكى بە ناوبانگ، يان عەنتىكەيەك لە
عەنتىكەكانى شارستانى!

يان وەك دانىشتووى ئەو دوورگەيەى كە ئەمەرىكىيەكان وىستان
چۆلى بكن و بىكەنە شوئى تاقيكردنەوہى بۆمبى ئەتۆمى و
تىيدا بىتەقىننەوہ، كۆمەللىك خەلكيان نارد بۆ لايان ھەتا ھەواليان
پىدەن و ئاگاداريان بكنەوہ كە: ئەم دوورگەيە دەروخت و ھىچ
شتىكى زىندوى تىدا نامىنىتەوہ، دەبىتە ماللىكى وئران و ئەمەرىكا
شوئىكى جىگىرە، ھەر كەسىك لە ئىوہ خانوو و سەرۋەتەكەى
رادەست بكات ئىمە لە ئەمىرىكا باشتى پىدەدەن و لەبرى ئەو
خىمەى ئىرەى ماللىكى لە نىويۆرك دەدەينى، فروكەكان بەدوای
يەكدا دىن و بۆ ئەوہى ئىوہ لەگەل خوياندا ببەن و خۆتان
نامادەبكن، چونكە كەس لە ئىوہ نازانىت چ كاتىك
دەگوازىتەوہ، ئەوہش بزەن ناتوان ھىچ شتىك لەگەل خۆتاندا ببەن
ئىللا ئەوہ نەبىت پىشتان خستوو، دىتەوہ رىتان.

كەسى ژىر ئەوہى ھەيە خەرجى دەكات، دەزانىت ئەوہى ئەمرو
دەبەخشىت ھەر ئەوہى سبەينى بۆى دەمىنىتەوہ ئەوہى پارىزگارى

لېدەكەت و دەيشارىتەو دەيدۆرئىت و لە دەستى دەدات، ھەموو ساتىك ئامادىيە بۆ سەفەر.... كەسى گىلىش دەستى دەگرت بەخىمە و كەلۈپەلە كەمە كەيەو و دەلېت: " من لېرە دەمىنمەو، ئەمە مالىمە و ئەوەش كەلۈپەلە كانمە، پوژرى پەسلان لە ئەمەرىكا تەنھا درۆ پوژنامە كان و ئەفسانەى پوژنامە نووسە كانە، گىل نابم ئىستايە كى ئامادە بفرۆشم بە ھەمىكى دواخراو". ھەموو پوژرىك دەبىنئىت خەلكى دەفرن بىرناكاتەو و گومانى واىە تەنھا خۆى باقىيە، ھەتا نۆردى دىت و بە زۆر دەبەن ناتوانىت بەرگرى بكات و رىنگرىيان لىبكەت، ئەوەى لە دوورگە كەدا ھەيەو لە دەستىدەدات و لە ئەمەرىكاش تووشى دۆزەخى ھەژارى و پىويست بوون بە خەلكى دەبىت.

ئازارى مردن بەسەرمدا زالبو لە توانامدا نەما بىرىكەمەو، پرومكردە خودا و تەسەورى بەخشش و لىبوردەيە كەيم كرد، ھىوا و خۆشەويستى ژيان بەسەرمدا زال دەبوو دەست و قاچم دەجولاند و دەستى راستم بەرزكردەو و ئامازەم پىي دەكرد، پاشان ناومىد دەبووم كارەكەم رادەستى خودا دەكرد. لەدواى لىخۆشبوون تەنھا ئاواتم بەيەك شت دەخواست؛ ئەويش ئەوەبوو خودا گيان كىشانم بۆ پىش بخت، دەترسم ئەم ئازارە زۆر درىژە بكىشىت.

خه یالَم وابوو چهند کاتر میړنکه بهم شیویه یه، لی دواتر بوم
 پروونبوویه وه له دوو خوله ک زیاتر نه ماومه ته وه.... له دوو خوله کدا
 ههستم بهم نازارانه کردووه و نه م رازانه به زیهنمدا تیپه ریوون! نه مه
 یه کیکه لهو سه رسور هینه ریانه ی خدا کردوویه دهر وونی
 مروقه کانه وه، تو خه ویک دهینیت به پیی پرووداوه کانی بیست سال
 ده ریت، پینج خوله ک زیاتریش نه خه وتویت.

پاشان که هیژم نه ما و خه ریکبوو نقووم بېم بو هه میشه یی له
 خه یالی خوُمدا که سیک بانگی ده کردم، ههستم کرد دهستم بهر
 شتیکی رهق ده که ویت زانیم سوچیکی گه میه یه، دلخوشبوونیک
 دلخوش بوو که هه تا نیستا به وشیویه دلخوش نه بوومه، ههستم کرد
 به رزده کریمه وه بو ناوی، پاشان تا وابووم له دهر وونم نه وانیش قاجیان
 گرتبووم بو نه وه ی نه و ناوه ی له گه روومدایه بیته دهر وه.

به دهر وونیکي نوږه هاتمه دهر وه، ناموژ گارییه کم وهر گرت نومیدم
 وایه بهرده وام بیت بوم، نرخي ژیان و هه قیقه تی مردنم زانی. نیمه
 تنه ها پروو که شی مردن ده زانین نه ک هه قیقه ته که ی، وه ک عه دهم
 دهینین وای داده نین که سانی نریک و خوشه ویستانمان له چالیکدا
 ساردا داناوه و به ته نیا به جیمان هیشتووه و کرم دهیخوات! نه وه
 نازیزه که ت نییه به جیت هیشتووه له چاله که دا به لکوو
 جهسته که یه تی، جهسته پو شاکیکه به مردن داده که نریت وه ک چوون

مار كاژەكەى فرېددەت، نایا هیچ كەسنىك لەسەر پۇشاكىنىكى
داكەندراو دەگرى؟

مردن گواستنەودىە بۇ ژيانىكى گەورەتر و فراوانتر، بەردو
نىعمەتتىكى نەبراوہ يان بەدبەختىەكى دوورودرېژ، ئەگەر مردن
فەناپوون بوایە نىعمەتبوو.

ئەگەر مردن سەفەرىكە و ھەردەبىت بىكەين، كەسى ژىر ئەو
كەسەيە خۆى بۇ ئامادە دەكات و سواری و توشووی بۇ
ئامادەدەكات و بەردەوام لە يادىيەتى بۇ ئەوہى لە بىرى نەكات،
تەماشای ھەموو شتىك دەكات، ئەگەر لەوشتانە بىت لە توانايدا
بىت ھەلىبگرت سوور دەبىت لەسەرى، ئەگەر ناچارىت پشگونی
بخات بى پۆيست دەبىت لى و پشتى تىدەكات.

لەدوای ھەموو ئەمانەوہ، كەس پىرۆزىايى نەكات بەوہى سەلامەت
بووم، بەلكوو دوعا بۇخۆى و من بكات بە عاقىبەت خىرى، سوتند
بە خودا من دەترسم لە كاتىكدا بمرم كە دلم لەلاى خودا نەبىت،
ھەست بە تەوبە نەكەم، وینای رۆژى پەسلان نەكەم، وەك
ئەمجارەى بەسەرمدا ھات.

سكالا

له سالى ۱۹۵۹ دا په خشکراوه

ئهمه سكالايه. بهلام له كى؟ بو كى؟ خوشم نازانم؟

ئىستا گوى بيستى بانگى بهيانيم و له جيگاكهى خوځمدم، دهنوسم و پيلووهكانم تهپك بووه له خهوه نوتكهدا، دهستم خوى دهروات و خوشم هيچ نابينم، ديرهكش شيواوه و تهنها خوځم ديهخوځنمهوه.

ههتا ئىستاش له جيگاكهدا ئهمديوو ديوو دهكهم؛ ساتيك بيناگا دهم و پاشان ههلهستم. ئهمهش له نهخوشييهوه نيه، سوپاس بو خدا بههيز و چالاكم و وهرزش دهكهم ههست به لهشساغى دهكهم له ماسولكهكانمدا وهك نهوهى لاونكى سى سالان بم. بههوى خهمنى بزيوى و بيركردنهوه له پارهش نيه، سوپاس بو خدا هيندهم ههيه بهسمه و ليشم زياده. بههوى ناكوكى مالهوه و كيشه نيه له گهل خهلكيدا، له مالى خوځمدا نارامم و وازم له خهلكى هيناوه و مامهلهيان له گهل ناكهم و نزيكيان نابمهوه و كرپن و فروشتيان

لە گەل ناکەم، سەرقالى سىياسەت و سەرۆ کایەتى نابم، حەوامەتەرە
لە دەست خەلکى.

ئەى کەواتە چىمە بۆ خەوم لىناکەوتت؟ خەمىکە گەورەترە لە
هەموو ئەو خەمانەيە؛ خەمى ئەدەبە! ئەوئى تىيىدام قورسترە لە کارى
ئەو کرىکارەکەى رىنگاکان هەلدەکەنیت و بەيانى تائىوارە چال
هەلدەکەنیت، سوئند بەخودا دژوارترە، چونکە کرىکار ماندوو دەیت
هەتا ئارەق دەپىژىت بەلام ئەگەر نانیکى باش بخوات و رابکشیىت
خەو دەيباتەو، من برسیم دەيت بەلام حەزم لە خواردن نيمە، ئەگەر
بىخۆم دواتر بىردەکەمەو ئەو هەرس ناکەم کە خواردوومە،
خەوتووتکە دەمکوژىت و ناتوانم بخەوم، ئايا ئەو کەسە خەوى
لیدەکەوتت کە بەبەرد دەدەن بەسەرىدا؟ تەقەى سەرم دیت لى لە
ناوئەو، بىرکردنەوکانم دەدەن بەبە کدا تەقەى دیت، چۆن خەوم
لیدەکەوتت و ئەم بىرکردنەوانە وەک بەرد دەدەن بەسەرمدا؟

بىرۆکەى وتار و قسە و چىرۆکەکان.

پىوستە لەسەرم هەموو هەينىەک ئەم وتانە ئامادەبکەم، پىوستيشە
لەسەرم وتارى هەينى ئامادەبکەم يان بگەرپم بە شوئنى کەسىکدا
لەبرى من بچىت، دووشەمانىش وتارىک بنووسم بۆ ((ئەيام))، بۆ
سى گۆفار بابەت دەنووسم و گۆفارهکانى ترش جار جار بابەتيان
بۆ دەنووسم، هەندى کتیبم لەلايە ئامادەيان دەکەم بۆ چاپ، بەلێنم

به دوو په خشانگه داوه بو يه کيان زنجيره يه ک چيرؤ کي مندالان
بنووسم بو نه وه ي تريان زنجيره يه ک له ناساندني پياوه کاندا بنووسم،
له سه رووي هه موو نه مانه وه کاري داد گام هه يه. ناواته خوازم يه ک
مانگ بو خوُم بژيم وه ک چوَن خه لکي ده ژي، من له کوئي
نه وه دام که ناواتي پنده خوازم؟ خه لکي که بيسه ري هه واليک ده بن
يان چيرؤ کيک ده بينن له مه دا بير له خو يان ده که نه وه، به لام نه گهر
بيستم يان بخو ننه وه بيرده که مه وه چوَن نه مه بکه م به وتارنک يان
بيکه م به نووسينيک، نه گهر خه لکي ديمه نيک له ديمه نه کاني
سروشت بينن يان ته ماشاي فيلميکي سينه مايي بکه ن چيژي
ليوهرده گرن بو دهروني خو يان، نه گهر دلخوشبن يان خه مباربن
دلخوشي و خه مباربيان بو خو يانه، دلخوشي و خه مباري من بو
خه لکيه، له پيناو نه مه دا وه ک شيته کان کارده که م.

له ريگادا ده وهستم بو نه وه ي نه و بيرؤ که يه بنووسم که به ميشکما
هاتووه بو قسه يان وتار ده شيته، له قهره بالخي رؤ سه ردا ده نووسم
نه گهر شتيکم بيربکه ويته وه بو قسه يان وتار به که لک بيت، له
په ناي پيخه فه که مدا کاغز و پينوس هه يه پينوسه که ش په يوه سته
به گلؤ په که وه، هه رکات بيرؤ که يه ک به ميشکما بيت گلؤ په که
رؤ شن ده که م و ده نووسم. مامؤ ستا کاني نه ده ب ده لين بيرؤ که کان له
ديمه ني جواندا ديَن، له باخچه دا که دهنگي بولبول ديته و ناو
ريده کات و مرو فيش چوست و چالا که، لي من ته نها کاتيک

بیرۆکەم بۆ دیت کە لە جێدام و وەهەرز تینکی شکاندوم، شەوان
 بیست جار پرووناکیە روژن دەکەم و خامووشی دەکەمەوە، هەرۆیە
 خێزانەکەم لێم پادەکەن و کەس لەو ژوورەدا ناخەوێت کە تیندا
 دەخەوم.

سەبارەت بە خەلکیش پامکردوو لێیان یان پرایانکردوو لێم، ماوەی
 چەند سالیکی تەنهام و سەردانی کەس ناکەم و کەشیش سەردانم
 ناکات نیلا بەکەمی نەبیّت. ئەگەر هاوڕێیەکم بەتامەزرۆییەوه
 سەردانم بکات ناتوانم پیشوازی لێبکەم، نایا خوێندکار لە شەوی
 تاقیکردنەوهدا پیشوازی لە کەس دەکات؟

چۆن لەگەڵ میواندا دابنیشم و قسە ی هیچی لەگەڵدا بکەم ئەو
 میشتک بەتالە هاتوو ئەو کاتژمێرانە بەسەر بەرێت کە بیکارە تیندا،
 منیش دەلێی لەسەر پشکو دانیشتووم و بیر لە پەخشانگە دەکەمەوە
 کە چاوەڕێم دەکەن و وەک دۆزەخ دەمی کردۆتەوه و چاوەڕێی
 وتارییەتی؟

ئەم قسە و وتارانە غەریبیان کردم و لە شارەکە ی خوشمدام، بیبەشی
 کردم لە قسە ی دانیشتنەکان و دیداری براکانم. نیستا خەو لە
 چاوەکانم فری و هەستام بۆ لای کتیبخانیە... خێزانەکەم بەدەم

خەووە لێمی پرسی: هیچ بوو؟ وەلام نەدایەووە..... وەلامەکی
لەم قسانەدا دەبینیت.

ئەمەش لە بەلاکانی ئەدەبە. خەلکی لە نێوان خۆیان و
خێزانەکانیاندا نەینیان هەیه و نەینێ تریش بالەکانیان دەدەن
بەسەریدا، ئەدیبی داماویش هیچ نەینییەکی نییه، پێویستە
خۆنەرەکانی بەشداربن لە هەموو نەینییەکانیدا، تەنانەت لە هەوالی
مالەوێشیدا، تەنانەت لە وردترین هەست و قولترین رازیدا، پێویستە
لەسەری پەسنی بکات بۆ خەلکی و لەبارەیهووە بدوێ، پەنهایەکانی
ئەدیب ناشکرایە و نەینییەکانی بلاو، ئای ئەدیبەکان چەندی
بەدبەختن!

گوێگرە بەرپێزەکان ئەمە دۆخی منە، چوارەمین شەو کە نەخەوتووم.

ئەمە دۆخی منە و سی و یەک سالتە لەم بەلایەدام. بەلێ
بەرپێزەکانم، ماوەی سی و یەک سالتە بێردەکەمەووە بۆ خۆنەرەکان،
هەست دەکەم و دەرژیم بۆ ئەوان؛ تاکە خەم نەوێهە رۆژانە قسەیان
پێشکەش بکەم، لە رووح و دەروونی دەکەمەووە بۆ ئەوێ بێتە
خۆشی بۆ ئەوان و دڵنەوایی بێت بۆیان لە کاتە فەراغەکانیاندا،
ماوەی حەقدە سالیشتە لە قسەکردن بۆ گوێگرەکانم دانەبرام ئیلا
چەند ماوەیەکی کەم نەبیت.

خەۋدە سالى قىستەن بۇ دەكەم! ئەرى بابەتەكان كۈتاييان پى
نايەت؟ ئەرى بىزارنام يان لىم بىزارنام؟ مۆلەتم بىدەن كەمىك
پشوو بىدەم و ئىسراحت بىكەن لە دەستم!

سۆندەتەن بۇ دەخۇم ھەركات دەبىنم بەرنامەكانى رادىو رىگى لە
قىستە كىرەم دەكات، جا ناھەنگىك بىت يان يارىيەك بىت يان
ھەرىتىكى تر، دلخۇش دەبم وەك چۆن خۆندەكارىك دلخۇش
دەبىت بە داخستنى قوتابخانە بەھۋى رۆزى جەژنەو! سى يەكى
سەدەيە كە مەن دەنۋوسم، بەردەوام دەنۋوسم، ھەتا زىاتر لە پانزە ھەزار
لاپەرە لە نووسىنەكانم چاپكراوہ ئەمە جگە لە وتارەكانم كە
پىشكەشم كىرەوون و نەم نووسىوون و لەدەستم چوون(لە ھەزار وتار
زىاترە)، لەگەل ئەمەشدا ھەست دەكەم شتىكم لەلايە و نەموتوہ،
كاتى پىۋىستم نىيە كە بىلیم..ئەۋىش كارى ئەدەبى نەمرە كە
گىرنگى پىدەدەم وەلى ئەم قىستە و وتارە سەرقالم دەكەن لى.

ھەمەو مەۋقەك تەۋانىيەكى ھەيە، ئىستە وام لىھاتووہ بەرگە ناگرم.
ئەگەر بىنىتان لەناكاو دابرام لەم قىسانە و لە نووسىن لە گۆقار و
رۆژنامەكاندا پىتان سەير نەبىت، چۈنكە بىريارى پاكىرەم داوہ.

مەن داۋاي مۆلەت دەكەم، ۋاي دابىن فەرمانبەر يان كىركارم، نايە
فەرمانبەر يان كىركار مافى ئەۋەي نىيە چەند رۆژىك مۆلەت
ۋەرىگىرت بۇ ئەۋەي پشوو بدات؟

دەمنووسى و گەنج بووم و دەرۋونم پېرېو لە ھەماسەت و ھەزم لە ناوبانگ بوو، شىكۆمەندى ئەدەبىش ھانىدەدام بۆ كار كەردن، دەمنووسى و نوسىنە كەم پېشان پەخشانگە دەدا ھىچ بېرە پارەيە كەم نەدەويست تەنھا ئەو نەبىت بۆم بىلاوبىكەنەو، كە دەمىنى بىلاو كراو تەو گەورەيى و خۆشى دىيان پېردە كەردم يە كسەرى پاداشتە كەم دەستە كەوت، ئىستا پەخشانگە رووم تىدە كات و داوام لىدە كات، پارەيە كى باشىش بۆ پېشنيار دە كات، بەلام ھەماسەتم لە دەستداو و ھەزى ناوبانگ لە دەرۋوندا مردووە، كاتىكىش پىي گەيشتم سەرايىك بوو.

سوئەند بەخودا سەرايىكە! دەزان سەراب چىيە؟ ئەو كەسەى لە بىاباندا پى دە كات لە دوورەو وەك ئاويكى ھەلقولاوى دەبىنىت، كە دەگات پىي ھىچى دەستناكەوئەت.

ناوبانگىش وايە! بە ئەزمونەو لەبارەيەو دەنووسم. ملىۋنان كەس ناوميان بىست، زۆرەي نوسىنە كانم بۆ فارسى و ئەورەدى وەرگىردا و ھەندىكىشى وەرگىرداوە بۆ ئىنگىلىزى، نووسراوم لەلايەن خوينەران و بىسەرەنەو بۆ دىت لە ئەندەنوسيا لەوپەرى رۆژھەلات و لە مەراكىش لە رۆژناواو. چىم دەسكەوتووە لە ھەموو ئەمانەدا و سوودى چىم لىي بىنيووە؟ چ سودىك وەرەگرم ئەگەر لە مالىو بە تەنھا بىم و ملىۋنان خەلك ستايشم بىكەن و پىم بلىن

ئەدیبى عەرەبە، چ زىائىك دەكەم ئەگەر پىم بلىن ئەزانترىنى
نەزانەكانە؟ يان ناوى من نەيەتە سەر زارىيان و نەمناسن؟

شكۆمەندى ئەدەبى چىيە؟ ئەوئە نووسىنى ئەو كەسانەت پى
بگات كە پىت سەرسامىن، يان ئاھەنگى رېزلىنانت بۆ سازىكرىت و
رۆژنامەكان لەبارەتەو نووسن؟ ماوئى بىست سالى زياترە ھەموو
ئەمانەم بىنيووە، بەراستم بزانن كە دەلىم سەرابە.

تاكە ھەقىقەت لە بەروبوومى ئەدەب پاداشتى وتارەكان و ئەو
پاداشتەيە لەلایەن خداوہ چاوەرپى دەكەين! لەسەر نووسىنەكانم
گەورەترىن پاداشتەم وەرگرتووە كە نووسەرئەكى عەرەبى وەرگرتبىت،
چەندىن جار سى سەد لىرەم لەسەرەك نووسىن وەرگرتووە، ھەزار
لىرەم بۆ يەك سىمىنار وەرگرتووە، پارە ھەقىقەتە و سەراب نىيە، لى
چى بكەم لە پارە؟

مووچەكەم بەشم دەكات، ئاواتە خوازبووم مالىكم ھەيىت سوپاس بۆ
خودا بوومە خاوەنى مال، پارە خەزن ناكەم و نامەويىت بىمە گەورەى
زەنگىنەكان، بۆچى سووربم لەسەر بە دەستھىنانى پارە؟ ئايا پارە
يە كسانە بەو نارامىيەى لەدەستى دەدەم و لەو خەوئى ھەزم پىيەتى
و دەستم ناكەويىت؟

سہارہت بہ پاداشتی خوداش نومیدہ وارم ہیئندہ دلسوزییم ہہیت کہ
شایہنی پاداشت ہم، نومیدہ وارم خودا لہ پاداشت ہی بہشم نہ کات،
نہ گہر ماویہ ک پشوومدا ہؤ نہوہی دہروونم و کارہ کانم تازہ
ہکہ مدوہ.

پاداشتی خودا تاکہ ہہقیقہتہ کہ دہمیئتہوہ و نہوی تری
خوشیہ کی ہہلخہلہ تیئہرہ، فیلیکہ لہ خومانی دہکین و وہہمہ،
مشتی بایہ! مشتت با ہگرہ دہبینیت دہستت ہیچی تیدا نییہ،
دونیاش ناویہ. چی لہ گہل خوماندا دہبہین جگہ لہ کردہوہی باش
نہیت؟ ہہمووی سہرابہ نیلا نہوہنہیت کہ پیشی دہخہین ہؤ
دواروژمان.

لہ دواۓ ہہموو نہمانہوہ، نیوہ- بہرپڑان- بیسہری قسہی قسہ کار
دہن یان نورسینی نووسہریک دہخوینیتہوہ وینای نہو کوشش و
ماندوویہ ناکہن کہ خہرجی کردوہ ہہتا گہیشٹوہ بہدہستان،
وہک نہو کولیرہیہ وایہ کہ دہیخون بہہی نہوہی بیر لیبکہنہوہ
یان پرسیار لیبکہن، نہ گہر بیرتان ہکردایہنہوہ دہتازانی چہند
دہست کاری تیدا کردوہ و چہندی کوششی تیدا کراوہ، لہو
رؤژوہی جووتیارہ کہ چاندوویہتی ہہتا نہوکاتہی نانہواکہ
شیلاویتی و کردوویہتی بہنان.

به لکوه کاری نه ديب له نووسيندا گرانتره و به لای نه ديب به
 نه ده به وه گرانتره، بمبوورن نه مړو هه ناسه مدا به دەر وونم بهم وتانه،
 سکالایه.....

* * *

هه ست ده کهم بهم سکالا کردنه باریکم له سه رشانم لابر دووه، ئیستا
 هه ستاوم نوپزی به یانی ده کهم و هه ولده دم بخه وم، بمبوورن نه گهر
 ماندووم کردبن به قسه کردن له باره ی خو مه وه و به یانی بکه نه وه
 به خیر و خوشی.

* * *

له دواي پهنجا

له سالي ۱۹۵۹ دا بلار کراوه نه وه

ته ماشاي رږژرميرم کرد بينم نه مړو (۲۳ ي جه مادي نولای
۱۳۷۹ ي کوچي) پهنجا و دوو سالي قه ميرييم ته او کردو،
ساتيک وه ستام و روانيمه نه مړو و دويييم، ته ماشاي پيشي خوم
کرد هه تا بزاتم کوتايي ريگاکه کامهيه، ته ماشاي دواوهم کرد
هه تا بينم چ سووديکم بينيووه له م ريگايه.

وه ستام وه ک چوڼ بازرگان له کوتايي سالدا دهو ستيت بو نه وه ي
جه ردی ده فتره که ي بکات و حسابي خوی بزانييت، بزانييت چي
قازانچ کردووه و چي زهره کردووه. وه ستام وه ک چوڼ نه و کاروانييه
دهو ستيت که تاريخي هاتووه به سهرياندا و برسييه تي پريشاني
کردوون، نينجا راده کمن نازان له کويوه هاتوون و به رهو کوي
دهرږون، نارام نابنموه هه تا ماندووي دهيانر وخينييت و به خه وتووي
ده کمن وه ک کوژراوه کان!

ئېمەش بەو شېۋەيەن كە بەرپىگاي ژياندا رى دەكەين؛ وەك
شېتەكان پېشېركى دەكەين وەلى نازانين لەسەر چى پېشېركى
دەكەين، ھەر بەيانى چاومان كەردەو بەردەوام كار دەكەين ھەتا
ئەوكاتەى شەو خەو دەمانباتەو، ھەموو شتېك دەكەين ئىللا
بىر كەردەو لە خۆمان نەبىت يان بروانين لە كوئە ھاتوين و بۆ كوى
دەرۆين!

لە دەفتەرەكەم پرووانى، ھەتا بېينم چىم داوا كرد و چىم وەر گرتووە.

داواى شكۆمەندى ئەدەبىم كرد و ھەولى خۆيىم بۆدا، لە
خوێندەویدا تىژى چاوەكانم پوشت و كاتر مېرەكانى تەمەنم تىیدا
خەرج كرد، شەو دوور و درێژەكان دەمخوێندەو، لەوكاتەى
خوێندكار بووم كتيبى وام خوێندەو كە ئەدىبەكانى ئەمرو
بۆ جار نكيش نەيان كەردۆتەو و تەماشای بكەن! مامۆستايەكم نەبوو
رېنگاكەم نیشان بدات و دەستم بگرت، لە مامۆستاكاندا نەبوو
خاوەنى شىۋازى خۆى ھەبىت لە نووسىندا ھەتا شوئى شىۋازەكەى
بكەوم، تىاياندا نەبوو دەستى بالاي ھەبىت لە وتاردان و پېشكەش
كردندا ھەتا بە شىۋاز و مەزھەبى خۆيدا بمبات. ئەوەى خوێندەرەكانم
پى دەلێن شىۋازى نووسىنم و گوڭرەكان پى دەلێن رېنگاي
پېشكەش كردنم شتېكە خوداى گەورە منەتى كەردووە بەسەرمدا پى
و ھى خۆم نىيە، لەوكاتەوەى دەنووسم و قسە دەكەم لەسەر شىۋاز و

تەبىئەتتى خۆم بووم، لە نووسىندا وشەيەك جىگىر ناکەم لەبرى
 وشەيەكى تر و شىۋازى رېڭايەك ديارىي ناکەم لەرېڭاگاندا،
 لەكاتى قسەکردندا زۆر لە خۆم ناکەم لە تۆنى دەنگىدا و نامىش
 ناکەم لە دەرخستنى پىتەگاندا.

..... ئاۋاتەخۋازبووم بىمە وتارىيژىك مەنبەرەكان بەهەژىنم و بىمە
 نوسەرژىك پەيامبەرەكان بە شوئەوارىدا پرۆن، ۋامدەزانى ئەمە
 ئەۋپەرى ئاۋات و دوورترین داۋامە، كە بەدەستم هېنا پشتم تىي كەرد
 و شىرىنەكەي نەما، ۋام لىھات چىژم لىي نەدەبرد و ئاۋاتم پىي
 نەدەخواست.

شكۆمەندى ئەدەبى چىيە؟ ئەۋدە خەلكى لە ھەموو شوئىيىك
 باست بىكەن و پىشېركى بىكەن بۆ خۆئەندەۋى نووسىنەكانت و
 بىستنى پەخشكراۋەكانت، نووسىنى سەرسامى بەدۋاي يەكدا بۆت
 بىت و ئاھەنگى رېژلىنانت بۆ سازىكرىت؟ ھەموو ئەمانەم بىنى؟
 دەتانەۋىت پىتان بلىم چىم بىنىۋە تىايدا؟ سەرابم
 بىنى.....سەرابىكى ھەلخەلەتتەنەر، تۆزى بەربا!

ئەمانە نالىم ۋەك ۋتەي ئەدىيىك كە دەيەۋىت نامۆ بىت و
 سەرسامى بە چىنگ بىخات، نا سۆئەد بەخوداي گەۋرە(بۆيە سۆئەد
 دەخۆم بۆئەۋى باۋەربىكەن) تەنھا ئەۋە دەلىم كە ھەستى پىدەكەم.
 ئەۋا سى سالى سەر مەنبەرەكانم گرتۋە و پىشى گۆقار و

رږوژنامه کانم داگیر کردووه، ماوډی هه فقهه ساله هه فتانه له رادیووه
 قسه ده کهم هه تا ته مړو، له شام و میسر و عیراق و حجاز و هیند
 و نه ندهنوسیا و تارانیکم داوه که دلّه کانی دهه ژاند، نووسینیکم
 دهنوسی که دهنووه جی باسی خه لکی، رږوژنه کان تیده په رین و
 ناوه کهم له سهر زاری هه موو خه لکی شاره کهم بوو له هه موو نه و
 شارانه شی تییدا ژیاوم یان نویسنه کانم گه یشته و پئی، گوئی بیستی
 چه پله ی سهر سامی بووم و بیسه ری و تاری ستایش کردن بووم له
 ناههنگی ریزلیناندا، له باره ی خومه و نووسین و په یامه کانم
 خوینده ووه، ره خه گره گه وره کان توژینه و هیان له نه دبه کهم کرد و له
 قوتابخانه کاندا خوینران، زوره ی نویسنه کانم ودرگیر درا بو دوو
 بلاوترین زمان له جیهاندا: نینگلیزی و نه ورده ی؛ بو فارسی و
 فهرنسی..... له هه موو نه مانده چه ندیکي ماوډته ووه بوم؟ هیچ.
 نه گهر خودا له سهر هه ندیکي پاداشتی بو نه نویسیتم نه واهه ده دست
 به تالی لیوډی دهرچووم!

ماوډی چه ندین ساله په رگیر و ته نهام، چه ندین هه فته به سهرمدا
 تیده په ریت و سهردانی که سم نه کردووه و که سیش سهردانی
 نه کردووم، له گه ل که سدا نه دده و اووم نیلا قسه ی کار کردن نه بیته له
 دادگا یان قسه ی خیزانی له مالدا. چ سودیکم پیده گه یه نیته نه گهر
 من لیږه ته نهام بېم و له مهراکیش و هیند و نیوانیاندا باس بکړم و
 ستایش بکړم، چ زیانیک ده کهم نه گهر تییدا سهر زه نشته بکړم یان
 که سی تییدا نه بیته گوئی له ناوه کهم بوو بیته؟

هینده گوییمیشی ستایشی علوم بوم که بهرزی کردومیدمده بؤ
 پلهی نهمران، له سدرزمشتیش که پردومیدتی بؤ خوارمده بؤلای
 شه پشانه کان، ریزلینالیک ریزم لئراوه که شایدم نه بوره و نهراموش
 کراوم هدها کهسانی سدرهتایی له ندهیدا بانگهشت ده کران بؤ
 کۆنگره و کۆره نده بییه کان و منیش بؤ هیچیان بانگهشت
 نه کرام، له گدل هدردور دۆخه کهدا راهاتم، وام لئهات ستایش کردن
 لووتبه رزی نده کردم و، چون دانیش موویه کی جهستدی
 نده جولاندم.

شکۆمندی نهدیی له حیسابدا کهوته خوارمده که بینیم وهم و
 سدرابه.

داوای پلهم کرد، دواتر تماشم کرد پله و پایه ته کلیفه نهک
 ریزلینان، ماندوی و نارهجه تییه نهک خوشی و شادی،
 فدرمانبیریش نه سیرنکه و کۆتکراوه به کۆنی نالتونی، له گدل
 ههمور نه ماندها له تهممندا حزم لیهک نه رکبوو، ههولم بۆیدا و
 له نامه زرزیدا بۆی سووتام..... نهویش نه وهور بیجه ماموستای
 سدرهتایی له قوتابخانهی حدرستا نهمهش پیش سی سال بوو،
 به دستم نه هینا و نه داوای نه وهور حزم له هیچی تر نه کرد.

داوای پارهم کرد و ههولم بۆ دهوله مهنديدا، پاشان ته ماشام کرد
بينيم خه لکی دهوله مه مند تياياندايه به دبه خته، هه ژاره کانیش
هه نديکیان به خته وهرن.

ئه وکاته ی له ناوهندی بووم باوکم کوچی دوایی کرد، خێزان و
قهرزێکی زۆری به جیهیشت، خودا قهرزه کانی بۆ داینه وه و
منداله کانی پێگه یاند و پێویستیان به کەس نه بوو، ژيانمان وه سهت
بوو هيچ رۆژێک سکا لمان له نه بوونی نه کرد و دهسته وسان
نه بوین له گه یشتن به وهی پێویستمانه، هيچ رۆژیکیش هينده پاره
له بهرده ستماندا نه بوو که نه زانی چي لیبکهین، رۆزیمان سوپاس بۆ
خودا وه ک رۆزی بالنده وابوو:

که به سکی به تال دهرده چیت و به تیری ده گه ریتته وه.

ئیتەر داوای سهروهت و سامانم نه ده کرد ئیلا نه وه نه بیته پێی بژیم و
رووم له زه لیلی پێویستی بپارێژیت.

داوای چێژی جهسته م کرد و شهوانی لاویم تیايدا خه رج کرد به
بیرکردنه وه لێ و رۆژه کانم تیايدا له ده سته له گه ران به دوای
شوینه کهیدا، له مه سته نه مه دا بووم و ته نها بیرم له مه ده کرده وه و
تامه زرۆیی بووم، نهو چیرۆکانه م ده خوێنده وه که باسیان ده کرد و نهو
هوێراوانه ی ناماژه ی پنده دن. پاشان گه و ره بووم و زانستم زیاده بوو،
مه سته که رۆیشت و بیرکردنه وه که راست بوویه وه، بینیم خاوه نی

ناره زوو که هه موو ریځگایه کی بو ده گرښته بهر وه ک نهو که سه
تونیه وایه که ناوی ده ریا ده خواته وه هه تا زیاتر بخواته وه
تونیه ته که ی زیاتر ده بیټ، بو م ده رکوت نهو که سه ی هه لال تیری
ناکات و قه ناعه تی پی ناکات هه رامیش تیری ناکات نه گهر بگات
به هه موو نافرته کانی جیهانیش.

پاشان لاوتیم به خهون و وه همه کانیه وه رویشته، هه زه که نه ما و
داواکارییه که مرد، پشوم دا و هه وامه وه.

دانیشتم و ته ماشای خه لکیم ده کرد، ده مپرسی: بو چ شتیک
را ده که نه؟ بو چ شتیک هه ولده ده نه؟ هیچ شتیک نییه سه راب
نه بیټ!

ده زانن سه راب چییه؟

نهو که سه ی له بیاباندا ری ده کات له دووره وه واده زانیټ کانییه کی
ناوی زولاله، سواریه کانی ماندوو ده کات و هاوه له کانی هانده دات بو
نه وه ی پی بگهن، که ده گهن ته نه ها ده گهن به خو ل.

ئه مه چیژه کانی ژیانده؛ به چیژ نییه له دووره وه نه بیټ.

گهسى هزار تاواته خوازي سهرودت و سامانه، واده زانیت نه گهر ده
هزار لیره دهست بکهویت ههموو دونیای بو بووه، نه گهر پئی
یه خیریت نهو چیردی نایت که چاوه پروانی ده کرد و نینجا تهماحی
له سهد هزار دایه، ههست ده کات پیوستی پییه تهی له کاتیکدا
له دهستیدایه وهک چون ههستی ده کرد پیوستی پییه تهی لهوکاتهی
له دهستیدا نه بوو، نه گهر سهد هزارشی دهستبکهویت داوای
ملیوتیک ده کات، نه گهر بهنی ئادهم شیوتیک ئالتونی ههیت داوای
دروووم ده کات، چاوی پرناکات خۆل نهیت.

شاعیرنکی عاشق، دنیا پر ده کات له هۆنراوهی ناسک و پر له
ههست، ناشکرای ده کات که هیچی ناویت له خوشه ویسته کهی
تهنها چیردی تهماشا کردن و قسه کردن نهیت، که گهیشته پئی
هیچیانى دهستناکهوئ و داوای دواى نهوه ده کات، پاشان دهیهویت
هاوسه رگیری بکات که نه نجامیدا نهو نیعمه تهی دهسنه کهوت که
له خدیالیدا بووه، وینهی خدیالی له ژیر تیشکی خۆری واقعیدا
دهتووته وهک چون به فری زستان له ژیر چرپه ی به هاردا دهتووته وه،
مهجنونیش له لهیلادا نهو نافرته دهبینیت که خدا له خۆل
درووستی کردووه و نهوه نه بوو که له خدیالی خۆیدا له په نیر
درووستی کردووه، پاشان لی بیزاردهیت و دهچیت بو نافرته تیکى تر
شیت دهیت!

فرمانبهرنکی بچووک وزیر یان نه میر دهینیت له نوتومینلکه ی
دینه خواره ده نه فسه ره کان بوی دهرستن و خه لکی بوی
دهچه میننه ده، گومانی وایه له سه رو کایه تی یان وه زیو یه تی نه و
چیز و خوشیه به ده ست دینیت که خه یالی ده کات به هوی بیبه شپوون
لنوه ی، نازانیت وزیر به جوړنک له گهل وه زارته کهیدا رادیت هه تا
له چاوبدا وه ک گاری نووسه رنکی بچووک ی لیدیت. وهمه وهلی
نیمه دایم په یوه ست دهین به وهمه کانه وه!

بیرمکرده وه چیم له چیزه کانی دنیا به دهسته یتاوه و چندی
به رگه ی ناره حه تیم گرتوه له نارامگرتنی دهر وونم به نه نجامدانی
تاعه ت و دوور که وتنه وه له تاوان، بینیم قه دهغه کراوه کان جوان و
راز تراون دهر وونم لئی دوور خسته وه هه رچه نده هه زی پیبوو، بینیم
واجه کان قورسه دهر وونم ناچار کرد له سه ری هه رچه نده لئی
را ده کرد، هه رکاتیش دهر وونم به سه رمدا زال ده بو قه دهغه کراوه کانم
نه نجام ده دا و وازم له واجبه کان ده یتا، نازار و خوشیم ده چه شت،
چی ماوه ته وه له و چیز و نازاره؟ هیچ. چیزه که رویش ت و سزا که ی
ماوه، نازاره که رویش ت و پا داشته که ی ماوه.

که س له و که سه گومرا تر و غه شاشتر نییه که یت دل یت:
ته نها ته ماشای نه و سانه بکه که تنیدایت.

نه خيږ سورند به خودا، نه وهی گوزدهشتووه نه فهورتاوه به لکورو بوټ
 نووسراوه يان له سهرت نووسراوه، خودا بژاردیه تی و نیوه بیرتانچوټه وه.
 نه وهی دیت په نهانه وهلی په نهان وهک نیستایه. وننه ی نهو که سدی
 هم قسه ده کات وهک نهو که سه وایه که سواری که شتی بووه و
 هینده ی نه ماوه نقووم بیټ و ته نه چنده کاترمیړنکی ماوه،
 به خیرایی پر ناده ته گه مییه بچووه که کانی رزگار بوون وهک که سه
 ژیره کان و داوای پشتوړنی رزگار بوون ناکات وهک نهو که سدی
 گه مییه که ی له ده ستداوه، به لکورو له ژووره که ی ده مینیته وه و
 دیواره کانی به ونه دهر از نیته وه و زهوییه که ی پاکده کاته وه، به
 خوی ده لیت:

خو هه رچونیک بیت گه مییه که نقووم ده بیت جا بوچی چیژ له م
 ساهم ودرنه گرم که تییدام؟ هه موو ته مه نی خراب ده کات له
 چاککردنی هم کاترمیړه دا، نه گهریش ناوه ز کاره که ی به گیلیتی
 زانی با به کوپنکی مه ی بدات به پرووی ناوه زدا که چاوی کوړ
 ده کات وای لیده کات نه بینیت و پړنوړنی ودرنه گرت، مه ی هیه
 مه ی سهروهت و سامانه مه ی ده سه لاته!

همه نمونه ی نهو که سه یه دنیا فانی ده کاته گرنه گترین خه می و
 پشت ده کات له دواړوژی، نه گهر ژیربویه پستی له دنیا ده کرد.
 گه مییه و گوچانه که ی هه لنه ده گرت و به ته نیا پړی نه ده گرت بهر،

له سوچیکدا نه ده وهستا و ده ست له چاکه کاران پان بکاته وه؛ نه م
جوړه زوهده زوهدی نه زانه کانه، نه مهش سهرپیچی کرده له
نایندا. زوهدی راستی زوهدی هاوه لان و شوینکه وتوانه، نه وانه ی
کاریان بو دنیا کرد و سهره تیان کو کرده وه و چیژیان له پاکه
هاله که ودرگرت و نیعمه تی خودایان پیوه دیاربوو، لی دنیا له
دهستیاندا بوو نه ک دلیان، بهرده وام یادی خدا له دل و له سر
زاریان بوو، شریعت چرا و پیشه وایان بوو، دهستیان کراوه بوو بو
خیرکردن، شانازیان نه ده کرد به دهوله مه ندییه وه هتا لوتبه رزین و
هه ژارش خه مباری نه ده کردن هتا بیثومید بن، به لکوو له نیوان
دهوله مه ندیکی سوپاسگوزار و هه ژارنکی خوړاگردابوون. نه و
که سه ی پاره ی ده ست ده که ویت و له شتی باشدا دهیبه خشیت باشته
له وکه سه ی به دهستیانه ییت و نایبه خشیت به لکوو داواده کات و
وه ریده گرت، نه وکه سه ی زانست فیرده ییت و کاری پیده کات باشته
له وکه سه ی له خه لکی دوورده که ویت وه و له سوچیک یان
نه شکه ویتیکدا خه ریکی په رستش ده ییت، نه وکه سه ی خاوه ن پله و
ده سه لات و دادپه روه ر ده ییت و سته م دوورده خاته وه باشته له وکه سه ی
ده سه لاتی نییه و دادپه روه ریش نییه.... عیبادت ته نها نه وه نییه
پییه کانت له میحرابه کانداییت، به لکوو هه چاکه یه ک نه نجامی
ده دیت نه گه ر چاوه ری پاداشته که ی بکه یت له خودا عیبادته؛ هه ر
هاله لیک له بهر خودا نه نجامی بده یت عیبادته؛ نه گه ر له خواردندا
نیه ت نه وه ییت توانای نه نجامدانی کاری چاکه ت هه ییت و

به چوونه لای خیزانت نیه‌تت داوئن پاکی بیت و له کو کردنه‌وه پاره و
سه‌روه‌تدا نیه‌تت توانای خیر کردن بیت، هه‌موو نه‌مانه ده‌بیته عیباده‌ت
بو‌ت، شوکرانه کردن له‌سه‌ر هه‌ر نیعمه‌تیک و خو‌راگری له‌سه‌ر
هه‌ر به‌لایه‌ک عیباده‌ته بو‌ت.

سروش‌تی مرو‌ف وایه به‌ته‌ماحه، وه‌ک خو‌ندکاری قوتا‌بخانه وایه؛
هه‌رکات گه‌یشت به‌قوناغیک هه‌می نه‌وه‌یه بگاته قوناغی دواتری.
به‌لام خو‌ندکار ئامانجیک دیاری‌کراوی هه‌یه نه‌گه‌ر پی‌ی گه‌یی
ده‌وه‌ستیت، به‌لام مرو‌ف له‌ دونیادا به‌دوای شتی‌کدا ده‌روات که
هه‌رگیز پی‌ی ناگات، چونکه هه‌ولی بو‌ نادات بو‌ نه‌وه‌ی له‌سه‌ر
بو‌ه‌ستیت و قه‌ناعه‌تی پی‌ی بکات به‌لکوو بو‌ نه‌وه‌ی به‌خیرایی تی
په‌ریتیت نه‌و ئامانجیک ده‌و‌ت له‌ هزری خویدا که له‌ زه‌ویدا
بوونی نییه!

پاره‌ی باش و پله‌ی به‌رز و ته‌ندرووستی و خیزان و وه‌جه‌ی
پیده‌به‌خسرت، پاشان ده‌بینی سکا‌لای فه‌راغیک گه‌وره ده‌کات له
ده‌روونیدا و خه‌می‌کیش له‌ دل‌دا که نازانیت هو‌کاره‌که‌ی چییه، وا
هه‌ست ده‌کات له‌شتیک که‌مه و نازانیت نه‌و شته‌ش چییه، چ
شتیک که‌مه هه‌تا بیه‌و‌ت کاملی بکات؟

تهنھا یه ک پیاو وهلامی نه مهی داووتهوه؛ پیاوئیک که له دونیادا
 گه یشتووه به بهرزترین پله که پیاوه کان ته ماحیان تییدایه: پلهی
 حاکی ره های چواریه کی زهوی له نیوان فهره نسا و چیندا، له گهل
 نه م ده سه لاتنه شدا ته ندرووستی و زانست و ریژی هه بوو، نه ویش
 عومهری کوری عه بدولعه زیزه ده فهرموئیت: " له دهر وونمدا
 عه ودالییه ک هه یه، هه رشتی کم بدرتی عه ودالی له و گه وره تر ده بیئت:
 ناواتم پیشه وایی بوو، که پیم به خشرا عه ودالی جینشینی بوو، که
 پیی گه یشتم عه ودالی به هه شت بوو"

نه مه نه ویه هه موو دهر وونیک داوای ده کات؛ داوای گه پرانه وه بو
 یه که م شوئنی ده کات، نه مه نه و هه سته شاراوویه که به رده وام
 هه سته پیده که یت و بیری ده که یت. نه و بو شاییه سامنا که یه نه گهر
 ده سته نه که ویت.

تایا له م ئامانجه نزیک بوومه ته وه دوا ی نه وهی له سه ر ریگی
 ته مه ن په نجا و دوو سال ریتم کردووه؟
 داخی گرانم! زۆریه ی ته مه نم پوویی و کاری باشم هه لنه گرتووه، و
 سه فهر نزیک بوته وه و توئشووم نییه و ئاماده کارییم نه کردووه،
 دوورینه وه نزیک بوته وه و نه کیلاومه و نه توووم کردووه، بیسه ری
 ئاموژگاری بووم و بینهری په نده کان بووم نه ئاموژگاریم وه رگرت

نە پەندە فەربووم، کاتی ئەوبە هات دوامخست و ئەسرف و سەپەینیم
پێی کرد.

پەرورەدگارا لەوشتانەم خۆشبیست ناشکرام کردوو و لەوەشی پەنهام
کردوو، کێ لە گوناھ خۆشدەبیست جگە لە تۆ.

پەرورەدگارا داپۆشەرم بە لەوەی تێپەریوو و لەوەشی کە دیت، لە
پۆزی پەسلاندا ئاڤرووم مەبە.
پەحمەتی خودا لەو خۆنەرەش بیست کە دەلیت: آمین.

پیرست

۶	پیشه کی
۱۰	من
۲۵	من و نه ستیره کان
۳۳	وه لامي په ياميک
۴۴	نه نه سرینی دل
۵۶	له شوینی نووسیندا
۶۸	له په یمانگای ماف
۷۴	بروانامه ی لیسانس بو فروشتن
۸۰	پرورزی وتار
۸۴	چیرۆکی ماموستا
۹۰	به رهو حه لېوون
۱۰۴	نهو جه ژنه ی له ده ستمداوه و بیرى ده کهم
۱۱۶	له به ردهم سى سالیډا
۱۲۳	وړنه یه کی نووسه ر به پینووسه که ی
۱۳۱	هه ناسه یه کی به فیرو چوو
۱۳۹	هه ناسه یه کی تر
۱۵۳	نامه یه کی کراوه بو ئوستاز نه حمده نه مین
۱۶۷	شیفا
۱۷۳	ته نیایی
۱۸۰	یاداشته کان
۱۹۳	له وه ی به سه رم هاتووه

۱۹۹	پیشه کی دیوان
۲۱۸	جونیدی ماموستامان
۲۴۰	یه کهمین وتار که بلاومکردده و یه کهمین وانه پیشکه شم کرد
۲۵۲	وستانیک له سهر که لاوه کان
۲۶۴	له دواى نه خوشی
۲۷۷	له فیترکردنه وه بۆ دادوهری
۲۸۶	من و پینوس
۲۹۵	له بهردهم چلدا
۳۰۷	به دهستی خویمان ماله کانمان ویرانکرد
۳۱۶	واندی کوتایی
۳۲۸	ژماره ۱۰۰۰ ی ریساله
۳۳۷	له پدیامه کانی هاوین
۳۴۳	له پانتایی دهریادا
۳۵۶	سکالا
۳۶۶	له دواى په نجا

Handwritten notes in a green margin, including the word "DANGER" and some illegible scribbles.

A L I T A N T A W I

بیرکردنه وه کان له دهروونمدا دهرویت و گه شه دهکات و بهر
 دهگریت، پاشان لاواز ده بییت و وشک ده بییت، پوش و
 په لاشه که ی هه لده گرم و دهیکه مه وتاره کانه وه! کاریز له
 دهروونمدا ده ته قییت و قولپ ده دات و دهروات، پاشان وشک
 ده بییت و ده بریت، قوره که ی هه لده گرم و دهیکه مه
 وتاره کانه وه! به یانی له دهروونمدا هه لدیت و به هیز ده بییت و
 زیاد دهکات، ده بیته چیشته نگاو و نیوه رۆ، پاشان ده بییت به
 شهو، به شیک له تاریکی شهو دیتم بۆ نه وه ی وتاریکی له سه ر
 بنووسم به ناو نیشانی: ((رووناکی به یانی))

رۆژگ - ئێنێز لایم سەلام

1234567890

● ههولێز - بارانی پۆشایی - له بخت پاشا

9780 406 55 74

● ناوهندی رەها ●

